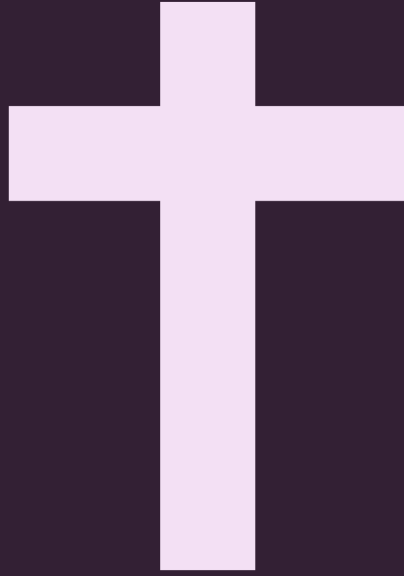

Η Καινή Διαθήκη

The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. Robinson-Pierpont 2018 edition

Ἡ Καινή Διαθήκη
**The Greek New Testament according to the Byzantine Text form.
Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Jan 2024
b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e

Contents

Preface	1
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	6
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	40
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	62
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	98
ΠΡΑΞΕΙΣ	125
ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	160
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	173
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	186
ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	195
ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	200
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	205
ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	208
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	211
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	214
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	216
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	220
ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	223
ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	225
ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	226
ΙΑΚΩΒΟΥ	236
ΠΕΤΡΟΥ Α΄	240
ΠΕΤΡΟΥ Β΄	244
ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	247
ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	251
ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	252
ΙΟΥΔΑ	253
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ	254

Preface

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT DECLENSION CODES FOR NOUNS, ADJECTIVES, PREPOSITIONS, CONJUNCTIONS AND PARTICLES

Derived, compared and corrected from the Bagster "Analytical Greek Lexicon," with comparison made against Perschbacher's "New Analytical Greek Lexicon"

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg's "Analytical Greek New Testament"
Maurice A. Robinson
29 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in "The Analytical Greek Lexicon" (London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his "The New Analytical Greek Lexicon" (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg "The Analytical Greek New Testament" (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament non-verbal forms (nouns, adjectives, conjunctions, prepositions, and particles) can be interpreted in more than one way. The declensions presented reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the declensions reflect the totality of Greek NT non-verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

UNDECLINED FORMS:

ADV	=	ADVerb or adverb and particle combination
CONJ	=	CONJunction or conjunctive particle
COND	=	CONDitional particle or conjunction
PRT	=	PaRTicle, disjunctive particle
PREP	=	PREPosition
INJ	=	INterJection
ARAM	=	ARAMaic transliterated word (indeclinable)
HEB	=	HEBrew transliterated word (indeclinable)
N-PRI	=	Indeclinable PRoper Noun
A-NUI	=	Indeclinable NUmerical (Adjective)
N-LI	=	Indeclinable Letter (Noun)
N-OI	=	Indeclinable Noun of Other type

DECLINED FORMS:

All follow the order: prefix-case-number-gender-(suffix)

Prefixes:

N-	=	Noun
A-	=	Adjective
R-	=	Relative pronoun
C-	=	reCiprocal pronoun
D-	=	Demonstrative pronoun
T-	=	definite arTicle
K-	=	correlative pronoun
I-	=	Interrogative pronoun
X-	=	indefinite pronoun
Q-	=	correlative or interrogative pronoun
F-	=	reFlexive pronoun (person 1,2,3 added)
S-	=	poSsessive pronoun (person 1,2,3 added)
P-	=	Personal pronoun (person 1,2,3 added)

(Note: 1st and 2nd personal pronouns have no gender)

Cases (5-case system only):

-N	=	Nominative
-V	=	Vocative
-G	=	Genitive
-D	=	Dative
-A	=	Accusative

Number:

S	=	Singular
P	=	Plural

Gender:

M	=	Masculine
F	=	Feminine
N	=	Neuter

Suffixes:

-S	=	Superlative (used primarily with adjectives and some adverbs)
-C	=	Comparative (used primarily with adjectives and some adverbs)
-ABB	=	ABBreviated form (used only with the number 666)
-I	=	Interrogative
-N	=	Negative (used with some particles, adverbs, adjectives, and conjunctions)
-K	=	“Kai” (CONJ), second person personal pronoun: “su” or neuter definite article “to”
-ATT	=	ATTic Greek form

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts. The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb “to be” (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., “ou mh” or “ei

de mhge”). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek.

Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root “eipon” (Strong's 2036) now are assigned to the root “legw” (Strong's 3004), to which “eipon” functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of “eidon” (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either “oraw” (Strong's 3708) or “oida” (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

In some cases, new words exist within the Koine Greek text that had not appeared in the Textus Receptus upon which Strong's numbering system had been based. In such cases, the new word is located either under a relatively appropriate Strong's number, or has been assigned a Strong's number that otherwise would no longer exist, due to consolidation under the root lexical forms. One case in particular is that of “ekperissou” and “ekperisswv,” neither of which exist separately in the TR: these have been assigned the (otherwise now vacant) Strong's number 4055, thus retaining a single common root, and

that in close relation to other words containing some form of “periss-”.

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

Declined proper nouns are not specifically identified as being names of persons or places; only indeclinable forms are so identified. Reflexive pronouns have the Person (1,2,3) attached, e.g. F-3DSF See “auth” in the Bagster lexicon or Perschbacher for further examples.

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT PARSING CODES FOR VERB-RELATED FORMS

Derived, compared and corrected from the Bagster “Analytical Greek Lexicon,” with comparison made against Perschbacher's “New Analytical Greek Lexicon”

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg's “Analytical Greek New Testament”

Maurice A. Robinson
27 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in “The Analytical Greek Lexicon” (London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his “The New Analytical Greek Lexicon” (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg “The Analytical Greek New Testament” (Grand Rapids:

Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament verbal forms can be parsed in more than one manner. The parsings given reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the parsings reflect the totality of Greek NT verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

All Greek verbs are listed in one of three various forms:

- 1) V-tense-voice-mood
- 2) V-tense-voice-mood-person-number
- 3) V-tense-voice-mood-case-number-gender

The abbreviations which pertain to each of these categories are the following:

Tense:

P	=	Present
I	=	Imperfect
F	=	Future Second Future = 2F
A	=	Aorist Second Aorist = 2A
R	=	peRfect Second peRfect = 2R
L	=	pLuperfect Second pLuperfect = 2L

Voice:

A	=	Active
M	=	Middle
P	=	Passive
E	=	Either middle or passive
D	=	middle Deponent
O	=	passive depOnent
N	=	middle or passive depoNent

Mood:

I	=	Indicative
S	=	Subjunctive
O	=	Optative
M	=	iMperative
N	=	iNfinitive
P	=	Participle

Extra: -ATT = Attic Greek form
Person: 1, 2, 3 = First, Second, Third person

Number: S, P = Singular, Plural

Gender: M, F, N = Masculine, Feminine, Neuter

Case:

N	=	Nominative (5-case system only!)
G	=	Genitive
D	=	Dative
A	=	Accusative
V	=	Vocative

SPECIAL NOTE: the so-called “Second” forms of the Aorist, Future, Perfect and Pluperfect are respectively designated as 2A, 2F, 2P and 2L, preceding the voice and mood designations. Functionally, these forms are equivalent to the undesignated (First) Aorist, Future, Perfect, and Pluperfect forms.

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts. The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb “to be” (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries

also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., “ou mh” or “ei de mhge”). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek.

Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root “eipon” (Strong's 2036) now are assigned to the root “legw” (Strong's 3004), to which “eipon” functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of “eidon” (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either “oraw” (Strong's 3708) or “oida” (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES

ACCURACY OF STRONG'S NUMBERS:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

THE VARIOUS FORMS OF THE VERB "TO BE":

Although the analytical lexicons state no voice for the various forms of "to be" (including compound verbs in which "-eimi" is an element), for the purposes of the current parsing data ALL such forms are considered to be in the ACTIVE voice.

In addition, Strong's Concordance gives unique numbers to many separate forms of the verb "to be", even though all these properly derive from "eimi" (1510) alone. Perschbacher gives both numbers: the particular Strong's number in the left margin and the root number 1510 in the right margin. In the present electronic Greek NT texts, ALL forms of "eimi" reflect the single number 1510.

Since accents and breathings are not provided in these Greek texts, some word forms will appear identical although possessing distinct parsings or declensions. The following specifically should be noted:

The form "h" occurs infrequently as part of the verb "to be" (V-PAS-3S of 1510, numbered 5600 by Strong); the same form reflecting the definite article (3588), relative pronoun (3739), and disjunctive particle (2228, 2229) dominates within the Greek NT.

The form "ei" also occurs infrequently as part of the verb "to be" (V-PAI-2S of 1510, numbered 1488 by Strong); the same form (in the absence of accents and breathings) occurs most frequently as a conditional particle (1487).

The form "hn" is frequent as a verb form in the Greek NT (V-IAI-3S of 1510, numbered 2258 by Strong); it also occurs frequently as a relative pronoun (3739).

The subjunctive verb form "wsin" (V-PAS-3P of 1510) is incorrectly cited by Strong as participial (5607). Note also

that the same form may be a plural noun from 3775.

The verb form "hv" can be either a present subjunctive (PAS-2S, Strong 1510) or an imperfect indicative (V-IAI-2S, Strong 2229). Both forms derive from the root 1510; the parsing information following each form makes the distinction clear.

-end of file-

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

¹ βιβλος γενεσεωσ ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ

² αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τουσ αδελφουσ αυτου

³ ιουδασ δε εγεννησεν τον φαρεσ και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρεσ δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ

⁴ αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων

⁵ σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι

⁶ ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα δαυιδ δε ο βασιλευσ εγεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου

⁷ σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασα

⁸ ασα δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν

⁹ οζιασ δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον εζεκιαν

¹⁰ εζεκιασ δε εγεννησεν τον μανασση μανασση δε εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν

¹¹ ιωσιασ δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τουσ αδελφουσ αυτου επι της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ

¹² μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνοσ ιεχονιασ εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ

¹³ ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ

¹⁴ αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ

¹⁵ ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ

¹⁶ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριασ εξ ησ εγεννηθη ιησουσ ο λεγομενοσ χριστοσ

¹⁷ πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εωσ δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρεσ και απο δαυιδ εωσ της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ γενεαι δεκατεσσαρεσ και απο της μετοικεσιασ βαβυλωνοσ εωσ του χριστου γενεαι δεκατεσσαρεσ

¹⁸ του δε ιησου χριστου η γεννησισ ουτωσ ην μνηστευθεισισ γαρ της μητροσ αυτου μαριασ τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτουσ ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματοσ αγιου

¹⁹ ιωσηφ δε ο ανηρ αυτησ δικαιοσων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην

²⁰ ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντοσ ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιοσ δαυιδ μη φοβηθισ παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματοσ εστιν αγιου

²¹ τεξεται δε υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν αυτοσ γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων

²² τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ

²³ ιδου η παρθενοσ εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενοσ μεθ ημων ο θεοσ

²⁴ διεγερθεισ δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ωσ προσεταξεν αυτω ο αγγελοσ κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου

²⁵ και ουκ εγινωσκεν αυτην εωσ ου ετεκεν τον υιον αυτησ τον πρωτοτοκοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

2

¹ του δε ιησου γεννηθεντοσ εν βηθλεεμ της ιουδαιασ εν ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εισ ιεροσολυμα

² λεγοντεσ που εστιν ο τεχθεισ βασιλευσ των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω

³ ακουσασ δε ηρωδησ ο βασιλευσ εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου

⁴ και συναγαγων παντασ τουσ αρχιερεισ και γραμματεισ του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστοσ γενναται

⁵ οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου

⁶ και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ

⁷ τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος

⁸ και πεμψας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες ακριβως εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω

⁹ οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εστη επανω ου ην το παιδιον

¹⁰ ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα

¹¹ και ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρνα

¹² και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδην δι αλλης οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων

¹³ αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον και ισθι εκει εως αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο

¹⁴ ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον

¹⁵ και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου

¹⁶ τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασιν τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων

¹⁷ τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντος

¹⁸ φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνος και κλαυθμος και οδυρμος πολυς ραχηλ

κλαιουσα τα τεκνα αυτης και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν

¹⁹ τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω

²⁰ λεγων εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ τεθηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου

²¹ ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εις γην ισραηλ

²² ακουσας δε οτι αρχελαος βασιλευει επι της ιουδαιας αντι ηρωδου του πατρος αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεις δε κατ οναρ ανεχωρησεν εις τα μερη της γαλιλαιας

²³ και ελθων κατωκησεν εις πολιν λεγομενην ναζαρετ οπως πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιος κληθησεται

3

¹ εν δε ταις ημεραις εκειναις παραγινεται ιωαννης ο βαπτιστης κηρυσσων εν τη ερημω της ιουδαιας

² και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων

³ ουτος γαρ εστιν ο ρηθεις υπο ησαιου του προφητου λεγοντος φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου

⁴ αυτος δε ο ιωαννης ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδες και μελι αγριον

⁵ τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωρος του ιορδανου

⁶ και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων

⁷ ιδων δε πολλους των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενους επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοις γεννηματα εχιδων τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης

⁸ ποιησατε ουν καρπον αξιον της μετανοιας

⁹ και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των lithων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ

¹⁰ ήδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται

¹¹ εγω μεν βαπτιζω υμασ εν υδατι εις μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενος ισχυροτεροσ μου εστιν ου ουκ ειμι ικανοσ τα υποδηματα βαστασαι αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω

¹² ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εις την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω

¹³ τοτε παραγινεται ο ιησουσ απο της γαλιλαιασ επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου

¹⁴ ο δε ιωαννησ διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη προς με

¹⁵ αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν προς αυτον αφεσ αρτι ουτωσ γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον

¹⁶ και βαπτισθεισ ο ιησουσ ανεβη ευθυσ απο του υδατοσ και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστεραν και ερχομενον επ αυτον

¹⁷ και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ω ευδοκησα

4

¹ τοτε ο ιησουσ ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματοσ πειρασθηναι υπο του διαβολου

² και νηστευσασ ημερασ τεσσαρακοντα και νυκτασ τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν

³ και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιοσ ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται

⁴ ο δε αποκριθεισ ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωποσ αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματοσ θεου

⁵ τοτε παραλαμβάνει αυτον ο διαβολοσ εις την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου

⁶ και λεγει αυτω ει υιοσ ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοισ αγγελιοισ αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα σου

⁷ εφη αυτω ο ιησουσ παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεισ κυριον τον θεον σου

⁸ παλιν παραλαμβάνει αυτον ο διαβολοσ εις οροσ υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασασ τασ βασιλειασ του κοσμου και την δοξαν αυτων

⁹ και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσων προσκυνησησ μοι

¹⁰ τοτε λεγει αυτω ο ιησουσ υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκυνησησ και αυτω μονω λατρευησησ

¹¹ τοτε αφησιν αυτον ο διαβολοσ και ιδου αγγελοι προσηλθον και διηκονουν αυτω

¹² ακουσασ δε ο ιησουσ οτι ιωαννησ παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν

¹³ και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατωκησεν εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοισ ζαβουλων και νεφθαλειμ

¹⁴ ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντοσ

¹⁵ γη 1093 N-NSF ζαβουλων και γη 1093 N-NSF νεφθαλειμ οδον θαλασσησ περαν του ιορδανου γαλιλαια 1056 N-NSF των εθνων

¹⁶ ο λαοσ ο καθημενοσ εν σκοτει ειδεν φωσ μεγα και τοισ καθημενοισ εν χωρα και σκια θανατου φωσ ανετειλεν αυτοισ

¹⁷ απο τοτε ηρξατο ο ιησουσ κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων

¹⁸ περιπατων δε παρα την θαλασσαν τησ γαλιλαιασ ειδεν δυο αδελφουσ σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντασ αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεισ

¹⁹ και λεγει αυτοισ δευτε οπισω μου και ποιησω υμασ αλιεισ ανθρωπων

²⁰ οι δε ευθεωσ αφεντεσ τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω

²¹ και προβασ εκειθεν ειδεν αλλουσ δυο αδελφουσ ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατροσ αυτων καταρτιζοντασ τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτοουσ

²² οι δε ευθεωσ αφεντεσ το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω

²³ και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησουσ διδασκων εν ταισ συναγωγαισ αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον τησ

βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακίαν εν τω λαω

²⁴ και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαισ νοσοισ και βασανοισ συνεχομενους και δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους και εθεραπευσεν αυτους

²⁵ και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5

¹ ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου

² και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτους λεγων

³ μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

⁴ μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται

⁵ μακαριοι οι πραεις οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην

⁶ μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται

⁷ μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται

⁸ μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται

⁹ μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται

¹⁰ μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

¹¹ μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου

¹² χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοισ ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων

¹³ υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινι αλισθησεται εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθηναι εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων

¹⁴ υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη

¹⁵ ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια

¹⁶ ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοισ

¹⁷ μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι

¹⁸ αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανος και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται

¹⁹ ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων

²⁰ λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων

²¹ ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοισ ου φονευσει ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει

²² εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος

²³ εαν ουν προσφερησ το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και εκει μνησθησ οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου

²⁴ αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθω προσφερε το δωρον σου

²⁵ ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ εως ουτου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτησ σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθησ

²⁶ αμην λεγω σοι ου μη εξελθησ εκειθεν εως αν αποδωσ τον εσχατον κοδραντην

²⁷ ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεισ

²⁸ εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προσ το επιθυμησαι αυτην ηδη εμοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου

²⁹ ει δε ο οφθαλμοσ σου ο δεξιουσ κανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν

³⁰ και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν

³¹ ερρεθη δε οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον

³² εγω δε λεγω υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και ος εαν απολελυμενην γαμηση μοιχεται

³³ παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τουσ ορκουσ σου

³⁴ εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολωσ μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου

³⁵ μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεωσ

³⁶ μητε εν τη κεφαλη σου ομοσησ οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην η μελαιναν ποιησαι

³⁷ εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν

³⁸ ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντοσ

³⁹ εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστισ σε ραπισει επι την δεξιαν σιαγονα στρεψον αυτω και την αλλην

⁴⁰ και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφεσ αυτω και το ιματιον

⁴¹ και οστισ σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο

⁴² τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφησ

⁴³ ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου

⁴⁴ εγω δε λεγω υμιν αγαπατε τουσ εχθρουσ υμων ευλογειτε τουσ καταρωμενουσ υμασ καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμασ και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμασ και διωκοντων υμασ

⁴⁵ οπωσ γενησθε υιοι του πατροσ υμων του εν τοις ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρουσ και αγαθουσ και βρεχει επι δικαιοουσ και αδικοουσ

⁴⁶ εαν γαρ αγαπησητε τουσ αγαπωντασ υμασ τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν

⁴⁷ και εαν ασπασησθε τουσ φιλουσ υμων μονον τι περισσον ποιειτε ουχι και οι

τελωναι ουτωσ ποιουσιν

⁴⁸ εσεσθε ουν υμεισ τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις τελειοσ εστιν

6

¹ προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προσ το θεαθηναι αυτοις ει δε μηγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις

² οταν ουν ποιησ ελεημοσυνην μη σαλπισησ εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταις συναγωγαισ και εν ταις ρυμαισ οπωσ δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων

³ σου δε ποιουντοσ ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου

⁴ οπωσ η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτοσ αποδωσει σοι εν τω φανερω

⁵ και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταις συναγωγαισ και εν ταις γωνιαισ των πλατειων εστωτεσ προσευχεσθαι οπωσ αν φανωσιν τοις ανθρωποις αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων

⁶ συ δε οταν προσευχη εισελθε εις το ταμειον σου και κλεισασ την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω

⁷ προσευχομενοι δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται

⁸ μη ουν ομοιωθητε αυτοις οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων χρειαν εχετε προ του υμασ αιτησαι αυτον

⁹ ουτωσ ουν προσευχεσθε υμεισ πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου

¹⁰ ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γησ

¹¹ τον αρτον ημων τον επιουσιον δοσ ημιν σημερον

¹² και αφεσ ημιν τα οφειληματα ημων ωσ και ημεισ αφιεμεν τοις οφειλεταισ ημων

¹³ και μη εισενεγκησ ημασ εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμισ και η δοξα εις τουσ αιωνασ αμην

14 εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανιος

15 εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποις τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων

16 οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποις νηστευοντες αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων

17 συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι

18 οπως μη φανησ τοις ανθρωποις νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι

19 μη θησαυριζετε υμιν θησαυρους επι της γης οπου σις και βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται διορυσσουσιν και κλεπτουσιν

20 θησαυριζετε δε υμιν θησαυρους εν ουρανω οπου ουτε σις ουτε βρωσις αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσσουσιν ουδε κλεπτουσιν

21 οπου γαρ εστιν ο θησαυρος υμων εκει εσται και η καρδια υμων

22 ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος εαν ουν ο οφθαλμος σου απλους η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται

23 εαν δε ο οφθαλμος σου πονηρος η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φως το εν σοι σκοτος εστιν το σκοτος ποσον

24 ουδεις δυναται δυσιν κυριοις δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα

25 δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και τι πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσησθε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος

26 εμβλεψατε εις τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εις αποθηκας και ο πατηρ υμων ο ουρανιος τρεφει αυτα ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων

27 τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα

28 και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως

αυξανει ου κοπια ουδε νηθει

29 λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τουτων

30 ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμας ολιγοπιστοι

31 μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα

32 παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουρανιος οτι χρηζετε τουτων απαντων

33 ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν

34 μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτης αρκετον τη ημερα η κακια αυτης

7

1 μη κρινετε ινα μη κριθητε

2 εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν

3 τι δε βλεπεισ το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεισ

4 η πως ερεισ τω αδελφω σου αφεσ εκβαλω το καρφος απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου

5 υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεισ εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου

6 μη δωτε το αγιον τοις κυσιν μηδε βαλητε τουσ μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας

7 αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν

8 πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται

9 η τις εστιν εξ υμων ανθρωπος ον εαν αιτηση ο υιοσ αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω

10 και εαν ιχθυν αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω

11 ει ουν υμεις πονηροι οντεσ οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον

12 παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεις ποιειτε

αυτοις ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται

¹³ εισελθετε δια της στενης πυλης οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης

¹⁴ τι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην

¹⁵ προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγες

¹⁶ απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλην η απο τριβολων συκα

¹⁷ ουτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει

¹⁸ ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιειν

¹⁹ παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται

²⁰ αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους

²¹ ου πας ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοισ

²² πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ου τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν

²³ και τοτε ομολογησω αυτοισ οτι ουδεποτε εγνων υμας αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν

²⁴ πας ουν οστις ακουει μου τουσ λογους τουτουσ και ποιει αυτουσ ομοιωσω αυτον ανδρι φρονιμω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν

²⁵ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν

²⁶ και πας ο ακουων μου τουσ λογους τουτουσ και μη ποιων αυτουσ ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστις ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον

²⁷ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και

ην η πτωσις αυτης μεγαλη

²⁸ και εγενετο οτε συνετελεσεν ο ιησους τουσ λογους τουτουσ εξεπλησσαντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου

²⁹ ην γαρ διδασκων αυτουσ ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεισ

8

¹ καταβαντι δε αυτω απο του ορουσ ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι

² και ιδου λεπροσ ελθων προσεकुνει αυτω λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι

³ και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησους λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ εκαθαρισθη αυτου η λεπρα

⁴ και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπησ αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοισ

⁵ εισελθοντι δε αυτω εις καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχοσ παρακαλων αυτον

⁶ και λεγων κυριε ο παισ μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικοσ δεινωσ βασανιζομενοσ

⁷ και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον

⁸ και αποκριθεισ ο εκατονταρχοσ εφη κυριε ουκ ειμι ικανοσ ινα μου υπο την στεγην εισελθησ αλλα μονον ειπε λογω και ιαθησεται ο παισ μου

⁹ και γαρ εγω ανθρωποσ ειμι υπο εξουσιαν εχων υπ εμαυτον στρατιωτασ και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει

¹⁰ ακουσασ δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοισ ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον

¹¹ λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων

¹² οι δε υιοι της βασιλειασ εκβληθησονται εις το σκοτοσ το εξωτερων εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

¹³ και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε και ωσ επιστευσασ γενηθητω σοι και ιαθη ο παισ αυτου εν τη ωρα εκεινη

¹⁴ και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρου ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσοσαν

15 και ηψατο της χειρος αυτης και αφηκεν αυτην ο πυρετος και ηγερθη και διηκονει αυτω

16 οψιασ δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και παντας τους κακωσ εχοντας εθεραπευσεν

17 οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος αυτοσ τασ ασθeneιασ ημων ελαβεν και τασ νοσουσ εβαστασεν

18 ιδων δε ο ιησουσ πολλους οχλουσ περι αυτον εκελευσεν απελθειν εισ το περαν

19 και προσελθων εισ γραμματεουσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη

20 και λεγει αυτω ο ιησουσ αι αλωπεκεσ φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη

21 ετεροσ δε των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου

22 ο δε ιησουσ ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφεσ τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ

23 και εμβαντι αυτω εισ το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου

24 και ιδου σεισμοσ μεγασ εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων αυτοσ δε εκαθευδεν

25 και προσελθοντεσ οι μαθηται ηγειραν αυτον λεγοντεσ κυριε σωσον ημασ απολλυμεθα

26 και λεγει αυτοισ τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι τοτε εγερθεισ επιτιμησεν τοισ ανεμοισ και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη

27 οι δε ανθρωποι εθαυμασαν λεγοντεσ ποταποσ εστιν ουτοσ οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

28 και ελθοντι αυτω εισ το περαν εισ την χωραν των γεργεσηνων υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης

29 και ιδου εκραξαν λεγοντεσ τι ημιν και σοι ιησου υιε του θεου ηλθεσ ωδε προ καιρου βασανισαι ημασ

30 ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη

31 οι δε δαιμονεσ παρεκαλουν αυτον

λεγοντεσ ει εκβαλλεισ ημασ επιτρεψον ημιν απελθειν εισ την αγελην των χοιρων

32 και ειπεν αυτοισ υπαγετε οι δε εξελθοντεσ απηλθον εισ την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εισ την θαλασσαν και απεθανον εν τοισ υδασιν

33 οι δε βοσκοντεσ εφυγον και απελθοντεσ εισ την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων

34 και ιδου πασα η πολισ εξηλθεν εισ συναντησιν τω ιησου και ιδοντεσ αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

9

1 και εμβασ εισ το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εισ την ιδιαν πολιν

2 και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινησ βεβλημενον και ιδων ο ιησουσ την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου

3 και ιδου τινεσ των γραμματεων ειπον εν εαυτοισ ουτοσ βλασφημει

4 και ιδων ο ιησουσ τασ ενθυμησεισ αυτων ειπεν ινα τι υμεισ ενθυμεισθε πονηρα εν ταισ καρδιαισ υμων

5 τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σου αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και περιπατει

6 ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ τοτε λεγει τω παραλυτικω εγερθεισ αρον σου την κλινην και υπαγε εισ τον οικον σου

7 και εγερθεισ απηλθεν εισ τον οικον αυτου

8 ιδοντεσ δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοισ ανθρωποισ

9 και παραγων ο ιησουσ εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον ματθαιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστασ ηκολουθησεν αυτω

10 και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντεσ συνανεκειντο τω ιησου και τοισ μαθηταισ αυτου

11 και ιδοντεσ οι φαρισαιοι ειπον τοισ μαθηταισ αυτου δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλοσ υμων

12 ο δε ιησους ακουσας ειπεν αυτοις ου χρεια ενουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως ενουσιν

13 πορευθεντες δε μαθετε τι ενστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιοσ αλλα αμαρτωλοσ ενσ μετανοιαν

14 τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα οι δε μαθηται σου ου νηστευουσιν

15 και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενθειν εν οσον μετ αυτων ενστιν ο νυμφιος ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστευουσιν

16 ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακοσ αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται

17 ουδε βαλλουσιν οινον νεον ενσ ασκοσ παλαιουσ εν δε μηγε ρηγνυνται οι ασκοι και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον ενσ ασκοσ καινουσ και αμφοτεροι συντηρουνται

18 ταυτα αυτου λαλουντοσ αυτοις ιδου αρχων ενσ ελθων προσεκυνει αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι εντελευτησεν αλλα ενλθων επιθεσ την χειρα σου εν αυτην και ζησεται

19 και ενερθεισ ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου

20 και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα εντη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου

21 ενλεγει γαρ εν εναυτη ενσ μονον αφωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι

22 ο δε ιησους ενστραφεις και ιδων αυτην ενπεν θαρσει θυγατερ η πιστισ σου σεσωκεν σε και ενσωθη η γυνη απο της ωρασ ενκηνσ

23 και ενλθων ο ιησους ενσ την οικιαν του αρχοντοσ και ιδων τουσ αυλητασ και τον οχλον θορυβουμενον

24 λεγει αυτοις εναχωρειτε ου γαρ απεθανεν το κορασιον αλλα καθενδει και κατεγελων αυτου

25 οτε δε ενεβληθη ο οχλοσ ενσελθων ενκρατησεν της χειροσ αυτησ και ηγερθη το κορασιον

26 και ενξηλθεν η φημη αυτη ενσ ολην την γην ενκηνην

27 και παραγοντι ενκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι κραζοντες

και λεγοντες ενλεησον ημασ υιε δαυιδ

28 ενλθοντι δε ενσ την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε

29 τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατ την πιστιν υμων γενηθητω υμιν

30 και ενεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμησατο αυτοις ο ιησους λεγων ορατε μηδεις γινωσκετω

31 οι δε ενξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη ενκηνη

32 αυτων δε ενξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον

33 και ενκβληθεντοσ του δαιμονιου ενλαλησεν ο κωφοσ και ενθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε ενφανη ουτωσ εν τω ισραηλ

34 οι δε φαρισαιοι ενλεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων ενκβαλλει τα δαιμονια

35 και περιηγεν ο ιησους τασ πολεισ πασασ και τασ κωμασ διδασκων εν ταισ συναγωγαισ αυτων και κηρυσσων το εναγγελιον της βασιλειασ και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω

36 ιδων δε τουσ οχλοσ ενσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν ενσκυλμενοι και ενρριμμενοι ωσει προβατα μη ενχοντα ποιμενα

37 τοτε λεγει τοις μαθηταισ αυτου ο μεν θερισμοσ πολυσ οι δε ενργαται ολιγοι

38 δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπωσ ενκβαλη ενργατασ ενσ τον θερισμον αυτου

10

1 και προσκαλεσαμενοσ τουσ δωδεκα μαθητασ αυτου ενδωκεν αυτοις ενξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε ενκβαλλειν αυτα και θεραπειειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν

2 των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα ενστιν ταυτα πρωτοσ σιμων ο λεγομενοσ πετροσ και ανδρεασ ο αδελφοσ αυτου ιακωβοσ ο του ζεβεδαίου και ιωαννησ ο αδελφοσ αυτου

3 φιλιπποσ και βαρθολομαιοσ θωμασ και ματθαιοσ ο τελωνησ ιακωβοσ ο του αλφαιου και λεββαιοσ ο ενκκληθεισ θαδδαιοσ

4 σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον

5 τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εισ οδον εθνων μη απελθητε και εισ πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε

6 πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ

7 πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων

8 ασθενουντας θεραπευετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε

9 μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εισ τας ζωνας υμων

10 μη πηραν εισ οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδους αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν

11 εισ ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε

12 εισερχομενοι δε εισ την οικιαν ασπασασθε αυτην

13 και εαν μεν η η οικια αξια ελθετω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω

14 και ος εαν μη δεξηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων εξερχομενοι της οικιας η της πολεως εκτειναξατε τον κονιορτον των ποδων υμων

15 αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη

16 ιδου εγω αποστελλω υμας ως προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ως οι οφειοι και ακεραιοι ως αι περιστεραι

17 προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμας εισ συνεδρια και εν ταις συναγωγαίς αυτων μαστιγωσουσιν υμας

18 και επι ηγεμονας δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν εμου εισ μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν

19 οταν δε παραδιδωσιν υμας μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησετε

20 ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν υμιν

21 παραδωσει δε αδελφος αδελφον εισ θανατον και πατηρ τεκνον και

επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους

22 και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εισ τελος ουτος σωθησεται

23 οταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη φευγετε εισ την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τας πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου

24 ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλος υπερ τον κυριον αυτου

25 αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου και ο δουλος ως ο κυριος αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τους οικειακους αυτου

26 μη ουν φοβηθητε αυτους ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται

27 ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εισ το ουσ ακουετε κηρυξατε επι των δωματων

28 και μη φοβεισθε απο των αποκτενοντων το σωμα την δε ψυχη μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και την ψυχη και το σωμα απολεσαι εν γεεννη

29 ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων

30 υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν

31 μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις

32 πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοισ

33 οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατρος μου του εν ουρανοισ

34 μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν

35 ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης

36 και εχθροι του ανθρωπου οι οικειακοι αυτου

37 ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος

³⁸ και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιος

³⁹ ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην

⁴⁰ ο δεχομενος υμας εμε δεχεται και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με

⁴¹ ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου μισθον προφητου ληφεται και ο δεχομενος δικαιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληφεται

⁴² και ος εαν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασσων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων

² ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δυο των μαθητων αυτου

³ ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν

⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε

⁵ τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται

⁶ και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι

⁷ τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξηλθετε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον

⁸ αλλα τι εξηλθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικοις των βασιλειων εισιν

⁹ αλλα τι εξηλθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου

¹⁰ ουτος γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστειλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

¹¹ αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν

¹² απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην

¹³ παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου προεφητευσαν

¹⁴ και ει θελετε δεξασθαι αυτοσ εστιν ηλιασ ο μελλων ερχεσθαι

¹⁵ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

¹⁶ τιτι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοις εν αγοραις καθημενοις και προσφωνουσιν τοις εταιροις αυτων

¹⁷ και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε

¹⁸ ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει

¹⁹ ηλθεν ο υιοσ του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωπος φαγος και οινοποτης τελωνων φιλος και αμαρτωλων και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτησ

²⁰ τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου οτι ου μετενοησαν

²¹ ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν

²² πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η υμιν

²³ και συ καπερναουμ η εωσ του ουρανου υψωθεις εωσ αδου καταβιβασθησ οτι ει εν σοδομοις εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον

²⁴ πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η σοι

²⁵ εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γησ οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιουσ

²⁶ ναι ο πατηρ οτι ουτωσ εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου

²⁷ παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τισ επιγινωσκει

ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι

²⁸ δευτε προσ με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμας

²⁹ αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου οτι πραος ειμι και ταπεινος τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων

³⁰ ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12

¹ εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυας και εσθιειν

² οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω

³ ο δε ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου

⁴ πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν ους ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου ει μη τοις ιερευσιν μονοις

⁵ η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοις σαββασιν οι ιερεις εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν

⁶ λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε

⁷ ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τους αναιτιους

⁸ κυριος γαρ εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου

⁹ και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις την συναγωγην αυτων

¹⁰ και ιδου ανθρωπος ην την χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοις σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου

¹¹ ο δε ειπεν αυτοις τις εσται εξ υμων ανθρωπος ος εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοις σαββασιν εις βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει

¹² ποσω ουν διαφερει ανθρωπος προβατου ωστε εξεστιν τοις σαββασιν καλωσ ποιειν

¹³ τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγιης ωσ η αλλη

¹⁴ οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον κατ αυτου εξελθοντες οπως αυτον απολεσωσιν

¹⁵ ο δε ιησους γνους ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτους παντας

¹⁶ και επετιμησεν αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν

¹⁷ οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος

¹⁸ ιδου ο παις μου ον ηρετισα ο αγαπητος μου εις ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοις εθνεσιν απαγγελοι

¹⁹ ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τις εν ταις πλαταιαις την φωνην αυτου

²⁰ καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εωσ αν εκβαλη εις νικος την κρισιν

²¹ και τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν

²² τοτε προσηνεχθη αυτω δαιμονιζομενος τυφλος και κωφος και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και βλεπειν

²³ και εξισταντο παντες οι οχλοι και ελεγον μητι ουτος εστιν ο υιος δαυιδ

²⁴ οι δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτος ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων

²⁵ ειδωσ δε ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν αυτοις πασα βασιλεια μερισθεισα καθ εαυτησ ερημουται και πασα πολις η οικια μερισθεισα καθ εαυτησ ου σταθησεται

²⁶ και ει ο σατανας τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πως ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου

²⁷ και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων εσονται κριται

²⁸ ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου

²⁹ η πως δυναται τις εισελθειν εις την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει

³⁰ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει

³¹ δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοις ανθρωποις

η δε του πνευματος βλασφημία ουκ αφεθησεται τοις ανθρωποις

³² και ος εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω ος δ αν ειπη κατα του πνευματος του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τω νυν αιωνι ουτε εν τω μελλοντι

³³ η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται

³⁴ γεννηματα εχιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει

³⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα

³⁶ λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως

³⁷ εκ γαρ των λογων σου δικαιοθηση και εκ των λογων σου καταδικασθηση

³⁸ τοτε απεκριθησαν τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες διδασκαλε θελομεν απο σου σημειον ιδειν

³⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου

⁴⁰ ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας

⁴¹ ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε

⁴² βασίλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε

⁴³ οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκει

⁴⁴ τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον

⁴⁵ τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα

⁴⁶ ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου ειστηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι

⁴⁷ ειπεν δε τισ αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι

⁴⁸ ο δε αποκριθεις ειπεν τω ειποντι αυτω τισ εστιν η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου

⁴⁹ και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου

⁵⁰ οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις αυτος μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν

13

¹ εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν

² και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον ειστηκει

³ και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν

⁴ και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα

⁵ αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης

⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη

⁷ αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα

⁸ αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα

⁹ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

¹⁰ και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις

¹¹ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων εκεινοις δε ου δεδοται

12 οστις γαρ έχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ έχει και ο έχει αρθησεται απ αυτου

13 δια τουτο εν παραβολαισ αυτοισ λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν

14 και αναπληρουται αυτοισ η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε

15 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοισ ωσιν βαρεωσ ηκουσαν και τουσ οφθαλμουσ αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοισ οφθαλμοισ και τοισ ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτουσ

16 υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει

17 αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν

18 υμεισ ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντουσ

19 παντουσ ακουοντουσ τον λογον της βασιλειασ και μη συνιεντουσ ερχεται ο πονηρουσ και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτουσ εστιν ο παρα την οδον σπαρεισ

20 ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ ουτουσ εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρασ λαμβανων αυτον

21 ουκ έχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρουσ εστιν γενομενησ δε θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται

22 ο δε εισ τασ ακανθασ σπαρεισ ουτουσ εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνουσ τουτου και η απατη του πλουτουσ συμπνιγει τον λογον και ακαρπουσ γινεται

23 ο δε επι την γην την καλην σπαρεισ ουτουσ εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων οσ δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα

24 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοισ λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου

25 εν δε τω καθευδειν τουσ ανθρωπουσ ηλθεν αυτου ο εχθρουσ και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν

26 οτε δε εβλαστησεν ο χορτουσ και καρπον εποιησεν τουτε εφανεη και τα ζιζανια

27 προσελθοντεσ δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρασ εν τω σω αγρω ποθεν ουν έχει ζιζανια

28 ο δε εφη αυτοισ εχθρουσ ανθρωπουσ τουτο εποιησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεισ ουν απελθοντεσ συλλεξομεν αυτα

29 ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντεσ τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοισ τον σιτον

30 αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοισ θερισταισ συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εισ δεσμασ προσ το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εισ την αποθηκην μου

31 αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοισ λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωπουσ εσπειρεν εν τω αγρω αυτου

32 ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοισ κλαδοισ αυτου

33 αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοισ ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυψεν εισ αλευρουσ σατα τρια εωσ ου εζυμωθη ολον

34 ταυτα παντα ελαλησεν ο ιηουσ εν παραβολαισ τοισ οχλοισ και χωρισ παραβολησ ουκ ελαλει αυτοισ

35 οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντουσ ανοιξω εν παραβολαισ το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολησ κοσμου

36 τουτε αφεισ τουσ οχλουσ ηλθεν εισ την οικιαν ο ιηουσ και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντεσ φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου

37 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιοσ του ανθρωπου

38 ο δε αγρουσ εστιν ο κοσμουσ το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειασ τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρουσ

39 ο δε εχθρουσ ο σπειρασ αυτα εστιν ο διαβολουσ ο δε θερισμουσ συντελεια του αιωνουσ εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν

40 ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτωσ εσται εν τη συντελεια

του αιωνος τουτου

⁴¹ αποστελει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν

⁴² και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

⁴³ τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ωσ ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατροσ αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

⁴⁴ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωποσ εκρυψεν και απο της χαρασ αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον εκεινον

⁴⁵ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτασ

⁴⁶ οσ ευρων ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον

⁴⁷ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντοσ γενουσ συναγαουση

⁴⁸ ην οτε πληρωθη αναβιβασαντεσ επι τον αιγιαλον και καθισαντεσ συνελεξαν τα καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον

⁴⁹ ουτωσ εσται εν τη συντελεια του αιωνοσ εξελουσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τουσ πονηρουσ εκ μεσου των δικαιων

⁵⁰ και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυροσ εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

⁵¹ λεγει αυτοισ ο ιησουσ συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε

⁵² ο δε ειπεν αυτοισ δια τουτου πασ γραμματευσ μαθητευθεισ εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστισ εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια

⁵³ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησουσ τασ παραβολασ ταυτασ μετηρεν εκειθεν

⁵⁴ και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεισ

⁵⁵ ουχ ουτοσ εστιν ο του τεκτονοσ υιοσ ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβοσ και ιωσησ και σιμων και ιουδασ

⁵⁶ και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προσ ημασ εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα

⁵⁷ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ ουκ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου

⁵⁸ και ουκ εποιησεν εκει δυναμεισ πολλασ δια την απιστιαν αυτων

14

¹ εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδησ ο τετραρχησ την ακοην ιησου

² και ειπεν τοισ παισιν αυτου ουτοσ εστιν ιωαννησ ο βαπτιστησ αυτοσ ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτο αι δυναμεισ ενεργουσιν εν αυτω

³ ο γαρ ηρωδησ κρατησασ τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου

⁴ ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννησ ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην

⁵ και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ωσ προφητην αυτον ειχον

⁶ γενεσιων δε αγομενων του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδοσ εν τω μεσω και ηρεσεν τω ηρωδη

⁷ οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησεται

⁸ η δε προβιβασθεισα υπο της μητροσ αυτησ δοσ μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

⁹ και ελυπηθη ο βασιλευσ δια δε τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ εκελευσεν δοθηναι

¹⁰ και πεμψασ απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη

¹¹ και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτησ

¹² και προσελθοντεσ οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαιψαν αυτο και ελθοντεσ απηγγειλαν τω ιησου

¹³ και ακουσασ ο ιησουσ ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντεσ οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων

¹⁴ και εξελθων ο ιησουσ ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ και εθεραπευσεν τουσ αρρωστουσ αυτων

¹⁵ οψιασ δε γενομενησ προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντεσ ερημοσ εστιν ο τοποσ και η ωρα ηδη παρηληθεν απολυσον

τους οχλους ινα απελθοντες εις τας κωμας αγορασωσιν εαυτοις βρωματα

16 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ου χρειαν εχουσιν απελθειν δοτε αυτοις υμεις φαγειν

17 οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτους και δυο ιχθυασ

18 ο δε ειπεν φερετε μοι αυτους ωδε

19 και κελευσας τους οχλους ανακλιθηναι επι τους χορτους λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυασ αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασας εδωκεν τοις μαθηταις τους αρτους οι δε μαθηται τοις οχλοις

20 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις

21 οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεντακισχιλιοι χωρισ γυναικων και παιδιων

22 και ευθεως ηναγκασεν ο ιησους τους μαθητας εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εως ου απολυση τους οχλους

23 και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το ορος κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιας δε γενομενης μονος ην εκει

24 το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσης ην βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιος ο ανεμος

25 τεταρτη δε φυλακη της νυκτος απηλθεν προς αυτους ο ιησους περιπατων επι της θαλασσης

26 και ιδοντες αυτον οι μαθηται επι την θαλασσαν περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν και απο του φοβου εκραξαν

27 ευθεως δε ελαλησεν αυτοις ο ιησους λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε

28 αποκριθεις δε αυτω ο πετρος ειπεν κυριε ει συ ει κελυσον με προς σε ελθειν επι τα υδατα

29 ο δε ειπεν ελθε και καταβασ απο του πλοιου ο πετρος περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουν

30 βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων κυριε σωσον με

31 ευθεως δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι εδιστασας

32 και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος

33 οι δε εν τω πλοιω ελθοντες προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθως θεου υιος ει

34 και διαπερασαντες ηλθον εις την γην γεννησαρετ

35 και επιγνοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας

36 και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15

1 τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεις και φαρισαιοι λεγοντες

2 δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τας χειρας αυτων οταν αρτον εσθιωσιν

3 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δια τι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων

4 ο γαρ θεος ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα και την μητερα και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω

5 υμεις δε λεγετε ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου

6 και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων

7 υποκριται καλωσ προεφητευσεν περι υμων ησαιας λεγων

8 εγγιζει μοι ο λαος ουτος τω στοματι αυτων και τοις χειρσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου

9 ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων

10 και προσκαλεσαμενος τον οχλον ειπεν αυτοις ακουετε και συνιετε

11 ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτου κοινοι τον ανθρωπον

12 τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδας οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν

13 ο δε αποκριθεις ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται

14 αφετε αυτους οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εισ βοθυνον πεσουνται

15 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην

16 ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεις ασυνετοι εστε

17 ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται

18 τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον

19 εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυριαι βλασφημιαι

20 ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον

21 και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος

22 και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα ελεησον με κυριε υιε δαυιδ η θυγατηρ μου κακωσ δαιμονιζεται

23 ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων

24 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ

25 η δε ελθουσα προσεκυνησεν αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι

26 ο δε αποκριθεις ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις

27 η δε ειπεν ναι κυριε και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων

28 τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστις γενηθητω σοι ως θελεις και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης

29 και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει

30 και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους τυφλους κωφους κυλλους και ετερουσ πολλους

και ερριψαν αυτους παρα τουσ ποδας του ιησου και εθεραπευσεν αυτους

31 ωστε τουσ οχλους θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας κυλλους υγεις χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ

32 ο δε ιησους προσκαλεσαμενος τουσ μαθητας αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεισ ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω

33 και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον

34 και λεγει αυτοις ο ιησους ποσουσ αρτουσ εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια

35 και εκελευσεν τοις οχλοισ αναπεσειν επι την γην

36 και λαβων τουσ επτα αρτουσ και τουσ ιχθυσ ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταισ αυτου οι δε μαθηται τω οχλω

37 και εφαγον παντες και εχορταστησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων επτα σπυριδας πληρεισ

38 οι δε εσθιοντες ησαν τετρακιςχιλιοι ανδρες χωρισ γυναικων και παιδιων

39 και απολυσας τουσ οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγδαλα

16

1 και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις

2 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οφιασ γενομενησ λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανοσ

3 και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανοσ υποκριται το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε

4 γενεα πονηρα και μοιχαλισ σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπων αυτουσ απηλθεν

5 και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτουσ λαβειν

6 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμησ των φαρισαιων και σαδδουκαιων

7 οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν

8 γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε

9 ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακισχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε

10 ουδε τους επτα αρτους των τετρακισχιλιων και ποσας σφυριδας ελαβετε

11 πως ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων

12 τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης του αρτου αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων

13 ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου

14 οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων

15 λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι

16 αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος

17 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις

18 καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχυσουσιν αυτης

19 και δωσω σοι τας κλεις της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησησ επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσησ επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις

20 τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους ο χριστος

21 απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι

22 και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεωσ σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο

23 ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου ει οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων

24 τοτε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

25 ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην

26 τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου

27 μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου

28 αμην λεγω υμιν εισιν τινες ωδε εστωτες οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17

1 και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν

2 και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμψεν το προσωπον αυτου ωσ ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενοντο λευκα ωσ το φως

3 και ιδου ωφθησαν αυτοις μωσης και ηλιας μετ αυτου συλλαλουντες

4 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημας ωδε ειναι ει θελεισ ποιησωμεν ωδε τρεις σκηνας σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια

5 ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε

6 και ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα

7 και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε

8 επαραντες δε τους οφθαλμους αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον

9 και καταβαινοντων αυτων εκ του ορους ενειλατο αυτοις ο ιησους λεγων

μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη

10 και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματεισ λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον

11 ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοισ ηλιασ μεν ερχεται πρωτον και αποκαταστησει παντα

12 λεγω δε υμιν οτι ηλιασ ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων

13 τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοισ

14 και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετων αυτον

15 και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακωσ πασχει πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ

16 και προσηνεγκα αυτον τοισ μαθηταισ σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι

17 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστος και διεστραμμενη εως ποτε εσομαι μεθ υμων εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε

18 και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παισ απο της ωρας εκεινης

19 τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο

20 ο δε ιησους ειπεν αυτοισ δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν

21 τουτο δε το γενος ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια

22 αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοισ ο ιησους μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις χειρας ανθρωπων

23 και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα

24 ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδασκαλος υμων ου τελει τα διδραχμα

25 λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την

οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων οι βασιλεις της γησ απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων

26 λεγει αυτω ο πετροσ απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι

27 ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους πορευθεις εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαινοντα πρωτον ιχθυν αρων και ανοιξασ το στομα αυτου ευρησεις στατηρα εκεινον λαβων δοσ αυτοισ αντι εμου και σου

18

1 εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τις αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων

2 και προσκαλεσαμενος ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων

3 και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενησθε ωσ τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων

4 οστισ ουν ταπεινωσει εαυτον ωσ το παιδιον τουτο ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων

5 και οσ εαν δεζηται παιδιον τοιουτον εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται

6 οσ δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος εις τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης

7 ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται

8 ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην χωλον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδασ εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον

9 και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυροσ

10 ορατε μη καταφρονησητε ενοσ των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοισ δια παντοσ βλεπουσιν το προσωπον του πατροσ μου του εν ουρανοισ

11 ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου σωσαι το απολωλος

12 τι υμιν δοκει εαν γενηται τινι ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφεισ τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη πορευθεισ ζητει το πλανωμενον

13 και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοις ενενηκοντα εννεα τοις μη πεπλανημενοις

14 ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατροσ υμων του εν ουρανοισ ινα αποληται εις των μικρων τουτων

15 εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφοσ σου υπαγε και ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησασ τον αδελφον σου

16 εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα

17 εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιασ παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικοσ και ο τελωνησ

18 αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γησ εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γησ εσται λελυμενα εν τω ουρανω

19 παλιν αμην λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι της γησ περι παντοσ πραγματοσ ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοισ παρα του πατροσ μου του εν ουρανοισ

20 ου γαρ εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων

21 τοτε προσελθων αυτω ο πετροσ ειπεν κυριε ποσακισ αμαρτησει εις εμε ο αδελφοσ μου και αφησω αυτω εωσ επτακισ

22 λεγει αυτω ο ιησουσ ου λεγω σοι εωσ επτακισ αλλ εωσ εβδομηκοντακισ επτα

23 δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οσ ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου

24 αρξαμενου δε αυτου συναιρειν προσηνεχθη αυτω εις οφειλετησ μυριων ταλαντων

25 μη εχοντοσ δε αυτου αποδουнай εκελευσεν αυτον ο κυριοσ αυτου πραθηναι και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και αποδοθηναι

26 πεσων ουν ο δουλοσ προσεκυνει αυτω λεγων κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα σοι αποδωσω

27 σπλαγχνισθεισ δε ο κυριοσ του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω

28 εξελθων δε ο δουλοσ εκεινοσ ευρεν ενα των συνδουλων αυτου οσ ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησασ αυτον επνιγεν λεγων αποδοσ μοι ει τι οφειλεις

29 πεσων ουν ο συνδουλοσ αυτου εις τουσ ποδασ αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και αποδωσω σοι

30 ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εωσ ου αποδω το οφειλομενον

31 ιδοντεσ δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα και ελθοντεσ διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα

32 τοτε προσκαλεσαμενοσ αυτον ο κυριοσ αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσασ με

33 ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ωσ και εγω σε ηλεησα

34 και οργισθεισ ο κυριοσ αυτου παρεδωκεν αυτον τοισ βασανισταισ εωσ ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω

35 ουτως και ο πατηρ μου ο επουρανιοσ ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστοσ τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων

19

1 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησουσ τουσ λογουσ τουτουσ μετηρεν απο της γαλιλαιασ και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιασ περαν του ιορδανου

2 και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτοουσ εκει

3 και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντεσ αυτον και λεγοντεσ αυτω ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν

4 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησασ απ αρχησ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτοουσ

5 και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωποσ τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν

6 ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεοσ συνεζευξεν ανθρωποσ μη χωριζετω

7 λεγουσιν αυτω τι ουν μωση ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην

8 λεγει αυτοις οτι μωση προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως

9 λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχεται και ο απολελυμενην γαμησας μοιχεται

10 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμησαι

11 ο δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οισ δεδοται

12 εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω

13 τοτε προσηνεχθη αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευξεται οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις

14 ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων

15 και επιθεισ αυτοις τας χειρας επορευθη εκειθεν

16 και ιδου εισ προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον

17 ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ει δε θελεις εισελθειν εις την ζωην τηρησον τας εντολας

18 λεγει αυτω ποιας ο δε ιησους ειπεν του φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις

19 τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον

20 λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου τι ετι υστερω

21 εφη αυτω ο ιησους ει θελεις τελειος ειναι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα και δος πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι

22 ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα

23 ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολως

πλουσιος εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων

24 παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

25 ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες τισ αρα δυναται σωθηναι

26 εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα

27 τοτε αποκριθεις ο πετρος ειπεν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν

28 ο δε ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθισεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ

29 και πας ος αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα ληψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει

30 πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20

1 ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωιμισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου

2 και συμφωνησας μετα των εργατων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους εις τον αμπελωνα αυτου

3 και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους

4 και εκεινοις ειπεν υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν

5 οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτως

6 περι δε την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι

7 λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε

⁸ οφιασ δε γενομενησ λεγει ο κυριος του αμπελωνοσ τω επιτροπω αυτου καλεσον τουσ εργατασ και αποδοσ αυτοισ τον μισθον αρξαμενοσ απο των εσχατων εωσ των πρωτων

⁹ και ελθοντεσ οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον

¹⁰ ελθοντεσ δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληφονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον

¹¹ λαβοντεσ δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου

¹² λεγοντεσ οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισουσ ημιν αυτουσ εποιησασ τοισ βαστασασιν το βαροσ της ημερασ και τον καυσωνα

¹³ ο δε αποκριθεισ ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριουσ συνεφωνησασ μοι

¹⁴ αρων το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ωσ και σοι

¹⁵ η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοισ εμοισ ει ο οφθαλμοσ σου πονηροσ εστιν οτι εγω αγαθοσ ειμι

¹⁶ ουτωσ εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι

¹⁷ και αναβαινων ο ιησουσ εισ ιεροσολυμα παρελαβεν τουσ δωδεκα μαθητασ κατ ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοισ

¹⁸ ιδου αναβαινομεν εισ ιεροσολυμα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδοθησεται τοισ αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω

¹⁹ και παραδωσουσιν αυτον τοισ εθνεσιν εισ το εμπαιζαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται

²⁰ τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτησ προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου

²¹ ο δε ειπεν αυτη τι θελεισ λεγει αυτω ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εισ εκ δεξιων σου και εισ εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου

²² αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα

²³ και λεγει αυτοισ το μεν ποτηριον μου πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων

μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται υπο του πατροσ μου

²⁴ και ακουσαντεσ οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων

²⁵ ο δε ιησουσ προσκαλεσαμενοσ αυτοουσ ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντεσ των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων

²⁶ ουχ ουτωσ δε εσται εν υμιν αλλ οσ εαν θελη εν υμιν μεγασ γενεσθαι εσται υμων διακονοσ

²⁷ και οσ εαν θελη εν υμιν εινα πρωτοσ εστω υμων δουλοσ

²⁸ ωσπερ ο υιοσ του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων

²⁹ και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλοσ πολυσ

³⁰ και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντεσ οτι ιησουσ παραγει εκραξαν λεγοντεσ ελεησον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ

³¹ ο δε οχλοσ επετιμησεν αυτοισ ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντεσ ελεησον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ

³² και στασ ο ιησουσ εφωνησεν αυτοουσ και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν

³³ λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι

³⁴ σπλαγχνισθεισ δε ο ιησουσ ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεωσ ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21

¹ και οτε ηγγισαν εισ ιεροσολυμα και ηλθον εισ βηθσφαγη προσ το οροσ των ελαιων τοτε ο ιησουσ απεστειλεν δυο μαθητασ

² λεγων αυτοισ πορευθητε εισ την κωμην την απεναντι υμων και ευθεωσ ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτησ λυσαντεσ αγαγετε μοι

³ και εαν τισ υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριοσ αυτων χρειαν εχει ευθεωσ δε αποστέλλει αυτοουσ

⁴ τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντοσ

⁵ ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται σοι πραυσ και επιβεβηκωσ επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου

⁶ πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθως προσεταξεν αυτοις ο ιησους

⁷ ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων

⁸ ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννυον εν τη οδω

⁹ οι δε οχλοι οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψιστοις

¹⁰ και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα τις εστιν ουτος

¹¹ οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ιησους ο προφητης ο απο ναζαρετ της γαλιλαιας

¹² και εισηλθεν ο ιησους εις το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας

¹³ και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων

¹⁴ και προσηλθον αυτω χωλοι και τυφλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους

¹⁵ ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποιησεν και τους παιδας κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγανακτησαν

¹⁶ και ειπον αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις ναι ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον

¹⁷ και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει

¹⁸ πρωιας δε επαναγων εις την πολιν επεινασεν

¹⁹ και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επι αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μηκει εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκη

²⁰ και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκη

²¹ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιησετε

αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται

²² και παντα οσα εαν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε

²³ και ελθοντι αυτω εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην

²⁴ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω υμας καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

²⁵ το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω

²⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ως προφητην

²⁷ και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ οίδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

²⁸ τι δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου

²⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν

³⁰ και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαυτως ο δε αποκριθεις ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν

³¹ τις εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου

³² ηλθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω

³³ αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τις ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαν αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν

³⁴ οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου

³⁵ και λαβοντες οι γεωργοι τους

δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν

³⁶ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαυτως

³⁷ υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου

³⁸ οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου

³⁹ και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν

⁴⁰ οταν ουν ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις

⁴¹ λεγουσιν αυτω κακους κακως απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων

⁴² λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

⁴³ δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνη ποιουντι τους καρπους αυτης

⁴⁴ και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον

⁴⁵ και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει

⁴⁶ και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επειδη ως προφητην αυτον ειχον

22

¹ και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων

² ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου

³ και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν

⁴ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους

⁵ οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου

⁶ οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν

⁷ και ακουσας ο βασιλευς εκεινος ωργισθη και πεμψας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν

⁸ τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι

⁹ πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσους αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους

¹⁰ και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οσους ευρον πονηρους τε και αγαθους και επλησθη ο γαμος ανακειμενων

¹¹ εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου

¹² και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφιμωθη

¹³ τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

¹⁴ πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι

¹⁵ τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω

¹⁶ και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων

¹⁷ ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνησον καισαρι η ου

¹⁸ γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται

¹⁹ επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνησου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον

²⁰ και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη

²¹ λεγουσιν αυτω καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω

²² και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον

23 εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιιοι οι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επηρωτησαν αυτον

24 λεγοντες διδασκαλε μωσησ ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου

25 ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γαμησασ ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου

26 ομοιωσ και ο δευτεροσ και ο τριτοσ εωσ των επτα

27 υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη

28 εν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην

29 αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτεσ τασ γραφασ μηδε την δυναμιν του θεου

30 εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ωσ αγγελιοι του θεου εν ουρανω εισιν

31 περι δε της αναστασεωσ των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντοσ

32 εγω ειμι ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ ουκ εστιν ο θεοσ θεοσ νεκρων αλλα ζωντων

33 και ακουσαντεσ οι οχλοι εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου

34 οι δε φαρισαιοι ακουσαντεσ οτι επιμωσεν τουσ σαδδουκαιουσ συνηχθησαν επι το αυτο

35 και επηρωτησεν εισ εξ αυτων νομικοσ πειραζων αυτον και λεγων

36 διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω

37 ο δε ιησους εφη αυτω αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εν ολη καρδια σου και εν ολη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου

38 αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη

39 δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον

40 εν ταυταισ ταισ δυσιν εντολαισ ολοσ ο νομοσ και οι προφηται κρεμανται

41 συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτοουσ ο ιησους

42 λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιοσ εστιν λεγουσιν αυτω του δαυιδ

43 λεγει αυτοις πωσ ουν δαυιδ εν πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων

44 ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου

45 ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον πωσ υιοσ αυτου εστιν

46 και ουδεις εδυνατο αυτω αποκριθηναι λογον ουδε ετολμησεν τισ απ εκεινησ της ημερασ επερωτησαι αυτον ουκετι

23

1 τοτε ο ιησους ελαλησεν τοις οχλοισ και τοις μαθηταισ αυτου

2 λεγων επι της μωσεωσ καθεδρασ εκαθισαν οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι

3 παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν τηρειν τηρειτε και ποιειτε κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν

4 δεσμεουσιν γαρ φορτια βαρεα και δυσβαστακτα και επιτιθεασιν επι τουσ ωμουσ των ανθρωπων τω δε δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα

5 παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προσ το θεαθηναι τοις ανθρωποισ πλατυνουσιν δε τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα των ιματιων αυτων

6 φιλουσιν τε την πρωτοκλισιν εν τοις δειπνοισ και τασ πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ

7 και τουσ ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι ραββι

8 υμεισ δε μη κληθητε ραββι εισ γαρ εστιν υμων ο καθηγητησ ο χριστοσ παντεσ δε υμεισ αδελφοι εστε

9 και πατερα μη καλεσητε υμων επι της γησ εισ γαρ εστιν ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοισ

10 μηδε κληθητε καθηγηται εισ γαρ υμων εστιν ο καθηγητησ ο χριστοσ

11 ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονοσ

12 οστισ δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστισ ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται

13 ουαι δε υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι κατεσθιετε τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι δια τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα

14 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεισ γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τουσ εισερχομενουσ αφιετε εισελθειν

15 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον υιον γεεννης διπλοτερον υμων

16 ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες οσ αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει

17 μωροι και τυφλοι τισ γαρ μειζων εστιν ο χρυσοσ η ο ναοσ ο αγιαζων τον χρυσον

18 και οσ εαν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει

19 μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον

20 ο ουν ομοσασ εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοισ επανω αυτου

21 και ο ομοσασ εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικησαντι αυτον

22 και ο ομοσασ εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου

23 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την κρισιν και τον ελεον και την πιστιν ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι

24 οδηγοι τυφλοι οι δυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντες

25 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδοσ εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγησ και αδικιασ

26 φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντοσ του ποτηριου και της παροψιδοσ ινα γενηται και το εκτοσ αυτων καθαρων

27 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοισ κεκονιαμενοισ οιτινεσ εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οστεων νεκρων και πασησ ακαθαρσιασ

28 ουτωσ και υμεισ εξωθεν μεν φαινεσθε τοισ ανθρωποισ δικαιοι εσωθεν δε μεστοι εστε υποκρισεωσ και ανομιασ

29 ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τουσ ταφουσ των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων

30 και λεγετε ει ημεν εν ταισ ημεραισ των πατερων ημων ουκ αν ημεν κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των προφητων

31 ωστε μαρτυρειτε εαυτοισ οτι υιοι εστε των φονευσαντων τουσ προφητασ

32 και υμεισ πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων

33 οφεισ γεννηματα εχιδνων πωσ φυγητε απο της κρισεωσ της γεεννης

34 δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμασ προφητασ και σοφουσ και γραμματεισ και εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσατε και εξ αυτων μαστιγωσατε εν ταισ συναγωγαισ υμων και διωξετε απο πολεωσ εισ πολιν

35 οπωσ ελθη εφ υμασ παν αιμα δικαιον εκχυνομενον επι της γησ απο του αιματοσ αβελ του δικαιου εωσ του αιματοσ ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσασ μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου

36 αμην λεγω υμιν οτι ηξει παντα ταυτα επι την γενεαν ταυτην

37 ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τουσ προφητασ και λιθοβολουσα τουσ απεσταλμενουσ προς αυτην ποσακισ ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει ορνισ τα νοσσια εαυτησ υπο τασ πτερυγασ και ουκ ηθελησατε

38 ιδου αφιεται υμιν ο οικοσ υμων ερημοσ

39 λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εωσ αν ειπητε ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου

24

1 και εξελθων ο ιησουσ επορευετο απο του ιερου και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τασ οικοδομασ του ιερου

2 ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ ου βλεπετε παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθοσ επι λιθον οσ ου καταλυθησεται

3 καθημενου δε αυτου επι του ορουσ των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται κατ ιδιαν λεγοντες ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σησ παρουσιασ και της συντελειασ του αιωνοσ

4 και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση

5 πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες εγω ειμι ο χριστοσ και πολλουσ πλανησουσιν

6 μελλησετε δε ακουειν πολεμουσ και ακοασ πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελοσ

7 εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και λοιμοι και σεισμοι κατα τοπους

8 παντα δε ταυτα αρχη ωδινων

9 τοτε παραδωσουσιν υμασ εις θλιψιν και αποκτενουσιν υμασ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου

10 και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλους παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλους

11 και πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται και πλανησουσιν πολλους

12 και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν ψυγησεται η αγαπη των πολλων

13 ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται

14 και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της βασιλειασ εν ολη τη οικουμενη εις μαρτυριον πασιν τοις εθνεσιν και τοτε ηξει το τελος

15 οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν δια δανιηλ του προφητου εστωσ εν τοπω αγιω ο αναγινωσκων νοειτω

16 τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν επι τα ορη

17 ο επι του δωματος μη καταβαινετωσ αραι τα εκ της οικιασ αυτου

18 και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατωσ οπισω αραι τα ιματια αυτου

19 ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ

20 προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ μηδε σαββατω

21 εσται γαρ τοτε θλιψισ μεγαλη οια ου γεγονεν απ αρχησ κοσμου εωσ του νυν ουδ ου μη γενηται

22 και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα σαρξ δια δε τουσ εκλεκτουσ κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι

23 τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ωδε μη πιστευσητε

24 εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και τερατα ωστε πλανησαι ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ

25 ιδου προειρηκα υμιν

26 εαν ουν ειπωσιν υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοις ταμειοισ μη πιστευσητε

27 ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και φαινεται εωσ δυσμων

ουτωσ εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου

28 οπου γαρ εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

29 ευθεωσ δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ και οι αστερεσ πεσουνται απο του ουρανου και αι δυναμεισ των ουρανων σαλευθησονται

30 και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν τω ουρανω και τοτε κοψονται πασαι αι φυλαι της γησ και οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμεωσ και δοξησ πολλησ

31 και αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου μετα σαλπιγγοσ φωνησ μεγαλησ και επισυναξουσιν τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εωσ ακρων αυτων

32 απο δε της συκησ μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδοσ αυτησ γενηται απαλοσ και τα φυλλα εκφυη γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ

33 ουτωσ και υμεισ οταν ιδητε ταυτα παντα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ

34 αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα αυτη εωσ αν παντα ταυτα γενηται

35 ο ουρανοσ και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

36 περι δε της ημερασ εκεινησ και ωρασ ουδεισ οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μου μονοσ

37 ωσπερ δε αι ημεραι του νωε ουτωσ εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου

38 ωσπερ γαρ ησαν εν ταισ ημεραισ ταισ προ του κατακλυσμου τρωγοντεσ και πινοντεσ γαμουντεσ και εκγαμιζοντεσ αχρησ ημερασ εισηλθεν νωε εις την κιβωτον

39 και ουκ εγνωσαν εωσ ηλθεν ο κατακλυμοσ και ηρεν απαντασ ουτωσ εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου

40 τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο εισ παραλαμβανεται και ο εισ αφιεται

41 δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και μια αφιεται

42 γρηγορειτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ωρα ο κυριοσ υμων ερχεται

43 εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτησ ποια φυλακη ο κλεπτησ ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν ειασεν

διοργανωθῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ

⁴⁴ διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ετοιμοὶ ὅτι ἡ ὥρα οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐρχεται

⁴⁵ τίς ἀρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δούλος καὶ φρονιμὸς ὃν κατέστησεν ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ τοῦ δίδοναι αὐτοῖς τὴν τροφήν ἐν καιρῷ

⁴⁶ μακάριος ὁ δούλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὐρήσει ποιοῦντα οὕτως

⁴⁷ ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ὑπαρχούσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν

⁴⁸ εἰάν τις εἴπῃ ὁ κακὸς δούλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ χρονοῖζει ὁ κύριος μου ἐλθεῖν

⁴⁹ καὶ ἀρξήται τυπτεῖν τοὺς συνδούλους ἐσθιῖν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόντων

⁵⁰ ἤξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ἣ οὐ προσδοκᾷ καὶ ἐν ὥρᾳ ἣ οὐ γίνωσκει

⁵¹ καὶ διχοτομήσει αὐτόν καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν θήσει ἐκεῖ ἐστὶν ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων

25

¹ τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δεκά παρθενοῖς αἰτινὲς λαβούσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν ἐξηλθόντες εἰς ἀπαντήσιν τοῦ νυμφίου

² πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρονιμοὶ καὶ αἱ πέντε μωραὶ

³ αἰτινὲς μωραὶ λαβούσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ' αὐτῶν ελαίον

⁴ αἱ δὲ φρονιμοὶ ἔλαβον ελαίον ἐν τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν

⁵ χρονοῖζοντες δὲ τοῦ νυμφίου ἐνυστάξαντες πάσαι καὶ ἐκαθεύδον

⁶ μεσησθε δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἐρχεται ἐξέρχεσθε εἰς ἀπαντήσιν αὐτοῦ

⁷ τότε ἠγέρθησαν πάσαι αἱ παρθενοὶ ἐκεῖναι καὶ ἐκοσμήσαντες τὰς λαμπάδας αὐτῶν

⁸ αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονιμοῖς εἶπον δοτε ἡμῖν ἐκ τοῦ ελαίου ὑμῶν ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβεννύνται

⁹ ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρονιμοὶ λέγουσαι μήποτε οὐκ ἀρκεσθῆναι ἡμῖν καὶ ὑμῖν πορευέσθε δὲ μάλλον προσ τοὺς πωλούντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς

¹⁰ ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἤλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ετοιμοὶ εἰσηλθόντες

μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα

¹¹ ὕστερον δὲ ἐρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθενοὶ λέγουσαι κυριε κυριε ἀνοίξον ἡμῖν

¹² ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα ὑμᾶς

¹³ γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἣ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐρχεται

¹⁴ ὡσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπαρχόντα αὐτοῦ

¹⁵ καὶ ὡ μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα ὡ δὲ δύο ὡ δὲ ἐν ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ ἀπεδημήσεν εὐθεὺς

¹⁶ πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα

¹⁷ ὡσαυτὸς καὶ ὁ τὰ δύο ἐκερδήσεν καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο

¹⁸ ὁ δὲ τὸ ἐν λαβὼν ἀπελθὼν ὠρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπεκρύψεν τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ

¹⁹ μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἐρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν λόγον

²⁰ καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν προσηνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων κυριε πέντε τάλαντα μοι παρέδωκας ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκερδήσα ἐπ' αὐτοῖς

²¹ εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ εὐ δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω εἰσελθε εἰς τὴν χάραν τοῦ κυρίου σου

²² προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν εἶπεν κυριε δύο τάλαντα μοι παρέδωκας ἴδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκερδήσα ἐπ' αὐτοῖς

²³ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ εὐ δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω εἰσελθε εἰς τὴν χάραν τοῦ κυρίου σου

²⁴ προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφὼς εἶπεν κυριε ἐγὼν σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος θερίζων ὅπου οὐκ ἐσπείρασας καὶ συναγῶν ὅθεν οὐ διεσκορπίσας

²⁵ καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἐκρύψας τὸ τάλαντον σου ἐν τῇ γῇ ἴδε ἐχεις τὸ σόν

²⁶ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ πονήρη δούλε καὶ σκνήρη ἤδεισες ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἐσπείρα καὶ συναγῶ ὅθεν

ου διεσκορπισα

27 εδει ουν σε βαλειν το αργυριον μου τοις τραπεζιταις και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω

28 αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα

29 τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου

30 και τον αχρειον δουλον εκβαλετε εισ το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων

31 οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγιοι αγγελοι μετ αυτου τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου

32 και συναχθησεται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη και αφορει αυτους απ αλληλων ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων

33 και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων

34 τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων αυτου δευτε οι ευλογημενοι του πατρος μου κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου

35 επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και εποτισατε με ξενος ημην και συνηγαγετε με

36 γυμνος και περιεβαλετε με ησθενησα και επεσκεψασθε με εν φυλακη ημην και ηλθετε προσ με

37 τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν η διψωντα και εποτισαμεν

38 ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν η γυμνον και περιεβαλομεν

39 ποτε δε σε ειδομεν ασθενη η εν φυλακη και ηλθομεν προσ σε

40 και αποκριθεις ο βασιλευς ερει αυτοις αμην λεγω υμιν εφ οσον εποιησατε ενι τούτων των αδελφων μου των ελαχιστων εμοι εποιησατε

41 τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων πορευεσθε απ εμου οι κατηραμενοι εισ το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβωλω και τοις αγγελοις αυτου

42 επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν εδιψησα και ουκ εποτισατε με

43 ξενος ημην και ου συνηγαγετε με γυμνος και ου περιεβαλετε με ασθενησ και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με

44 τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντες κυριε ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι

45 τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων αμην λεγω υμιν εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τούτων των ελαχιστων ουδε εμοι εποιησατε

46 και απελευσονται ουτοι εισ κολασιν αιωνιον οι δε δικαιοι εισ ζωην αιωνιον

26

1 και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους παντας τους λογους τουτους ειπεν τοις μαθηταις αυτου

2 οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εισ το σταυρωθηναι

3 τοτε συνηχθησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εισ την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου καιαφα

4 και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησους δωλω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν

5 ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω

6 του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου

7 προσηλθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου

8 ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντες εισ τι η απωλεια αυτη

9 ηδυνατο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις

10 γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εισ εμε

11 παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε

12 βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προσ το ενταφιασαι με εποιησεν

13 αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εισ μνημοσυνον αυτης

14 τοτε πορευθεις εισ των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προσ τους αρχιερεις

15 ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια

16 και απο τοτε εζητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω

17 τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που θελεις ετοιμασομεν σοι φαγειν το πασχα

18 ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προσ τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυς εστιν προσ σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου

19 και εποιησαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα

20 οψιας δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα

21 και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με

22 και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστος αυτων μητι εγω ειμι κυριε

23 ο δε αποκριθεις ειπεν ο εμβαψας μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτος με παραδωσει

24 ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος

25 αποκριθεις δε ιουδας ο παραδιδους αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπας

26 εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου

27 και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου παντες

28 τουτο γαρ εστιν το αιμα μου το της καινης διαθηκης το περι πολλων εκχυννομενον εις αφεσιν αμαρτιων

29 λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απαρτι εκ τουτου του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου

30 και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων

31 τοτε λεγει αυτοις ο ιησους παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα

προβατα της ποιμνης

32 μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν

33 αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω δε ουδεποτε σκανδαλισθησομαι

34 εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με

35 λεγει αυτω ο πετρος καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησωμαι ομοιωσ δε και παντες οι μαθηται ειπον

36 τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανη και λεγει τοις μαθηταις καθισατε αυτου εως ου απελθων προσευξωμαι εκει

37 και παραλαβων τον πετρον και τους δυο υιους ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν

38 τοτε λεγει αυτοις ο ιησους περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου

39 και προσελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθετω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ως εγω θελω αλλ ως συ

40 και ερχεται προσ τους μαθητας και ευρισκεει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου

41 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης

42 παλιν εκ δευτερου απελθων προσηυξατο λεγων πατερ μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πιω γεννητηω το θελημα σου

43 και ελθων ευρισκεει αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι

44 και αφεις αυτους απελθων παλιν προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων

45 τοτε ερχεται προσ τους μαθητας αυτου και λεγει αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-2P το λοιπον και αναπαυεσθε 373 V-PMI-2P ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτων

46 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδους με

⁴⁷ και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εισ των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου

⁴⁸ ο δε παραδιδουσ αυτον εδωκεν αυτοισ σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον

⁴⁹ και ευθεωσ προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον

⁵⁰ ο δε ιησουσ ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τοτε προσελθοντες επεβαλον τασ χειρασ επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον

⁵¹ και ιδου εισ των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξασ τον δουλον του αρχιερωσ αφειλεν αυτου το ωτιον

⁵² τοτε λεγει αυτω ο ιησουσ αποστρεψον σου την μαχαιραν εισ τον τοπον αυτησ παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαιρα αποθανουνται

⁵³ η δοκεισ οτι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειουσ η δωδεκα λεγεωνασ αγγελων

⁵⁴ πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτωσ δει γενεσθαι

⁵⁵ εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησουσ τοισ οχλοισ ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προσ υμασ εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με

⁵⁶ τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον

⁵⁷ οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προσ καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν

⁵⁸ ο δε πετροσ ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εωσ της αυλησ του αρχιερωσ και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελοσ

⁵⁹ οι δε αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εξητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπωσ θανατωσωσιν αυτον

⁶⁰ και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον

⁶¹ υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες ειπον ουτοσ εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον

⁶² και αναστασ ο αρχιερευσ ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν

⁶³ ο δε ιησουσ εσιωπα και αποκριθεισ ο αρχιερευσ ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντοσ ινα ημιν ειπησ ει συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου

⁶⁴ λεγει αυτω ο ιησουσ συ ειπασ πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμewσ και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου

⁶⁵ τοτε ο αρχιερευσ διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου

⁶⁶ τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχοσ θανατου εστιν

⁶⁷ τοτε ενεπτυσαν εισ το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν

⁶⁸ λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τισ εστιν ο παισασ σε

⁶⁹ ο δε πετροσ εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου

⁷⁰ ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων παντων λεγων ουκ οιδα τι λεγεισ

⁷¹ εξελθοντα δε αυτον εισ τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοισ εκει και ουτοσ ην μετα ιησου του ναζωραιου

⁷² και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον

⁷³ μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθωσ και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει

⁷⁴ τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν

⁷⁵ και εμνησθη ο πετροσ του ρηματοσ του ιησου ειρηκοτοσ αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρωσ

27

¹ πρωιασ δε γενομενησ συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον

² και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι

3 τότε ιδων ιουδας ο παραδιδουσ αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεισ απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις

4 λεγων ημαρτον παραδουσ αιμα αθων οι δε ειπον τι προσ ημας συ οψει

5 και ριψασ τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγξατο

6 οι δε αρχιερεισ λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν

7 συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεωσ εις ταφην τοις ξενοις

8 διο εκληθη ο αγρος εκεινοσ αγρος αιματος εωσ της σημερον

9 τότε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντοσ και ελαβον 2983 V-2AAI-3P τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ

10 και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεωσ καθα συνεταξεν μοι κυριοσ

11 ο δε ιησουσ εστη εμπροσθεν του ηγεμονοσ και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε ιησουσ εφη αυτω συ λεγεισ

12 και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο

13 τότε λεγει αυτω ο πιλατοσ ουκ ακουεισ ποσα σου καταμαρτυρουσι

14 και ουκ απεκριθη αυτω προσ ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν

15 κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον

16 ειχον δε τότε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν

17 συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατοσ τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον

18 ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον

19 καθημενου δε αυτου επι του βηματοσ απεστειλεν προσ αυτον η γυνη αυτου λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον κατ οναρ δι αυτον

20 οι δε αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι επεισαν τουσ οχλουσ ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν

21 αποκριθεισ δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι

δε ειπον βαραββαν

22 λεγει αυτοις ο πιλατοσ τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντεσ σταυρωθητω

23 ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσωσ εκραζον λεγοντες σταυρωθητω

24 ιδων δε ο πιλατοσ οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβοσ γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τασ χειρασ απεναντι του οχλου λεγων αθωοσ ειμι απο του αιματοσ του δικαιου τουτου υμεισ οψεσθε

25 και αποκριθεισ πασ ο λαοσ ειπεν το αιμα αυτου εφ ημασ και επι τα τεκνα ημων

26 τότε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσασ παρεδωκεν ινα σταυρωθη

27 τότε οι στρατιωται του ηγεμονοσ παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν

28 και εκδυσαντες αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην

29 και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντες χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων

30 και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου

31 και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι

32 εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτου ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου

33 και ελθοντες εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν λεγομενοσ κρανιου τοποσ

34 εδωκαν αυτω πιειν οξοσ μετα χολησ μεμιγμενον και γευσαμενοσ ουκ ηθελεν πιειν

35 σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον

36 και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει

37 και επεθηκαν επανω της κεφαλησ αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτοσ εστιν ιησουσ ο βασιλευσ των ιουδαιων

38 τότε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων

39 οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλαισ αυτων

40 και λεγοντες ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων σωσον σεαυτον ει υιοσ ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου

41 ομοιωσ δε και οι αρχιερεισ εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον

42 αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευσ ισραηλ εστιν καταβατων νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτω

43 πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιοσ

44 το δ αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτον

45 απο δε εκτησ ωρασ σκοτοσ εγενετο επι πασαν την γην εωσ ωρασ ενατησ

46 περι δε την ενατην ωραν ανεβοησεν ο ιησουσ φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λιμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινα τι με εγκατελιπεσ

47 τινεσ δε των εκει εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτοσ

48 και ευθεωσ δραμων εισ εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησασ τε οξουσ και περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον

49 οι δε λοιποι ελεγον αφεσ ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ σωσων αυτον

50 ο δε ιησουσ παλιν κραξασ φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα

51 και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εισ δυο απο ανωθεν εωσ κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν

52 και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη

53 και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εισ την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοισ

54 ο δε εκατονταρχοσ και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθωσ θεου υιοσ ην ουτοσ

55 ησαν δε εκει γυναικεσ πολλα απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινεσ ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιασ διακονουσαι αυτω

56 εν αισ ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου

57 οψιασ δε γενομενησ ηλθεν ανθρωποσ πλουσιοσ απο αριμαθαιασ τουνομα ιωσηφοσ και αυτοσ εμαθητευσεν τω ιησου

58 ουτοσ προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατοσ εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα

59 και λαβων το σωμα ο ιωσηφοσ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα

60 και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλισασ λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν

61 ην δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου

62 τη δε επαυριον ητισ εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι προσ πιλατον

63 λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινοσ ο πλανοσ ειπεν ετι ζων μετα τρεισ ημερασ εγειρομαι

64 κελυσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εωσ της τριτησ ημερασ μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτοσ κλειψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτησ

65 εφη δε αυτοισ ο πιλατοσ εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ωσ οιδατε

66 οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιασ

28

1 οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εισ μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον

2 και ιδου σεισμοσ εγενετο μεγασ αγγελοσ γαρ κυριου καταβασ εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρασ και εκαθητο επανω αυτου

3 ην δε η ιδεα αυτου ωσ αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων

4 απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενοντο ωσει νεκροι

5 αποκριθεισ δε ο αγγελοσ ειπεν ταισ γυναιξιν μη φοβεισθε υμεισ οιδα γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε

6 ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθωσ ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριοσ

7 και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμασ εισ την

γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν

⁸ και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου

⁹ ωσ δε επορευοντο απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου και ιδου ιησους απηνητησεν αυταις λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω

¹⁰ τοτε λεγει αυταις ο ιησους μη φοβεισθε υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν και εκει με οψονται

¹¹ πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα

¹² και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις

¹³ λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλειψαν αυτον ημων κοιμωμενων

¹⁴ και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονοσ ημεις πεισομεν αυτον και υμασ αμεριμνους ποιησομεν

¹⁵ οι δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ωσ εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον

¹⁶ οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο ιησους

¹⁷ και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν

¹⁸ και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γης

¹⁹ πορευθεντες μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατροσ και του υιου και του αγιου πνευματοσ

²⁰ διδασκοντες αυτους τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εωσ της συντελειασ του αιωνοσ αμην

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

¹ αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου

² ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

³ φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου

⁴ εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων

⁵ και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων

⁶ ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον

⁷ και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψασ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου

⁸ εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτοσ δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω

⁹ και εγενετο εν εκειναισ ταισ ημεραισ ηλθεν ιησουσ απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην

¹⁰ και ευθεωσ αναβαινων απο του υδατος ειδεν σχιζομενους τουσ ουρανους και το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον

¹¹ και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ω ευδοκησα

¹² και ευθυσ το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον

¹³ και ην εκει εν τη ερημω ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενοσ υπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν αυτω

¹⁴ μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησουσ εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειασ του θεου

¹⁵ και λεγων οτι πεπληρωται ο καιροσ και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω

¹⁶ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνοσ βαλλοντασ αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλιεισ

¹⁷ και ειπεν αυτοισ ο ιησουσ δευτε οπισω μου και ποιησω υμασ γενεσθαι αλιεισ ανθρωπων

¹⁸ και ευθεωσ αφεντεσ τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω

¹⁹ και προβασ εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτοουσ εν τω πλοιω καταρτιζοντασ τα δικτυα

²⁰ και ευθεωσ εκαλεσεν αυτοουσ και αφεντεσ τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου

²¹ και εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεωσ τοισ σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν

²² και εξεπλησοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτοουσ ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεισ

²³ και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωποσ εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν

²⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνη ηλθεσ απολεσαι ημασ οйда σε τισ ει ο αγιοσ του θεου

²⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησουσ λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου

²⁶ και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραξαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου

²⁷ και εθαμβηθησαν παντεσ ωστε συζητειν προς εαυτουσ λεγοντασ τι εστιν τουτο τισ η διδαχη η καινη αυτη οτι κατ εξουσιαν και τοισ πνευμασιν τοισ ακαθαρτοισ επιτασσει και υπακουουσιν αυτω

²⁸ εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθυσ εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας

²⁹ και ευθεωσ εκ της συναγωγης εξελθοντεσ ηλθον εις την οικιαν σιμωνοσ και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου

³⁰ η δε πενθερα σιμωνοσ κατεκειτο πυρεσσοσα και ευθεωσ λεγουσιν αυτω περι αυτησ

³¹ και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησασ της χειροσ αυτησ και αφηκεν αυτην ο πυρετοσ ευθεωσ και διηκονει αυτοιοσ

³² οφιασ δε γενομενης οτε εδου ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους

³³ και η πολις ολη επισυνηγμενη ην προς την θυραν

³⁴ και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον

³⁵ και πρωι εννυχον λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο

³⁶ και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου

³⁷ και ευροντες αυτον λεγουσιν αυτω οτι παντες σε ζητουσιν

³⁸ και λεγει αυτοις αγωμεν εις τας εχομενας κωμοπολεις ινα και εκει κηρυξω εις τουτο γαρ εξεληλυθα

³⁹ και ην κηρυσσων εν ταις συναγωγαις αυτων εις ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων

⁴⁰ και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι

⁴¹ ο δε ιησους σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθητι

⁴² και ειποντος αυτου ευθεως απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη

⁴³ και εμβριμησαμενος αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον

⁴⁴ και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπησ αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοις

⁴⁵ ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερως εις πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

2

¹ και εισηλθεν παλιν εις καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εις οικον εστιν

² και ευθεως συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον

³ και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων

⁴ και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο

⁵ ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου

⁶ ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων

⁷ τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θεος

⁸ και ευθεως επιγνους ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων

⁹ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτιαι η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει

¹⁰ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της γης αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω

¹¹ σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εις τον οικον σου

¹² και ηγερθη ευθεως και αρας τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν

¹³ και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πασ ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους

¹⁴ και παραγων ειδεν λευι τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω

¹⁵ και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω

¹⁶ και οι γραμματαις και οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει

¹⁷ και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν

¹⁸ και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι

μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστεουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν

¹⁹ και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυνανται νηστευειν

²⁰ ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημεραις

²¹ και ουδεις επιβλημα ρακουσ αγναφου επιρραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται

²² και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μη ρησσει ο οινος ο νεος τουσ ασκουσ και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινουσ βλητεον

²³ και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τουσ σταχυασ

²⁴ και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν

²⁵ και αυτοσ ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρεϊαν εσχεν και επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου

²⁶ πωσ εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερωσ και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν

²⁷ και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωποσ δια το σαββατον

²⁸ ωστε κυριοσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου

3

¹ και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωποσ εξηραμμενην εχωσ την χειρα

² και παρετηρουν αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα κατηγορησωσιν αυτου

³ και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα εγειραι εις το μεσον

⁴ και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων

⁵ και περιβλεψαμενοσ αυτοουσ μετ οργησ συλλυπουμενοσ επι τη πωρωσει

της καρδιασ αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη

⁶ και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθεωσ μετ των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπωσ αυτον απολεσωσιν

⁷ και ο ιησους ανεχωρησεν μετ των μαθητων αυτου προς την θαλασσαν και πολυ πληθοσ απο της γαλιλαιασ ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιασ

⁸ και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμιασ και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθοσ πολυ ακουσαντες οσα εποιει ηλθον προς αυτον

⁹ και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον

¹⁰ πολλουσ γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγασ

¹¹ και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπτεν αυτω και εκραζεν λεγοντα οτι συ ει ο υιοσ του θεου

¹² και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν

¹³ και αναβαινει εις το οροσ και προσκαλειται ουσ ηθελεν αυτοσ και απηλθον προς αυτον

¹⁴ και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτουσ κηρυσσειν

¹⁵ και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τασ νοσουσ και εκβαλλειν τα δαιμονια

¹⁶ και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον

¹⁷ και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανεργεσ ο εστιν υιοι βροντησ

¹⁸ και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην

¹⁹ και ιουδαν ισκαριωτην οσ και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εις οικον

²⁰ και συνερχεται παλιν οχλοσ ωστε μη δυνασθαι αυτοουσ μητε αρτον φαγειν

²¹ και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη

²² και οι γραμματεισ οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει

τα δαιμονια

²³ και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαισ ελεγεν αυτοισ πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν

²⁴ και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη

²⁵ και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη

²⁶ και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλλα τελος εχει

²⁷ ουδεις δυναται τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπαση

²⁸ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των ανθρωπων και βλασφημιαι οσας αν βλασφημησωσιν

²⁹ ος δ αν βλασφημηση εις το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εις τον αιωνα αλλ ενοχος εστιν αιωνιου κρισεως

³⁰ οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει

³¹ ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτες απεστειλαν προς αυτον φωνουντες αυτον

³² και εκαθητο οχλος περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου και αι αδελφαι σου εξω ζητουςιν σε

³³ και απεκριθη αυτοισ λεγων τις εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου

³⁴ και περιβλεψαμενος κυκλω τους περι αυτον καθημενους λεγει ιδε η μητηρ μου και οι αδελφοι μου

³⁵ ος γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4

¹ και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γησ ην

² και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαισ πολλα και ελεγεν αυτοισ εν τη διδαχη αυτου

³ ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι

⁴ και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο

⁵ αλλο δε επεσεν επι το πετρωδωσ οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεωσ εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γησ

⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη

⁷ και αλλο επεσεν εις τας ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν

⁸ και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον

⁹ και ελεγεν ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

¹⁰ οτε δε εγενετο καταμονας ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα την παραβολην

¹¹ και ελεγεν αυτοισ υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της βασιλειασ του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαισ τα παντα γινεται

¹² ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοισ τα αμαρτηματα

¹³ και λεγει αυτοισ ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασασ τας παραβολασ γνωσεσθε

¹⁴ ο σπειρων τον λογον σπειρει

¹⁵ ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθεωσ ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταισ καρδιαισ αυτων

¹⁶ και ουτοι εισιν ομοιωσ οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθεωσ μετα χαρασ λαμβανουσιν αυτον

¹⁷ και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενησ θλιψεωσ η διωγμου δια τον λογον ευθεωσ σκανδαλιζονται

¹⁸ και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθασ σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντες

¹⁹ και αι μεριμναι του αιωνοσ τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται

²⁰ και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινεσ ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον

21 και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη

22 ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη

23 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω

24 και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν

25 ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου

26 και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ωσ εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γησ

27 και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ωσ ουκ οιδεν αυτος

28 αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι

29 οταν δε παραδω ο καρπος ευθεωσ αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος

30 και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην

31 ωσ κοκκον σιναπεωσ ος οταν σπαρη επι της γησ μικροτερος παντων των σπερματων εστιν των επι της γησ

32 και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδουσ μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν

33 και τοιαυταισ παραβολαισ πολλαισ ελαλει αυτοις τον λογον καθωσ εδυναντο ακουειν

34 χωρισ δε παραβολησ ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις μαθηταισ αυτου επελυεν παντα

35 και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οψιασ γενομενησ διελθωμεν εις το περαν

36 και αφεντεσ τον οχλον παραλαμβανουσιν δαιμονεσ λεγοντεσ πεμψον ημασ εις τουσ χοιρουσ ινα εις αυτουσ εισελθωμεν

37 και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι

38 και ην αυτοσ επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα

39 και διεγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσ και εκοπασεν ο ανεμοσ και εγενετο γαληνη μεγαλη

40 και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουτως πωσ ουκ εχετε πιστιν

41 και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προσ αλληλουσ τισ αρα ουτοσ εστιν οτι και ο ανεμοσ και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5

1 και ηλθον εις το περαν της θαλασσησ εις την χωραν των γαδαρηνων

2 και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεωσ απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωποσ εν πνευματι ακαθαρτω

3 οσ την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν και ουτε αλυσεσιν ουδεισ εδυνατο αυτον δησαι

4 δια το αυτον πολλακισ πεδαισ και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τασ αλυσεισ και τασ πεδασ συντετριφθαι και ουδεισ αυτον ισχυεν δαμασαι

5 και δια παντοσ νυκτοσ και ημερασ εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοισ

6 ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω

7 και κραξασ φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ

8 ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου

9 και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν

10 και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτουσ αποστειλη εξω της χωρασ

11 ην δε εκει προσ τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη

12 και παρεκαλεσαν αυτον παντεσ οι δαιμονεσ λεγοντεσ πεμψον ημασ εις τουσ χοιρουσ ινα εις αυτουσ εισελθωμεν

13 και επετρεψεσεν αυτοις ευθεωσ ο ιησουσ και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τουσ χοιρουσ και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ωσ δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση

14 οι δε βοσκοντεσ τουσ χοιρουσ εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις

τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος

15 και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν

16 διηγησαντο δε αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων

17 και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων

18 και εμβαντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεισ ινα η μετ αυτου

19 ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σουσ και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος πεποιηκεν και ηλησησεν σε

20 και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον

21 και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλωιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν

22 και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου

23 και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθησ αυτη τας χειρας οπως σωθη και ζησεται

24 και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον

25 και γυνη τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα

26 και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα

27 ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου

28 ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αφωμαι σωθησομαι

29 και ευθεως εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος

30 και ευθεως ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεισ εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων

31 και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεισ τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεισ τις μου ηψατο

32 και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν

33 η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδουσα ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν

34 ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιησ απο της μαστιγος σου

35 ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεισ τον διδασκαλον

36 ο δε ιησους ευθεως ακουσασ τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε

37 και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου

38 και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντασ και αλαλαζοντασ πολλα

39 και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει

40 και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντα παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον

41 και κρατησασ της χειροσ του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι

42 και ευθεως ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη

43 και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαιριν

6

1 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου

2 και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεισ τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται

3 ουχ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιοσ μαριασ αδελφοσ δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνοσ και ουκ εισιν αι αδελφαι

αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω

⁴ ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου

⁵ και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθειστας χειρας εθεραπευσεν

⁶ και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων

⁷ και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων

⁸ και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον

⁹ αλλ υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσηθε δυο χιτωνας

¹⁰ και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν

¹¹ και οσοι αν μη δεξωνται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοις η γομορροις εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη

¹² και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν

¹³ και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον

¹⁴ και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω

¹⁵ αλλοι ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν ωσ εις των προφητων

¹⁶ ακουσας δε ηρωδης ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος εστιν αυτοσ ηγερθη εκ νεκρων

¹⁷ αυτοσ γαρ ο ηρωδης αποστειλασ εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν

¹⁸ ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου

¹⁹ η δε ηρωδιασ ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο

²⁰ ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδωσ αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και ηδεωσ αυτου ηκουεν

²¹ και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιει τοις μεγιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας

²² και εισελθουσης της θυγατροσ αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης και αρεσασης τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευσ τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελησ και δωσω σοι

²³ και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισουσ της βασιλειασ μου

²⁴ η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

²⁵ και εισελθουσα ευθεωσ μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξαυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

²⁶ και περιλυπος γενομενοσ ο βασιλευσ δια τουσ ορκουσ και τουσ συνανακειμενουσ ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι

²⁷ και ευθεωσ αποστειλασ ο βασιλευσ σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηναι την κεφαλην αυτου

²⁸ ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης

²⁹ και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω

³⁰ και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν

³¹ και ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυεσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν

³² και απηλθον εις ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν

³³ και ειδον αυτουσ υπαγοντασ και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και

προηλθον αυτους και συνηλθον προς αυτον

34 και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ οτι ησαν ωσ προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα

35 και ηδη ωρασ πολλησ γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη

36 απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμασ αγορασωσιν εαυτοισ αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν

37 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ δοτε αυτοισ υμεισ φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωμεν αυτοισ φαγειν

38 ο δε λεγει αυτοισ ποσουσ αρτους εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυασ

39 και επεταξεν αυτοισ ανακλιναι παντασ συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω

40 και ανεπεσον πρασιαι πρασιαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα

41 και λαβων τουσ πεντε αρτους και τουσ δυο ιχθυασ αναβλεψασ εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τουσ αρτους και εδιδου τοισ μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν αυτοισ και τουσ δυο ιχθυασ εμερισεν πασιν

42 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν

43 και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεισ και απο των ιχθυων

44 και ησαν οι φαγοντες τουσ αρτους πεντακιςχιλιοι ανδρεσ

45 και ευθεωσ ηναγκασεν τουσ μαθητασ αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εωσ αυτοσ απολυση τον οχλον

46 και αποταξαμενοσ αυτοισ απηλθεν εις το οροσ προσευξασθαι

47 και οψιασ γενομενησ ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσησ και αυτοσ μονοσ επι της γησ

48 και ειδεν αυτουσ βασανιζομενουσ εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμοσ εναντιοσ αυτοισ και περι τεταρτην φυλακην της νυκτοσ ερχεται προς αυτουσ περιπατων επι της θαλασσησ και ηθελεν παρελθειν αυτουσ

49 οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσησ εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν

50 παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεωσ ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοισ θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε

51 και ανεβη προς αυτουσ εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμοσ και λιαν εκπερισσου εν εαυτοισ εξισταντο και εθαυμαζον

52 ου γαρ συνηκαν επι τοισ αρτοισ ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη

53 και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν

54 και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεωσ επιγνοντες αυτον

55 περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοισ κραββατοισ τουσ κακωσ εχοντασ περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν

56 και οπου αν εισεπορευετο εις κωμασ η πολεισ η αγρουσ εν ταισ αγοραισ ετιθουν τουσ ασθενουντασ και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7

1 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινεσ των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων

2 και ιδοντες τινασ των μαθητων αυτου κοιναισ χερσιν τουτ εστιν ανιπτιοσ εσθιοντασ αρτουσ εμεμψαντο

3 οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμα η νιψωνται τασ χειρασ ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων

4 και απο αγορασ εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν βαπτισμουσ ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων

5 επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτιοσ χερσιν εσθιουσιν τον αρτον

6 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ οτι καλωσ προεφητευσεν ησαιασ περι υμων των υποκριτων ωσ γεγραπται ουτοσ ο λαοσ τοισ χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρωσ απεχει απ εμου

7 ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων

8 αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμους ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε

9 και ελεγεν αυτοις καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε

10 μωσης γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω

11 υμεις δε λεγετε εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης

12 και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου

13 ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε

14 και προσκαλεσαμενος παντα τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε μου παντες και συνιετε

15 ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον

16 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω

17 και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολης

18 και λεγει αυτοις ουτωσ και υμεις ασυνετοι εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι

19 οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα

20 ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον

21 εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι

22 κλοπαι πλεονεξιαι πονηριαι δολοσ ασελγεια οφθαλμοσ πονηροσ βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη

23 παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον

24 και εκειθεν αναστασ απηλθεν εις τα μεθορια τυρου και σιδωνοσ και εισελθων

εις οικιαν ουδενα ηθελεν γνωναι και ουκ ηδυνηθη λαθειν

25 ακουσασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προσ τουσ ποδασ αυτου

26 ην δε η γυνη ελληνισ συραφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατροσ αυτης

27 ο δε ιησουσ ειπεν αυτη αφεσ πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις

28 η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζησ εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων

29 και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατροσ σου

30 και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθοσ και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινησ

31 και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνοσ ηλθεν προσ την θαλασσαν της γαλιλαιασ ανα μεσον των οριων δεκαπολεωσ

32 και φερουσιν αυτω κωφον μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα

33 και απολαβομενοσ αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τουσ δακτυλουσ αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσασ ηψατο της γλωσσησ αυτου

34 και αναβλεψασ εις τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχητι

35 και ευθεωσ διηνοιχθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμοσ της γλωσσησ αυτου και ελαλει ορθωσ

36 και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτοσ αυτοις διεστελλετο μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον

37 και υπερπερισσωσ εξεπλησσοντο λεγοντες καλωσ παντα πεποιηκεν και τουσ κωφουσ ποιει ακουειν και τουσ αλαλουσ λαλειν

8

1 εν εκειναισ ταισ ημεραισ παμπολλου οχλου οντοσ και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενοσ ο ιησουσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοις

² σπλαγχνίζομαι επί τον οχλον ότι ήδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ έχουσιν τι φαγώσιν

³ και εάν απολυσω αυτούς νηστείσι εισ οικον αυτών εκλυθησονται εν τη οδώ τίνες γάρ αυτών μακροθεν ήκουσιν

⁴ και απεκριθησαν αυτώ οι μαθηται αυτού ποθεν τουτούς δύνησεται τίσι ωδέ χορτάσαι αρτών επ ερημίας

⁵ και επηρώτα αυτούς πόσους έχετε αρτούς οι δε είπον επτά

⁶ και παρηγγείλεν τώ οχλώ αναπέσειν επί της γής και λαβών τους επτά αρτούς ευχαρίστησας εκλάσεν και έδιδου τοίσι μαθηταίσι αυτού ίνα παραθώσιν και παρεθήκαν τώ οχλώ

⁷ και είχαν ίχθυδια ολίγα και ευλόγησας είπεν παραθείναι και αυτά

⁸ εφαγον δε και εχορτάσθησαν και ήραν περισσεύματα κλασμάτων επτά σπυρίδας

⁹ ήσαν δε οι φαγοντές ως τετρακισχίλιοι και απέλυσεν αυτούς

¹⁰ και ευθέως έμβασ είσ τό πλοίον μετά των μαθητών αυτού ήλθεν είσ τά μερη δαλμανούθα

¹¹ και εξήλθον οι φαρισαιοι και ηρξάντο συζητείν αυτώ ζητούντες παρ αυτού σημείον απο του ουρανού πειραζόντες αυτόν

¹² και αναστενάξας τώ πνεύματι αυτού λέγει τί ή γενεά αυτή σημείον επιζητεί αμήν λέγω υμίν εί δοθησεται τη γενεά ταύτη σημείον

¹³ και αφείσ αυτούς έμβασ παλίν είσ πλοίον απήλθεν είσ τό περάν

¹⁴ και επελάθοντο λαβείν αρτούς και εί μή ένα άρτον ουκ είχαν μεθ εαυτών εν τώ πλοίω

¹⁵ και διεστέλλετο αυτοίσι λέγων ορατε βλέπετε απο της ζύμης των φαρισαιών και της ζύμης ήρωδού

¹⁶ και διελογίζοντο προς αλληλους λέγοντες ότι αρτούς ουκ έχομεν

¹⁷ και γνώσ ο ήσους λέγει αυτοίσι τί διαλογίζεσθε ότι αρτούς ουκ έχετε ουπω νοείτε ουδέ συνίετε έτι πεπωρωμένην έχετε την καρδίαν υμών

¹⁸ οφθαλμούς έχοντες ου βλέπετε και ώτα έχοντες ουκ άκουετε και ου μνημονεύετε

¹⁹ οτε τους πεντε αρτούς εκλάσα είσ τους πεντακισχίλιους πόσους κοφίνους πλήρεις κλασμάτων ήρατε λέγουσιν αυτώ

δώδεκα

²⁰ οτε δε τους επτά είσ τους τετρακισχίλιους πόσων σπυρίδων πληρώματα κλασμάτων ήρατε οι δε είπον επτά

²¹ και έλεγεν αυτοίσι πως ου συνίετε

²² και έρχεται είσ βηθσαιδαν και φερουσιν αυτώ τυφλον και παρακαλουσιν αυτόν ίνα αυτού αφήται

²³ και επιλαβόμενος της χειρός του τυφλου εξήγαγεν αυτόν έξω της κώμης και πτύσας είσ τά όμματα αυτού επίθεισ τάς χειράς αυτώ επηρώτα αυτόν εί τί βλέπει

²⁴ και αναβλέψας έλεγεν βλέπω τους ανθρώπους ότι ως δένδρα ορώ περιπατούντας

²⁵ είτα παλίν επέθηκεν τάς χειράς επί τους οφθαλμούς αυτού και έποίησεν αυτόν αναβλέψαι και αποκατεστάθη και ενεβλεψεν τηλαυγώς απάντας

²⁶ και απέστειλεν αυτόν είσ τον οικον αυτού λέγων μήδε είσ την κώμην είσελθής μήδε είπής τίνι εν τη κώμη

²⁷ και εξήλθεν ο ήσους και οι μαθηται αυτού είσ τάς κώμας καισαρείας της φιλιππού και εν τη οδώ επηρώτα τους μαθητάς αυτού λέγων αυτοίσι τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι είναι

²⁸ οι δε απεκριθησαν ίωάννην τον βαπτιστήν και άλλοι ήλιαν άλλοι δε ένα των προφητών

²⁹ και αυτός λέγει αυτοίσι υμεις δε τίνα με λέγετε είναι αποκριθείσι δε ο πέτρος λέγει αυτώ συ εί ο χριστός

³⁰ και επετίμησεν αυτοίσι ίνα μηδένι λέγώσιν περι αυτού

³¹ και ήρξάτο διδάσκειν αυτούς ότι δει τον υιον του ανθρώπου πολλά παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτέρων και των αρχιερέων και των γραμματέων και αποκτανθηναι και μετά τρεις ήμερας αναστηναι

³² και παρησία τον λόγον έλαλει και προσλαβόμενος αυτόν ο πέτρος ήρξάτο επιτίμαν αυτώ

³³ ο δε επιστραφείσ και ίδων τους μαθητάς αυτού επετίμησεν τώ πέτρω λέγων υπάγε όπισω μου σατανα ότι ου φρονείσ τά του θεου αλλά τά των ανθρώπων

³⁴ και προσκαλεσαμένος τον οχλον συν τοίσι μαθηταίσι αυτού είπεν αυτοίσι όστις θέλει όπισω μου ακολουθειν απαρνησάσθω

εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

³⁵ ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δε αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν εμου και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην

³⁶ τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου

³⁷ η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου

³⁸ ος γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9

¹ και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστηκοτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθυιαν εν δυναμει

² και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν μονους και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων

³ και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ωσ χιων οια γναφευς επι της γησ ου δυναται λευκαναι

⁴ και ωφθη αυτοις ηλιασ συν μωση και ησαν συλλαλουντες τω ιησου

⁵ και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν

⁶ ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι

⁷ και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοις και ηλθεν φωνη εκ της νεφελης ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε

⁸ και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων

⁹ καταβαινοντων δε αυτων απο του ορους διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι διηγησωνται α ειδον ει μη οταν ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη

¹⁰ και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι

¹¹ και επηρωτων αυτον λεγοντες οτι λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον

¹² ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις ηλιασ μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πως γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη

¹³ αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιασ εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηθελησαν καθως γεγραπται επ αυτον

¹⁴ και ελθων προς τους μαθητας ειδεν οχλον πολυν περι αυτους και γραμματεισ συζητουντας αυτοις

¹⁵ και ευθεωσ πασ ο οχλος ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον

¹⁶ και επηρωτησεν τους γραμματεισ τι συζητειτε προς αυτους

¹⁷ και αποκριθεις εις εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον

¹⁸ και οπου αν αυτον καταλαβη ρησσει αυτον και αφριζει και τριζει τους οδοντας αυτου και ξηραινεται και ειπον τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν

¹⁹ ο δε αποκριθεις αυτω λεγει ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμασ εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με

²⁰ και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεωσ το πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γησ εκυλιετο αφριζων

²¹ και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσοσ χρονος εστιν ωσ τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν

²² και πολλακις αυτον και εις το πυρ εβαλεν και εις υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημασ

²³ ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι

²⁴ και ευθεωσ κραξασ ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθει μου τη απιστια

²⁵ ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθησ εις αυτον

²⁶ και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκροσ

ωστε πολλους λεγειν οτι απεθανεν

27 ο δε ιησους κρατησας αυτον της χειροσ ηγειρεν αυτον και ανεστη

28 και εισελθοντα αυτον εισ οικον οι μαθηται αυτου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο

29 και ειπεν αυτοισ τουτο το γενοσ εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια

30 και εκειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιασ και ουκ ηθελεν ινα τισ γνω

31 εδιδασκεν γαρ τουσ μαθητασ αυτου και ελεγεν αυτοισ οτι ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται εισ χειρασ ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεις τη τριτη ημερα αναστησεται

32 οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον επερωτησα

33 και ηλθεν εισ καπερναουμ και εν τη οικια γενομενοσ επηρωτα αυτουσ τι εν τη οδω προσ εαυτουσ διελογιζεσθε

34 οι δε εσιωπων προσ αλληλουσ γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τισ μειζων

35 και καθισασ εφωνησεν τουσ δωδεκα και λεγει αυτοισ ει τισ θελει πρωτοσ ειναι εσται παντων εσχατοσ και παντων διακονοσ

36 και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενοσ αυτο ειπεν αυτοισ

37 οσ εαν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεξηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με

38 απεκριθη δε αυτω ιωαννησ λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια οσ ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν

39 ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν οσ ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνασεται ταχυ κακολογησαι με

40 οσ γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν

41 οσ γαρ αν ποτιση υμασ ποτηριον υδατοσ εν ονοματι μου οτι χριστου εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

42 και οσ εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εισ εμε καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται λιθοσ μυλικοσ περι τον τραχηλον αυτου και

βεβληται εισ την θαλασσαν

43 και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εισ την ζωην εισελθειν η τασ δυο χειρασ εχοντα απελθειν εισ την γεενναν εισ το πυρ το ασβεστον

44 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

45 και εαν ο πουσ σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εισ την ζωην χωλον η τουσ δυο ποδασ εχοντα βληθηναι εισ την γεενναν εισ το πυρ το ασβεστον

46 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

47 και εαν ο οφθαλμοσ σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εισ την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμουσ εχοντα βληθηναι εισ την γεενναν του πυροσ

48 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

49 πασ γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται

50 καλον το αλασ εαν δε το αλασ αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοισ αλασ και ειρηνευετε εν αλληλοισ

10

1 κακειθεν αναστασ ερχεται εισ τα ορια της ιουδαιασ δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προσ αυτον και ωσ ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτουσ

2 και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον

3 ο δε απκριθεισ ειπεν αυτοισ τι υμιν εντειλατο μωσησ

4 οι δε ειπον μωσησ επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι

5 και απκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοισ προσ την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην

6 απο δε αρχησ κτισεωσ αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτουσ ο θεοσ

7 ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωποσ τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προσ την γυναικα αυτου

8 και εσονται οι δυο εισ σαρκα μιαν ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ

9 ο ουν ο θεοσ συνεζευξεν ανθρωποσ μη χωριζετω

10 και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον

11 και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται επ αυτην

12 και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτησ και γαμηθη αλλω μοιχεται

13 και προσεφερον αυτω παιδια ινα αφηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν

14 ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου

15 αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην

16 και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεις τας χειρας επ αυτα ευλογει αυτα

17 και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζων αιωνιον κληρονομησω

18 ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος

19 τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα

20 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου

21 ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον καιδος πτωχοισ και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρας τον σταυρον

22 ο δε στυгнаσας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα

23 και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελευσονται

24 οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τους πεποιθοτας επι χρημασιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

25 ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιας της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

26 δε περισσως εξεπλησσαντο λεγοντες προς εαυτους και τισ δυναται

σωθηναι

27 εμβλεψας δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω

28 ηρξατο ο πετροσ λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι

29 αποκριθεις ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου

30 εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιασ και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον

31 πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

32 ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ιησους και εθαμβουντο και ακολουθουντες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν

33 οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν

34 και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται

35 και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησης ημιν

36 ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν

37 οι δε ειπον αυτωδος ημιν ινα εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου

38 ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι

39 οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε

40 το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ

ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οιοι ητοιμασται

⁴¹ και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου

⁴² ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους λεγει αυτοιοι οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριεuousιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων

⁴³ ουχ ουτως δε εσται εν υμιν αλλ ος εαν θελη γενεσθαι μεγας εν υμιν εσται υμων διακονος

⁴⁴ και ος εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτος εσται παντων δουλος

⁴⁵ και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων

⁴⁶ και ερχονται εις ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιοσ τιμαιου βαρτιμαιοσ ο τυφλος εκαθητο παρα την οδον προσαιτων

⁴⁷ και ακουσας οτι ιησους ο ναζωραιοσ εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιος δαυιδ ιησου ελεησον με

⁴⁸ και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με

⁴⁹ και στασ ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε

⁵⁰ ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προς τον ιησουν

⁵¹ και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεις ποιησω σοι ο δε τυφλος ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω

⁵² ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε και ευθεωσ ανεβλειψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11

¹ και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθσφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου

² και λεγει αυτοιοι υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεωσ εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε

³ και εαν τιοι υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριοσ αυτου χρειαν εχει και ευθεωσ αυτον αποστελλει ωδε

⁴ απηλθον δε και ευρον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λουσιν αυτον

⁵ και τιοι των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοιοι τι ποιειτε λυοντες τον πωλον

⁶ οι δε ειπον αυτοιοι καθωσ ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους

⁷ και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω

⁸ πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννουσ εις την οδον

⁹ και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

¹⁰ ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατροσ ημων δαυιδ ωσαννα εν τοιοι υψιστοιοι

¹¹ και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιασ ηδη ουσησ της ωρασ εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα

¹² και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιασ επεινασεν

¹³ και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιροσ συκων

¹⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουσιν οι μαθηται αυτου

¹⁵ και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων και τασ καθεδρασ των πωλουντων τασ περιστερας κατεστρεψεν

¹⁶ και ουκ ηφιεν ινα τιοι διενεγκη σκευοσ δια του ιερου

¹⁷ και εδιδασκεν λεγων αυτοιοι ου γεγραπται οτι ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ κληθησεται πασιν τοιοι εθνεσιν υμιοι δε εποιησατε αυτον σπηλαιον ληστων

¹⁸ και ηκουσαν οι γραμματεισ και οι αρχιεριοι και εζητουν πως αυτον απολεσωσιν εφοβουντο γαρ αυτον οτι πασ ο οχλοσ εξεπλησσετο επι τη διδαχη αυτου

19 και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεως

20 και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων

21 και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται

22 και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις εχετε πιστιν θεου

23 αμην γαρ λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη

24 δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν

25 και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινος ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμων

26 ει δε υμεις ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφησει τα παραπτωματα υμων

27 και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι

28 και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τισ σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ

29 ο δε ιησους αποκριθεις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

30 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι

31 και ελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω

32 αλλ ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβουντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντως προφητης ην

33 και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οίδαμεν και ο ιησους αποκριθεις λεγει αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12

1 και ηρξατο αυτοις εν παραβολαις λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωπος και περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν

2 και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος

3 οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον

4 και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον

5 και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερωντες τους δε αποκτενοντες

6 ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου

7 εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια

8 και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος

9 τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις

10 ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας

11 παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

12 και εξητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον

13 και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω

14 οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οίδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κηνησον καισαρι δουναι η ου

15 δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδωσ αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω

16 οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος

17 και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω

18 και ερχονται σαδδουκαιιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι και

επηρωτησαν αυτον λεγοντες

¹⁹ διδασκαλε μωσησ εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου

²⁰ επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα

²¹ και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως

²² και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη

²³ εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα

²⁴ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτεσ τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου

²⁵ οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ωσ αγγελοι οι εν τοις ουρανοις

²⁶ περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσηωσ επι του βατου ωσ ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ

²⁷ ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε

²⁸ και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητουντων ειδωσ οτι καλωσ αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη παντων εντολη

²⁹ ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν

³⁰ και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολησ της καρδιασ σου και εξ ολησ της ψυχης σου και εξ ολησ της διανοιασ σου και εξ ολησ της ισχυοσ σου αυτη πρωτη εντολη

³¹ και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν

³² και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλωσ διδασκαλε επ αληθειας ειπασ οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλοσ πλην αυτου

³³ και το αγαπαν αυτον εξ ολησ της καρδιασ και εξ ολησ της συνεσεωσ και εξ ολησ της ψυχης και εξ ολησ της ισχυοσ

και το αγαπαν τον πλησιον ωσ εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων

³⁴ και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχωσ απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειασ του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι

³⁵ και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ο χριστος υιοσ εστιν δαυιδ

³⁶ αυτοσ γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου

³⁷ αυτοσ ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιοσ αυτου εστιν και ο πολυσ οχλοσ ηκουεν αυτου ηδεωσ

³⁸ και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαισ περιπατειν και ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ

³⁹ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλειασ εν τοις δειπνοις

⁴⁰ οι κατεσθιοντεσ τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληφονται περισσοτερον κριμα

⁴¹ και καθισασ ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλοσ βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα

⁴² και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντησ

⁴³ και προσκαλεσαμενοσ τουσ μαθητασ αυτου λεγει αυτοις αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον

⁴⁴ παντεσ γαρ εκ του περισσευοντοσ αυτοις εβαλον αυτη δε εκ της υστερησεωσ αυτησ παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτησ

13

¹ και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι

² και ο ιησους αποκριθεις ειπεν αυτω βλεπεισ ταυτασ τασ μεγαλασ οικοδομασ ου μη αφεθη λιθοσ επι λιθω οσ ου μη καταλυθη

³ και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτων αυτον κατ ιδιαν πετροσ και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεασ

⁴ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι

⁵ ο δε ιησους αποκριθεις αυτοις ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση

⁶ πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανησουσιν

⁷ οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοασ πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελος

⁸ εγερθησεται γαρ εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται σεισμοι κατα τοπους και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα

⁹ βλεπετε δε υμεις εαυτους παραδωσουσιν γαρ υμασ εις συνεδρια και εις συναγωγασ δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις

¹⁰ και εις παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον

¹¹ οταν δε αγαγωσιν υμασ παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον

¹² παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτοουσ

¹³ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται

¹⁴ οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν υπο δανηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο αναγινωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη

¹⁵ ο δε επι του δωματοσ μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθητω αραι τι εκ της οικιασ αυτου

¹⁶ και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου

¹⁷ ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ

¹⁸ προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ

¹⁹ εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψισ

οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχησ κτισεωσ ησ εκτισεν ο θεοσ εωσ του νυν και ου μη γενηται

²⁰ και ει μη κυριοσ εκολοβωσεν τασ ημερασ ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τουσ εκλεκτουσ ουσ εξελεξατο εκολοβωσεν τασ ημερασ

²¹ τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ιδου εκει μη πιστευετε

²² εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προσ το αποπλαναν ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ

²³ υμεις δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα

²⁴ αλλ εν εκειναισ ταισ ημεραισ μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιοσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγοσ αυτησ

²⁵ και οι αστερες του ουρανου εσονται εκπιπτοντες και αι δυναμεισ αι εν τοισ ουρανοισ σαλευθησονται

²⁶ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαισ μετα δυναμειωσ πολλησ και δοξησ

²⁷ και τοτε αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου και επισυναξει τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γησ εωσ ακρου ουρανου

²⁸ απο δε τησ συκησ μαθετε την παραβολην οταν αυτησ ηδη ο κλαδοσ απαλοσ γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ εστιν

²⁹ ουτωσ και υμεις οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ

³⁰ αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται

³¹ ο ουρανοσ και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

³² περι δε τησ ημερασ εκεινησ η ωρασ ουδεισ οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιοσ ει μη ο πατηρ

³³ βλεπετε αγρυπνειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιροσ εστιν

³⁴ ωσ ανθρωποσ αποδημοσ αφεισ την οικιαν αυτου και δουσ τοισ δουλοισ αυτου την εξουσιαν και εκαστω το εργον αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη

³⁵ γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριοσ της οικιασ ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιασ η πρωι

³⁶ μη ελθων εξαιφνησ ευρη υμασ καθευδοντασ

37 α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14

1 ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερας και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεισ πως αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτεινωσιν

2 ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβος εσται του λαου

3 και οντος αυτου εν βηθανια εν τη οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικησ πολυτελουσ και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτου κατα της κεφαλησ

4 ησαν δε τινεσ αγανακτουντεσ προς εαυτουσ και λεγοντεσ εισ τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν

5 ηδυνατο γαρ τουτο πραθηναι επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηναι τοισ πτωχοισ και ενεβριμωντο αυτη

6 ο δε ιησους ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπουσ παρεχετε καλον εργον ειργασατο εν εμοι

7 παντοτε γαρ τουσ πτωχουσ εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτουσ ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε

8 ο εσχεν αυτη εποησεν προελαβεν μυρισαι μου το σωμα εισ τον ενταφιασμον

9 αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εισ ολον τον κοσμον και ο εποησεν αυτη λαληθησεται εισ μνημοσυνον αυτησ

10 και ο ιουδασ ο ισκαριωτησ εισ των δωδεκα απηλθεν προς τουσ αρχιερεις ινα παραδω αυτον αυτοισ

11 οι δε ακουσαντεσ εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εξητει πως ευκαιρωσ αυτον παραδω

12 και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουον λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα

13 και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοισ υπαγετε εισ την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω

14 και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλοσ λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω

15 και αυτοσ υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν

16 και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εισ την πολιν και ευρον καθωσ ειπεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα

17 και οψιασ γενομενησ ερχεται μετα των δωδεκα

18 και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι εισ εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου

19 οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εισ καθ εισ μητι εγω και αλλοσ μητι εγω

20 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ εισ εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενοσ μετ εμου εισ το τρυβλιον

21 ο μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωποσ εκεινοσ

22 και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιησους αρτον ευλογησασ εκλασεν και εδωκεν αυτοισ και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου

23 και λαβων το ποτηριον ευχαριστησασ εδωκεν αυτοισ και επιον εξ αυτου παντεσ

24 και ειπεν αυτοισ τουτο εστιν το αιμα μου το της καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυνομενον

25 αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γενηματοσ της αμπελου εωσ της ημερασ εκεινησ οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου

26 και υμνησαντεσ εξηλθον εισ το οροσ των ελαιων

27 και λεγει αυτοισ ο ιησους οτι παντεσ σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα

28 αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμασ εισ την γαλιλαιαν

29 ο δε πετροσ εφη αυτω και ει παντεσ σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω

30 και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η διασ αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με

31 ο δε εκπερισσου ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανειν σοι ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτωσ δε και παντεσ ελεγον

32 και ερχονται εισ χωριον ου το ονομα

γεθημανη και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εως προσευξωμαι

33 και παραλαμβανει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν

34 και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε

35 και προσελθων μικρον επεσεν επι της γης και προσηυχето ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα

36 και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ

37 και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεις ουκ ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι

38 γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης

39 και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων

40 και υποστρεψασ ευρεν αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν

41 και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-2P λοιπον και αναπαυεσθε 373 V-PMI-2P απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων

42 εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν

43 και ευθεως ετι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων

44 δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλωσ

45 και ελθων ευθεως προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον

46 οι δε επεβαλον επ αυτον τας χειρας αυτων και εκρατησαν αυτον

47 εις δε τισ των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερωσ και αφειλεν αυτου το ωτιον

48 και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοις

ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με

49 καθ ημεραν ημην προσ υμασ εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι

50 και αφεντες αυτον παντες εφυγον

51 και εις τισ νεανισκοσ ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενοσ σινδωνα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι

52 ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνοσ εφυγεν απ αυτων

53 και απηγαγον τον ιησουν προσ τον αρχιερα και συνερχονται αυτω παντες οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ

54 και ο πετροσ απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ εσω εις την αυλην του αρχιερωσ και ην συγκαθημενοσ μετα των υπηρετων και θερμαινομενοσ προσ το φωσ

55 οι δε αρχιερεισ και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον

56 πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατα αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν

57 και τινεσ ανασταντεσ εψευδομαρτυρουν κατα αυτου λεγοντεσ

58 οτι ημεισ ηκουσαμεν αυτου λεγοντοσ οτι εγω καταλυσω τον ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω

59 και ουδε ουτωσ ιση ην η μαρτυρια αυτων

60 και αναστασ ο αρχιερευσ εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν

61 ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευσ επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του ευλογητου

62 ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμειωσ και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου

63 ο δε αρχιερευσ διαρρηξασ τουσ χιτωνασ αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων

64 ηκουσατε της βλασφημιασ τι υμιν φαινεται οι δε παντεσ κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου

65 και ηρξαντο τινεσ εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω

προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον

⁶⁶ και οντοσ του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεωσ

⁶⁷ και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα

⁶⁸ ο δε ηρνησατο λεγων ουκ οιδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν

⁶⁹ και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοισ παρεστηκοσιν οτι ουτοσ εξ αυτων εστιν

⁷⁰ ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτεσ ελεγον τω πετρω αληθωσ εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιοσ ει και η λαλια σου ομοιαζει

⁷¹ ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οιδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε

⁷² και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετροσ το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιηουσοσ οτι πριν αλεκτορα φωνησαι διοσ απαρνηση με τρισ και επιβαλων εκλαιεν

15

¹ και ευθεωσ επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντεσ οι αρχιερεισ μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντεσ τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω

² και επηρωτησεν αυτον ο πιλατοσ συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτω συ λεγεις

³ και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεισ πολλα

⁴ ο δε πιλατοσ παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν

⁵ ο δε ιηουσοσ ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον

⁶ κατα δε εορτην απελυεν αυτοισ ενα δεσμιον ονπερ ητουντο

⁷ ην δε ο λεγομενοσ βααραββασ μετα των συστασιαστων δεδεμενοσ οιτινεσ εν τη στασει φονον πεποηκεισαν

⁸ και αναβοησασ ο οχλοσ ηρξατο αιτεισθαι καθωσ αιει εποιει αυτοισ

⁹ ο δε πιλατοσ απεκριθη αυτοισ λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων

¹⁰ εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεισ

¹¹ οι δε αρχιερεισ ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βααραββαν απολυση αυτοισ

¹² ο δε πιλατοσ αποκριθεισ παλιν ειπεν αυτοισ τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων

¹³ οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον

¹⁴ ο δε πιλατοσ ελεγεν αυτοισ τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερωσ εκραξαν σταυρωσον αυτον

¹⁵ ο δε πιλατοσ βουλομενοσ τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοισ τον βααραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσασ ινα σταυρωθη

¹⁶ οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν

¹⁷ και ενδυουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντεσ ακανθινον στεφανον

¹⁸ και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων

¹⁹ και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυν αυτω και τιθεντεσ τα γονατα προσεκυνουν αυτω

²⁰ και οτε ενεπαιζαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον

²¹ και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου

²² και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοποσ

²³ και εδιδουν αυτω πειν εσμυρнисμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν

²⁴ και σταυρωσαντεσ αυτον διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντεσ κληρον επ αυτα τισ τι αρη

²⁵ ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον

²⁶ και ην η επιγραφη της αιτιασ αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευσ των ιουδαιων

²⁷ και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστασ ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου

²⁸ και πληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη

²⁹ και οι παραπορευομενοι εβλασφημουσ αυτον κινουντεσ τασ κεφαλασ αυτων και

λεγοντες ουα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων

³⁰ σωσον σεαυτον και καταβα απο του σταυρου

³¹ ομοιωσ και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προσ αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι

³² ο χριστος ο βασιλευσ του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον

³³ γενομενησ δε ωρασ εκτησ σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρασ ενατησ

³⁴ και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεοσ μου ο θεοσ μου εισ τι με εγκατελιπεσ

³⁵ και τινεσ των παρεστηκοτων ακουσαντεσ ελεγον ιδου ηλιαν φωνει

³⁶ δραμων δε εισ και γεμισασ σπογγον οξουσ περιθεισ τε καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ καθελειν αυτον

³⁷ ο δε ιησους αφεισ φωνην μεγαλην εξεπνευσεν

³⁸ και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εισ δυο απο ανωθεν εωσ κατω

³⁹ ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ εναντιασ αυτου οτι ουτωσ κραξασ εξεπνευσεν ειπεν αληθωσ ο ανθρωποσ ουτοσ υιοσ ην θεου

⁴⁰ ησαν δε και γυναικεσ απο μακροθεν θεωρουσαι εν αισ ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη

⁴¹ αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκονουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εισ ιεροσολυμα

⁴² και ηδη οφιασ γενομενησ επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατον

⁴³ ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθιασ ευσχημων βουλευτησ οσ και αυτοσ ην προσδεχομενοσ την βασιλειαν του θεου τολμησασ εισηλθεν προσ πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου

⁴⁴ ο δε πιλατοσ εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενοσ τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν

⁴⁵ και γνουσ απο του κεντυριωνοσ εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ

⁴⁶ και αγορασασ σινδονα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρασ και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου

⁴⁷ η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουν που τιθεται

16

¹ και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον

² και λιαν πρωι της μιασ σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντοσ του ηλιου

³ και ελεγον προσ εαυτασ τισ αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρασ του μνημειου

⁴ και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθοσ ην γαρ μεγασ σφοδρα

⁵ και εισελθουσαι εισ το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοισ δεξιοισ περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν

⁶ ο δε λεγει αυταισ μη εκθαμβεισθε ιησουν ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοποσ οπου εθηκαν αυτον

⁷ αλλ υπαγετε ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμασ εισ την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν

⁸ και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτασ τρομοσ και εκστασισ και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ

⁹ αναστασ δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ησ εκβεβληκει επτα δαιμονια

¹⁰ εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοισ μετ αυτου γενομενοισ πενθουσιν και κλαιουσιν

¹¹ κακεινοι ακουσαντεσ οτι ζη και εθεαθη υπ αυτησ ηπιστησαν

¹² μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοισ εισ αγρον

¹³ κακεινοι απελθοντεσ απηγγειλαν τοισ λοιποισ ουδε εκεινοισ επιστευσαν

¹⁴ υστερον ανακειμενοισ αυτοισ τοισ ενδεκα εφανερωθη και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι

τοισ θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ
επιστευσαν

¹⁵ και ειπεν αυτοισ πορευθεντες εις τον
κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον
παση τη κτισει

¹⁶ ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται
ο δε απιστησας κατακριθησεται

¹⁷ σημεια δε τοισ πιστευσασιν
ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι
μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαις
λαλησουσιν καιναις

¹⁸ οφεις αρουσιν καν θανασιμον τι
πιωσιν ου μη αυτους βλαψη επι αρρωστους
χειρας επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν

¹⁹ ο μεν ουν κυριος μετα το λαλησαι
αυτοις ανεληφθη εις τον ουρανον και
εκαθισεν εκ δεξιων του θεου

²⁰ εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν
πανταχου του κυριου συνεργουντος
και τον λογον βεβαιουντος δια των
επακολουθουντων σημειων αμην

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

¹ επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημένων εν ημιν πραγματων

² καθωσ παρεδωσαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου

³ εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβωσ καθεξησ σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε

⁴ ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθησ λογων την ασφαλειαν

⁵ εγενετο εν ταισ ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ της ιουδαιασ ιερευσ τισ ονοματι ζαχαριασ εξ εφημεριασ αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτης ελισαβητ

⁶ ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαισ ταισ εντολαισ και δικαιομασιν του κυριου αμεμπτοι

⁷ και ουκ ην αυτοισ τεκνον καθοτι η ελισαβητ ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτεσ εν ταισ ημεραισ αυτων ησαν

⁸ εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριασ αυτου εναντι του θεου

⁹ κατα το εθος της ιερατειασ ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου

¹⁰ και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος

¹¹ ωφθη δε αυτω αγγελοσ κυριου εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος

¹² και εταραχθη ζαχαριασ ιδων και φοβοσ επεπεσεν επ αυτον

¹³ ειπεν δε προς αυτον ο αγγελοσ μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησισ σου και η γυνη σου ελισαβητ γεννησει υιον σοι και καλεσεισ το ονομα αυτου ιωαννην

¹⁴ και εσται χαρα σοι και αγαλλιασισ και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται

¹⁵ εσται γαρ μεγασ ενωπιον του κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματοσ αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιασ μητροσ αυτου

¹⁶ και πολλουσ των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων

¹⁷ και αυτοσ προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιασ πατερων επι τεκνα και

απειθεισ εν φρονησει δικαιων ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον

¹⁸ και ειπεν ζαχαριασ προς τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτησ και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταισ ημεραισ αυτησ

¹⁹ και αποκριθεισ ο αγγελοσ ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα

²⁰ και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενοσ λαλησαι αχρι ησ ημερασ γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσασ τοισ λογοισ μου οιτινεσ πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων

²¹ και ην ο λαοσ προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω

²² εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοισ και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτοσ ην διανευων αυτοισ και διεμενεν κωφοσ

²³ και εγενετο ωσ επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιασ αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου

²⁴ μετα δε ταυτασ τασ ημερασ συνελαβεν ελισαβητ η γυνη αυτου και περιεκρυβεν εαυτην μηνασ πεντε λεγουσα

²⁵ οτι ουτωσ μοι πεποιηκεν ο κυριοσ εν ημεραισ αισ επειδεν αφελειν το ονειδοσ μου εν ανθρωποισ

²⁶ εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελοσ γαβριηλ υπο του θεου εις πολιν της γαλιλαιασ η ονομα ναζαρετ

²⁷ προς παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενου μαριαμ

²⁸ και εισελθων ο αγγελοσ προς αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριοσ μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν

²⁹ η δε ιδουσα διεταραχθη επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταποσ ειη ο ασπασμοσ ουτοσ

³⁰ και ειπεν ο αγγελοσ αυτη μη φοβου μαριαμ ευρεσ γαρ χαριν παρα τω θεω

³¹ και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν

³² ουτοσ εσται μεγασ και υιοσ υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριοσ ο θεοσ τον θρονον δαυιδ του πατροσ αυτου

³³ και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εισ τουσ αιωνασ και της βασιλειασ αυτου ουκ εσται τελοσ

34 ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον πως εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω

35 και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμις υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιοσ θεου

36 και ιδου ελισαβητ η συγγενησ σου και αυτη συνειληφια υιον εν γηρει αυτησ και ουτοσ μην εκτοσ εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα

37 οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα

38 ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτησ ο αγγελος

39 αναστασα δε μαριαμ εν ταισ ημεραισ ταυταισ επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδησ εις πολιν ιουδα

40 και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβητ

41 και εγενετο ωσ ηκουσεν η ελισαβητ τον ασπασμον της μαριασ εσκιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτησ και επλησθη πνευματοσ αγιου η ελισαβητ

42 και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενοσ ο καρποσ της κοιλιασ σου

43 και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με

44 ιδου γαρ ωσ εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου εσκιρτησεν το βρεφος εν αγαλλιασει εν τη κοιλια μου

45 και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσισ τοισ λελαλημενοισ αυτη παρα κυριου

46 και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον

47 και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου

48 οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλησ αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι

49 οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατοσ και αγιον το ονομα αυτου

50 και το ελεοσ αυτου εις γενεασ γενεων τοισ φοβουμενοισ αυτον

51 εποιησεν κρατοσ εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανουσ διανοια καρδιασ αυτων

52 καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινουσ

53 πεινωντασ ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντασ εξαπεστειλεν κενουσ

54 αντελαβετο ισραηλ παιδοσ αυτου μνησθηται ελεουσ

55 καθωσ ελαλησεν προς τουσ πατερασ ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα

56 εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνασ τρεισ και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτησ

57 τη δε ελισαβητ επλησθη ο χρονοσ του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον

58 και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεισ αυτησ οτι εμεγαλυνεν κυριοσ το ελεοσ αυτου μετ αυτησ και συνεχαιρον αυτη

59 και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατροσ αυτου ζαχαριαν

60 και αποκριθεις η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννησ

61 και ειπον προς αυτην οτι ουδεισ εστιν εν τη συγγενεια σου οσ καλειται τω ονοματι τουτω

62 ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον

63 και αιτησασ πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννησ εστιν το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντεσ

64 ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον

65 και εγενετο επι παντασ φοβοσ τουσ περιοικουντασ αυτουσ και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιασ διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα

66 και εθεντο παντεσ οι ακουσαντεσ εν τη καρδια αυτων λεγοντεσ τι αρα το παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου

67 και ζαχαριασ ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματοσ αγιου και προεφητευσεν λεγων

68 ευλογητοσ κυριοσ ο θεοσ του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου

69 και ηγειρεν κερασ σωτηριασ ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδοσ αυτου

70 καθωσ ελαλησεν δια στοματοσ των αγιων των απ αιωνοσ προφητων αυτου

71 σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειροσ παντων των μισουντων ημασ

72 ποιησαι ελεοσ μετα των πατερων ημων και μνησθηται διαθηκησ αγιασ αυτου

73 ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν

⁷⁴ αφοβως εκ χειροσ των εχθρων ημων
 ρυσθεντασ λατρευειν αυτω

⁷⁵ εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον
 αυτου πασασ τασ ημερασ τησ ζωησ ημων

⁷⁶ και συ παιδιον προφητησ υψιστου
 κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου
 κυριου ετοιμασαι οδουσ αυτου

⁷⁷ του δουναι γνωσιν σωτηριασ τω λαω
 αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων

⁷⁸ δια σπλαγχνα ελεουσ θεου ημων εν
 οισ επεσκεψατο ημασ ανατολη εξ υψουσ

⁷⁹ επιφαναι τοισ εν σκοτει και σκια
 θανατου καθημενοισ του κατευθυναι τουσ
 ποδασ ημων εισ οδον ειρηνησ

⁸⁰ το δε παιδιον ηυξανεν και
 εκραταιουτο πνευματι και ην εν ταισ
 ερημοισ εωσ ημερασ αναδειξεωσ αυτου
 προσ τον ισραηλ

2

¹ εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ
 εξηληθεν δογμα παρα καισαροσ αυγουστου
 απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην

² αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο
 ηγεμονευοντοσ τησ συριασ κυρηνιου

³ και επορευοντο παντεσ απογραφεσθαι
 εκαστοσ εισ την ιδιαν πολιν

⁴ ανεβη δε και ιωσηφ απο τησ γαλιλαιασ
 εκ πολεωσ ναζαρετ εισ την ιουδαιαν εισ
 πολιν δαυιδ ητισ καλειται βηθλεεμ δια το
 ειναι αυτον εξ οικου και πατριασ δαυιδ

⁵ απογραψασθαι συν μαριαμ τη
 μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκυω

⁶ εγενετο δε εν τω ειναι αυτουσ εκει
 επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην

⁷ και ετεκεν τον υιον αυτησ τον
 πρωτοτοκον και εσπαργανωσεν αυτον και
 ανεκλινεν αυτον εν τη φατνη διοτι ουκ ην
 αυτοισ τοποσ εν τω καταλυματι

⁸ και ποιμενεσ ησαν εν τη χωρα τη αυτη
 αγραυλουντεσ και φυλασσοντεσ φυλακασ
 τησ νυκτοσ επι την ποιμνην αυτων

⁹ και ιδου αγγελοσ κυριου επεστη αυτοισ
 και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτουσ και
 εφοβηθησαν φοβον μεγαν

¹⁰ και ειπεν αυτοισ ο αγγελοσ μη
 φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν
 χαραν μεγαλην ητισ εσται παντι τω λαω

¹¹ οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ οσ
 εστιν χριστοσ κυριοσ εν πολει δαυιδ

¹² και τουτο υμιν το σημειον ευρησετε
 βρεφοσ εσπαργανωμενον κειμενον εν
 φατνη

¹³ και εξαιφνησ εγενετο συν τω αγγελω
 πληθοσ στρατιασ ουρανιου αιουντων τον
 θεον και λεγοντων

¹⁴ δοξα εν υψιστοισ θεω και επι γησ
 ειρηνη εν ανθρωποισ ευδοκια

¹⁵ και εγενετο ωσ απηλθον απ αυτων εισ
 τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι
 ποιμενεσ ειπον προσ αλληλουσ διελθωμεν
 δη εωσ βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο
 το γεγονοσ ο ο κυριοσ εγνωρισεν ημιν

¹⁶ και ηλθον σπευσαντεσ και ανευρον
 την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφοσ
 κειμενον εν τη φατνη

¹⁷ ιδοντεσ δε διεγνωρισαν περι του
 ρηματοσ του λαληθεντοσ αυτοισ περι του
 παιδιου τουτου

¹⁸ και παντεσ οι ακουσαντεσ εθαυμασαν
 περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων
 προσ αυτουσ

¹⁹ η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα
 ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια
 αυτησ

²⁰ και υπεστρεψαν οι ποιμενεσ
 δοξαζοντεσ και αιουντεσ τον θεον επι
 πασιν οισ ηκουσαν και ειδον καθωσ
 ελαληθη προσ αυτουσ

²¹ και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω του
 περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα
 αυτου ιησουσ το κληθεν υπο του αγγελου
 προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια

²² και οτε επλησθησαν αι ημεραι
 του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον
 μωσεωσ ανηγαγον αυτον εισ ιεροσολυμα
 παραστησαι τω κυριω

²³ καθωσ γεγραπται εν νομω κυριου
 οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω
 κυριω κληθησεται

²⁴ και του δουναι θυσιαν κατα το
 ειρημενον εν νομω κυριου ζευγοσ
 τρυγονων η δυο νεοσσοουσ περιστερων

²⁵ και ιδου ην ανθρωποσ εν ιερουσαλημ
 ω ονομα συμεων και ο ανθρωποσ ουτοσ
 δικαιοσ και ευλαβησ προσδεχομενοσ
 παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην
 αγιον επ αυτον

²⁶ και ην αυτω κεχηματισμενον υπο του
 πνεματοσ του αγιου μη ιδειν θανατον πριν
 η ιδη τον χριστον κυριου

²⁷ και ηλθεν εν τω πνευματι εισ το
 ιερον και εν τω εισαγαγειν τουσ γονεισ το
 παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτουσ κατα το
 ειθισμενον του νομου περι αυτου

²⁸ και αυτοσ εδεξατο αυτο εισ τασ

αγκαλασ αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν

²⁹ νυν απολυσει τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη

³⁰ οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου

³¹ ο ητοιμασασ κατα προσωπον παντων των λαων

³² φωσ εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ

³³ και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου

³⁴ και ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον

³⁵ και σου δε αυτησ την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι

³⁶ και ην αννα προφητισ θυγατηρ φανουηλ εκ φυλησ ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραισ πολλαισ ζησασα ετη μετα ανδρος επτα απο της παρθενιασ αυτησ

³⁷ και αυτη χηρα ωσ ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειαισ και δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν

³⁸ και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν εν ιερουσαλημ

³⁹ και ωσ ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις την πολιν εαυτων ναζαρετ

⁴⁰ το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιασ και χαρισ θεου ην επ αυτο

⁴¹ και επορευοντο οι γονεισ αυτου κατ ετοσ εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα

⁴² και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εις ιεροσολυμα κατα το εθοσ της εορτησ

⁴³ και τελειωσαντων τασ ημερασ εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησουσ ο παισ εν ιερουσαλημ και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου

⁴⁴ νομιοσαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερασ οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις

⁴⁵ και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ ζητουντες αυτον

⁴⁶ και εγενετο μεθ ημερασ τρεισ ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτους

⁴⁷ εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταισ αποκρισεσιν αυτου

⁴⁸ και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν και προσ αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι εποιησασ ημιν ουτωσ ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εζητουμεν σε

⁴⁹ και ειπεν προς αυτους τι οτι εζητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατροσ μου δει ειναι με

⁵⁰ και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις

⁵¹ και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρετ και ην υποτασσομενοσ αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτησ

⁵² και ιησουσ προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποισ

3

¹ εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιασ τιβεριου καισαροσ ηγεμονευοντοσ ποντιου πιλατου της ιουδαιιασ και τετραρχουντοσ της γαλιλαιιασ ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντοσ της ιτουραιιασ και τραχωνιτιδοσ χωρασ και λυσανιου της αβιληνησ τετραρχουντοσ

² επι αρχιερεωσ αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω

³ και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιασ εις αφεσιν αμαρτιων

⁴ ωσ γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντοσ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου

⁵ πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν οροσ και βουνοσ ταπεινωθησεται και εσται τα σκολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδουσ λειασ

⁶ και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου

⁷ ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοισ οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδνων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσησ οργησ

8 ποιησατε ουν καρπους αξιουσ της μετανοιας και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ

9 ηδη δε και η αξινη προσ την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται

10 και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν

11 αποκριθεις δε λεγει αυτοις ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιωσ ποιειτω

12 ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προσ αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν

13 ο δε ειπεν προσ αυτους μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε

14 επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες και ημεις τι ποιησομεν και ειπεν προσ αυτους μηδεν διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων

15 προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτοσ ειη ο χριστος

16 απεκρινατο ο ιωαννης απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας ερχεται δε ο ισχυροτερος μου ου ουκ ειμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτοσ υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι

17 ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω

18 πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον

19 ο δε ηρωδης ο τετραρχης ελεγχομενος υπ αυτου περι ηρωδιαδος της γυναικος του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης

20 προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη

21 εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον

22 και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιστερην επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα

23 και αυτοσ ην ο ιησους ωσει ετων τριακοντα αρχομενος ων ωσ ενομιζετο υιος ιωσηφ του ηλι

24 του ματθατ του λευι του μελχι του ιαννα του ιωσηφ

25 του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγαι

26 του μααθ του ματταθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα

27 του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι

28 του μελχι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ

29 του ιωση του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθατ του λευι

30 του συμεων του ιουδα του ιωσηφ του ιωανν του ελιακειμ

31 του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαυιδ

32 του ιεσσαι του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του ναασσων

33 του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα

34 του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ

35 του σερουχ του ραγαυ του φαλεγ του εβερ του σαλα

36 του καιναν του αρφαξαδ του σημ του νωε του λαμεχ

37 του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του μαλελεηλ του καιναν

38 του ενωσ του σηθ του αδαμ του θεου

4

1 ιησους δε πνευματος αγιου πληρησ υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εις την ερημον

2 ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν

3 και ειπεν αυτω ο διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος

4 και απεκριθη ιησους προσ αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι θεου

5 και αναγαγων αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον εδειξεν αυτω πασας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου

6 και ειπεν αυτω ο διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν

αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι αυτην

7 συ ουν εαν προσκυνησης ενωπιον εμου εσται σου πασα

8 και αποκριθεις αυτω ειπεν ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται προσκυνησεις κυριον τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεις

9 και ηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω

10 γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε

11 και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προσ λιθον τον ποδα σου

12 και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου

13 και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου

14 και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολησ της περιχωρου περι αυτου

15 και αυτοσ εδιδασκεν εν ταισ συναγωγαισ αυτων δοξαζομενοσ υπο παντων

16 και ηλθεν εις την ναζαρετ ου ην τεθραμμενοσ και εισηλθεν κατα το ειωθος αυτω εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωσαι

17 και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαιου του προφητου και αναπτυξασ το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον

18 πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοισ απεσταλκεν με ιασασθαι τουσ συντετριμμενοσ την καρδιαν κηρυξαι αιχμαλωτοισ αφεσιν και τυφλοισ αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενοσ εν αφεσει

19 κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον

20 και πτυξασ το βιβλιον αποδουσ τω υπηρετη εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι ησαν ατενιζοντεσ αυτω

21 ηρξατο δε λεγειν προσ αυτουσ οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοισ ωσιν υμων

22 και παντεσ εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοισ λογοισ της χαριτοσ τοισ εκπορευομενοισ εκ του στοματος αυτου και ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο υιος ιωσηφ

23 και ειπεν προσ αυτουσ παντωσ

ερειτε μοι την παραβολην ταυτην ιατρε θεραπευσον σεαυτον οσα ηκουσαμεν γενομενα εν τη καπερναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου

24 ειπεν δε αμην λεγω υμιν οτι ουδεισ προφητησ δεκτοσ εστιν εν τη πατριδι αυτου

25 επ αληθειασ δε λεγω υμιν πολλαι χηραι ησαν εν ταισ ημεραισ ηλιου εν τω ισραηλ οτε εκλεισθη ο ουρανοσ επι ετη τρια και μηνασ εξ ωσ εγενετο λιμοσ μεγασ επι πασαν την γην

26 και προσ ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιασ ει μη εις σαρεπτα της σιδωνοσ προσ γυναικα χηραν

27 και πολλοι λεπροι ησαν επι ελισσαιου του προφητου εν τω ισραηλ και ουδεισ αυτων εκαθαρισθη ει μη νεεμαν ο συροσ

28 και επλησθησαν παντεσ θυμου εν τη συναγωγη ακουοντεσ ταυτα

29 και ανασταντεσ εξεβαλον αυτον εξω της πολεωσ και ηγαγον αυτον εωσ οφρουοσ του ορουσ εφ ου η πολισ αυτων ωκοδομητο εις το κατακρημνισαι αυτον

30 αυτοσ δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο

31 και κατηλθεν εις καπερναουμ πολιν της γαλιλαιασ και ην διδασκων αυτουσ εν τοισ σαββασι

32 και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου οτι εν εξουσια ην ο λογοσ αυτου

33 και εν τη συναγωγη ην ανθρωποσ εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου και ανεκραξεν φωνη μεγαλη

34 λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρηνε ηλθεσ απολεσαι ημασ οйда σε τισ ει ο αγιοσ του θεου

35 και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον

36 και εγενετο θαμβοσ επι παντασ και συνελαουν προσ αλληλουσ λεγοντεσ τισ ο λογοσ ουτοσ οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοισ ακαθαρμοισ πνευμασι και εξερχονται

37 και εξεπορευετο ηχοσ περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου

38 αναστασ δε εκ της συναγωγησ εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνοσ πενθερα δε του σιμωνοσ ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω και ηρωτησαν αυτον περι αυτησ

39 και επιστασ επανω αυτησ επετιμησεν τω πυρετω και αφηκεν αυτην παραχρημα

δε αναστασα διηκονει αυτοις

⁴⁰ δυνοντοσ δε του ηλιου παντες οσοι ειχον ασθενουντασ νοσοισ ποικιλαισ ηγαγον αυτοουσ προς αυτον ο δε ενι εκαστω αυτων τασ χειρασ επιθεισ εθεραπευσεν αυτοουσ

⁴¹ εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων κραζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν οτι ηδειςαν τον χριστον αυτον ειναι

⁴² γενομενησ δε ημερασ εξελθων επορευθη εισ ερημον τοπον και οι οχλοι επεζητουν αυτον και ηλθον εωσ αυτου και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων

⁴³ ο δε ειπεν προς αυτοουσ οτι και ταισ ετεραισ πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου οτι εισ τουτο απεσταλμαι

⁴⁴ και ην κηρυσσων εν ταισ συναγωγαισ τησ γαλιλαιασ

5

¹ εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω του ακουειν τον λογον του θεου και αυτοσ ην εστωσ παρα την λιμνην γεννησαρετ

² και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην οι δε αλειοσ αποβαντες απ αυτων απεπλυναν τα δικτυα

³ εμβασ δε εισ εν των πλοιων ο ην του σιμωνοσ ηρωτησεν αυτον απο τησ γησ επαναγαγειν ολιγον και καθισασ εδιδασκεν εκ του πλοιου τουσ οχλουσ

⁴ ωσ δε επαυσατο λαλων ειπεν προς τον σιμωνα επαναγαγε εισ το βαθοσ και χαλασατε τα δικτυα υμων εισ αγραν

⁵ και αποκριθεισ ο σιμων ειπεν αυτω επιστατα δι ολησ τησ νυκτοσ κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν επι δε τω ρηματι σου χαλασω το δικτυον

⁶ και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθοσ ιχθυων πολυ διερρηγνυτο δε το δικτυον αυτων

⁷ και κατενευσαν τοισ μετοχοισ τοισ εν τω ετερω πλοιω του ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοισ και ηλθον και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα

⁸ ιδων δε σιμων πετροσ προσεπεσεν τοισ γονασιν ιησου λεγων εξελθε απ εμου οτι ανηρ αμαρτωλοσ ειμι κυριε

⁹ θαμβοσ γαρ περιεσχεν αυτον και παντασ τουσ συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων η συνελαβον

¹⁰ ομοιωσ δε και ιακωβον και ιωαννην υιοσ ζεβεδαιου οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι και ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησουσ μη φοβου απο του νυν ανθρωπουσ εση ζωγρων

¹¹ και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες απαντα ηκολουθησαν αυτω

¹² και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρησ λεπρασ και ιδων τον ιησουν πεσων επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι

¹³ και εκτεινασ την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου

¹⁴ και αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν μωσησ εισ μαρτυριον αυτοισ

¹⁵ διηρχετο δε μαλλον ο λογοσ περι αυτου και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο των ασθενειων αυτων

¹⁶ αυτοσ δε ην υποχωρων εν ταισ ερημοισ και προσευχομενοσ

¹⁷ και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτεσ εκ πασησ κωμησ τησ γαλιλαιασ και ιουδαιασ και ιερουσαλημ και δυναμισ κυριου ην εισ το ιασθαι αυτοουσ

¹⁸ και ιδου ανδρεσ φεροντες επι κλινησ ανθρωπον οσ ην παραλελυμενοσ και εζητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου

¹⁹ και μη ευροντες ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εισ το μεσον εμπροσθεν του ιησου

²⁰ και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου

²¹ και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντες τισ εστιν ουτοσ οσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ ο θεοσ

²² επιγνουσ δε ο ιησουσ τουσ διαλογισμουσ αυτων αποκριθεισ ειπεν

προς αυτους τι διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων

²³ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει

²⁴ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρας το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου

²⁵ και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων αρας εφ ο κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον

²⁶ και εκστασις ελαβεν απαντας και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα σημερον

²⁷ και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι

²⁸ και καταλιπων απαντα αναστας ηκολουθησεν αυτω

²⁹ και εποιησεν δοχην μεγαλην λευισ αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλος τελωνων πολυς και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι

³⁰ και εγογγυζον οι γραμματεις αυτων και οι φαρισαιοι προς τους μαθητας αυτου λεγοντες δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε

³¹ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτους ου χρειαν εχουσιν οι υγιαिनοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες

³² ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιοις αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν

³³ οι δε ειπον προς αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν

³⁴ ο δε ειπεν προς αυτους μη δυνασθε τους υιους του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστεειν

³⁵ ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος τοτε νηστεουσουσιν εν εκειναις ταις ημεραις

³⁶ ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου

³⁷ και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηξει ο νεος οινος τους ασκουσ και αυτοσ εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται

³⁸ αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινους βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται

³⁹ και ουδεις πινω παλαιον ευθεωσ θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιος χρηστοτερος εστιν

6

¹ εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τους σταχυασ και ησθιον ψωχοντες ταις χερσιν

² τινεσ δε των φαρισαιων ειπον αυτοισ τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοις σαββασις

³ και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ο ιησους ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οποτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου οντες

⁴ ως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεωσ ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοισ μετ αυτου ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη μονουσ τους ιερεισ

⁵ και ελεγεν αυτοισ οτι κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου

⁶ εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωπος και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα

⁷ παρετηρουν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου

⁸ αυτοσ δε ηδει τους διαλογισμουσ αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εις το μεσον ο δε αναστας εστη

⁹ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτους επερωτησω υμασ τι εξεστιν τοισ σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι

¹⁰ και περιβλεψαμενοσ παντας αυτους ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ως η αλλη

¹¹ αυτοι δε επλησθησαν ανοιασ και διελαλουν προς αλληλουσ τι αν ποιησειαν τω ιησου

¹² εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξηλθεν εις το οροσ προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου

¹³ και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου και εκλεξαμενοσ απ αυτων δωδεκα ουσ και αποστολουσ ωνομασεν

14 σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον

15 ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην

16 ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην ος και εγενετο προδοτης

17 και καταβασ μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλος μαθητων αυτου και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων

18 και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο

19 και πας ο οχλος εζητει απτεσθαι αυτου οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας

20 και αυτος επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου

21 μακαριοι οι πεινωντες νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντες νυν οτι γελασετε

22 μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου

23 χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων

24 πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις οτι απεχετε την παρακλησιν υμων

25 ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντες νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε

26 ουαι οταν καλωσ υμας ειπωσιν οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων

27 αλλ υμιν λεγω τοις ακουουσιν αγαπατε τους εχθρους υμων καλωσ ποιειτε τοις μισουσιν υμας

28 ευλογειτε τους καταρωμενους υμιν προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας

29 τω τυπτοντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντος σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης

30 παντι δε τω αιτουντι σε διδου και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει

31 και καθωσ θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεις ποιειτε αυτοις ομοιωσ

32 και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτους αγαπωσιν

33 και εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν

34 και εαν δανειζητε παρ ων ελιπιζετε απολαβειν ποια υμιν χαρις εστιν και γαρ αμαρτωλοι αμαρτωλοις δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα

35 πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν απελπιζοντες και εσται ο μισθος υμων πολυς και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους

36 γινεσθε ουν οικτιρμονες καθωσ και ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν

37 και μη κρινετε και ου μη κριθητε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυετε και απολυθησεσθε

38 διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν

39 ειπεν δε παραβολην αυτοις μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται

40 ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρτισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου

41 τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις

42 η πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτοσ την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου

43 ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον

44 εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην

45 ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιασ αυτου προφερει

το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου της καρδιας αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας λαλει το στομα αυτου

⁴⁶ τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω

⁴⁷ πασ ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτους υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος

⁴⁸ ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν οσ εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρας δε γενομενης προσερρηξεν ο ποταμος τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν

⁴⁹ ο δε ακουσας και μη ποιησας ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρισ θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμος και ευθεως επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιας εκεινης μεγα

7

¹ επει δε πληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εισ τας ακοας του λαου εισηλθεν εισ καπερναουμ

² εκατονταρχου δε τινος δουλος κακως εχων εμελλεν τελευταν οσ ην αυτω εντιμος

³ ακουσας δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερους των ιουδαιων ερωτων αυτον οπως ελθων διασωση τον δουλον αυτου

⁴ οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιως λεγοντες οτι αξιος εστιν ω παρεξει τουτο

⁵ αγαπα γαρ το εθνος ημων και την συναγωγην αυτος ωκοδομησεν ημιν

⁶ ο δε ιησους επορευετο συν αυτοις ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντος απο της οικιας επεμψεν προς αυτον ο εκατονταρχος φιλουσ λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανος ινα υπο την στεγην μου εισελθης

⁷ διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προς σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο παις μου

⁸ και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν τασσομενος εχων υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει

⁹ ακουσας δε ταυτα ο ιησους εθαυμασεν αυτον και στραφεις τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον

¹⁰ και υποστρεψαντες οι πεμφθεντες εισ τον οικον ευρον τον ασθενουντα δουλον υγιαινωντα

¹¹ και εγενετο εν τω εξησ επορευετο εισ πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και οχλος πολυς

¹² ως δε ηγγισεν τη πυλη της πολεως και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκωσ υιοσ μονογενησ τη μητρι αυτου και αυτη χηρα και οχλος της πολεως ικανος συν αυτη

¹³ και ιδων αυτην ο κυριος εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαιε

¹⁴ και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντες εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι

¹⁵ και ανεκαθισεν ο νεκρος και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου

¹⁶ ελαβεν δε φοβος παντας και εδοξαζον τον θεον λεγοντες οτι προφητησ μεγασ εγηγερται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεος τον λαον αυτου

¹⁷ και εξηλθεν ο λογος ουτος εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω

¹⁸ και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων

¹⁹ και προσκαλεσαμενος δυο τινας των μαθητων αυτου ο ιωαννης επεμψεν προς τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν

²⁰ παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρες ειπον ιωαννης ο βαπτιστησ απεσταλκεν ημας προς σε λεγων συ ει ο ερχομενος η αλλον προσδοκωμεν

²¹ εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλους απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων και τυφλοις πολλοις εχαρισατο το βλεπειν

²² και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται

²³ και μακαριος εστιν οσ εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι

²⁴ απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοις οχλοις

περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον

²⁵ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλαιοις εισιν

²⁶ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου

²⁷ ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου

²⁸ λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων προφητησ ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν

²⁹ και πασ ο λαοσ ακουσασ και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου

³⁰ οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτουσ μη βαπτισθεντες υπ αυτου

³¹ τινι ουν ομοιωσω τουσ ανθρωπουσ τησ γενεασ ταυτησ και τινι εισιν ομοιοι

³² ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσατε

³³ εληλυθεν γαρ ιωαννησ ο βαπτιστησ μητε αρτον εσθιων μητε οινον πινων και λεγετε δαιμονιον εχει

³⁴ εληλυθεν ο υιοσ του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγετε ιδου ανθρωποσ φαγοσ και οينوποτησ φιλοσ τελωνων και αμαρτωλων

³⁵ και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτησ παντων

³⁶ ηρωτα δε τισ αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη

³⁷ και ιδου γυνη εν τη πολει ητισ ην αμαρτωλοσ επιγνουσα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου

³⁸ και στασα παρα τουσ ποδασ αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τουσ ποδασ αυτου τοις δακρυσιν και ταισ θριξιν τησ κεφαλησ αυτησ εξεμασεν και κατεφιλει τουσ ποδασ αυτου και ηλειφεν τω μυρω

³⁹ ιδων δε ο φαρισαιοσ ο καλεσασ

αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτοσ ει ην προφητησ εγινωσκεν αν τισ και ποταπη η γυνη ητισ απτεται αυτου οτι αμαρτωλοσ εστιν

⁴⁰ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν προσ αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε

⁴¹ δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινι ο εισ ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετεροσ πεντηκοντα

⁴² μη εχοντων δε αυτων αποδουнай αμφοτεροισ εχαρισατο τισ ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει

⁴³ αποκριθεισ δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθωσ εκρινας

⁴⁴ και στραφεισ προσ την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεισ ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τουσ ποδασ μου ουκ εδωκασ αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τουσ ποδασ και ταισ θριξιν τησ κεφαλησ αυτησ εξεμαξεν

⁴⁵ φιλημα μοι ουκ εδωκασ αυτη δε αφ ησ εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τουσ ποδασ

⁴⁶ ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψασ αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τουσ ποδασ

⁴⁷ ου χαριν λεγω σοι αφεωνται αι αμαρτια αυτησ αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολυ ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα

⁴⁸ ειπεν δε αυτη αφεωνται σου αι αμαρτια

⁴⁹ και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις τισ ουτοσ εστιν οσ και αμαρτιασ αφησιν

⁵⁰ ειπεν δε προσ την γυναικα η πιστισ σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8

¹ και εγενετο εν τω καθεξησ και αυτοσ διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενοσ την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω

² και γυναικεσ τινεσ αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενειων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ησ δαιμονια επτα εξεληλυθει

³ και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινεσ διηκονουν αυτοις απο των υπαρχοντων αυταισ

⁴ συνιοντοσ δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολησ

⁵ εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο

⁶ και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα

⁷ και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο

⁸ και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυεν εποησεν καρπον εκατονταπλασιονα ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

⁹ επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τισ ειη η παραβολη αυτη

¹⁰ ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωνα τα μυστηρια της βασιλειασ του θεου τοισ δε λοιποισ εν παραβολαισ ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν

¹¹ εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου

¹² οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιασ αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν

¹³ οι δε επι της πετρασ οι οταν ακουσωσιν μετα χαρασ δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται

¹⁴ το δε εις τασ ακανθασ πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν

¹⁵ το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινεσ εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη

¹⁶ ουδεις δε λυχνον αφασ καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινησ τιθησιν αλλ επι λυχνιασ επιτιθησιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φωσ

¹⁷ ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εις φανερον ελθη

¹⁸ βλεπετε ουν πως ακουετε οσ γαρ εαν εχη δοθησεται αυτω και οσ εαν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου

¹⁹ παρεγενοντο δε προς αυτον η μητηρ

και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον

²⁰ και απηγγελη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες

²¹ ο δε αποκριθεισ ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον

²² και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν εις το περαν της λιμνησ και ανηχθησαν

²³ πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνευον

²⁴ προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατοσ και επαυσαντο και εγενετο γαληνη

²⁵ ειπεν δε αυτοισ που εστιν η πιστισ υμων φοβηθεντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλουσ τισ αρα ουτοσ εστιν οτι και τοισ ανεμοισ επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω

²⁶ και κατεπλευσαν εις την χωραν των γαδαρηνων ητισ εστιν αντιπεραν της γαλιλαιασ

²⁷ εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω ανηρ τισ εκ της πολεωσ οσ ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοισ μνημασι

²⁸ ιδων δε τον ιησουν και ανακραξασ προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισησ

²⁹ παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοισ γαρ χρονοισ συνηρπακει αυτον και εδεσμειτο αλυσεσιν και πεδαισ φυλασσομενοσ και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονοσ εις τασ ερημουσ

³⁰ επηρωτησεν δε αυτον ο ιησουσ λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγεων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εις αυτον

³¹ και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξη αυτοισ εις την αβυσσον απελθειν

³² ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοισ εις εκεινουσ

εισελθειν και επετρεψεν αυτοις

³³ εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εισ τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εισ την λιμνην και απεπνιγη

³⁴ ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγενημενον εφυγον και απηγγειλαν εισ την πολιν και εισ τους αγρους

³⁵ εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου και εφοβηθησαν

³⁶ απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις

³⁷ και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτοσ δε εμβασ εισ το πλοιον υπεστρεψεν

³⁸ εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο ιησους λεγων

³⁹ υποστρεφε εισ τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους

⁴⁰ εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον

⁴¹ και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιρος και αυτοσ αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας του ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εισ τον οικον αυτου

⁴² οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκειν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον

⁴³ και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις ιατροις προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσεν υπ ουδενος θεραπευθηναι

⁴⁴ προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχρημα εστη η ρυσις του αιματος αυτης

⁴⁵ και ειπεν ο ιησους τισ ο αφαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετροσ και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεισ τισ ο αφαμενος μου

⁴⁶ ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τισ εγω γαρ εγγων δυναμιν εξελθουσαν απ εμου

⁴⁷ ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν

τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντοσ του λαου και ως ιαθη παραχρημα

⁴⁸ ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εισ ειρηνην

⁴⁹ ετι αυτου λαλουντοσ ερχεται τισ παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον

⁵⁰ ο δε ιησους ακουσασ απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται

⁵¹ ελθων δε εισ την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα

⁵² εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει

⁵³ και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν

⁵⁴ αυτοσ δε εκβαλων εξω παντας και κρατησασ της χειροσ αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρου

⁵⁵ και επεστρεψεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχρημα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν

⁵⁶ και εξεστησαν οι γονεισ αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονοσ

9

¹ συγκαλεσαμενοσ δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσουσ θεραπευειν

² και απεστειλεν αυτοουσ κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντασ

³ και ειπεν προς αυτοουσ μηδεν αιρετε εισ την οδον μητε ραβδουσ μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνασ εχειν

⁴ και εισ ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε

⁵ και οσοι εαν μη δεξωνται υμασ εξερχομενοι απο της πολεωσ εκεινης και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εισ μαρτυριον επ αυτοουσ

⁶ εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τασ κωμασ ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου

⁷ ηκουσεν δε ηρωδησ ο τετραρχησ τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει

δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης εγηγερται εκ νεκρων

⁸ υπο τινων δε οτι ηλιας εφανε αλλων δε οτι προφητης εισ των αρχαιων ανεστη

⁹ και ειπεν ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλισα τις δε εστιν ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εξητει ιδειν αυτον

¹⁰ και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εισ τοπον ερημον πολεως καλουμενης βηθσαιδαν

¹¹ οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χρειαν εχοντας θεραπειασ ιατο

¹² η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσον τον οχλον ινα απελθοντες εισ τας κυκλω κωμας και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν

¹³ ειπεν δε προς αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυες δυο ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εισ παντα τον λαον τουτον βρωματα

¹⁴ ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακισχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιας ανα πεντηκοντα

¹⁵ και εποιησαν ουτως και ανεκλιναν απαντας

¹⁶ λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυσ αναβλεψας εισ τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παρατιθεναι τω οχλω

¹⁷ και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινιοι δωδεκα

¹⁸ και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονας συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι

¹⁹ οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη

²⁰ ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τον χριστον του θεου

²¹ ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτο

²² ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι

²³ ελεγεν δε προς παντας ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι

²⁴ ος γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτος σωσει αυτην

²⁵ τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθεισ

²⁶ ος γαρ αν επαισχυνθη με και τους εμους λογους τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατρος και των αγιων αγγελων

²⁷ λεγω δε υμιν αληθως εισιν τινες των ωδε εστωτων οι ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου

²⁸ εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εισ το ορος προσευξασθαι

²⁹ και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων

³⁰ και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινες ησαν μωσης και ηλιας

³¹ οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ

³² ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω

³³ και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν πετρος προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημας ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνας τρεις μιαν σοι και μιαν μωση και μιαν ηλια μη ειδωσ ο λεγει

³⁴ ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυτους εφοβηθησαν δε εν τω εκεινους εισελθειν εισ την νεφελην

³⁵ και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος αυτου ακουετε

³⁶ και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιησους μονος και αυτοι εισιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ουδενων εωρακασιν

³⁷ εγενετο δε εν τη εξησ ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορουσ συνηνητησεν αυτω οχλοσ πολυσ

³⁸ και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενησ εστιν μοι

³⁹ και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνησ κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογισ αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον

⁴⁰ και εδεθην των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν

⁴¹ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστοσ και διεστραμμενη εωσ ποτε εσομαι προσ υμασ και ανεξομαι υμων προσαγαγε τον υιον σου ωδε

⁴² ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαραξεν επετιμησεν δε ο ιησους τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου

⁴³ εξεπλησσοντο δε παντεσ επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οισ εποιησεν ο ιησους ειπεν προσ τουσ μαθητασ αυτου

⁴⁴ θεσθε υμεισ εισ τα ωτα υμων τουσ λογουσ τουτουσ ο γαρ υιοσ του ανθρωπου μελλει παραδιδοσθαι εισ χειρασ ανθρωπων

⁴⁵ οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματουσ τουτου

⁴⁶ εισηλθεν δε διαλογισμοσ εν αυτοισ το τισ αν ειη μειζων αυτων

⁴⁷ ο δε ιησους ιδων τον διαλογισμον τησ καρδιασ αυτων επιλαβομενοσ παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω

⁴⁸ και ειπεν αυτοισ οσ εαν δεζηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και οσ εαν εμε δεζηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτεροσ εν πασιν υμιν υπαρχων ουτοσ εσται μεγασ

⁴⁹ αποκριθεισ δε ο ιωαννησ ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων

⁵⁰ και ειπεν προσ αυτον ο ιησους μη κωλυετε οσ γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ

ημων εστιν

⁵¹ εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τασ ημερασ τησ αναληψεωσ αυτου και αυτοσ το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εισ ιερουσαλημ

⁵² και απεστειλεν αγγελουσ προ προσωπου αυτου και πορευθεντεσ εισηλθον εισ κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω

⁵³ και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εισ ιερουσαλημ

⁵⁴ ιδοντεσ δε οι μαθηται αυτου ιακωβοσ και ιωαννησ ειπον κυριε θελεισ ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτοουσ ωσ και ηλιασ εποιησεν

⁵⁵ στραφεισ δε επετιμησεν αυτοισ και ειπεν ουκ οιδατε οiou πνευματοσ εστε υμεισ

⁵⁶ ο γαρ υιοσ του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχασ ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εισ ετεραν κωμην

⁵⁷ εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τισ προσ αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε

⁵⁸ και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκεσ φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη

⁵⁹ ειπεν δε προσ ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου

⁶⁰ ειπεν δε αυτω ο ιησους αφεσ τουσ νεκρουσ θαψαι τουσ εαυτων νεκρουσ συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου

⁶¹ ειπεν δε και ετεροσ ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοισ εισ τον οικον μου

⁶² ειπεν δε ο ιησους προσ αυτον ουδεισ επιβαλων την χειρα αυτου επ αροτρον και βλεπων εισ τα οπισω ευθετοσ εστιν εισ την βασιλειαν του θεου

10

¹ μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριοσ και ετερουσ εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτοουσ ανα δυο προ προσωπου αυτου εισ πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτοσ ερχεσθαι

² ελεγεν ουν προσ αυτοουσ ο μεν θερισμοσ πολυσ οι δε εργαται ολιγοι δεθητε ουν του

κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου

³ υπαγετε ιδου εγω αποστελλω υμας ωσ αρνας εν μεσω λυκων

⁴ μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασθηθε

⁵ εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω

⁶ και εαν η εκει υιοσ ειρηνησ επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμασ ανακαμψει

⁷ εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιοσ γαρ ο εργατησ του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιασ εις οικιαν

⁸ και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμασ εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν

⁹ και θεραπευετε τουσ εν αυτη ασθενεισ και λεγετε αυτοισ ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου

¹⁰ εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμασ εξελθοντες εις τασ πλατειασ αυτησ ειπατε

¹¹ και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ τησ πολεωσ υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου

¹² λεγω υμιν οτι σοδομοισ εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη

¹³ ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοησαν

¹⁴ πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν

¹⁵ και συ καπερναουμ η εωσ του ουρανου υπωθεισα εωσ αδου καταβιβασθησθαι

¹⁶ ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμασ εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με

¹⁷ υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρασ λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου

¹⁸ ειπεν δε αυτοισ εθεωρουν τον σαταναν ωσ αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα

¹⁹ ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφρων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμασ ου μη αδικησθαι

²⁰ πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγραφη εν τοισ ουρανοισ

²¹ εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησουσ και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και τησ γησ οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψασ αυτα νηπιουσ ναι ο πατηρ οτι ουτωσ εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου

²² και στραφεισ προσ τουσ μαθητασ ειπεν παντα μοι παρεδοθη υπο του πατροσ μου και ουδεις γινωσκει τισ εστιν ο υιοσ ει μη ο πατηρ και τισ εστιν ο πατηρ ει μη ο υιοσ και ω εαν βουληται ο υιοσ αποκαλυψαι

²³ και στραφεισ προσ τουσ μαθητασ κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε

²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεισ βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν

²⁵ και ιδου νομικοσ τισ ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησασ ζων αιωνιον κληρονομησω

²⁶ ο δε ειπεν προσ αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πωσ αναγινωσκεις

²⁷ ο δε αποκριθεισ ειπεν αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολησ τησ καρδιασ σου και εξ ολησ τησ ψυχησ σου και εξ ολησ τησ ισχυοσ σου και εξ ολησ τησ διανοιασ σου και τον πλησιον σου ωσ σεαυτον

²⁸ ειπεν δε αυτω ορθωσ απεκριθησ τουτο ποιει και ζησθαι

²⁹ ο δε θελων δικαιουν εαυτον ειπεν προσ τον ιησουν και τισ εστιν μου πλησιον

³⁰ υπολαβων δε ο ιησουσ ειπεν ανθρωποσ τισ κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταισ περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγασ επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθανη τυγχανοντα

³¹ κατα συγκυριαν δε ιερευσ τισ κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν

³² ομοιωσ δε και λευιτησ γενομενοσ κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν

³³ σαμαρειτησ δε τισ οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχνισθη

³⁴ και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασασ δε αυτον επι το ιδιον κτηνοσ ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και

επεμεληθη αυτου

³⁵ και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησῃς εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι

³⁶ τισ ουν τουτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντος εις τους ληστας

³⁷ ο δε ειπεν ο ποιησας το ελεος μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιωσ

³⁸ εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτους και αυτοσ εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τισ ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτης

³⁹ και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τους ποδας του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου

⁴⁰ η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονην με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται

⁴¹ αποκριθεισ δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα

⁴² ενος δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητισ ουκ αφαιρεθησεται απ αυτης

11

¹ και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ως επαυσατο ειπεν τισ των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημασ προσευχεσθαι καθως και ιωαννης εδιδασκεν τους μαθητας αυτου

² ειπεν δε αυτοις οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ως εν ουρανω και επι της γης

³ τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν

⁴ και αφες ημιν τας αμαρτιασ ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκησ ημασ εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου

⁵ και ειπεν προς αυτους τισ εξ υμων εξει φιλον και πορευσεται προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεις αρτους

⁶ επειδη φιλος παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω

⁷ κακεινος εσωθεν αποκριθεισ ειπη μη μοι κοπους παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστας δουναι σοι

⁸ λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεισ δωσει αυτω οσον χρηζει

⁹ καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν

¹⁰ πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται

¹¹ τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιος αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω η και ιχθυν μη αντι ιχθυοσ οφιν επιδωσει αυτω

¹² η και εαν αιτηση ωων μη επιδωσει αυτω σκορπιον

¹³ ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδουαι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον

¹⁴ και ην εκβαλλων δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφοσ και εθαυμασαν οι οχλοι

¹⁵ τινεσ δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια

¹⁶ ετεροι δε πειραζοντες σημειον παρ αυτου εξητουν εξ ουρανου

¹⁷ αυτοσ δε ειδωσ αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικοσ επι οικον πιπτει

¹⁸ ει δε και ο σατανας εφ εαυτον διεμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια

¹⁹ ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται

²⁰ ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου

²¹ οταν ο ισχυροσ καθωπλισμενοσ φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου

²² επαν δε ο ισχυροτεροσ αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει

εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν

²³ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει

²⁴ οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον

²⁵ και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον

²⁶ τοτε πορευεται και παραλαμβανει επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και ελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων

²⁷ εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαரசα τισ γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ουσ εθηλασασ

²⁸ αυτοσ δε ειπεν μενουγγε μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες αυτον

²⁹ των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου

³⁰ καθωσ γαρ εγενετο ιωνας σημειον τοις νινευιταισ ουτωσ εσται και ο υιοσ του ανθρωπου τη γενεα ταυτη

³¹ βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεασ ταυτης και κατακρινει αυτουσ οτι ηλθεν εκ των περατων της γησ ακουσαι την σοφιαν σολομωνοσ και ιδου πλειον σολομωνοσ ωδε

³² ανδρεσ νινευι αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεασ ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε

³³ ουδεις δε λυχνον αψασ εις κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φεγγοσ βλεπωσιν

³⁴ ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ οταν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηροσ η και το σωμα σου σκοτεινον

³⁵ σκοπει ουν μη το φωσ το εν σοι σκοτοσ εστιν

³⁶ ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι μεροσ σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ωσ οταν ο λυχνοσ τη αστραπη φωτιζη

σε

³⁷ εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιοσ τισ οπωσ αριστηση παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν

³⁸ ο δε φαρισαιοσ ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου

³⁹ ειπεν δε ο κυριοσ προσ αυτον νυν υμεισ οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακοσ καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγησ και πονηριασ

⁴⁰ αφρονεσ ουχ ο ποιησασ το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν

⁴¹ πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν

⁴² αλλ ουαι υμιν τοισ φαρισαιοισ οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι

⁴³ ουαι υμιν τοισ φαρισαιοισ οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταισ συναγωγαισ και τουσ ασπασμοσ εν ταισ αγοραισ

⁴⁴ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι εστε ωσ τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι περιπατουντες επανω ουκ οιδασιν

⁴⁵ αποκριθεισ δε τισ των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημασ υβριζεισ

⁴⁶ ο δε ειπεν και υμιν τοισ νομικοισ ουαι οτι φορτιζετε τουσ ανθρωπουσ φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοισ φορτιοισ

⁴⁷ ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερεσ υμων απεκτειναν αυτουσ

⁴⁸ αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοισ εργοισ των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτουσ υμεισ δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια

⁴⁹ δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστελω εις αυτουσ προφητασ και αποστολουσ και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν

⁵⁰ ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχυνομενον απο καταβολησ κοσμου απο της γενεασ ταυτησ

⁵¹ απο του αιματοσ αβελ εωσ του αιματοσ ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεασ ταυτησ

⁵² ουαι υμιν τοισ νομικοισ οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεωσ αυτοι ουκ εισηλθετε και τουσ εισερχομενουσ εκωλυσατε

⁵³ λεγοντος δε αυτου ταυτα προς αυτους ηρξαντο οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων

⁵⁴ ενεδρευοντες αυτον ζητουντες θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου ινα κατηγορησωσιν αυτου

12

¹ εν οισ επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλους ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης των φαρισαιων ητις εστιν υποκρισις

² ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται

³ ανθων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προσ το ουσ ελαλησατε εν τοις ταμειοις κηρυχθησεται επι των δωματων

⁴ λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου μη φοβηθητε απο των αποκτενοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι

⁵ υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμβαιειν εις την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε

⁶ ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου

⁷ αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηνται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε

⁸ λεγω δε υμιν πασ οσ αν ομολογηση εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιοσ του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου

⁹ ο δε αρνησαμενοσ με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου

¹⁰ και πασ οσ ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται

¹¹ οταν δε προσφερωσιν υμασ επι τασ συναγωγασ και τασ αρχασ και τασ εξουσιασ μη μεριμνατε πως η τι απολογησθησθε η τι ειπητε

¹² το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμασ εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν

¹³ ειπεν δε τισ αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν

¹⁴ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τισ με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμασ

¹⁵ ειπεν δε προς αυτους ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιασ οτι ουκ εν τω περισσευειν τινι η ζωη αυτω εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου

¹⁶ ειπεν δε παραβολην προς αυτους λεγων ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα

¹⁷ και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τους καρπουσ μου

¹⁸ και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τασ αποθηκασ και μειζονασ οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γεννηματα μου και τα αγαθα μου

¹⁹ και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεισ πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα αναπαου φαγε πιε ευφραινου

²⁰ ειπεν δε αυτω ο θεοσ αφρον ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασασ τινι εστα

²¹ ουτωσ ο θησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων

²² ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου δια τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε

²³ η ψυχη πλειον εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος

²⁴ κατανοησατε τους κορακασ οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν οισ ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεοσ τρεφει αυτουσ ποσω μαλλον υμεισ διαφερετε των πετεινων

²⁵ τισ δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα

²⁶ ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε

²⁷ κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τουτων

²⁸ ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεοσ ουτωσ αμφιεννυσιν ποσω μαλλον υμασ ολιγοπιστοι

²⁹ και υμεισ μη ζητετε τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε

30 ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων

31 πλην ζητειτε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν

32 μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν

33 πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοις βαλαντια μη παλαιουμενα θησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοισ οπου κλεπτησ ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει

34 οπου γαρ εστιν ο θησαυροσ υμων εκει και η καρδια υμων εσται

35 εστωσαν υμων αι οσφνεσ περιεζωσμεναι και οι λυχνοι καιομενοι

36 και υμεισ ομοιοι ανθρωποισ προσδεχομενοισ τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντοσ και κρουσαντοσ ευθεωσ ανοιξωσιν αυτω

37 μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ουσ ελθων ο κυριοσ ευρησει γρηγορουντασ αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτουσ και παρελθων διακονησει αυτοισ

38 και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτωσ μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι

39 τουτο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτησ ποια ωρα ο κλεπτησ ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυγηναι τον οικον αυτου

40 και υμεισ ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται

41 ειπεν δε αυτω ο πετροσ κυριε προσημασ την παραβολην ταυτην λεγεις η και προσ παντασ

42 ειπεν δε ο κυριοσ τισ αρα εστιν ο πιστοσ οικονομοσ και φρονιμοσ ον καταστησει ο κυριοσ επι τησ θεραπειασ αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον

43 μακαριοσ ο δουλοσ εκεινοσ ον ελθων ο κυριοσ αυτου ευρησει ποιουντα ουτωσ

44 αληθωσ λεγω υμιν οτι επι πασιν τοισ υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον

45 εαν δε ειπη ο δουλοσ εκεινοσ εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριοσ μου ερχεσθαι και αρξηται τυπτειν τουσ παιδασ και τασ παιδισκασ εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι

46 ηξει ο κυριοσ του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η

ου γινωσκει και διχοτομησει αυτον και το μεροσ αυτου μετα των απιστων θησει

47 εκεινοσ δε ο δουλοσ ο γνουσ το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασασ μηδε ποιησασ προσ το θελημα αυτου δαρησεται πολλασ

48 ο δε μη γνουσ ποιησασ δε αξια πληγων δαρησεται ολιγασ παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον

49 πυρ ηλθον βαλειν εισ την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη

50 βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πωσ συνεχομαι εωσ ου τελεσθη

51 δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον

52 εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τρεισ επι δυσιν και δυο επι τρισιν

53 διαμερισθησεται πατηρ επι υιω και υιοσ επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτησ και νυμφη επι την πενθεραν αυτησ

54 ελεγεν δε και τοισ οχλοισ οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεωσ λεγετε ομβροσ ερχεται και γινεται ουτωσ

55 και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυσωσ εσται και γινεται

56 υποκριται το προσωπον τησ γησ και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πωσ ου δοκιμαζετε

57 τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον

58 ωσ γαρ υπαγεισ μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δοσ εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σε προσ τον κριτην και ο κριτησ σε παραδωτω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλη εισ φυλακην

59 λεγω σοι ου μη εξελθησ εκειθεν εωσ ου και τον εσχατον λεπτον αποδωσ

13

1 παρησαν δε τινεσ εν αυτω τω καιρω απαγγελοντεσ αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατοσ εμιξεν μετα των θυσιων αυτων

2 και αποκριθεισ ο ιησοουσ ειπεν αυτοισ δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι

παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν

³ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαυτως απολεισθε

⁴ η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτοουσ δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ

⁵ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιωσ απολεισθε

⁶ ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τισ εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν

⁷ ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει

⁸ ο δε αποκριθεις λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εως οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια

⁹ καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εισ το μελλον εκκοψεις αυτην

¹⁰ ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν

¹¹ και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθενειας ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εισ το παντελες

¹² ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθενειας σου

¹³ και επεθηκεν αυτη τας χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον

¹⁴ αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι εν ταυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου

¹⁵ απεκριθη ουν αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτιζει

¹⁶ ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου

¹⁷ και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι

αυτω και πασ ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου

¹⁸ ελεγεν δε τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην

¹⁹ ομοια εστιν κοκκω σιναπεως ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εισ κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εισ δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου

²⁰ παλιν ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου

²¹ ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εισ αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον

²² και διεπορευετο κατα πολεις και κωμασ διδασκων και πορειαν ποιουμενος εισ ιερουσαλημ

²³ ειπεν δε τισ αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτους

²⁴ αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν

²⁵ αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεις ερει υμιν ουκ οίδα υμασ ποθεν εστε

²⁶ τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταις πλαταιαις ημων εδιδασκασ

²⁷ και ερει λεγω υμιν ουκ οίδα υμασ ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες οι εργαται της αδικιας

²⁸ εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου υμασ δε εκβαλλομενους εξω

²⁹ και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου

³⁰ και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι

³¹ εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι

³² και ειπεν αυτοις πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεισ επιτελω σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι

³³ πλην δει με σημερον και αυριον και

τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ

³⁴ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουςα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην ποσακις ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υπο τας πτερυγας και ουκ ηθελησατε

³⁵ ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εως αν ηξει οτε ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14

¹ και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον

² και ιδου ανθρωπος τισ ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου

³ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν

⁴ οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν

⁵ και αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βους εις φρεαρ εμπεσειται και ουκ ευθεωσ ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου

⁶ και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω προς ταυτα

⁷ ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο λεγων προς αυτους

⁸ οταν κληθης υπο τινος εις γαμους μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου

⁹ και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ρει σοι δος τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ αισχυνησ τον εσχατον τοπον κατεχειν

¹⁰ αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπεσε εις τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκωσ σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσαι σοι δοξα ενωπιον των συνανακειμενων σοι

¹¹ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται

¹² ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον οταν ποιησ αριστον η δειπνον μη φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονας πλουσιους μηποτε και αυτοι

σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα

¹³ αλλ οταν ποιησ δοχην καλει πτωχους αναπηρους χωλους τυφλους

¹⁴ και μακαριος εση οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων

¹⁵ ακουσας δε τισ των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριος οσ φαγεται αριστον εν τη βασιλεια του θεου

¹⁶ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τισ εποιησεν δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλους

¹⁷ και απεστειλεν τον δουλων αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα

¹⁸ και ηρξαντο απο μιας παραιτεισθαι παντες ο πρωτος ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον

¹⁹ και ετερος ειπεν ζευγη βωων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον

²⁰ και ετερος ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν

²¹ και παραγενομενος ο δουλως εκεινος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθεις ο οικοδεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεωσ εις τας πλατειασ και ρυμασ της πολεωσ και τους πτωχους και αναπηρους και χωλους και τυφλους εισαγαγε ωδε

²² και ειπεν ο δουλως κυριε γεγονεν ωσ επεταξας και ετι τοπος εστιν

²³ και ειπεν ο κυριος προς τον δουλων εξελθε εις τας οδους και φραγμαους και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικος μου

²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι

²⁵ συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεις ειπεν προς αυτους

²⁶ ει τισ ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα αυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητης ιναι

²⁷ και οστις ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ιναι μου μαθητης

²⁸ τισ γαρ εξ υμων ο θελων πυργον

οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισασ ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα εισ απαρτισμον

²⁹ ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται εμπαιζειν αυτω

³⁰ λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι

³¹ η τις βασιλευσ πορευομενος συμβαλειν ετερω βασιλει εισ πολεμον ουχι καθισασ πρωτον βουλευεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον

³² ει δε μηγε ετι πορρω αυτου οντος πρεσβειαν αποστειλασ ερωτα τα προς ειρηνην

³³ ουτως ουν πασ εξ υμων οσ ουκ αποτασεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται μου ειναι μαθητης

³⁴ καλον το αλασ εαν δε το αλασ μωρανθη εν τινι αρτυθησεται

³⁵ ουτε εισ γην ουτε εισ κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15

¹ ησαν δε εγγιζοντες αυτω παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου

² και διεγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις

³ ειπεν δε προς αυτους την παραβολην ταυτην λεγων

⁴ τις ανθρωπος εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσασ εν εξ αυτων ου καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος εως ευρη αυτο

⁵ και ευρων επιτιθησιν επι τους ωμους εαυτου χαιρων

⁶ και ελθων εισ τον οικον συγκαλει τους φιλους και τους γειτονας λεγων αυτοις συγχαρητε μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος

⁷ λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εσται εν τω ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιοις οιτινες ου χριαν εχουσιν μετανοιασ

⁸ η τις γυνη δραχμασ εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελωσ εως ουτου ευρη

⁹ και ευρουσα συγκαλειται τας φιλασ και τας γειτονας λεγουσα συγχαρητε μοι οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα

¹⁰ ουτως λεγω υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι

¹¹ ειπεν δε ανθρωπος τις ειχεν δυο υιουσ

¹² και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πατρι πατερ δος μοι το επιβαλλον μεροσ της ουσιασ και διειλεν αυτοις τον βιον

¹³ και μετ ου πολλασ ημερασ συναγαγων απαντα ο νεωτερος υιοσ απεδημησεν εισ χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτως

¹⁴ δαπανησαντος δε αυτου παντα εγενετο λιμοσ ισχυροσ κατα την χωραν εκεινην και αυτοσ ηρξατο υστερεισθαι

¹⁵ και πορευθεισ εκολληθη ενι των πολιτων της χωρασ εκεινης και επεμψεν αυτον εισ τους αγρουσ αυτου βοσκειν χοιρουσ

¹⁶ και επεθυμει γεμισαι την κοιλιαν αυτου απο των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεις εδιδου αυτω

¹⁷ εισ εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι μισθιοι του πατροσ μου περισσεουσιν αρτων εγω δε λιμω απολλυμαι

¹⁸ αναστασ πορευσομαι προς τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον και ενωπιον σου

¹⁹ και ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι υιοσ σου ποιησον με ωσ ενα των μισθιων σου

²⁰ και αναστασ ηλθεν προς τον πατερα αυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντος ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον

²¹ ειπεν δε αυτω ο υιοσ πατερ ημαρτον εισ τον ουρανον και ενωπιον σου και ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι υιοσ σου

²² ειπεν δε ο πατηρ προς τους δουλουσ αυτου εξενεγκατε την στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον και δοτε δακτυλιον εισ την χειρα αυτου και υποδηματα εισ τους ποδασ

²³ και ενεγκαντες τον μοσχον τον σιτευτον θυσατε και φαγοντες ευφρανθωμεν

²⁴ οτι ουτος ο υιοσ μου νεκροσ ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη και ηρξαντο ευφραινεσθαι

²⁵ ην δε ο υιοσ αυτου ο πρεσβυτεροσ εν

αγρω και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιασ και χορων

²⁶ και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων επυνθανετο τι ειη ταυτα

²⁷ ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον οτι υγιαινοντα αυτον απελαβεν

²⁸ ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν ο ουν πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον

²⁹ ο δε αποκριθεισ ειπεν τω πατρι ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκασ εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω

³⁰ οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσασ αυτω τον μοσχον τον σιτευτον

³¹ ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν

³² ευφρανθησαι δε και χαρησαι εδει οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και ανεζησεν και απολωλωσ ην και ευρεθη

16

¹ ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου ανθρωπος τις ην πλουσιος οσ ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου

² και φωνησασ αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιασ σου ου γαρ δυναση ετι οικονομειν

³ ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου σκαπτειν ουκ ισχυω επατειν αισχυνομαι

⁴ εγνων τι ποιησω ινα οταν μετασταθω της οικονομιασ δεξωνται με εις τους οικουσ αυτων

⁵ και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου

⁶ ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου και ειπεν αυτω δεξα σου το γραμμα και καθισασ ταχεωσ γραψον πενητηκοντα

⁷ επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει αυτω δεξα σου το γραμμα και γραψον ογδοηκοντα

⁸ και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιασ οτι φρονιμωσ εποησεν οτι οι υιοι του αιωνοσ τουτου φρονιμωτεροι υπερ

τους υιουσ του φωτοσ εις την γενεαν την εαυτων εισιν

⁹ καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοισ φιλουσ εκ του μαμωνα της αδικιασ ινα οταν εκλιπητε δεξωνται υμασ εις τασ αιωνιουσ σκηνασ

¹⁰ ο πιστοσ εν ελαχιστω και εν πολλω πιστοσ εστιν και ο εν ελαχιστω αδικοσ και εν πολλω αδικοσ εστιν

¹¹ ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τισ υμιν πιστευσει

¹² και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τισ υμιν δωσει

¹³ ουδεις οικετησ δυναται δυσιν κυριοισ δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενοσ ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα

¹⁴ ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντεσ και εξεμυκτηριζον αυτον

¹⁵ και ειπεν αυτοισ υμεισ εστε οι δικαιουντεσ εαυτουσ ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεοσ γινωσκει τασ καρδιασ υμων οτι το εν ανθρωποισ υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου

¹⁶ ο νομοσ και οι προφηται εωσ ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πασ εις αυτην βιαζεται

¹⁷ ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν

¹⁸ πασ ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και πασ ο απολελυμενην απο ανδροσ γαμων μοιχευει

¹⁹ ανθρωποσ δε τισ ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενοσ καθ ημεραν λαμπρωσ

²⁰ πτωχοσ δε τισ ην ονοματι λαζαροσ οσ εβεβλητο προσ τον πυλωνα αυτου ηλκωμενοσ

²¹ και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζησ του πλουσιου αλλα και οι κυνεσ ερχομενοι απελειχον τα ελκη αυτου

²² εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθησαι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη

²³ και εν τω αδη επαρασ τουσ οφθαλμουσ αυτου υπαρχων εν βασανοισ ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοισ κολποισ αυτου

24 και αυτοσ φωνησασ ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη

25 ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαρος ομοιωσ τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι

26 και επι πασιν τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπως οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμασ μη δυνωνται μηδε οι εκειθεν προς ημασ διαπερωσι

27 ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψησ αυτον εις τον οικον του πατροσ μου

28 εχω γαρ πεντε αδελφουσ οπως διαμαρτυρηται αυτοισ ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου

29 λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσασ και τουσ προφητασ ακουσατωσαν αυτων

30 ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τισ απο νεκρων πορευθη προς αυτοουσ μετανοησουσιν

31 ειπεν δε αυτω ει μωσεωσ και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τισ εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17

1 ειπεν δε προς τουσ μαθητασ ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε δι ου ερχεται

2 λυσιτελει αυτω ει μυλος ονικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων

3 προσεχετε εαυτοισ εαν δε αμαρτη εις σε ο αδελφοσ σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω

4 και εαν επτακισ της ημερασ αμαρτη εις σε και επτακισ της ημερασ επιστρεψη λεγων μετανωω αφησεισ αυτω

5 και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθεσ ημιν πιστιν

6 ειπεν δε ο κυριοσ ει εχετε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν

7 τισ δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα οσ εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεωσ παρελθων αναπεσε

8 αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενοσ διακονει μοι εωσ φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ

9 μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ου δοκω

10 ουτωσ και υμεισ οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο οφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν

11 και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ και αυτοσ διηρχετο δια μεσουσ σαμαρειασ και γαλιλαιασ

12 και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρεσ οι εστησαν πορρωθεν

13 και αυτοι ηραν φωνην λεγοντεσ ιησουσ επιστατα ελεησον ημασ

14 και ιδων ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ επιδειξατε εαυτουσ τοισ ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτοουσ εκαθαρισθησαν

15 εισ δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνησ μεγαλησ δοξαζων τον θεον

16 και επεσεν επι προσωπον παρα τουσ ποδασ αυτου ευχαριστων αυτω και αυτοσ ην σαμαρειτησ

17 αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που

18 ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντεσ δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενησ ουτοσ

19 και ειπεν αυτω αναστασ πορευου η πιστισ σου σεσωκεν σε

20 επερωτηθεισ δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοισ και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεωσ

21 ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντοσ υμων εστιν

22 ειπεν δε προς τουσ μαθητασ ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε

23 και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απελθητε μηδε διωξητε

24 ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ της υπ ουρανον εις την υπ ουρανον λαμπει ουτωσ εσται ο υιοσ του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου

25 πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεασ ταυτησ

26 και καθως εγενετο εν ταις ημεραις νωε ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ανθρωπου

27 ησθιον επινον εγαμουν εξεγαμιζοντο αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν απαντας

28 ομοιωσ και ως εγενετο εν ταις ημεραις λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλουν εφυτευον ωκοδομουν

29 η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν απαντας

30 κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται

31 εν εκεινη τη ημερα οσ εσται επι του δωματοσ και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιωσ μη επιστρεψατω εις τα οπισω

32 μνημονευετε της γυναικοσ λωτ

33 οσ εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και οσ εαν απολεση αυτην ζωογονησει αυτην

34 λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινησ μια εις παραληφθησεται και ο ετεροσ αφεθησεται

35 δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται

36 37 και αποκριθεντεσ λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοισ οπου το σωμα εκει συναχθησονται οι αετοι

18

1 ελεγεν δε και παραβολην αυτοισ προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν

2 λεγων κριτησ τισ ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενοσ και ανθρωπον μη εντρεπομενοσ

3 χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προσ αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου

4 και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι

5 δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εις τελοσ ερχομενη υποπιαζη με

6 ειπεν δε ο κυριοσ ακουσατε τι ο κριτησ της αδικιασ λεγει

7 ο δε θεοσ ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βωωντων προσ

αυτον ημερασ και νυκτοσ και μακροθυμων επ αυτοισ

8 λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιοσ του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της γησ

9 ειπεν δε προσ τινασ τουσ πεποιθοτασ εφ εαυτοισ οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντασ τουσ λοιπουσ την παραβολην ταυτην

10 ανθρωποι δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι ο εις φαρισαιοσ και ο ετεροσ τελωνησ

11 ο φαρισαιοσ σταθεισ προσ εαυτον ταυτα προσηυχετο ο θεοσ ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγεσ αδικοι μοιχοι η και ως ουτοσ ο τελωνησ

12 νηστευω δισ του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι

13 και ο τελωνησ μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τουσ οφθαλμουσ εις τον ουρανον επαραι αλλ ετυπεν εις το σθηθοσ αυτου λεγων ο θεοσ ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω

14 λεγω υμιν κατεβη ουτοσ δεδικαιωμενοσ εις τον οικον αυτου η γαρ εκεινοσ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται

15 προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντεσ δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοισ

16 ο δε ιησουσ προσκαλεσαμενοσ αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προσ με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου

17 αμην λεγω υμιν οσ εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην

18 και επηρωτησεν τισ αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησασ ζωην αιωνιον κληρονομησω

19 ειπεν δε αυτω ο ιησουσ τι με λεγεισ αγαθον ουδεισ αγαθοσ ει μη εις ο θεοσ

20 τασ εντολασ οιδασ μη μοιχευσησ μη φονευσησ μη κλεψησ μη ψευδομαρτυρησησ τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου

21 ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητοσ μου

22 ακουσασ δε ταυτα ο ιησουσ ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεισ πωλησον και διαδοσ πτωχοισ και εξεισ θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι

23 ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος εγενετο ην γαρ πλουσιος σφοδρα

24 ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον γενομενον ειπεν πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εισελευσονται εις την βασιλειαν του θεου

25 ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιασ ραφιδοσ εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν

26 ειπον δε οι ακουσαντες και τισ δυναται σωθηναι

27 ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποισ δυνατα εστιν παρα τω θεω

28 ειπεν δε πετροσ ιδου ημεισ αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι

29 ο δε ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν οσ αφηκεν οικιαν η γονεισ η αδελφουσ η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειασ του θεου

30 οσ ου μη απολαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον

31 παραλαβων δε τουσ δωδεκα ειπεν προσ αυτοουσ ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου

32 παραδοθησεται γαρ τοισ εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται

33 και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται

34 και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα

35 εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλοσ τισ εκαθητο παρα την οδον προσαιτων

36 ακουσασ δε οχλου διαπορευομενου επυνθανετο τι ειη τουτο

37 απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιοσ παρερχεται

38 και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με

39 και οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτοσ δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με

40 σταθεισ δε ο ιησους εκελευσεν αυτον αχθηναι προσ αυτον εγγισαντοσ δε αυτου επηρωτησεν αυτον

41 λεγων τι σοι θελεισ ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω

42 και ο ιησους ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστισ σου σεσωκεν σε

43 και παραχρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πασ ο λαοσ ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19

1 και εισελθων διηρχετο την ιεριχω

2 και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενοσ ζακχαιοσ και αυτοσ ην αρχιτελωνησ και ουτοσ ην πλουσιοσ

3 και εζητει ιδειν τον ιησουν τισ εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικροσ ην

4 και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινησ εμελλεν διερχεσθαι

5 και ωσ ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψασ ο ιησους ειδεν αυτον και ειπεν προσ αυτον ζακχαιε σπευσασ καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι

6 και σπευσασ κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων

7 και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι

8 σταθεισ δε ζακχαιοσ ειπεν προσ τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοισ πτωχοισ και ει τινοσ τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν

9 ειπεν δε προσ αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτοσ υιοσ αβρααμ εστιν

10 ηλθεν γαρ ο υιοσ του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλοσ

11 ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεισ ειπεν παραβολην δια το εγγυσ αυτον ειναι ιερουσαλημ και δοκειν αυτοουσ οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι

12 ειπεν ουν ανθρωποσ τισ ευγενησ επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρειψαι

13 καλεσασ δε δεκα δουλοσ εαυτου εδωκεν αυτοισ δεκα μνασ και ειπεν προσ αυτοουσ πραγματευσασθε εωσ ερχομαι

14 οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημασ

15 και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τουσ δουλοσ τουτουσ

οις εδωκεν το αργυριον ινα γνωτισ τι διεπραγματευσατο

¹⁶ παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου προσειργασατο δεκα μνας

¹⁷ και ειπεν αυτω ευ αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων

¹⁸ και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε η μνα σου εποιησεν πεντε μνας

¹⁹ ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολεων

²⁰ και ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω

²¹ εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεις ο ουκ εθηκασ και θεριζεις ο ουκ εσπειρασ

²² λεγει δε αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα

²³ και δια τι ουκ εδωκασ το αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο

²⁴ και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι

²⁵ και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας

²⁶ λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου

²⁷ πλην τους εχθρους μου εκεινους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου

²⁸ και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα

²⁹ και εγενετο ωσ ηγγισεν εις βηθσφαγη και βηθανιαν προσ το οροσ το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου

³⁰ ειπων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε

³¹ και εαν τις υμασ ερωτα δια τι λυετε ουτωσ ερειτε αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει

³² απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθωσ ειπεν αυτοις

³³ λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προσ αυτους τι λυετε τον πωλον

³⁴ οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρειαν εχει

³⁵ και ηγαγον αυτον προσ τον ιησουν και επιρριψαντες εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν

³⁶ πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυον τα ιματια αυτων εν τη οδω

³⁷ εγγιζοντος δε αυτου ηδη προσ τη καταβασει του ορουσ των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων

³⁸ λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος βασιλευσ εν ονοματι κυριου ειρηνη εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις

³⁹ και τινεσ των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προσ αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου

⁴⁰ και αποκριθεισ ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραζονται

⁴¹ και ωσ ηγγισεν ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη

⁴² λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προσ ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου

⁴³ οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσωσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν

⁴⁴ και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησωσιν εν σοι λιθον επι λιθω ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπησ σου

⁴⁵ και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ πωλουντας εν αυτω και αγοραζοντας

⁴⁶ λεγων αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχησ εστιν υμεισ δε αυτον εποησατε σπηλαιον ληστων

⁴⁷ και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιεριοι και οι γραμματεισ εζητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου

⁴⁸ και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαοσ γαρ απασ εξεκρεματο αυτου ακουων

20

¹ και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι ιεριοι και οι γραμματεισ συν τοις πρεσβυτεροις

² και ειπον προσ αυτον λεγοντες ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ η τισ εστιν ο δουσ σοι την εξουσιαν ταυτην

3 αποκριθεισ δε ειπεν προς αυτους ερωτησω υμασ καγω ενα λογον και ειπατε μοι

4 το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων

5 οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω

6 εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πασ ο λαοσ καταλιθασει ημασ πεπεισμενοσ γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι

7 και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν

8 και ο ιησουσ ειπεν αυτοισ ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

9 ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωποσ εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδото αυτον γεωργοισ και απεδημησεν χρονουσ ικανουσ

10 και εν καιρω απεστειλεν προς τουσ γεωργοус δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνοσ δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον

11 και προσεθετο πεμψαι ετερον δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον

12 και προσεθετο πεμψαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον

13 ειπεν δε ο κυριοσ του αμπελωνοσ τι ποιησω πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον ιωσφ τουτον ιδοντες εντραπησονται

14 ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτουσ λεγοντες ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια

15 και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνοσ απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοισ ο κυριοσ του αμπελωνοσ

16 ελευσεται και απολεσει τουσ γεωργοус τουτουσ και δωσει τον αμπελωνα αλλοισ ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο

17 ο δε εμβλεψασ αυτοισ ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτοσ εγενηθη εις κεφαλην γωνιασ

18 πασ ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον

19 και εξητησαν οι αρχιεριοι και οι γραμματεισ επιβαλειν επ αυτον τασ χειρασ εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν εγνωσαν γαρ οτι προς αυτουσ την παραβολην ταυτην ειπεν

20 και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετουσ υποκρινομενουσ εαυτουσ δικαιοус ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου εις το παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονοσ

21 και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οίδαμεν οτι ορθωσ λεγεισ και διδασκεισ και ου λαμβανεισ προσωπον αλλ επ αληθειασ την οδον του θεου διδασκεισ

22 εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουναι η ου

23 κατανοησασ δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτουσ τι με πειραζετε

24 επιδειξατε μοι δηναριον τινοσ εχει εικονα και επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαροσ

25 ο δε ειπεν αυτοισ αποδοτε τοιουντ τα καισαροσ καισαρι και τα του θεου τω θεω

26 και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματοσ εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν

27 προσελθοντες δε τινεσ των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτον

28 λεγοντες διδασκαλε μωσησ εγραψεν ημιν εαν τινοσ αδελφοσ αποθανη εχων γυναικα και ουτοσ ατεκνοσ αποθανη ινα λαβη ο αδελφοσ αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου

29 επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτοσ λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνοσ

30 και ελαβεν ο δευτεροσ την γυναικα και ουτοσ απεθανεν ατεκνοσ

31 και ο τριτοσ ελαβεν αυτην ωσαυτωσ ωσαυτωσ δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον

32 υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη

33 εν τη ουν αναστασει τινοσ αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα

34 και αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ο ιησουσ οι υιοι του αιωνοσ τουτου γαμουσιν και εκγαμискονται

35 οι δε καταξιωθεντες του αιωνοσ εκεινου τυχειν και της αναστασεωσ της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμискονται

36 ουτε γαρ αποθανειν επι δυνανται ισαγγελιοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου της αναστασεωσ υιοι οντες

37 οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσησ εμηνυσεν επι της βατου ωσ λεγει κυριοσ

τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ

³⁸ θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν

³⁹ αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλωσ ειπας

⁴⁰ ουκετι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν

⁴¹ ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον δαυιδ ειναι

⁴² και αυτος δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου

⁴³ εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου

⁴⁴ δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει και πως υιος αυτου εστιν

⁴⁵ ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις αυτου

⁴⁶ προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλοντων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις

⁴⁷ οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

21

¹ αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας τα δωρα αυτων εις το γαζοφυλακιον πλουσιους

² ειδεν δε τινα και χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα

³ και ειπεν αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα η πτωχη αυτη πλειον παντων εβαλεν

⁴ απαντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν

⁵ και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν

⁶ ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αις ουκ αφεθησεται λιθος επι λιθω ος ου καταλυθησεται

⁷ επηρωτησαν δε αυτον λεγοντες διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι

⁸ ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και ο καιρος ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων

⁹ οταν δε ακουσητε πολεμους και ακαταστασιας μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεωσ το τελος

¹⁰ τοτε ελεγεν αυτοις εγερθησεται εθνος επι εθνος και βασιλεια επι βασιλειαν

¹¹ σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπους και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται

¹² προ δε τουτων παντων επιβαλουσιν εφ υμας τας χειρας αυτων και διωξουσιν παραδιδοντες εις συναγωγας και φυλακας αγομενους επι βασιλεις και ηγεμονας ενεκεν του ονοματος μου

¹³ αποβησεται δε υμιν εις μαρτυριον

¹⁴ θεσθε ουν εις τας καρδιας υμων μη προμελεταν απολογηθηται

¹⁵ εγω γαρ δωσω υμιν στομα και σοφιαν η ου δυνησονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντες οι αντικειμενοι υμιν

¹⁶ παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και συγγενων και φιλων και αδελφων και θανατωσουσιν εξ υμων

¹⁷ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου

¹⁸ και θριξ εκ της κεφαλης υμων ου μη αποληται

¹⁹ εν τη υπομονη υμων κτησασθε τας ψυχας υμων

²⁰ οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσις αυτης

²¹ τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εις τα ορη και οι εν μεσω αυτης εκχωρειτωσαν και οι εν ταις χωραις μη εισερχεσθωσαν εις αυτην

²² οτι ημεραι εκδικησεωσ αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα

²³ ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη εν τω λαω τουτω

²⁴ και πεσουνται στοματι μαχαιρας και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων

²⁵ και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροις και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχουσης θαλασσης και σαλου

²⁶ αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιας των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται

27 και τότε οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμεωσ και δοξης πολλης

28 αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τας κεφαλασ υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων

29 και ειπεν παραβολην αυτοισ ιδετε την συκην και παντα τα δενδρα

30 οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυσ το θερος εστιν

31 ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν η βασιλεια του θεου

32 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εωσ αν παντα γενηται

33 ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν

34 προσεχετε δε εαυτοισ μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδιαι εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναισ βιωτικαισ και αιφνιδιοσ εφ υμασ επιστη η ημερα εκεινη

35 ωσ παγισ γαρ επελευσεται επι παντασ τουσ καθημενουσ επι προσωπον πασης της γης

36 αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου

37 ην δε τασ ημερασ εν τω ιερω διδασκων τασ δε νυκτασ εξερχομενοσ ηυλιζετο εις το οροσ το καλουμενον ελαιων

38 και πασ ο λαοσ ωρθηριζεν προσ αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22

1 ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα

2 και εξητουν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ το πως ανελωσιν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον

3 εισηλθεν δε σατανασ εις ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα

4 και απελθων συνελαλησεν τοισ αρχιερευσιν και στρατηγοισ το πως αυτον παραδω αυτοισ

5 και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι

6 και εξωμολογησεν και εξητει ευκαιριαν του παραδουναι αυτον αυτοισ ατερ οχλου

7 ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα

8 και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντεσ ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν

9 οι δε ειπον αυτω που θελεισ ετοιμασομεν

10 ο δε ειπεν αυτοισ ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν ου εισπορευεται

11 και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιασ λεγει σοι ο διδασκαλοσ που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω

12 κακεινοσ υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε

13 απελθοντεσ δε ευρον καθωσ ειρηκεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα

14 και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω

15 και ειπεν προσ αυτοουσ επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν

16 λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εωσ οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου

17 και δεξαμενοσ ποτηριον ευχαριστησασ ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοισ

18 λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γενηματοσ της αμπελου εωσ οτου η βασιλεια του θεου ελθη

19 και λαβων αρτον ευχαριστησασ εκλασεν και εδωκεν αυτοισ λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν

20 ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον

21 πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντοσ με μετ εμου επι της τραπεζησ

22 και ο μεν υιοσ του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται

23 και αυτοι ηρξαντο συζητειν προσ εαυτουσ το τισ αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν

24 εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοισ το τισ αυτων δοκει ειναι μειζων

25 ο δε ειπεν αυτοισ οι βασιλεισ των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι

εξουσιαζοντες αυτων ευεργεται καλουνται

²⁶ υμεις δε ουχ ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ως ο νεωτερος και ο ηγουμενος ως ο διακωνων

²⁷ τις γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μεσω υμων ως ο διακωνων

²⁸ υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου

²⁹ καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν

³⁰ ινα εσθιητε και πινητε επι της τραπεζης μου και καθισεσθε επι θρονων κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ

³¹ ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμας του σινιασαι ως τον σιτον

³² εγω δε εδεθηην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστις σου και συ ποτε επιστρεψας στηριζον τους αδελφους σου

³³ ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις θανατον πορευεσθαι

³⁴ ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρις απαρνηση μη ειδεναι με

³⁵ και ειπεν αυτοις οτε απεστειλα υμας ατερ βαλαντιου και πηρας και υποδηματων μη τινοσ υστερησατε οι δε ειπον ουθενος

³⁶ ειπεν ουν αυτοις αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιωσ και πηραν και ο μη εχων πωλησει το ιματιον αυτου και αγορασει μαχαιραν

³⁷ λεγω γαρ υμιν οτι ετι τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομων ελογισθη και γαρ τα περι εμου τελος εχει

³⁸ οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιραι ωδε δυο ο δε ειπεν αυτοις ικανον εστιν

³⁹ και εξελθων επορευθη κατα το εθος εις το ορος των ελαιων ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται αυτου

⁴⁰ γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον

⁴¹ και αυτοσ απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και θεισ τα γονατα προσηυχето

⁴² λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω

⁴³ ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον

⁴⁴ και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето εγενετο δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντες επι την γην

⁴⁵ και αναστας απο της προσευχης ελθων προσ τους μαθητας ευρεν αυτους κοιμωμενους απο της λυπης

⁴⁶ και ειπεν αυτοις τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον

⁴⁷ ετι δε αυτου λαλουντος ιδου οχλος και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτους και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον

⁴⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτω ιουδα φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ

⁴⁹ ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπον αυτω κυριε ει παταζομεν εν μαχαιρα ⁵⁰ και επαταξεν εις τις εξ αυτων τον δουλον του αρχιερεωσ και αφειλεν αυτον το ουσ το δεξιον

⁵¹ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν εατε εωσ τουτου και αψαμενος του ωτιου αυτου ιασατο αυτον

⁵² ειπεν δε ο ιησους προσ τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερουσ ως επι ληστην εξεληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων

⁵³ καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια του σκοτους

⁵⁴ συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εις τον οικον του αρχιερεωσ ο δε πετροσ ηκολουθει μακροθεν

⁵⁵ αψαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων αυτων εκαθητο ο πετροσ εν μεσω αυτων

⁵⁶ ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις καθημενον προσ το φωσ και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτος συν αυτω ην

⁵⁷ ο δε ηρησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οιδα αυτον

⁵⁸ και μετα βραχυ ετεροσ ιδων αυτον εφη και συ εξ αυτων ει ο δε πετροσ ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι

⁵⁹ και διαστασης ωσει ωρας μιασ αλλοσ τις δισχυριζετο λεγων επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιος εστιν

⁶⁰ ειπεν δε ο πετροσ ανθρωπε ουκ οιδα ο λεγεισ και παραχρημα ετι λαλουντος

αυτου εφωνησεν αλεκτωρ

⁶¹ και στραφεισ ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη ο πετροσ του λογου του κυριου ωσ ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση με τρισ

⁶² και εξελθων εξω ο πετροσ εκλαυσεν πικρωσ

⁶³ και οι ανδρες οι συνεχοντες τον ιησουν ενεπαιζον αυτω δεροντες

⁶⁴ και περικαλυψαντες αυτον ετυπτον αυτου το προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντες προφητευσον τισ εστιν ο παισασ σε

⁶⁵ και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον

⁶⁶ και ωσ εγενετο ημερα συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεις και γραμματεισ και ανηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων λεγοντες

⁶⁷ ει συ ει ο χριστοσ ειπε ημιν ειπεν δε αυτοισ εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε

⁶⁸ εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε

⁶⁹ απο του νυν εσται ο υιοσ του ανθρωπου καθημενοσ εκ δεξιων της δυναμεωσ του θεου

⁷⁰ ειπον δε παντες συ ουν ει ο υιοσ του θεου ο δε προσ αυτουσ εφη υμεισ λεγετε οτι εγω ειμι

⁷¹ οι δε ειπον τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυριασ αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματοσ αυτου

23

¹ και ανασταν απαν το πληθοσ αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον

² ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνοσ και κωλυοντα καισαρι φοροσ διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι

³ ο δε πιλατοσ επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ αυτω εφη συ λεγεισ

⁴ ο δε πιλατοσ ειπεν προσ τουσ αρχιερεις και τουσ οχλουσ ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω

⁵ οι δε επισχουν λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολησ της ιουδαιασ αρξαμενοσ απο της γαλιλαιασ εωσ ωδε

⁶ πιλατοσ δε ακουσασ γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωποσ γαλιλαιοσ εστιν

⁷ και επιγνουσ οτι εκ της εξουσιασ ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς

ηρωδην οντα και αυτον εν ιεροσολυμοισ εν ταυταισ ταισ ημεραισ

⁸ ο δε ηρωδησ ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον

⁹ επηρωτα δε αυτον εν λογοισ ικανοισ αυτοσ δε ουδεν απεκρινατο αυτω

¹⁰ εισηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεισ ευτονωσ κατηγορουντες αυτου

¹¹ εξουθενησασ δε αυτον ο ηρωδησ συν τοισ στρατευμασιν αυτου και εμπαιξασ περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω

¹² εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατοσ και ο ηρωδησ εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντεσ προσ εαυτουσ

¹³ πιλατοσ δε συγκαλεσαμενοσ τουσ αρχιερεις και τουσ αρχοντασ και τον λαον

¹⁴ ειπεν προσ αυτοουσ προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ωσ αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινασ ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιωνων κατηγορειτε κατ αυτου

¹⁵ αλλ ουδε ηρωδησ ανεπεμψα γαρ υμασ προσ αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω

¹⁶ παιδευσασ ουν αυτον απολυσω

¹⁷ αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοισ κατα εορτην ενα

¹⁸ ανεκραξαν δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν βαραββαν

¹⁹ οστισ ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βεβλημενοσ εις φυλακην

²⁰ παλιν ουν ο πιλατοσ προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν

²¹ οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον

²² ο δε τριτον ειπεν προσ αυτοουσ τι γαρ κακον εποιησεν ουτοσ ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσασ ουν αυτον απολυσω

²³ οι δε επεκειντο φωναισ μεγαλαιοσ αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχουν αι φωναι αυτων και των αρχιερεων

²⁴ ο δε πιλατοσ επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων

²⁵ απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην ον ητουντο

τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων

²⁶ και ωσ απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνος τινος κυρηναιου ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου

²⁷ ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον

²⁸ στραφεισ δε προς αυτασ ο ιησους ειπεν θυγατερεσ ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτασ κλαιετε και επι τα τεκνα υμων

²⁹ οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αισ ερουσιν μακαριαι αι στειραι και κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν

³⁰ τοτε αρξονται λεγειν τοισ ορεσιν πεσετε εφ ημασ και τοισ βουνοισ καλυψατε ημασ

³¹ οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται

³² ηγοντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηναι

³³ και οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρانيον εκει εσταυρωσαν αυτον και τουσ κακουργουσ ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων

³⁴ ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφεσ αυτοισ ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρον

³⁵ και ειστηκει ο λαοσ θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντεσ συν αυτοισ λεγοντεσ αλλουσ εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτοσ εστιν ο χριστοσ ο του θεου εκλεκτοσ

³⁶ ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και οξοσ προσφεροντεσ αυτω

³⁷ και λεγοντεσ ει συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων σωσον σεαυτον

³⁸ ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικοισ και ρωμαικοισ και εβραιοισ ουτοσ εστιν ο βασιλευσ των ιουδαιων

³⁹ εισ δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστοσ σωσον σεαυτον και ημασ

⁴⁰ αποκριθεισ δε ο ετεροσ επετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει

⁴¹ και ημεισ μεν δικαιωσ αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτοσ δε ουδεν αποπον επραξεν

⁴² και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθησ εν τη βασιλεια σου

⁴³ και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω

⁴⁴ ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτοσ εγενετο εφ ολην την γην εωσ ωρασ ενατησ

⁴⁵ και εσκοτισθη ο ηλιοσ και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον

⁴⁶ και φωνησασ φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εισ χειρασ σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξεπνευσεν

⁴⁷ ιδων δε ο εκατονταρχοσ το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντωσ ο ανθρωποσ ουτοσ δικαιοσ ην

⁴⁸ και παντεσ οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντεσ τα γενομενα τυπτοντεσ εαυτων τα στηθη υπεστρεφον

⁴⁹ ειστηκεισαν δε παντεσ οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικεσ αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιασ ορωσαι ταυτα

⁵⁰ και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτησ υπαρχων ανηρ αγαθοσ και δικαιοσ

⁵¹ ουτοσ ουκ ην συγκατατεθειμενοσ τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιασ πολεωσ των ιουδαιων οσ και προσεδεχετο και αυτοσ την βασιλειαν του θεου

⁵² ουτοσ προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου

⁵³ και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεισ κειμενοσ

⁵⁴ και ημερα ην παρασκευη σαββατον επεφωσκεν

⁵⁵ κατακολουθησασαι δε γυναικεσ αιτινεσ ησαν συνεληλυθειαι αυτω εκ της γαλιλαιασ εθεασαντο το μνημειον και ωσ ετεθη το σωμα αυτου

⁵⁶ υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24

¹ τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεοσ ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινεσ συν αυταισ

² ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου

³ και εισελθουσαι ουχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου

4 και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθησεσιν αστραπτουσαις

5 εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προσ αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων

6 ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ωσ ελαλησεν υμιν επι ων εν τη γαλιλαια

7 λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι

8 και εμνησθησαν των ρηματων αυτου

9 και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις

10 ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις αι ελεγον προσ τους αποστολους ταυτα

11 και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταις

12 ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προσ εαυτον θαυμαζων το γεγονος

13 και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαουσ

14 και αυτοι ωμιλουν προσ αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων

15 και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν και αυτος ο ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις

16 οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωαι αυτον

17 ειπεν δε προσ αυτους τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προσ αλληλους περιπατουντες και εστε σκυθρωποι

18 αποκριθεις δε ο εις ω ονομα κλεοπας ειπεν προσ αυτον συ μονος παροικεις ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις

19 και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου

20 οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον

21 ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν

ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο

22 αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθριαι επι το μνημειον

23 και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην

24 και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθως και αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον

25 και αυτος ειπεν προσ αυτους ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οις ελαλησεν οι προφηται

26 ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου

27 και αρξαμενος απο μωσεωσ και απο παντων των προφητων διηρμηνευεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου

28 και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεποιειτο πορρωτερω πορευεσθαι

29 και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προσ εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μιναι συν αυτοις

30 και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις

31 αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων

32 και ειπον προσ αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην εν ημιν ωσ ελαλει ημιν εν τη οδω και ωσ διηνοιγεν ημιν τας γραφας

33 και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις

34 λεγοντας οτι ηγερθη ο κυριος οντως και ωφθη σιμωνι

35 και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ωσ εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου

36 ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος ο ιησους εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν

37 πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν

38 και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν

ταις καρδιας υμων

³⁹ ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι αυτος εγω ειμι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε εχοντα

⁴⁰ και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας

⁴¹ ετι δε απιστωντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε

⁴² οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οππου μερος και απο μελισσιου κηριου

⁴³ και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν

⁴⁴ ειπεν δε αυτοις ουτοι οι λογοι ους ελαλησα προς υμας ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεωσ και προφηταις και ψαλμοις περι εμου

⁴⁵ τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας

⁴⁶ και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται και ουτως εδει παθην τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα

⁴⁷ και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ

⁴⁸ υμεις δε εστε μαρτυρες τουτων

⁴⁹ και ιδου εγω αποστελλω την επαγγελιαν του πατροσ μου εφ υμας υμεις δε καθισατε εν τη πολει ιερουσαλημ εωσ ου ενδυσησθε δυναμιν εξ υψουσ

⁵⁰ εξηγαγεν δε αυτουσ εξω εωσ εις βηθανιαν και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτουσ

⁵¹ και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτουσ διεστη απ αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον

⁵² και αυτοι προσκνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλησ

⁵³ και ησαν δια παντοσ εν τω ιερω αινουντες και ευλογουντες τον θεον αμην

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

¹ εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος

² ουτος ην εν αρχη προς τον θεον

³ παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν

⁴ εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων

⁵ και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν

⁶ εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης

⁷ ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου

⁸ ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος

⁹ ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον 2064 V-PNP-ASM εις τον κοσμον

¹⁰ εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω

¹¹ εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον

¹² οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστευουσιν εις το ονομα αυτου

¹³ οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν

¹⁴ και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ωσ μονογενους παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας

¹⁵ ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην

¹⁶ και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος

¹⁷ οτι ο νομος δια μωσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο

¹⁸ θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο

¹⁹ και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον συ τις ει

²⁰ και ωμολογησεν και ουκ ηρνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος

²¹ και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιασ ει συ και λεγει ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου

²² ειπον ουν αυτω τις ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμψασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου

²³ εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθως ειπεν ησαιας ο προφητης

²⁴ και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων

²⁵ και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε ηλιασ ουτε ο προφητης

²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσος δε υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε

²⁷ αυτος εστιν ο οπισω μου ερχομενος ος εμπροσθεν μου γεγονεν ου εγω ουκ ειμι αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος

²⁸ ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων

²⁹ τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου

³⁰ ουτος εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην

³¹ καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων

³² και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον

³³ καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ο πεμψασ με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδησ το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω

³⁴ καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου

³⁵ τη επαυριον παλιν εισηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο

³⁶ και εμβλεψασ τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου

³⁷ και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου

³⁸ στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγεται

ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις
³⁹ λεγει αυτοις ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ως δεκατη
⁴⁰ ην ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω
⁴¹ ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος
⁴² και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψασ αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωνα συ κληθηση κηφας ο ερμηνευεται πετρος
⁴³ τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι
⁴⁴ ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεως ανδρεου και πετρου
⁴⁵ ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωσης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ
⁴⁶ και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου και ιδε
⁴⁷ ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν
⁴⁸ λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε
⁴⁹ απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει ο βασιλευς του ισραηλ
⁵⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μεζω τουτων οψει
⁵¹ και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου

2

¹ και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας και ην η μητηρ του ιησου εκει
² εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον

³ και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν
⁴ λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου
⁵ λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε
⁶ ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις
⁷ λεγει αυτοις ο ιησους γεμισατε τας υδριας υδατος και εγεμισαν αυτας εως ανω
⁸ και λεγει αυτοις αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν
⁹ ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλιнос το υδωρ οινον γεγενημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντληκοτες το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλιнос
¹⁰ και λεγει αυτω πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι
¹¹ ταυτην εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου
¹² μετα τουτο κατεβη εις καπερναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλας ημερας
¹³ και εγγυσ ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους
¹⁴ και ευρεν εν τω ιερω τουσ πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τουσ κερματιστας καθημενους
¹⁵ και ποιησας φραγελλιον εκ σχοιγιων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τουσ βοας και των κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τας τραπεζας ανεστρεψεν
¹⁶ και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιειτε τον οικον του πατροσ μου οικον εμποριου
¹⁷ εμνησθησαν δε οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλος του οικου σου καταφαγεται με
¹⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεις ημιν οτι ταυτα ποιεις
¹⁹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραισ εγερω αυτον

20 ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναος ουτος και συ εν τρισιν ημεραισ εγερεις αυτον

21 εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου

22 οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ω ειπεν ο ιησους

23 ωσ δε ην εν τοις ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει

24 αυτος δε ο ιησους ουκ επιστευεν εαυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας

25 και οτι ου χρειαν ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτος γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

3

1 ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων νικοδημος ονομα αυτω αρχων των ιουδαιων

2 ουτος ηλθεν προς αυτον νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οίδαμεν οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ ταυτα τα σημεια δυναται ποιειν α συ ποιεις εαν μη η ο θεος μετ αυτου

3 απεκριθη ο ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου

4 λεγει προς αυτον ο νικοδημος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι

5 απεκριθη ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου

6 το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν

7 μη θαυμασης οτι ειπον σοι δει υμας γεννηθηναι ανωθεν

8 το πνευμα οπου θελει πνει και την φωνην αυτου ακουεις αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει ουτως εστιν πασ ο γεγεννημενος εκ του πνευματος

9 απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω πως δυναται ταυτα γενεσθαι

10 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις

11 αμην αμην λεγω σοι οτι ο οίδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε

12 ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε

13 και ουδεις αναβεβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας ο υιος του ανθρωπου ο ων εν τω ουρανω

14 και καθως μωσης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω ουτως υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου

15 ινα πασ ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον

16 ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον ωστε τον υιον αυτου τον μονογενη εδωκεν ινα πασ ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζωην αιωνιον

17 ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου

18 ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενους υιου του θεου

19 αυτη δε εστιν η κρισις οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως ην γαρ πονηρα αυτων τα εργα

20 πασ γαρ ο φαυλα πρασων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου

21 ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα

22 μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν

23 ην δε και ιωαννης βαπτιζων εν αιωνω εγγυσ του σαλημ οτι υδατα πολλα ην εκει και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο

24 ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο ιωαννης

25 εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου

26 και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπον αυτω ραββι ος ην μετα σου περαν του ιορδανου ω συ μεμαρτυρηκας ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον

27 απεκριθη ιωαννης και ειπεν ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδεν εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου

28 αυτοι υμεις μαρτυρειτε οτι ειπον ουκ

εimi εγω ο χριστος αλλ οτι απεσταλμενος εimi εμπροσθεν εκεινου

29 ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν ο δε φιλος του νυμφιου ο εστηκωσ και ακουων αυτου χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται

30 εκεινον δει αυξανειν εμε δε ελαττουσθαι

31 ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν ο ων εκ της γησ εκ της γησ εστιν και εκ της γησ λαλει ο εκ του ουρανου ερχομενος επανω παντων εστιν

32 και ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει

33 ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν

34 ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει ου γαρ εκ μετρου διδωσιν ο θεος το πνευμα

35 ο πατηρ αγαπα τον υιον και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου

36 ο πιστευων εις τον υιον εχει ζωην αιωνιον ο δε απειθων τω υιω ουκ οψεται ζωην αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον

4

1 ωσ ουν εγνω ο κυριος οτι ηκουσαν οι φαρισαιοι οτι ιησους πλειονασ μαθητας ποιεi και βαπτιζει η ιωαννης

2 καιτοιγε ιησους αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου

3 αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν

4 εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας

5 ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ ιωσηφ τω υιω αυτου

6 ην δε εκει πηγη του ιακωβ ο ουν ιησους κεκοπιακωσ εκ της οδοιποριασ εκαθεζετο ουτωσ επι τη πηγη ωρα ην ωσει εκτη

7 ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ λεγει αυτη ο ιησους δος μοι πειν

8 οι γαρ μαθηται αυτου απηλυθεισαν εις την πολιν ινα τροφασ αγορασωσιν

9 λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαρειτισ πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πειν αιτεισ ουσησ γυναικοσ σαμαρειτιδοσ ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαρειταισ

10 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τις εστιν ο λεγων σοι δος μοι πειν συ αν ητησασ αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων

11 λεγει αυτω η γυνη κυριε ουτε αντλημα εχεισ και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεισ το υδωρ το ζων

12 μη συ μειζων ει του πατροσ ημων ιακωβ οσ εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτος εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου

13 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη πασ ο πινων εκ του υδατοσ τουτου διψησει παλιν

14 οσ δ αν πιη εκ του υδατοσ ου εγω δωσω αυτω ου μη διψηση εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατοσ αλλομενου εις ζωην αιωνιον

15 λεγει προσ αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε ερχομαι ενθαδε αντλειν

16 λεγει αυτη ο ιησους υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε

17 απεκριθη η γυνη και ειπεν ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλωσ ειπασ οτι ανδρα ουκ εχω

18 πεντε γαρ ανδρασ εσχες και νυν ον εχεισ ουκ εστιν σου ανηρ τουτο αληθεσ ειρηκασ

19 λεγει αυτω η γυνη κυριε θεωρω οτι προφητησ ει συ

20 οι πατερες ημων εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν και υμεισ λεγετε οτι εν ιεροσολυμοισ εστιν ο τοποσ οπου δει προσκυνειν

21 λεγει αυτη ο ιησους γυναι πιστευσον μοι οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοισ προσκυνησετε τω πατρι

22 υμεισ προσκυνειτε ο ουκ οιδατε ημεισ προσκυνουμεν ο οιδαμεν οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν

23 αλλ ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτουσ ζητει τουσ προσκυνουντασ αυτον

24 πνευμα ο θεος και τουσ προσκυνουντασ αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν

25 λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσιασ ερχεται ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινοσ αναγγελει ημιν παντα

26 λεγει αυτη ο ιησους εγω ειμι ο λαλων σοι

27 και επι τουτω ηλθον οι μαθηται αυτου και εθαυμασαν οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεισ η τι λαλεισ μετ αυτησ

28 αφηκεν ουν την υδριαν αυτησ η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοισ ανθρωποισ

29 δευτε ιδετε ανθρωπον οσ ειπεν μοι παντα οσα εποιησα μητι ουτοσ εστιν ο χριστοσ

30 εξηλθον εκ της πολεωσ και ηρχοντο προσ αυτον

31 εν δε τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντεσ ραββι φαγε

32 ο δε ειπεν αυτοισ εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεισ ουκ οιδατε

33 ελεγον ουν οι μαθηται προσ αλληλουσ μη τισ ηνεγκεν αυτω φαγειν

34 λεγει αυτοισ ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιω το θελημα του πεμψαντοσ με και τελειωσω αυτου το εργον

35 ουχ υμεισ λεγετε οτι ετι τετραμηνοσ εστιν και ο θερισμοσ ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τουσ οφθαλμουσ υμων και θεασασθε τασ χωρασ οτι λευκαι εισιν προσ θερισμον ηδη

36 και ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζων αιωνιον ινα και ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων

37 εν γαρ τουτω ο λογοσ εστιν ο αληθινοσ οτι αλλοσ εστιν ο σπειρων και αλλοσ ο θεριζων

38 εγω απεστειλα υμασ θεριζειν ο ουχ υμεισ κεκοπιακατε αλλοι κεκοπιακασιν και υμεισ εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε

39 εκ δε της πολεωσ εκεινησ πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων δια τον λογον της γυναικοσ μαρτυρουσησ οτι ειπεν μοι παντα οσα εποιησα

40 ωσ ουν ηλθον προσ αυτον οι σαμαρειται ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοισ και εμεινεν εκει δυο ημερασ

41 και πολλω πλειουσ επιστευσαν δια τον λογον αυτου

42 τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οίδαμεν οτι ουτοσ εστιν αληθωσ ο σωτηρ του κοσμου ο χριστοσ

43 μετα δε τασ δυο ημερασ εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν

44 αυτοσ γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητησ εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει

45 οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτεσ α εποιησεν εν ιεροσολυμοισ εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην

46 ηλθεν ουν παλιν ο ιησους εις την κανα της γαλιλαιασ οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τισ βασιτικοσ ου ο υιοσ ησθενει εν καπερναουμ

47 ουτοσ ακουσασ οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιασ εις την γαλιλαιαν απηλθεν προσ αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον εμελλεν γαρ αποθνησκειν

48 ειπεν ουν ο ιησους προσ αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε

49 λεγει προσ αυτον ο βασιτικοσ κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου

50 λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιοσ σου ζη και επιστευσεν ο ανθρωποσ τω λογω ω ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο

51 ηδη δε αυτου καταβαινοντοσ οι δουλοι αυτου απηνητησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντεσ οτι ο παισ σου ζη

52 εφυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθεσ ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετοσ

53 εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιοσ σου ζη και επιστευσεν αυτοσ και η οικια αυτου ολη

54 τουτο παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιασ εις την γαλιλαιαν

5

1 μετα ταυτα ην η εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα

2 εστιν δε εν τοισ ιεροσολυμοισ επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοασ εχουσα

3 εν ταυταισ κατεκειτο πληθοσ πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατοσ κινήσιν

4 αγγελοσ γαρ κατα καιρον κατεβαινεν εν τη κολυμβηθρα και εταρασσεν το υδωρ ο ουν πρωτοσ εμβασ μετα την ταραχην του υδατοσ υγιησ εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι

5 ην δε τισ ανθρωποσ εκει τριακοντα οκτω ετη εχων εν τη ασθενεια

6 τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεισ υγιησ γενεσθαι

7 απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλοσ προ εμου καταβαινει

8 λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρων τον κραββατον σου και περιπατει

9 και ευθεωσ εγενετο υγιησ ο ανθρωπος και ηρεν τον κραββατον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα

10 ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον

11 απεκριθη αυτοισ ο ποιησασ με υγιη εκεινοσ μοι ειπεν αρων τον κραββατον σου και περιπατει

12 ηρωτησαν ουν αυτον τισ εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρων τον κραββατον σου και περιπατει

13 ο δε ιαθεισ ουκ ηδει τισ εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντοσ εν τω τοπω

14 μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιησ γεγονασ μηκετι αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται

15 απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοισ ιουδαιοισ οτι ιησους εστιν ο ποιησασ αυτον υγιη

16 και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εζητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω

17 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοισ ο πατηρ μου εωσ αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι

18 δια τουτο ουν μαλλον εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω

19 απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοισ αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιοσ ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινοσ ποιη ταυτα και ο υιοσ ομοιωσ ποιει

20 ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτοσ ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεισ θαυμαζητε

21 ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τουσ νεκρουσ και ζωοποιει ουτωσ και ο υιοσ ουσ θελει ζωοποιει

22 ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω

23 ινα παντεσ τιμωσιν τον υιον καθωσ τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμφαντα αυτον

24 αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμφαντι με εχει ζωην αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις την ζωην

25 αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσονται τησ φωνησ του υιου του θεου και οι ακουσαντεσ ζησονται

26 ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτωσ εδωκεν και τω υιω ζωην εχειν εν εαυτω

27 και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιοσ ανθρωπου εστιν

28 μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντεσ οι εν τοισ μνημειοισ ακουσονται τησ φωνησ αυτου

29 και εκπορευσονται οι τα αγαθα ποιησαντεσ εις αναστασιν ζωησ οι δε τα φαυλα πραξαντεσ εις αναστασιν κρισεωσ

30 ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθωσ ακουω κρινω και η κρισισ η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντοσ με πατροσ

31 εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθησ

32 αλλοσ εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οιδα οτι αληθησ εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου

33 υμεισ απεσταλκατε προσ ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια

34 εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεισ σωθητε

35 εκεινοσ ην ο λυχνοσ ο καιομενοσ και φαινων υμεισ δε ηθελησατε αγαλλιαθηναι προσ ωραν εν τω φωτι αυτου

36 εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν

37 και ο πεμφασ με πατηρ αυτοσ μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδοσ αυτου εωρακατε

38 και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινοσ

τουτω υμεις ου πιστευετε

³⁹ ερευνατε 2045 V-PAI-2P τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζων αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου

⁴⁰ και ου θελετε ελθειν προσ με ινα ζων ηχητε

⁴¹ δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω

⁴² αλλ εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις

⁴³ εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε

⁴⁴ πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε

⁴⁵ μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προσ τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωσης εις ον υμεις ηλπικατε

⁴⁶ ει γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν

⁴⁷ ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις εμοις ρημασιν πιστευετε

6

¹ μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος

² και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς οτι εωρων αυτου τα σημεια α ποιεει επι των ασθενουντων

³ ανηλθεν δε εις το ορος ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου

⁴ ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των ιουδαιων

⁵ επαρας ουν ο ιησους τους οφθαλμους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προσ αυτον λεγει προσ τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι

⁶ τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν

⁷ απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων βραχυ τι λαβη

⁸ λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου

⁹ εστιν παιδαριον εν ωδε ο εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους

¹⁰ ειπεν δε ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς

εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρες τον αριθμον ωσει πεντακισχιλιοι

¹¹ ελαβεν δε τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις ανακειμενοις ομοιωσ και εκ των οψαριων οσον ηθελον

¹² ωσ δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται

¹³ συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερισευσεν τοις βεβρωκοσιν

¹⁴ οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημειον ο ιησους ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον

¹⁵ ιησους ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλεα ανεχωρησεν εις το ορος αυτοσ μονος

¹⁶ ωσ δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν

¹⁷ και εμβαντες εις το πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προσ αυτους ο ιησους

¹⁸ η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διηγειρετο

¹⁹ εληλακοτες ουν ωσ σταδιους εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν

²⁰ ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε

²¹ ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεωσ το πλοιον εγενετο επι της γης εις ην υπηγον

²² τη επαυριον ο οχλος ο εστηκωσ περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον

²³ αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου

²⁴ οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εις τα πλοια και ηλθον εις καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν

²⁵ και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε

γεγονασ

²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε

²⁷ εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εισ ζωην αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος

²⁸ ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου

²⁹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εισ ον απεστειλεν εκεινος

³⁰ ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη

³¹ οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν

³² ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωσση δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον

³³ ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδουσ τω κοσμω

³⁴ ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτε δος ημιν τον αρτον τουτον

³⁵ ειπεν δε αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς με ου μη πειναση και ο πιστευων εισ εμε ου μη διψηση πωποτε

³⁶ αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε

³⁷ παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω

³⁸ οτι καταβεβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με

³⁹ τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με πατρος ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα

⁴⁰ τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εισ αυτον εχη ζωην αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα

⁴¹ εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του

ουρανου

⁴² και ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οίδαμεν τον πατερα και την μητερα πως ουν λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα

⁴³ απεκριθη ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων

⁴⁴ ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον και εγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα

⁴⁵ εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πας ουν ο ακουων παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς με

⁴⁶ ουχ οτι τον πατερα τισ εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα

⁴⁷ αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εισ εμε εχει ζωην αιωνιον

⁴⁸ εγω ειμι ο αρτος της ζωης

⁴⁹ οι πατερες υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον

⁵⁰ ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τισ εξ αυτου φαγη και μη αποθανη

⁵¹ εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας εαν τισ φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εισ τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωης

⁵² εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα φαγειν

⁵³ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις

⁵⁴ ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα

⁵⁵ η γαρ σαρξ μου αληθως εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθως εστιν ποσις

⁵⁶ ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω

⁵⁷ καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησεται δι εμε

⁵⁸ ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησεται εισ τον αιωνα

⁵⁹ ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ

60 πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπον σκληρος εστιν ουτος ο λογος τισ δυναται αυτου ακουειν

61 ειδωσ δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις τουτο υμας σκανδαλιζει

62 εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον

63 το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν

64 αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τισ εστιν ο παραδωσων αυτον

65 και ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προσ με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος μου

66 εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου εισ τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν

67 ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις θελετε υπαγειν

68 απεκριθη ουν αυτω σιμων πετρος κυριε προσ τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις

69 και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος

70 απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τουσ δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εισ διαβολος εστιν

71 ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτην ουτος γαρ εμελλεν αυτον παραδιδοναι εισ ων εκ των δωδεκα

7

1 και περιεπατει ο ιησους μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι

2 ην δε εγγυσ η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια

3 ειπον ουν προσ αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εισ την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεις

4 ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτοσ εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμω

5 ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εισ αυτον

6 λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος

7 ου δυναται ο κοσμος μισειν υμασ εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν

8 υμεις αναβητε εισ την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εισ την εορτην ταυτην οτι ο καιρος ο εμος ουπω πεπληρωται

9 ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια

10 ωσ δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτοσ ανεβη εισ την εορτην ου φανερωσ αλλ ωσ εν κρυπτω

11 οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον που εστιν εκεινος

12 και γογγυσμος πολυσ περι αυτου ην εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον

13 ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων

14 ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ο ιησους εισ το ιερον και εδιδασκεν

15 και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκωσ

16 απεκριθη ουν αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντος με

17 εαν τισ θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω

18 ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμψαντος αυτον ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν

19 ου μωσης δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι

20 απεκριθη ο οχλος και ειπεν δαιμονιον εχεις τισ σε ζητει αποκτειναι

21 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε

22 δια τουτο μωσης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσεωσ εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον

23 ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωσεωσ εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω

24 μη κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε

25 ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι

26 και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν αληθως ο χριστος

27 αλλα τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν

28 εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμψασ με ον υμεις ουκ οιδατε

29 εγω οιδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν

30 εζητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου

31 πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις αυτον και ελεγον οτι ο χριστος οταν ελθη μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει ων ουτος εποιησεν

32 ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστειλαν υπηρετας οι φαρισαιοι και οι αρχιερεις ινα πιασωσιν αυτον

33 ειπεν ουν ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προσ τον πεμψαντα με

34 ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

35 ειπον ουν οι ιουδαιοι προσ εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εις την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας

36 τις εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

37 εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τις διψα ερχεσθω προσ με και πινετω

38 ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος

39 τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντες εις αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ιησους ουδεπω εδοξασθη

40 πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης

41 αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος αλλοι ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται

42 ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαυιδ ο χριστος ερχεται

43 σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο δι αυτον

44 τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας χειρας

45 ηλθον ουν οι υπηρεται προσ τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον

46 απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως ελαλησεν ανθρωπος ως ουτος ο ανθρωπος

47 απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε

48 μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων

49 αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν

50 λεγει νικοδημος προσ αυτους ο ελθων νυκτος προσ αυτον εις ων εξ αυτων

51 μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει

52 απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγηγγερται

53 και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου

8

1 ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων

2 ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο και καθισασ εδιδασκεν αυτους

3 αγουσιν δε οι γραμματαις και οι φαρισαιοι προσ αυτον γυναικα εν μοιχεια καταληφθεισαν και στησαντες αυτην εν μεσω

4 λεγουσιν αυτω πειραζοντες διδασκαλε αυτη η γυνη κατεληφθη επ αυτοφορω μοιχευομενη

5 εν δε τω νομω μωση ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισθαι συ ουν τι λεγεις

6 τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην μη προσποιουμενος

7 ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψασ ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτον επ αυτην τον λιθον βαλετω

8 και παλιν κατω κυψασ εγραφεν εις την γην

9 οι δε ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα

10 ανακυψασ δε ο ιησους και μηδενα θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν

11 η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κρινω πορευου και μηκετι αμαρτανε

12 παλιν ουν αυτοις ο ιησους ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης

13 ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης

14 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και που υπαγω

15 υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδενα

16 και εαν κρινω δε εγω η κρισισ η εμη αληθης εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψασ με πατηρ

17 και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν

18 εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμψασ με πατηρ

19 ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδείτε και τον πατερα μου ηδείτε αν

20 ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου

21 ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

22 ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει

εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν

23 και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου

24 ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιας υμων

25 ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν

26 πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψασ με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον

27 ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν

28 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν υψωση τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω

29 και ο πεμψασ με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε

30 ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον

31 ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μου εστε

32 και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας

33 απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε

34 απεκριθη αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας

35 ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μενει εις τον αιωνα

36 εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε

37 οίδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμοσ ου χωρει εν υμιν

38 εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε

39 απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του

αβρααμ εποιείτε

⁴⁰ νυν δε ζητείτε με αποκτείναι άνθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτο αβρααμ ουκ εποίησεν

⁴¹ υμεις ποιείτε τα εργα του πατρος υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνείας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον

⁴² ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει ο θεος πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινος με απεστειλεν

⁴³ δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον

⁴⁴ υμεις εκ του πατρος του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχης και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης εστιν και ο πατηρ αυτου

⁴⁵ εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε μοι

⁴⁶ τισ εξ υμων ελεγει με περι αμαρτίας ει δε αληθειαν λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι

⁴⁷ ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτο υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε

⁴⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλωσ λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτης ει συ και δαιμονιον εχεις

⁴⁹ απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με

⁵⁰ εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων

⁵¹ αμην αμην λεγω υμιν εαν τισ τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα

⁵² ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τισ τον λογον μου τηρηση ου μη γευσηται θανατου εις τον αιωνα

⁵³ μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεις

⁵⁴ απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε

οτι θεος ημων εστιν

⁵⁵ και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οίδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον εσομαι ομοιος υμων ψευστης αλλ οίδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω

⁵⁶ αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη

⁵⁷ ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πενητηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακας

⁵⁸ ειπεν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι

⁵⁹ ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτως

9

¹ και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετης

² και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες ραββι τισ ημαρτεν ουτος η οι γονεις αυτου ινα τυφλος γεννηθη

³ απεκριθη ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω

⁴ εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμφαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι

⁵ οταν εν τω κοσμω ω φως ειμι του κοσμου

⁶ ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματος και επεχρισεν τον πηλον επι τους οφθαλμους του τυφλου

⁷ και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενος απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων

⁸ οι ουν γειτονεσ και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι τυφλος ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτω

⁹ αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι δε οτι ομοιος αυτω εστιν εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι

¹⁰ ελεγον ουν αυτω πως ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι

¹¹ απεκριθη εκεινος και ειπεν ανθρωπος λεγομενος ιησους πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβηθραν

του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενος ανεβλεψα

¹² ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οιδα

¹³ αγουσιν αυτον προς τους φαρισαιους τον ποτε τυφλον

¹⁴ ην δε σαββατον οτε τον πληλον εποησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους

¹⁵ παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πληλον επεθηκεν μου επι τους οφθαλμους και ενιψαμην και βλεπω

¹⁶ ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες ουτος ο ανθρωπος ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοις

¹⁷ λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν

¹⁸ ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλος ην και ανεβλεψεν εως ουτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος

¹⁹ και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι βλεπει

²⁰ απεκριθησαν δε αυτοις οι γονεις αυτου και ειπον οιδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη

²¹ πως δε νυν βλεπει ουκ οιδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οιδαμεν αυτος ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτος περι εαυτου λαλησει

²² ταυτα ειπον οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησει χριστον αποσυναγωγος γενηται

²³ δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε

²⁴ εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον ος ην τυφλος και ειπον αυτω δοξαν τω θεω ημεις οιδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν

²⁵ απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος εστιν ουκ οιδα εν οιδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω

²⁶ ειπον δε αυτω παλιν τι εποησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους

²⁷ απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι

²⁸ ελοιδορησαν αυτον και ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του μωσεως εσμεν μαθηται

²⁹ ημεις οιδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οιδαμεν ποθεν εστιν

³⁰ απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους

³¹ οιδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβησ η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει

³² εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου

³³ ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν

³⁴ απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω

³⁵ ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις εις τον υιον του θεου

³⁶ απεκριθη εκεινος και ειπεν και τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον

³⁷ ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν

³⁸ ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω

³⁹ και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται

⁴⁰ και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι οντες μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν

⁴¹ ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10

¹ αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαθοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης

² ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων

³ τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα

ιδία προβατα καλει κατ ονομα και εξαγει αυτα

⁴ και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου

⁵ αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευξονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην

⁶ ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις

⁷ ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων

⁸ παντες οσοι ηλθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα

⁹ εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει

¹⁰ ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν

¹¹ εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων

¹² ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα

¹³ ο δε μισθωτος φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων

¹⁴ εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκομαι υπο των εμων

¹⁵ καθωσ γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων

¹⁶ και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δει αγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμην

¹⁷ δια τουτο ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην

¹⁸ ουδεις αιρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατροσ μου

¹⁹ σχισμα ουν παλιν εγενετο εν τοις

ιουδαιοις δια τουσ λογουσ τουτουσ

²⁰ ελεγον δε πολλοι εξ αυτων δαιμονιον εχει και μαινεται τι αυτου ακουετε

²¹ αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμουσ ανοιγειν

²² εγενετο δε τα εγκαινια εν ιεροσολυμοις και χειμων ην

²³ και περιεπατει ο ιησους εν τω ιερω εν τη στοα σολομωνοσ

²⁴ εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω εωσ ποτε την ψυχην ημων αιρεις ει συ ει ο χριστοσ ειπε ημιν παρρησια

²⁵ απεκριθη αυτοις ο ιησους ειπον υμιν και ου πιστευετε τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατροσ μου ταυτα μαρτυρει περι εμου

²⁶ αλλ υμεισ ου πιστευετε ου γαρ εστε εκ των προβατων των εμων καθωσ ειπον υμιν

²⁷ τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουει καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι

²⁸ καγω ζωην αιωνιον διδωμι αυτοις και ου μη απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τις αυτα εκ της χειροσ μου

²⁹ ο πατηρ μου οσ δεδωκεν μοι μειζων παντων εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειροσ του πατροσ μου

³⁰ εγω και ο πατηρ εν εσμεν

³¹ εβαστασαν ουν παλιν λιθουσ οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον

³² απεκριθη αυτοις ο ιησους πολλα καλα εργα εδειξα υμιν εκ του πατροσ μου δια ποιον αυτων εργον λιθαζετε με

³³ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιασ και οτι συ ανθρωποσ ων ποιεις σεαυτον θεον

³⁴ απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων εγω ειπα θεοι εστε

³⁵ ει εκεινουσ ειπεν θεουσ προσ ουσ ο λογοσ του θεου εγενετο και ου δυναται λυθηναι η γραφη

³⁶ ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον υμεισ λεγετε οτι βλασφημεισ οτι ειπον υιοσ του θεου ειμι

³⁷ ει ου ποιω τα εργα του πατροσ μου μη πιστευετε μοι

³⁸ ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοις εργοις πιστευσατε ινα γνωτε και πιστευσητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν αυτω

39 εζητουν ουν παλιν αυτον πιασαι και εξηλθεν εκ της χειροσ αυτων

40 και απηλθεν παλιν περαν του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην ιωαννης το πρωτον βαπτιζων και εμεινεν εκει

41 και πολλοι ηλθον προσ αυτον και ελεγον οτι ιωαννης μεν σημειον εποιησεν ουδεν παντα δε οσα ειπεν ιωαννης περι τουτου αληθη ην

42 και επιστευσαν πολλοι εκει εις αυτον

11

1 ην δε τισ ασθενων λαζαρος απο βηθανιασ εκ της κωμησ μαριασ και μαρθασ της αδελφησ αυτησ

2 ην δε μαρια η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαξασα τουσ ποδασ αυτου ταισ θριξιν αυτησ ησ ο αδελφοσ λαζαροσ ησθενει

3 απεστειλαν ουν αι αδελφαι προσ αυτον λεγουσαι κυριε ιδε ον φιλεισ ασθενει

4 ακουσασ δε ο ιησουσ ειπεν αυτη η ασθενεια ουκ εστιν προσ θανατον αλλ υπερ της δοξησ του θεου ινα δοξασθη ο υιοσ του θεου δι αυτησ

5 ηγαπα δε ο ιησουσ την μαρθαν και την αδελφην αυτησ και τον λαζαρον

6 ωσ ουν ηκουσεν οτι ασθενει τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερασ

7 επειτα μετα τουτο λεγει τοισ μαθηταισ αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν

8 λεγουσιν αυτω οι μαθηται ραββι νυν εζητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι και παλιν υπαγεισ εκει

9 απεκριθη ιησουσ ουχι δωδεκα εισιν ωραι της ημερασ εαν τισ περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπτει οτι το φωσ του κοσμου τουτου βλεπει

10 εαν δε τισ περιπατη εν τη νυκτι προσκοπτει οτι το φωσ ουκ εστιν εν αυτω

11 ταυτα ειπεν και μετα τουτο λεγει αυτοισ λαζαροσ ο φιλοσ ημων κεκοιμηται αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον

12 ειπον ουν οι μαθηται αυτου κυριε ει κεκοιμηται σωθησεται

13 ειρηκει δε ο ιησουσ περι του θανατου αυτου εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεωσ του υπνου λεγει

14 τοτε ουν ειπεν αυτοισ ο ιησουσ παρρησια λαζαροσ απεθανεν

15 και χαιρω δι υμασ ινα πιστευσητε οτι ουκ ημην εκει αλλα αγωμεν προσ αυτον

16 ειπεν ουν θωμασ ο λεγομενοσ διδυμοσ τοισ συμμαθηταισ αγωμεν και ημεισ ινα αποθανωμεν μετ αυτου

17 ελθων ουν ο ιησουσ ευρεν αυτον τεσσαρασ ημερασ ηδη εχοντα εν τω μνημειω

18 ην δε η βηθανια εγγυσ των ιεροσολυμων ωσ απο σταδιων δεκαπεντε

19 και πολλοι εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προσ τασ περι μαρθαν και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτασ περι του αδελφου αυτων

20 η ουν μαρθα ωσ ηκουσεν οτι ιησουσ ερχεται υπηντησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο

21 ειπεν ουν μαρθα προσ τον ιησουσ κυριε ει ησ ωδε ο αδελφοσ μου ουκ αν ετεθνηκει

22 αλλα και νυν οйда οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεοσ

23 λεγει αυτη ο ιησουσ αναστησεται ο αδελφοσ σου

24 λεγει αυτω μαρθα οйда οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα

25 ειπεν αυτη ο ιησουσ εγω ειμι η αναστασισ και η ζωη ο πιστευων εις εμε ου καν αποθανη ζησεται

26 και πασ ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα πιστευεισ τουτο

27 λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενοσ

28 και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτησ λαθρα ειπουσα ο διδασκαλοσ παρεστιν και φωνει σε

29 εκεινη ωσ ηκουσεν εγειρεται ταχυ και ερχεται προσ αυτον

30 ουπω δε εληλυθει ο ιησουσ εις την κωμην αλλ ην εν τω τοπω οπου υπηντησεν αυτω η μαρθα

31 οι ουν ιουδαιοι οι οντεσ μετ αυτησ εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντεσ την μαριαν οτι ταχεωσ ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη λεγοντεσ οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει

32 η ουν μαρια ωσ ηλθεν οπου ην ο ιησουσ ιδουσα αυτον επεσεν αυτου εις τουσ ποδασ λεγουσα αυτω κυριε ει ησ ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφοσ

33 ιησουσ ουν ωσ ειδεν αυτην κλαιουσαν και τουσ συνελθοντασ αυτη ιουδαιουσ

κλαιοντας ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον

³⁴ και ειπεν που τεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε

³⁵ εδακρυσεν ο ιησους

³⁶ ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον

³⁷ τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη

³⁸ ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω

³⁹ λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τεθνηκοτος μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν

⁴⁰ λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οφει την δοξαν του θεου

⁴¹ ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκως κειμενος ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου

⁴² εγω δε ηδειν οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας

⁴³ και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν λαζαρε δευρο εξω

⁴⁴ και εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριας και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε υπαγειν

⁴⁵ πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν και θεασαμενοι α εποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον

⁴⁶ τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπον αυτοις α εποιησεν ο ιησους

⁴⁷ συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια ποιει

⁴⁸ εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος

⁴⁹ εις δε τις εξ αυτων καιαφας αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν

⁵⁰ ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται

⁵¹ τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου

προεφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους

⁵² και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν

⁵³ απ εκεινης ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον

⁵⁴ ιησους ουν ουκετι παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυσ της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου

⁵⁵ ην δε εγγυσ το πασχα των ιουδαιων και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους

⁵⁶ εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει υμιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην

⁵⁷ δεδωκεισαν δε και οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον

12

¹ ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκως ον ηγειρεν εκ νεκρων

² εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των ανακειμενων συν αυτω

³ η ουν μαρια λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου

⁴ λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδας σιμωνος ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδοναι

⁵ δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις

⁶ ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλομενα εβασταζεν

⁷ ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τετηρηκεν αυτο

⁸ τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε

⁹ εγνω ουν οχλος πολυσ εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων

10 εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν

11 οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν

12 τη επαυριον οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα

13 ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου βασιλευσ του ισραηλ

14 ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθως εστιν γεγραμμενον

15 μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου

16 ταυτα δε ουκ εγνωσαν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω

17 εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων

18 δια τουτο και υπηνητησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον

19 οι ουν φαρισαιοι ειπον προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν

20 ησαν δε τινεσ ελληνεσ εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη

21 ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιασ και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν

22 ερχεται φιλιππος και λεγει τω ανδρεα και παλιν ανδρεασ και φιλιππος λεγουσιν τω ιησου

23 ο δε ιησους απεκρινατο αυτοισ λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιοσ του ανθρωπου

24 αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτοσ μονοσ μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει

25 ο φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην

26 εαν εμοι διακονη τισ εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονοσ ο εμοσ εσται και εαν τισ εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ

27 νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρασ ταυτησ αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην

28 πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω

29 ο ουν οχλος ο εστωσ και ακουσασ ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελοσ αυτω λελαληκεν

30 απεκριθη ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμασ

31 νυν κρισισ εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω

32 καγω εαν υψωθω εκ της γησ παντασ ελκυσω προσ εμαυτον

33 τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν

34 απεκριθη αυτω ο οχλοσ ημεισ ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστοσ μενει εις τον αιωνα και πως συ λεγεις δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τισ εστιν ουτοσ ο υιοσ του ανθρωπου

35 ειπεν ουν αυτοισ ο ιησους ετι μικρον χρονον το φωσ μεθ υμων εστιν περιπατειτε εωσ το φωσ εχετε ινα μη σκοτια υμασ καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει

36 εωσ το φωσ εχετε πιστευετε εις το φωσ ινα υιοι φωτοσ γενησθε ταυτα ελαλησεν ο ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων

37 τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτοσ εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον

38 ινα ο λογοσ ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη

39 δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιασ

40 τετυφλωκεν αυτων τουσ οφθαλμοουσ και πεπωρωκεν αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοισ οφθαλμοισ και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτοουσ

41 ταυτα ειπεν ησαιασ οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου

42 ομωσ μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τουσ φαρισαιουσ ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται

43 ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του

θεου

⁴⁴ ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις τον πεμψαντα με

⁴⁵ και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με

⁴⁶ εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα ινα πασ ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη

⁴⁷ και εαν τισ μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον

⁴⁸ ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα

⁴⁹ οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτοσ μοι εντολην εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω

⁵⁰ και οιδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν λαλω εγω καθωσ ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτωσ λαλω

13

¹ προ δε της εορτης του πασχα ειδωσ ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιουσ τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους

² και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ινα αυτον παραδω

³ ειδωσ ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τασ χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει

⁴ εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον

⁵ ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος

⁶ ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτεισ τους ποδας

⁷ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδασ αρτι γνωση δε μετα ταυτα

⁸ λεγει αυτω πετροσ ου μη νιψησ τους ποδας μου εις τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιησους εαν μη νιψω σε ουκ εχεισ μεροσ μετ εμου

⁹ λεγει αυτω σιμων πετροσ κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τασ χειρας και την κεφαλην

¹⁰ λεγει αυτω ο ιησους ο λελουμενοσ ου χριαν εχει η τους ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαροσ ολοσ και υμεισ καθαροι εστε αλλ ουχι παντεσ

¹¹ ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτου ειπεν ουχι παντεσ καθαροι εστε

¹² οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυτοισ γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν

¹³ υμεισ φωνειτε με ο διδασκαλοσ και ο κυριοσ και καλωσ λεγετε ειμι γαρ

¹⁴ ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριοσ και ο διδασκαλοσ και υμεισ οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας

¹⁵ υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθωσ εγω εποησα υμιν και υμεισ ποιητε

¹⁶ αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλοσ μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολοσ μειζων του πεμψαντος αυτον

¹⁷ ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα

¹⁸ ου περι παντων υμων λεγω εγω οιδασ ουσ εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μετ εμου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου

¹⁹ απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι

²⁰ αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με

²¹ ταυτα ειπων ο ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με

²² εβλεπον ουν εις αλληλουσ οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει

²³ ην δε ανακειμενοσ εις των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους

²⁴ νευει ουν τουτω σιμων πετροσ πυθεσθαι τισ αν ειη περι ου λεγει

²⁵ επιπεσων δε εκεινοσ ουτωσ επι το στηθοσ του ιησου λεγει αυτω κυριε τισ εστιν

²⁶ αποκρινεται ο ιησους εκεινοσ εστιν ω εγω βαψασ το ψωμιον επιδωσω και εμβαψασ το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτη

²⁷ και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανασ λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεισ ποιησον ταχιον

²⁸ τουτου δε ουδεισ εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω

29 τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδας οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω

30 λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεωσ εξηλθεν ην δε νυξ

31 οτε εξηλθεν λεγει ο ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω

32 ει ο θεος εδοξασθη εν αυτω και ο θεος δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθυσ δοξασει αυτον

33 τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθωσ ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι

34 εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθωσ ηγαπησα υμας ινα και υμεις αγαπατε αλληλους

35 εν τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις

36 λεγει αυτω σιμων πετροσ κυριε που υπαγεις απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεις μοι

37 λεγει αυτω πετροσ κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω

38 απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εωσ ου απαρνηση με τρισ

14

1 μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε

2 εν τη οικια του πατροσ μου μοναι πολλαι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν

3 και εαν πορευθω ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε

4 και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον οιδατε

5 λεγει αυτω θωμασ κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεις και πως δυναμεθα την οδον ειδεναι

6 λεγει αυτω ο ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου

7 ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον

8 λεγει αυτω φιλιπποσ κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν

9 λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκασ με φιλιππε ο εωρακωσ εμε εωρακεν τον πατερα και πως συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα

10 ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτοσ ποιει τα εργα

11 πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι

12 αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προσ τον πατερα μου πορευομαι

13 και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω

14 εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω

15 εαν αγαπατε με τασ εντολασ τασ εμασ τηρησατε

16 και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα

17 το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμοσ ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεις δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται

18 ουκ αφησω υμασ ορφανουσ ερχομαι προς υμασ

19 ετι μικρον και ο κοσμοσ με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησεσθε

20 εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι και εγω εν υμιν

21 ο εχων τασ εντολασ μου και τηρων αυτασ εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατροσ μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον

22 λεγει αυτω ιουδασ ουχ ο ισκαριωτησ κυριε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεισ εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω

23 απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω εαν τισ αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν

24 ο μη αγαπων με τουσ λογουσ μου ου τηρει και ο λογοσ ον ακουετε ουκ εστιν

εμοσ αλλα του πεμψαντος με πατροσ

25 ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων

26 ο δε παρακλητοσ το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινοσ υμασ διδαξει παντα και υπομνησει υμασ παντα α ειπον υμιν

27 ειρηνην αφημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθωσ ο κοσμοσ διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω

28 ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προσ υμασ ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον πορευομαι προσ τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν

29 και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε

30 ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν

31 αλλ ινα γνω ο κοσμοσ οτι αγαπω τον πατερα και καθωσ εντειλατο μοι ο πατηρ ουτωσ ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15

1 εγω ειμι η αμπελοσ η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργοσ εστιν

2 παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερη

3 ηδη υμεισ καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν

4 μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθωσ το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτωσ ουδε υμεισ εαν μη εν εμοι μεινητε

5 εγω ειμι η αμπελοσ υμεισ τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτοσ φερει καρπον πολυν οτι χωρισ εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν

6 εαν μη τισ μεινη εν εμοι εβληθη εξω ωσ το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εισ το πυρ βαλλουσιν και καιεται

7 εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν

8 εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησεσθε εμοι μαθηται

9 καθωσ ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμασ μεινατε εν τη αγαπη τη εμη

10 εαν τασ εντολασ μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθωσ εγω τασ εντολασ του πατροσ μου τηρηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη

11 ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη

12 αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλουσ καθωσ ηγαπησα υμασ

13 μειζονα ταυτησ αγαπην ουδεις εχει ινα τισ την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου

14 υμεισ φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν

15 ουκετι υμασ λεγω δουλουσ οτι ο δουλοσ ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριοσ υμασ δε ειρηκα φιλουσ οτι παντα α ηκουσα παρα του πατροσ μου εγνωρισα υμιν

16 ουχ υμεισ με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ και εθηκα υμασ ινα υμεισ υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρποσ υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν

17 ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλουσ

18 ει ο κοσμοσ υμασ μισει γινωσκετε 1097 V-PAI-2P οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν

19 ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμοσ αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμασ ο κοσμοσ

20 μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλοσ μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμασ διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν

21 αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με

22 ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοισ αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι τησ αμαρτιασ αυτων

23 ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει

24 ει τα εργα μη εποιησα εν αυτοισ α ουδεις αλλοσ πεποιηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου

25 αλλ ινα πληρωθη ο λογοσ ο γεγραμμενοσ εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν

26 οταν δε ελθη ο παρακλητοσ ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατροσ το πνευμα τησ αληθειας ο παρα του πατροσ εκπορευεται εκεινοσ μαρτυρησει περι εμου

27 και υμεισ δε μαρτυρειτε οτι απ αρχησ μετ εμου εστε

16

1 ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε

2 αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας αλλ ερχεται ωρα ινα πασ ο αποκτεινας υμας δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω

3 και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε

4 αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχησ ουκ ειπον οτι μεθ υμων ημην

5 νυν δε υπαγω προσ τον πεμψαντα με και ουδεις εξ υμων ερωτα με που υπαγεισ

6 αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν

7 αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν συμφερει υμιν ινα εγω απελθω εαν γαρ εγω μη απελθω ο παρακλητοσ ουκ ελευσεται προσ υμασ εαν δε πορευθω πεμψω αυτον προσ υμασ

8 και ελθων εκεινοσ ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιασ και περι δικαιοσυνησ και περι κρισεωσ

9 περι αμαρτιασ μεν οτι ου πιστευουσιν εισ εμε

10 περι δικαιοσυνησ δε οτι προσ τον πατερα μου υπαγω και ουκετι θεωρειτε με

11 περι δε κρισεωσ οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται

12 ετι πολλα εχω λεγειν υμιν αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι

13 οταν δε ελθη εκεινοσ το πνευμα της αληθειασ οδηγησει υμασ εισ πασαν την αληθειαν ου γαρ λαλησει αφ εαυτου αλλ οσα αν ακουση λαλησει και τα ερχομενα αναγγελει υμιν

14 εκεινοσ εμε δοξασει οτι εκ του εμου ληψεται και αναγγελει υμιν

15 παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν

16 μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι υπαγω προσ τον πατερα

17 ειπον ουν εκ των μαθητων αυτου προσ αλληλουσ τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω υπαγω προσ τον πατερα

18 ελεγον ουν τουτο τι εστιν ο λεγει το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει

19 εγνω ουν ο ιησουσ οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοισ περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με

20 αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεισ ο δε κοσμοσ χαρησεται υμεισ δε λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εισ χαραν γενησεται

21 η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτησ οταν δε γεννηση το παιδιον ουκετι μνημονευει της θλιψεωσ δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωποσ εισ τον κοσμον

22 και υμεισ ουν λυπην μεν νυν εχετε παλιν δε οψομαι υμασ και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων

23 και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι οσα αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν

24 εωσ αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη

25 ταυτα εν παροιμιαισ λελαληκα υμιν αλλ ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμιαισ λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατροσ αναγγελω υμιν

26 εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων

27 αυτοσ γαρ ο πατηρ φιλει υμασ οτι υμεισ εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα του θεου εξηλθον

28 εξηλθον παρα του πατροσ και εληλυθα εισ τον κοσμον παλιν αφιημι τον κοσμον και πορευομαι προσ τον πατερα

29 λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ιδε νυν παρρησια λαλεισ και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεισ

30 νυν οιδαμεν οτι οιδασ παντα και ου χρειαν εχεισ ινα τισ σε ερωτα εν τουτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθεσ

31 απεκριθη αυτοισ ο ιησουσ αρτι πιστευετε

32 ιδου ερχεται ωρα και νυν εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστοσ εισ τα ιδια και εμε μονον αφητε και ουκ ειμι μονοσ οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν

33 ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εχετε αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον

17

¹ ταυτα ελαλησεν ο ιησους και επηρεν τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και ο υιος σου δοξαση σε

² καθως εδωκασ αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκασ αυτω δωσει αυτοις ζωην αιωνιον

³ αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη ινα γινωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον

⁴ εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον ετελειωσα ο δεδωκασ μοι ινα ποιησω

⁵ και νυν δοξασον με συ πατερ παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι

⁶ εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους δεδωκασ μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και εμοι αυτους δεδωκασ και τον λογον σου τηρηηκασιν

⁷ νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκασ μοι παρα σου εστιν

⁸ οτι τα ρηματα α δεδωκασ μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας

⁹ εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκασ μοι οτι σοι εισιν

¹⁰ και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις

¹¹ και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προσ σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκασ μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις

¹² οτε ημην μετ αυτων εν τω κοσμω εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ους δεδωκασ μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη

¹³ νυν δε προσ σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις

¹⁴ εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου

¹⁵ ουκ ερωτω ινα αρησ αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρηησ αυτους εκ του πονηρου

¹⁶ εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι

¹⁷ αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου ο λογος ο σος αληθεια εστιν

¹⁸ καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον

¹⁹ και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν αληθεια

²⁰ ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε

²¹ ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευση οτι συ με απεστειλας

²² και εγω την δοξαν ην δεδωκασ μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εσμεν

²³ εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν και ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησασ αυτους καθως εμε ηγαπησασ

²⁴ πατερ ους δεδωκασ μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκασ μοι οτι ηγαπησασ με προ καταβολης κοσμου

²⁵ πατερ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας

²⁶ και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησασ με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18

¹ ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου

² ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου

³ ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων

⁴ ιησους ουν ειδωσ παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε

⁵ απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων

⁶ ωσ ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσον χαμαι

⁷ παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον ιησουν τον ναζωραιον

8 απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν

9 ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ουσ δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα

10 σιμων ουν πετροσ εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεωσ δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχοσ

11 ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο

12 η ουν σπειρα και ο χιλιαρχοσ και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον

13 και απηγαγον αυτον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθεροσ του καιαφα οσ ην αρχιερευσ του ενιαυτου εκεινου

14 ην δε καιαφασ ο συμβουλευσασ τοισ ιουδαιοισ οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου

15 ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετροσ και ο αλλοσ μαθητησ ο δε μαθητησ εκεινοσ ην γνωστοσ τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερεωσ

16 ο δε πετροσ ειστηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητησ ο αλλοσ οσ ην γνωστοσ τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον

17 λεγει ουν η παιδισκη η θυρωροσ τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινοσ ουκ ειμι

18 ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεπονηκοτεσ οτι ψυχοσ ην και εθερμαινοντο ην δε μετ αυτων ο πετροσ εστωσ και θερμαινομενοσ

19 ο ουν αρχιερευσ ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχησ αυτου

20 απεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν

21 τι με επερωτασ επερωτησον τουσ ακηκοτασ τι ελαλησα αυτοισ ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω

22 ταυτα δε αυτου ειποντοσ εις των υπηρετων παρεστηκωσ εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων ουτωσ αποκρινη τω αρχιερει

23 απεκριθη αυτω ο ιησους ει κακωσ

ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλωσ τι με δερεισ

24 απεστειλεν αυτον ο αννασ δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερα

25 ην δε σιμων πετροσ εστωσ και θερμαινομενοσ ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο ουν εκεινοσ και ειπεν ουκ ειμι

26 λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεωσ συγγενησ ων ου απεκοψεν πετροσ το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου

27 παλιν ουν ηρνησατο ο πετροσ και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν

28 αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα

29 εξηλθεν ουν ο πιλατοσ προς αυτουσ και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου

30 απεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτοσ κακοποιοσ ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον

31 ειπεν ουν αυτοισ ο πιλατοσ λαβετε αυτον υμεισ και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα

32 ινα ο λογοσ του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν

33 εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατοσ και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων

34 απεκριθη αυτω ο ιησους αφ εαυτου συ τουτο λεγεισ η αλλοι σοι ειπον περι εμου

35 απεκριθη ο πιλατοσ μητι εγω ιουδαιοσ ειμι το εθνοσ το σον και οι αρχιερεισ παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησασ

36 απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοισ ιουδαιοισ νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν

37 ειπεν ουν αυτω ο πιλατοσ ουκουν βασιλευσ ει συ απεκριθη ιησους συ λεγεισ οτι βασιλευσ ειμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πασ ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνησ

38 λεγει αυτω ο πιλατοσ τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τουσ

ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω

³⁹ εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλευσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων

⁴⁰ εκραυγασαν ουν παλιν παντες λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαραββαν ην δε ο βαραββας ληστης

19

¹ τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν

² και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρου περιεβαλον αυτον

³ και ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα

⁴ εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω

⁵ εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρου ιματιον και λεγει αυτοις ιδε ο ανθρωπος

⁶ οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν

⁷ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποιησεν

⁸ οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη

⁹ και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω

¹⁰ λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμου ου λαλεις ουκ οιδασ οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε

¹¹ απεκριθη ιησους ουκ ειχες εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτο ο παραδιδουσ με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει

¹² εκ τουτου εζητει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι

¹³ ο ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν

επι του βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραιστι δε γαββαθα

¹⁴ ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων

¹⁵ οι δε εκραυγασαν αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα

¹⁶ τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και ηγαγον

¹⁷ και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εις τοπον λεγομενον κρανιου τοπον ος λεγεται εβραιστι γολγοθα

¹⁸ οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν

¹⁹ εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων

²⁰ τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυσ ην ο τοπος της πολεως οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιστι ελληνιστι ρωμαιστι

²¹ ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευς ειμι των ιουδαιων

²² απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα

²³ οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου

²⁴ ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν

²⁵ ειστηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη

²⁶ ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιος σου

²⁷ εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἐλάβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια

²⁸ μετὰ τοῦτο ἰδὼν ὁ ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετελεσται ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή λέγει διψῶ

²⁹ σκευὸς οὖν ἐκεῖτο ὄξους μέστον οἱ δὲ πλησάντες σπογγὸν ὄξους καὶ ὑσσωπῶ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι

³⁰ ὅτε οὖν ἐλάβεν τὸ ὄξος ὁ ἰησοῦς εἶπεν τετελεσται καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα

³¹ οἱ οὖν ἰουδαῖοι ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου ἠρωτήσαν τὸν πλάτων ἵνα κατεάγῳσιν αὐτῶν τὰ σκελεθὰ καὶ ἀρθώσιν

³² ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατεάξαν τὰ σκελεθὰ καὶ τοῦ ἀλλοῦ τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ

³³ ἐπὶ δὲ τὸν ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα οὐ κατεάξαν αὐτοῦ τὰ σκελεθὰ

³⁴ ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξεν καὶ εὐθεὸς ἐξηλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ

³⁵ καὶ ὁ ἐωρακὼς μεμαρτυρήκεν καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν αὐτοῦ ἡ μαρτυρία κακεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθὴ λέγει ἵνα ὑμεῖς πιστεῦσητε

³⁶ ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ ὅσπου οὐ συντριβήσεται ἀπ' αὐτοῦ

³⁷ καὶ πάλιν ἕτερα γραφή λέγει ὁψόνται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν

³⁸ μετὰ ταῦτα ἠρωτήσεν τὸν πλάτων ἰωσήφ ὁ ἀπο ἀριμαθαίας ὢν μαθητὴς τοῦ ἰησοῦ κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων ἵνα ἀρῇ τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ καὶ ἐπέτρεψεν ὁ πλάτων ἦλθεν οὖν καὶ ἦρεν τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ

³⁹ ἦλθεν δὲ καὶ νικοδημοσ ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον φερὼν μίγμα σμύρνης καὶ ἀλοῆς ὡς λίτρας ἑκατὸν

⁴⁰ ἐλάβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ καὶ ἐδήσαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων καθὼς ἔθος ἐστὶν τοῖς ἰουδαίοις ἐνταφιαζεῖν

⁴¹ ἦν δὲ ἐν τῷ τοπῷ ὅπου ἐσταυρωθῆ κηπὸς καὶ ἐν τῷ κηπῷ μνημεῖον καινὸν ἐν ᾧ οὐδεπῶ οὐδεὶς ἐτέθη

⁴² ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον ἐθήκαν

τὸν ἰησοῦν

20

¹ τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων μαρία ἡ μαγδαληνὴ ἐρχεται πρωὶ σκοτίας ἐπιούσης εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου

² τρέχει οὖν καὶ ἐρχεται πρὸς σίμωνα πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφιλεῖ ὁ ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου καὶ οὐκ οἶδαμεν πού ἐθήκαν αὐτὸν

³ ἐξηλθεν οὖν ὁ πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον

⁴ ἐτρέχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προεδράμεν τάχιον τοῦ πέτρου καὶ ἦλθεν πρώτος εἰς τὸ μνημεῖον

⁵ καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθονία οὐ μέντοι εἰσηλθεν

⁶ ἐρχεται οὖν σίμων πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ καὶ εἰσηλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθονία κείμενα

⁷ καὶ τὸ σουδαρίον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον

⁸ τότε οὖν εἰσηλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρώτος εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν

⁹ οὐδεπῶ γὰρ ἠδείσαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι

¹⁰ ἀπηλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταὶ

¹¹ μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἐξῶ ὡς οὖν ἐκλαίεν παρεκύψεν εἰς τὸ μνημεῖον

¹² καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθέζομένους ἓνα πρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ἓνα πρὸς τοὺς πόσιν ὅπου ἐκεῖτο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ

¹³ καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι γυναῖ τι κλαίεις λέγει αὐτοῖς ὅτι ἦραν τὸν κύριον μου καὶ οὐκ οἶδα πού ἐθήκαν αὐτὸν

¹⁴ καὶ ταῦτα εἰπούσα ἐστραφῆ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ θεωρεῖ τὸν ἰησοῦν ἐστῶτα καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἰησοῦς ἐστὶν

¹⁵ λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς γυναῖ τι κλαίεις τίνα ζητεῖς ἐκείνη δοκούσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστὶν λέγει αὐτῷ κυριε εἰ σύ ἐβαστάσας αὐτὸν εἶπε μοι πού ἐθήκας αὐτὸν καγῶ αὐτὸν ἀρῶ

¹⁶ λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς μαρία στραφείσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ ραββουνὶ ὁ λέγεται διδασκαλε

17 λεγει αυτη ο ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προσ τον πατερα μου πορευου δε προσ τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προσ τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων

18 ερχεται μαρια η μαγδαληνη απαγγελουσα τοις μαθηταις οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη

19 ουσης ουν οψιας τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν

20 και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον

21 ειπεν ουν αυτοις ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας

22 και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον

23 αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφιενται αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται

24 θωμας δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους

25 ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα μου εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω

26 και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν

27 ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος

28 και απεκριθη θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου

29 λεγει αυτω ο ιησους οτι εωρακας με πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες

30 πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω

31 ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

21

1 μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως

2 ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο

3 λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγαω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον ευθυσ και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν

4 πρωιας δε ηδη γενομενης εστη ο ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν

5 λεγει ουν αυτοις ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου

6 ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν απο του πληθους των ιχθυων

7 λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν

8 οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γησ αλλ ωσ απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων

9 ωσ ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενη και οψαριον επικειμενον και αρτον

10 λεγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν

11 ανεβη σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον επι της γησ μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσούτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον

12 λεγει αυτοις ο ιησους δευτε αρισθησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν

13 ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιωσ

¹⁴ τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγερθεισ εκ νεκρων

¹⁵ οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπας με πλειον τουτων **3778 D-GPM** λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδασ οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου

¹⁶ λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδασ οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου

¹⁷ λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεισ με ελυπηθη ο πετροσ οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεισ με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδασ συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου

¹⁸ αμην αμην λεγω σοι οτε ησ νεωτεροσ εξωννυεσ σεαυτον και περιεπατεισ οπου ηθελεσ οταν δε γηρασησ εκτενεισ τασ χειρασ σου και αλλοσ σε ζωσει και οισει οπου ου θελεις

¹⁹ τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι

²⁰ επιστραφεισ δε ο πετροσ βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα οσ και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθοσ αυτου και ειπεν κυριε τισ εστιν ο παραδιδουσ σε

²¹ τουτον ιδων ο πετροσ λεγει τω ιησου κυριε ουτοσ δε τι

²² λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προσ σε συ ακολουθει μοι

²³ εξηλθεν ουν ο λογοσ ουτοσ εισ τουσ αδελφουσ οτι ο μαθητησ εκεινοσ ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προσ σε

²⁴ ουτοσ εστιν ο μαθητησ ο μαρτυρων περι τουτων και γραψασ ταυτα και οιδαμεν οτι αληθησ εστιν η μαρτυρια αυτου

²⁵ εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

ΠΡΑΞΕΙΣ

¹ τον μεν πρωτον λογον εποησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν

² αχρι ησ ημερασ εντειλαμενος τοις αποστολοισ δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη

³ οισ και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου

⁴ και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου

⁵ οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας

⁶ οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ

⁷ ειπεν δε προς αυτους ουχ υμων εστιν γνωναι χρονους η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια

⁸ αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας και εσεσθε μοι μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης

⁹ και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων

¹⁰ και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρεισητηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη

¹¹ οι και ειπον ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναληφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον

¹² τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος ο εστιν εγγυσ ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον

¹³ και οτε εισηλθον ανεβησαν εις το υπερων ου ησαν καταμενοντες ο τε πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας φιλιππος και θωμας

βαρθολομαιος και ματθαιος ιακωβος αλφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου

¹⁴ ουτοι παντες ησαν προσκαρτερουντες ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου

¹⁵ και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ως εκατον εικοσι

¹⁶ ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν τον ιησουν

¹⁷ οτι κατηριθμημενος ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης

¹⁸ ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιας και πρηνης γενομενος ελακησεν μεσος και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου

¹⁹ και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτ εστιν χωριον αιματος

²⁰ γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετερος

²¹ δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ιησους

²² αρξαμενος απο του βαπτισματος ιωαννου εως της ημερας ησ ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεως αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων

²³ και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν ος επεκληθη ιουστος και ματθιαν

²⁴ και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα

²⁵ λαβειν τον κληρον της διακονιας ταυτης και αποστολης εξ ησ παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον

²⁶ και εδωκαν κληρους αυτων και επεσεν ο κληρος επι ματθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2

¹ και εν τω συμπληρουσθαι την

ημεραν της πεντηκοστης ησαν απαντες ομοθυμαδον επι το αυτο

² και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενησ πνοησ βιαιασ και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι

³ και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυροσ εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων

⁴ και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραισ γλωσσαισ καθωσ το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι

⁵ ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεισ απο παντοσ εθνουσ των υπο τον ουρανον

⁶ γενομενησ δε της φωνησ ταυτησ συνηλθεν το πληθοσ και συνεχυθη οτι ηκουον εισ εκαστοσ τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων

⁷ εξισταντο δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προσ αλληλουσ ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι

⁸ και πως ημεισ ακουομεν εκαστοσ τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν

⁹ παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν

¹⁰ φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυησ της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι

¹¹ κρητες και αραβες ακουομεν λαλουντων αυτων ταισ ημετεραισ γλωσσαισ τα μεγαλεια του θεου

¹² εξισταντο δε παντες και διηπορουν αλλοσ προσ αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο εισιν

¹³ ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκουσ μεμεστωμενοι εισιν

¹⁴ σταθεις δε πετροσ συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγξατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου

¹⁵ ου γαρ ωσ υμεισ υπολαμβανετε ουτοι μεθουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερασ

¹⁶ αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ

¹⁷ και εσται εν ταισ εσχαταισ ημεραισ λεγει ο θεοσ εκχεω απο του πνευματοσ μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν

οι υιοι υμων και αι θυγατερεσ υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεισ οψονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται

¹⁸ και γε επι τουσ δουλουσ μου και επι τασ δουλασ μου εν ταισ ημεραισ εκειναισ εκχεω απο του πνευματοσ μου και προφητευσουσιν

¹⁹ και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γησ κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου

²⁰ ο ηλιοσ μεταστραφησεται εισ σκοτοσ και η σεληνη εισ αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη

²¹ και εσται πασ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται

²² ανδρες ισραηλιται ακουσατε τουσ λογουσ τουτουσ ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδεδειγμενον εισ υμασ δυναμεσιν και τερασιν και σημειοισ οισ εποιησεν δι αυτου ο θεοσ εν μεσω υμων καθωσ και αυτοι οιδατε

²³ τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε

²⁴ ον ο θεοσ ανεστησεν λυσασ τασ ωδινασ του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου

²⁵ δαυιδ γαρ λεγει εισ αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντοσ οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω

²⁶ δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι

²⁷ οτι ουκ εγκαταλειψεισ την ψυχην μου εισ αδου ουδε δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν

²⁸ εγνωρισασ μοι οδουσ ζωησ πληρωσεισ με ευφροσυνησ μετα του προσωπου σου

²⁹ ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιασ προσ υμασ περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερασ ταυτησ

³⁰ προφητησ ουν υπαρχων και ειδωσ οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεοσ εκ καρπου της οσφυοσ αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου

³¹ προιδων ελαλησεν περι της αναστασεωσ του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εισ αδου ουδε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν

³² τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεοσ ου παντες ημεισ εσμεν μαρτυρεσ

³³ τη δεξια ουν του θεου υψωθεις την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματος λαβων παρα του πατροσ εξεχεεν τουτο ο νυν υμεις βλεπετε και ακουετε

³⁴ ου γαρ δαυιδ ανεβη εις τουσ ουρανουσ λεγει δε αυτοσ ειπεν ο κυριοσ τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου

³⁵ εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου

³⁶ ασφαλωσ ουν γινωσκετω πασ οικοσ ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεοσ εποιησεν τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε

³⁷ ακουσαντεσ δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε προσ τον πετρον και τουσ λοιπουσ αποστολουσ τι ποιησομεν ανδρεσ αδελφοι

³⁸ πετροσ δε εφη προς αυτοουσ μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστοσ υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εις αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματοσ

³⁹ υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοισ τεκνοισ υμων και πασιν τοισ εισ μακραν οσουσ αν προσκαλεσηται κυριοσ ο θεοσ ημων

⁴⁰ ετεροισ τε λογοισ πλειοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεασ της σκολιασ ταυτησ

⁴¹ οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλιαι

⁴² ησαν δε προσκαρτερουντεσ τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταισ προσευχαισ

⁴³ εγενετο δε παση ψυχη φοβοσ πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο

⁴⁴ παντεσ δε οι πιστευοντεσ ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα

⁴⁵ και τα κτηματα και τασ υπαρξεισ επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τισ χρειαν ειχεν

⁴⁶ καθ ημεραν τε προσκαρτερουντεσ ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντεσ τε κατ οικον αρτον μετελαμβανον τροφησ εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιασ

⁴⁷ αινουντεσ τον θεον και εχοντεσ χαριν προσ ολον τον λαον ο δε κυριοσ προσετιθει τουσ σωζομενουσ καθ ημεραν τη εκκλησια

3

¹ επι το αυτο δε πετροσ και ιωαννησ ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχησ την ενατην

² και τισ ανηρ χωλοσ εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προσ την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερον

³ οσ ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντασ εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην

⁴ ατενισασ δε πετροσ εις αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημασ

⁵ ο δε επειχεν αυτοισ προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν

⁶ ειπεν δε πετροσ αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου εγειραι και περιπατει

⁷ και πιασασ αυτον της δεξιασ χειροσ ηγειρεν παραχρημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασεισ και τα σφυρα

⁸ και εξαλλομενοσ εστη και περιεπατει και εισηλθεν συν αυτοισ εις το ιερον περιπατων και αλλομενοσ και αιων τον θεον

⁹ και ειδεν αυτον πασ ο λαοσ περιπατουντα και αινουντα τον θεον

¹⁰ επεγινωσκον τε αυτον οτι ουτοσ ην ο προσ την ελεημοσυνην καθημενοσ επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβουσ και εκστασεωσ επι τω συμβεβηκοτι αυτω

¹¹ κρατουντοσ δε του ιαθεντοσ χωλου τον πετρον και ιωαννην συνεδραμεν προσ αυτοουσ πασ ο λαοσ επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντοσ εκθαμβοι

¹² ιδων δε πετροσ απεκρινατο προσ τον λαον ανδρεσ ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενιζετε ωσ ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον

¹³ ο θεοσ αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεοσ των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεις μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε αυτον κατα προσωπον πιλατου κριναντοσ εκεινουσ απολυειν

¹⁴ υμεις δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν

15 τον δε αρχηγον της ζωης απεκτεινατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεις μαρτυρες εσμεν

16 και επι τη πιστει του ονοματος αυτου τουτου ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστις η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων

17 και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντες υμων

18 ο δε θεος α προκατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον πληρωσεν ουτως

19 μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τας αμαρτιας οπως αν ελθωσιν καιροι αναψυξεως απο προσωπου του κυριου

20 και αποστειλη τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν

21 ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματος παντων των αγιων αυτου προφητων απ αιωνος

22 μωσης μεν γαρ προς τους πατερας ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς υμας

23 εσται δε πασα ψυχη ητις εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου

24 και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν τας ημερας ταυτας

25 υμεις εστε υιοι των προφητων και της διαθηκης ης διεθετο ο θεος προς τους πατερας ημων λεγων προς αβρααμ και εν τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της γης

26 υμιν πρωτον ο θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4

1 λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι

2 διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν των νεκρων

3 και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη

4 πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε

5 εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και πρεσβυτερους και γραμματεις εις ιερουσαλημ

6 και ανναν τον αρχιερα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου

7 και στησαντες αυτους εν μεσω επυνθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις

8 τοτε πετρος πλησθεις πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ

9 ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους εν τινι 5101 I-DSN ουτος σεσωσται

10 γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης

11 ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεισ υφ υμων των οικοδομουντων ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας

12 και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας

13 θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν

14 τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν

15 κελυσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλους

16 λεγοντες τι ποιησομεν τοις ανθρωποις τουτοις οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι

17 αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησομεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω

μηδενι ανθρωπων

¹⁸ και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν αυτοις το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου

¹⁹ ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες προς αυτους ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε

²⁰ ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν

²¹ οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους μηδεν ευρισκοντες το πως κολασονται αυτους δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι

²² ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο ανθρωπος εφ ον εγεγονει το σημειον τουτο της ιασεως

²³ απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπον

²⁴ οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεος ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις

²⁵ ο δια στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων ινα τι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα

²⁶ παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου

²⁷ συνηχθησαν γαρ επ αληθειας επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισας ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ

²⁸ ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωρισεν γενεσθαι

²⁹ και τα νυν κυριε επιδε επι τας απειλας αυτων και δος τοις δουλοις σου μετα παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου

³⁰ εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εισ ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου

³¹ και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας

³² του δε πληθους των πιστευσαντων ην η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εισ τι των υπαρχοντων αυτων ελεγεν ιδιον ειναι αλλη ην αυτοις απαντα κοινα

³³ και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως

του κυριου ιησου χαρις τε μεγαλη ην επι παντας αυτους

³⁴ ουδε γαρ ενδεησ τις υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων

³⁵ και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδото δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαν ειχεν

³⁶ ιωσησ δε ο επικληθεισ βαρναβας απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνευομενον υιος παρακλησεως λευιτησ κυπριος τω γενει

³⁷ υπαρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων

5

¹ ανηρ δε τις ανανιασ ονοματι συν σαπφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα

² και ενοςφισατο απο της τιμησ συνειδυιασ και της γυναικοσ αυτου και ενεγκασ μεροσ τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν

³ ειπεν δε πετρος ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε απο της τιμησ του χωριου

⁴ ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποισ αλλα τω θεω

⁵ ακουων δε ο ανανιασ τους λογουσ τουτους πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβοσ μεγασ επι παντας τους ακουοντα ταυτα

⁶ ανασταντες δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν

⁷ εγενετο δε ωσ ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονοσ εισηλθεν

⁸ απεκριθη δε αυτη ο πετροσ ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε η δε ειπεν ναι τοσουτου

⁹ ο δε πετροσ ειπεν προς αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε

¹⁰ επεσεν δε παραχημα παρα τους ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτησ

11 και εγενετο φοβος μεγας εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντας ταυτα

12 δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα εν τω λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα σολομωντος

13 των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαος

14 μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων

15 ωστε κατα τας πλατειας εκφερεν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινι αυτων

16 συνηρχετο δε και το πληθος των περιξ πολεων εισ ιερουσαλημ φεροντες ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινες εθεραπευοντο απαντες

17 αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι συν αυτω η ουσα αιρεσις των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου

18 και επεβαλον τας χειρας αυτων επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια

19 αγγελος δε κυριου δια της νυκτος ηνοιξεν τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε αυτους ειπεν

20 πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης

21 ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εισ το ιερον και εδιδασκον παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εισ το δεσμωτηριον αχθηναι αυτους

22 οι δε υπηρεται παραγενομενοι ουχ ευρον αυτους εν τη φυλακη αναστρεψαντες δε απηγγειλαν

23 λεγοντες οτι το μεν δεσμωτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τους φυλακας εστωτας προ των θυρων ανοιξαντες δε εσω ουδενα ευρομεν

24 ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε ιερευς και ο στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο

25 παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον

26 τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγαγεν αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον λαον ινα μη λιθασθωσιν

27 αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς

28 λεγων ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου

29 αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις

30 ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου

31 τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων

32 και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω

33 οι δε ακουοντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελιν αυτους

34 αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευσεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι

35 ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν

36 προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθη αριθμος ανδρων ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εισ ουδεν

37 μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν

38 και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη η το εργον τουτο καταλυθησεται

39 ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε

40 επεισθησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν

μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους

⁴¹ οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος του ιησου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι

⁴² πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6

¹ εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων

² προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις

³ επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος αγιου και σοφιας ους καταστησωμεν επι της χρειας ταυτης

⁴ ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν

⁵ και ηρεσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρησ πιστεωσ και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια

⁶ ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας

⁷ και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερεων υπηκουον τη πιστει

⁸ στεφανος δε πληρησ πιστεωσ και δυναμειωσ εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω

⁹ ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγησ της λεγομενησ λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιασ και ασιασ συζητουντες τω στεφανω

¹⁰ και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει

¹¹ τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εισ μωσην και τον θεον

¹² συνεκινήσαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερουσ και τους γραμματεισ και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εισ το συνεδριον

¹³ εστησαν τε μαρτυρας ψευδεισ λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται ρηματα βλασφημα λαλων κατα του τοπου του αγιου και του νομου

¹⁴ ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησουσ ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α παρεδωκεν ημιν μωσησ

¹⁵ και ατενισαντες εισ αυτον απαντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7

¹ ειπεν δε ο αρχιερευσ ει αρα ταυτα ουτως εχει

² ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερεσ ακουσατε ο θεος της δοξησ ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν

³ και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γησ σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εισ γην ην αν σοι δειξω

⁴ τοτε εξελθων εκ γησ χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εισ την γην ταυτην εισ ην υμεις νυν κατοικειτε

⁵ και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο δουναι αυτω εισ κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου

⁶ ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια

⁷ και το εθνοσ ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεος και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω

⁸ και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομησ και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχασ

⁹ και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εισ αιγυπτον και ην ο θεος μετ αυτου

¹⁰ και εξειλετο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεωσ

αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου

11 ηλθεν δε λιμος εφ ολην την γην αιγυπτου και χανααν και θλιψις μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερες ημων

12 ακουσας δε ιακωβ οντα σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον

13 και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενος του ιωσηφ

14 αποστειλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαις εβδομηκοντα πεντε

15 κατεβη δε ιακωβ εις αιγυπτον και ετελευτησεν αυτος και οι πατερες ημων

16 και μετετεθησαν εις συχημ και ετεθησαν εν τω μνηματι οωνησατο αβρααμ τιμησ αργυριου παρα των υιων εμμορ του συχημ

17 καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ησ ωμοσεν ο θεος τω αβρααμ ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αιγυπτω

18 αχρι ου ανεστη βασιλευσ ετερος οσ ουκ ηδει τον ιωσηφ

19 ουτος κατασοφισαμενος το γενος ημων εκακωσεν τους πατερας ημων του ποιειν εκθητα τα βρεφη αυτων εις το μη ζωογονεισθαι

20 εν ω καιρω εγεννηθη μωσησ και ην ασειος τω θεω οσ ανετραφη μηνας τρεις εν τω οικω του πατροσ

21 εκτεθεντα δε αυτον ανειλετο η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον

22 και επαιδευθη μωσησ παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατος εν λογοις και εργοις

23 ωσ δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετησ χρονος ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ

24 και ιδων τινα αδικουμενον ημυνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξας τον αιγυπτιον

25 ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους αυτου οτι ο θεος δια χειροσ αυτου διδωσιν αυτοις σωτηριαν οι δε ου συνηκαν

26 τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοις μαχομενοις και συνηλασεν αυτους εις ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε υμεισ ινα τι αδικειτε αλληλουσ

27 ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημασ

28 μη ανελειν με συ θελεισ ον τροπον ανειλεσ χθεσ τον αιγυπτιον

29 εφυγεν δε μωσησ εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιουσ δυο

30 και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορουσ σινα αγγελος κυριου εν φλογι πυροσ βατου

31 ο δε μωσησ ιδων εθαυμαζεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον

32 εγω ο θεοσ των πατερων σου ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ εντρομοσ δε γενομενοσ μωσησ ουκ ετολμα κατανοησαι

33 ειπεν δε αυτω ο κυριοσ λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοποσ εν ω εστηκασ γη αγια εστιν

34 ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτους και νυν δευρο αποστειλω σε εις αιγυπτον

35 τουτον τον μωσην ον ηρνησαντο ειποντες τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεοσ αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντοσ αυτω εν τη βατω

36 ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα

37 ουτοσ εστιν ο μωσησ ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριοσ ο θεοσ ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε

38 ουτοσ εστιν ο γενομενοσ εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντοσ αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων οσ εδεξατο λογον ζωντα δουναι ημιν

39 ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν τη καρδια αυτων εις αιγυπτον

40 ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεουσ οι προπορευσονται ημων ο γαρ μωσησ ουτοσ οσ εξηγαγεν ημασ εκ γησ αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν αυτω

41 και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραισ εκειναισ και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων

αυτων

⁴² εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιασ προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ

⁴³ και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τους τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα βαβυλωνος

⁴⁴ η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθως διεταξατο ο λαλων τω μωση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει

⁴⁵ ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εωσ των ημερων δαυιδ

⁴⁶ ος ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω θεω ιακωβ

⁴⁷ σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον

⁴⁸ αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις ναοις κατοικει καθως ο προφητης λεγει

⁴⁹ ο ουρανος μοι θρονος η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι λεγει κυριος η τις τοπος της καταπαυσεως μου

⁵⁰ ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα

⁵¹ σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι τη καρδια και τοις ωσιν υμεις αι τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ωσ οι πατερες υμων και υμεις

⁵² τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της ελευσεως του δικαιου ου νυν υμεις προδοται και φονεις γεγενησθε

⁵³ οιτινες ελαβετε τον νομον εισ διαταγασ αγγελων και ουκ εφυλαξατε

⁵⁴ ακουοντες δε ταυτα διεπριοντο ταισ καρδιαις αυτων και εβρυχον τους οδοντας επ αυτον

⁵⁵ υπαρχων δε πληρης πνευματος αγιου ατενισασ εισ τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου

⁵⁶ και ειπεν ιδου θεωρω τους ουρανους ανεωγμενους και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου

⁵⁷ κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον

⁵⁸ και εκβαλοντες εξω της πολεωσ ελιθοβολουν και οι μαρτυρες απεθεντο τα ιματια παρα τους ποδασ νεανιου καλουμενου σαυλου

⁵⁹ και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου

⁶⁰ θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησης αυτοις την αμαρτιαν ταυτην και τουτο ειπων εκοιμηθη

8

¹ σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγασ επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις παντες δε διεσπαρησαν κατα τασ χωρασ της ιουδαιασ και σαμαρειασ πλην των αποστολων

² συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω

³ σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος συρων τε ανδρασ και γυναικασ παρεδιδου εισ φυλακην

⁴ οι μεν ουν διασπαρεντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον

⁵ φιλιππος δε κατελθων εισ πολιν της σαμαρειασ εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον

⁶ προσειχον τε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποιει

⁷ πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βωωντα φωνη μεγαλη εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι εθεραπευθησαν

⁸ και εγενετο χαρα μεγαλη εν τη πολει εκεινη

⁹ ανηρ δε τις ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστων το εθνος της σαμαρειασ λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν

¹⁰ ω προσειχον απο μικρου εωσ μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η μεγαλη

¹¹ προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταισ μαγειαις εξεστακεναι αυτους

¹² οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειασ του θεου και του ονοματος ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες

13 ο δε σιμων και αυτοσ επιστευσεν και βαπτισθεισ ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τε δυναμεισ και σημεια γινομενα εξιστατο

14 ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοισ αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους τον πετρον και ιωαννην

15 οιτινεσ καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπωσ λαβωσιν πνευμα αγιον

16 ουπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπτωκοσ μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εισ το ονομα του χριστου ιησου

17 τοτε επετιθουν τασ χειρασ επ αυτους και ελαμβανον πνευμα αγιον

18 θεασαμενοσ δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεωσ των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αυτοισ χρηματα

19 λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τασ χειρασ λαμβανη πνευμα αγιον

20 πετροσ δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εισ απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισασ δια χρηματων κτασθαι

21 ουκ εστιν σοι μερισ ουδε κληροσ εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια ενωπιον του θεου

22 μετανοησον ουν απο της κακιασ σου ταυτησ και δεηθητι του θεου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιασ σου

23 εισ γαρ χολην πικριασ και συνδεσμον αδικιασ ορω σε οντα

24 αποκριθεισ δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεισ υπερ εμου προς τον κυριον οπωσ μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε

25 οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ πολλασ τε κωμασ των σαμαρειτων ευηγγελισαντο

26 αγγελοσ δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εισ γαζαν αυτη εστιν ερημοσ

27 και αναστασ επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχοσ δυναστησ κανδακησ της βασιλισησ αιθιοπων οσ ην επι πασησ της γαζησ αυτησ οσ εληλυθει προσκυνησων εισ ιερουσαλημ

28 ην τε υποστρεφων και καθημενοσ επι του αρματοσ αυτου και ανεγινωσκεν τον

προφητην ησαιαν

29 ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω

30 προσδραμων δε ο φιλιπποσ ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντοσ τον προφητην ησαιαν και ειπεν αρα γε γινωσκεισ α αναγινωσκεισ

31 ο δε ειπεν πωσ γαρ αν δυναιμην εαν μη τισ οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω

32 η δε περιοχη της γραφησ ην ανεγινωσκεν ην αυτη ωσ προβατον επι σφαγην ηχθη και ωσ αμνοσ εναντιον του κειροντοσ αυτον αφωνοσ ουτωσ ουκ ανοιγει το στομα αυτου

33 εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισισ αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου τισ διηγησεται οτι αιρεται απο της γησ η ζωη αυτου

34 αποκριθεισ δε ο ευνουχοσ τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινοσ ο προφητησ λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινοσ

35 ανοιξασ δε ο φιλιπποσ το στομα αυτου και αρξαμενοσ απο της γραφησ ταυτησ ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν

36 ωσ δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχοσ ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι

37 38 και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εισ το υδωρ ο τε φιλιπποσ και ο ευνουχοσ και εβαπτισεν αυτον

39 οτε δε ανεβησαν εκ του υδατοσ πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχοσ επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων

40 φιλιπποσ δε ευρεθη εισ αζωτον και διερχομενοσ ευηγγελιζετο τασ πολεισ πασασ εωσ του ελθειν αυτον εισ καισαρειαν

9

1 ο δε σαυλοσ ετι εμπνεων απειλησ και φονου εισ τουσ μαθητασ του κυριου προσελθων τω αρχιερει

2 ητησατο παρ αυτου επιστολασ εισ δαμασκον προς τασ συναγωγασ οπωσ εαν τινασ ευρη της οδου οντασ ανδρασ τε και γυναιकाσ δεδεμενουσ αγαγη εισ ιερουσαλημ

3 εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και εξαιφνησ περιηστραψεν αυτον φωσ απο του ουρανου

4 και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ

5 ειπεν δε τις ει κυριε ο δε κυριος ειπεν
εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις

6 αλλα αναστηθι και εισελθε εις την
πολιν και λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν

7 οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω
ειστηκεισαν ενεοι ακουοντες μεν της
φωνης μηδεν δε θεωρουντες

8 ηγερθη δε ο σαυλος απο της γης
ανεωγμενων τε των οφθαλμων αυτου
ουδεν δε εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον
εισηγαγον εις δαμασκον

9 και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ
εφαγεν ουδε επιεν

10 ην δε τις μαθητης εν δαμασκω
ονοματι ανανιας και ειπεν προς αυτον ο
κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου
εγω κυριε

11 ο δε κυριος προς αυτον αναστας
πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην
ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον
ονοματι ταρσεα ιδου γαρ προσευχεται

12 και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι
ανανιαν εισελθοντα και επιθεντα αυτω
χειρα οπως αναβλεψη

13 απεκριθη δε ανανιας κυριε ακηκοα
απο πολλων περι του ανδρος τουτου
οσα κακα εποιησεν τοις αγιοις σου εν
ιερουσαλημ

14 και ωδε εχει εξουσιαν παρα
των αρχιερων δησαι παντας τους
επικαλουμενους το ονομα σου

15 ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου
οτι σκευος εκλογησ μοι εστιν ουτος του
βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων και
βασιλεων υιων τε ισραηλ

16 εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον
υπερ του ονοματος μου παθειν

17 απηλθεν δε ανανιας και εισηλθεν εις
την οικιαν και επιθεισ επ αυτον τας χειρας
ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν
με ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου οπως
αναβλεψησ και πλησθησ πνευματος αγιου

18 και ευθεωσ απεπεσον απο των
οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδες ανεβλεψεν
τε και αναστας εβαπτισθη

19 και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο
δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω
μαθητων ημερας τινας

20 και ευθεωσ εν ταις συναγωγαις
εκηρυσσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο
υιος του θεου

21 εξισταντο δε παντες οι ακουοντες
και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησας

εν ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το
ονομα τουτου και ωδε εις τουτο εληλυθεν
ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους
αρχιερεις

22 σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο
και συνεχυνεν τους ιουδαιους τους
κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι
ουτος εστιν ο χριστος

23 ως δε πληρουντο ημεραι ικαναι
συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελιν
αυτον

24 εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη
αυτων παρετηρουν τε τας πυλας ημερας τε
και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν

25 λαβοντες δε αυτον οι μαθηται νυκτος
καθηκαν δια του τειχους χαλασαντες εν
σπυριδι

26 παραγενομενος δε ο σαυλος εν
ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοις
μαθηταις και παντες εφοβουντο αυτον μη
πιστευοντες οτι εστιν μαθητης

27 βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον
ηγαγεν προς τους αποστολους και
διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον
κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν
δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι
του ιησου

28 και ην μετ αυτων εισπορευομενος εις
ιερουσαλημ και παρρησιαζομενος εν τω
ονοματι του κυριου ιησου

29 ελαλει τε και συνεζητει προς τους
ελληνιστας οι δε επεχειρουν αυτον ανελιν

30 επιγνοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον
αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν
αυτον εις ταρσον

31 αι μεν ουν εκκλησιαι καθ ολησ της
ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας
ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και
πορευομεναι τω φοβω του κυριου και
τη παρακλησει του αγιου πνευματος
επληθυνοντο

32 εγενετο δε πετρον διερχομενον δια
παντων κατελθειν και προς τους αγιους
τους κατοικουντας λυδδαν

33 ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν
ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι
κραββατω ος ην παραλελυμενος

34 και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται
σε ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον
σεαυτω και ευθεωσ ανεστη

35 και ειδον αυτον παντες οι
κατοικουντες λυδδαν και τον ασαρωνα
οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον

³⁶ εν ιοππη δε τισ ην μαθητρια ονοματι ταβηθα η διερμηνευομενη λεγεται δορκασ αυτη ην πληρησ αγαθων εργαων και ελεημοσυνων ων εποιει

³⁷ εγενετο δε εν ταισ ημεραισ εκειναισ ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερωω

³⁸ εγγυσ δε ουσησ λυδδης τη ιοππη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετροσ εστιν εν αυτη απεστειλαν προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησαι διελθειν εωσ αυτων

³⁹ αναστας δε πετροσ συνηλθεν αυτοισ ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνασ και ιματια οσα εποιει μετ αυτων ουσα η δορκασ

⁴⁰ εκβαλων δε εξω παντας ο πετροσ θεισ τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψασ προς το σωμα ειπεν ταβηθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τουσ οφθαλμουσ αυτησ και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν

⁴¹ δουσ δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησασ δε τουσ αγιουσ και τασ χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν

⁴² γνωστον δε εγενετο καθ ολησ της ιοππησ και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον

⁴³ εγενετο δε ημερασ ικανασ μειναι αυτον εν ιοππη παρα τινι σιμωνι βυρσει

10

¹ ανηρ δε τισ ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιουσ εκατονταρχησ εκ σπειρησ της καλουμενησ ιταλικησ

² ευσεβησ και φοβουμενοσ τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνας πολλασ τω λαω και δεομενοσ του θεου δια παντοσ

³ ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν ενατην της ημερασ αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε

⁴ ο δε ατενισασ αυτω και εμφοβοσ γενομενοσ ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον ενωπιον του θεου

⁵ και νυν πεμφσον εις ιοππην ανδρασ και μεταπεμφσαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον

⁶ ουτοσ ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν

⁷ ωσ δε απηλθεν ο αγγελουσ ο λαλων τω κορνηλιω φωνησασ δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουντων αυτω

⁸ και εξηγησαμενοσ αυτοισ απαντα απεστειλεν αυτοουσ εις την ιοππην

⁹ τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετροσ επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην

¹⁰ εγενετο δε προσπεινοσ και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασισ

¹¹ και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευουσ τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ δεδεμενον και καθιεμενον επι της γησ

¹² εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γησ και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου

¹³ και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε

¹⁴ ο δε πετροσ ειπεν μηδαμωσ κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον

¹⁵ και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεουσ εκαθαρισεν συ μη κοινου

¹⁶ τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεληφθη το σκευουσ εις τον ουρανον

¹⁷ ωσ δε εν εαυτω διηπορει ο πετροσ τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνουσ επεστησαν επι τον πυλωνα

¹⁸ και φωνησαντες επυνθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενοσ πετροσ ενθαδε ξενιζεται

¹⁹ του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματοσ ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες ζητουσιν σε

²⁰ αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοισ μηδεν διακρινομενοσ διοτι εγω απεσταλκα αυτοουσ

²¹ καταβασ δε πετροσ προς τουσ ανδρασ ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τισ η αιτια δι ην παρεστε

²² οι δε ειπον κορνηλιουσ εκατονταρχησ ανηρ δικαιοσ και φοβουμενοσ τον θεον μαρτυρουμενοσ τε υπο ολου του εθνουσ των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμφασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου

²³ εισκαλεσαμενοσ ουν αυτοουσ εξενισεν τη δε επαυριον ο πετροσ εξηλθεν συν

αυτοισ και τινεσ των αδελφων των απο ιοπησ συνηλθον αυτω

²⁴ και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτουσ συγκαλεσαμενοσ τουσ συγγενεισ αυτου και τουσ αναγκαιουσ φιλουσ

²⁵ ωσ δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησασ αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τουσ ποδασ προσεκυνησεν

²⁶ ο δε πετροσ αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτοσ ανθρωποσ ειμι

²⁷ και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτασ πολλουσ

²⁸ εφη τε προς αυτουσ υμεισ επιστασθε ωσ αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεοσ εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον

²⁹ διο και αναντιρρητωσ ηλθον μεταπεμφθεισ πυνθανομαι ουν τινη λογω μετεπεμψασθε με

³⁰ και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτησ ημερασ μεχρι ταυτησ τησ ωρασ ημην νηστευων και την ενατην ωραν προσευχομενοσ εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα

³¹ και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου

³² πεμφον ουν εις ιοπηνην και μετακαλεσαι σιμωνα οσ επικαλειται πετροσ ουτοσ ξενιζεται εν οικια σιμωνοσ βυρσεωσ παρα θαλασσαν οσ παραγενομενοσ λαλησει σοι

³³ εξαυτησ ουν επεμψα προς σε συ τε καλωσ εποιησασ παραγενομενοσ νυν ουν παντεσ ημεισ ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου

³⁴ ανοιξασ δε πετροσ το στομα ειπεν επ αληθειασ καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτησ ο θεοσ

³⁵ αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενοσ αυτον και εργαζομενοσ δικαιοσυνην δεκτοσ αυτω εστιν

³⁶ τον λογον ον απεστειλεν τοισ υιοισ ισραηλ ευαγγελιζομενοσ ειρηνην δια ιησου χριστου ουτοσ εστιν παντων κυριοσ

³⁷ υμεισ οιδατε το γενομενον ρημα καθολησ τησ ιουδαιασ αρξαμενον απο τησ γαλιλαιασ μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης

³⁸ ιησουν τον απο ναζαρετ ωσ εχρισεν

αυτον ο θεοσ πνευματι αγιω και δυναμει οσ διηλθεν ευεργετων και ιωμενοσ παντασ τουσ καταδυναστευομενουσ υπο του διαβολου οτι ο θεοσ ην μετ αυτου

³⁹ και ημεισ εσμεν μαρτυρεσ παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον και ανειλον κρεμασαντεσ επι ξυλου

⁴⁰ τουτον ο θεοσ ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι

⁴¹ ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοισ προκεχειροτονημενοισ υπο του θεου ημιν οιτινεσ συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων

⁴² και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτοσ εστιν ο ωρισμενοσ υπο του θεου κριτησ ζωντων και νεκρων

⁴³ τουτω παντεσ οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματοσ αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον

⁴⁴ ετι λαλουντοσ του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντασ τουσ ακουοντασ τον λογον

⁴⁵ και εξεστησαν οι εκ περιτομησ πιστοι οσοι συνηλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματοσ εκκεχυται

⁴⁶ ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαισ και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο πετροσ

⁴⁷ μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται τισ του μη βαπτισθηναι τουτουσ οιτινεσ το πνευμα το αγιον ελαβον καθωσ και ημεισ

⁴⁸ προσεταξεν τε αυτουσ βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερασ τινασ

11

¹ ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντεσ κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου

² και οτε ανεβη πετροσ εις ιεροσολυμα διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομησ

³ λεγοντεσ οτι προς ανδρασ ακροβυστια εχοντασ εισηλθεσ και συνεφαγεσ αυτοισ

⁴ αρξαμενοσ δε ο πετροσ εξετιθετο αυτοισ καθεξησ λεγων

⁵ εγω ημην εν πολει ιοπηνη προσευχομενοσ και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευοσ τι ωσ οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρι εμου

⁶ εις ην ατενισασ κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου

⁷ ηκουσα δε φωνησ λεγουσησ μοι αναστας πετρε θυσον και φαγε

⁸ ειπον δε μηδαμωσ κυριε οτι παν κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου

⁹ απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεοσ εκαθαρισεν συ μη κοινου

¹⁰ τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεσπασθη απαντα εις τον ουρανον

¹¹ και ιδου εξ αυτησ τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειασ προσ με

¹² ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοισ μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος

¹³ απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εις ιοππην ανδρασ και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον

¹⁴ οσ λαλησει ρηματα προσ σε εν οισ σωθησιν συ και πασ ο οικοσ σου

¹⁵ εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτουσ ωσπερ και εφ ημασ εν αρχη

¹⁶ εμνησθην δε του ρηματοσ κυριου ωσ ελεγεν ιωαννησ μεν εβαπτισεν υδατι υμεισ δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω

¹⁷ ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοισ ο θεοσ ωσ και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τισ ημην δυνατοσ κωλυσαι τον θεον

¹⁸ ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αρα γε και τοισ εθνεσιν ο θεοσ την μετανοιαν εδωκεν εις ζωην

¹⁹ οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεωσ της γενομενησ επι στεφανω διηλθον εωσ φοινικησ και κυπρου και αντιοχειασ μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοισ

²⁰ ησαν δε τινεσ εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινεσ εισελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν προσ τουσ ελληνιστασ ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν

²¹ και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυσ τε αριθμοσ πιστευσασ επεστρεψεν επι τον

κυριον

²² ηκουσθη δε ο λογοσ εις τα ωτα της εκκλησιασ της εν ιεροσολυμοισ περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εωσ αντιοχειασ

²³ οσ παραγενομενοσ και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντασ τη προθεσει της καρδιασ προσμενειν τω κυριω

²⁴ οτι ην ανηρ αγαθοσ και πληρησ πνευματοσ αγιου και πιστεωσ και προσετεθη οχλοσ ικανοσ τω κυριω

²⁵ εξηλθεν δε εις ταρσον ο βαρναβασ αναζητησαι σαυλον

²⁶ και ευρων ηγαγεν αυτον εις αντιοχειαν εγενετο δε αυτουσ ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τουσ μαθητασ χριστιανουσ

²⁷ εν ταυταισ δε ταισ ημεραισ κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν

²⁸ αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβοσ εσημανεν δια του πνευματοσ λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστισ και εγενετο επι κλαυδιου καισαροσ

²⁹ των δε μαθητων καθωσ ευπορειτο τισ ωρισαν εκαστοσ αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοισ κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοισ

³⁰ ο και εποιησαν αποστειλαντες προσ τουσ πρεσβυτερουσ δια χειροσ βαρναβα και σαυλου

12

¹ κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδησ ο βασιλευσ τασ χειρασ κακωσαι τινασ των απο της εκκλησιασ

² ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα

³ και ιδων οτι αρεστον εστιν τοισ ιουδαιοισ προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων

⁴ ον και πιασασ εθετο εις φυλακην παραδουσ τεσσαρσιν τετραδιοισ στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενοσ μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω

⁵ ο μεν ουν πετροσ ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενησ γινομενη υπο της εκκλησιασ προσ τον θεον υπερ αυτου

⁶ οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδησ τη νυκτι εκεινη ην ο πετροσ κοιμωμενοσ μεταξυ δυο στρατιωτων

δεδεμενος αλυσεισιν δυσιν φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην

⁷ και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φως ελαμψεν εν τω οικηματι παταξασ δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεισ εκ των χειρων

⁸ ειπεν τε ο αγγελος προς αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου εποησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι

⁹ και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθες εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν

¹⁰ διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτερην ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εισ την πολιν ητις αυτοματη ηνοιχθη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου

¹¹ και ο πετροσ γενομενος εν εαυτω ειπεν νυν οίδα αληθως οτι εξαπεστειλεν κυριοσ τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειροσ ηρωδου και πασης της προσδοκιασ του λαου των ιουδαιων

¹² συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριασ της μητροσ ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι

¹³ κρουσαντοσ δε του πετρου την θυραν του πυλωνοσ προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη

¹⁴ και επιγνουσα την φωνην του πετρου απο της χαρασ ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνοσ

¹⁵ οι δε προς αυτην ειπον μαινη η δε δισχυριζετο ουτως εχειν οι δε ελεγον ο αγγελοσ αυτου εστιν

¹⁶ ο δε πετροσ επεμενεν κρουων ανοιξαντες δε ειδον αυτον και εξεστησαν

¹⁷ κατασεισασ δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις πως ο κυριοσ αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακησ ειπεν δε απαγγελιατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα και εξελθων επορευθη εισ ετερον τοπον

¹⁸ γενομενησ δε ημερασ ην ταραχοσ ουκ ολιγοσ εν τοις στρατιωταις τι αρα ο πετροσ εγενετο

¹⁹ ηρωδησ δε επιζητησασ αυτον και μη ευρων ανακρινας τουσ φυλακασ εκελευσεν

απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιασ εισ την καισαρειαν διετριβεν

²⁰ ην δε ο ηρωδησ θυμομαχων τυριοισ και σιδωνιοισ ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνοσ του βασιλεωσ ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικησ

²¹ τακτη δε ημερα ο ηρωδησ ενδυσαμενοσ εσθητα βασιλικην και καθισασ επι του βηματοσ εδημηγορει προς αυτοουσ

²² ο δε δημοσ επεφωνει φωνη θεου και ουκ ανθρωπου

²³ παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελοσ κυριου ανθων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενοσ σκωληκοβρωτοσ εξειψυξεν

²⁴ ο δε λογοσ του θεου ηυξανεν και επληθυνετο

²⁵ βαρναβασ δε και σαυλοσ υπεστρεψαν εισ ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν συμπαραλαβοντες και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13

¹ ησαν δε τινεσ εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβασ και συμεων ο καλουμενοσ νιγερ και λουκιοσ ο κυρηναιοσ μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφοσ και σαυλοσ

² λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον εισ το εργον ο προσκεκλημαι αυτουσ

³ τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τασ χειρασ αυτοις απελυσαν

⁴ ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του πνευματοσ του αγιου κατηλθον εισ την σελευκειαν εκειθεν δε απεπλευσαν εισ την κυπρον

⁵ και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαισ των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην

⁶ διελθοντες δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησοουσ

⁷ οσ ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτοσ προσκαλεσαμενοσ

βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου

⁸ ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεως

⁹ σαυλος δε ο και παυλος πλησθεισ πνευματος αγιου και ατενισας εις αυτον

¹⁰ ειπεν ω πληρησ παντος δολου και πασης ραδιουργιας υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνης ου παυση διαστρεφων τας οδους κυριου τας ευθειας

¹¹ και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα δε επεπεσεν επ αυτον αχλυσ και σκοτος και περιαγων εξητει χειραγωγους

¹² τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονος επιστευσεν εκπλησσομενος επι τη διδαχη του κυριου

¹³ αναχθεντες δε απο της παφου οι περι τον παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα

¹⁴ αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν της πισιδιας και εισελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν

¹⁵ μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες ανδρες αδελφοι ει εστιν λογος εν υμιν παρακλησεως προς τον λαον λεγετε

¹⁶ αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε

¹⁷ ο θεος του λαου τουτου εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης

¹⁸ και ωσ τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω

¹⁹ και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομησεν αυτοις την γην αυτων

²⁰ και μετα ταυτα ωσ ετεσιν τετρακοσιοις και πενηκοντα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ του προφητου

²¹ κακειθεν ητησαντο βασιλεα και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κισ ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα

²² και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον δαυιδ εις βασιλεα ω και ειπεν

μαρτυρησας ευρον δαυιδ τον του ιεσσα ανδρα κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου

²³ τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν

²⁴ προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας τω ισραηλ

²⁵ ωσ δε επληρου ο ιωαννης τον δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι

²⁶ ανδρες αδελφοι υιοι γενους αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη

²⁷ οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτου αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγινωσκομενας κριναντες επληρωσαν

²⁸ και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναيرهθηναι αυτον

²⁹ ωσ δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον

³⁰ ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων

³¹ ος ωφθη επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ οιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον

³² και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοις τεκνοις αυτων ημιν αναστησας ιησουν

³³ ωσ και εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπται υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε

³⁴ οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα

³⁵ διο και εν ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν

³⁶ δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσετεθη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν

³⁷ ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν

³⁸ γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται

³⁹ και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μωυσεωσ δικαιωθηναι εν τουτω πασ ο πιστευων δικαιουται

⁴⁰ βλεπετε ουν μη επελθη εφ υμασ το ειρημενον εν τοις προφηταισ

⁴¹ ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταισ ημεραισ υμων ο ου μη πιστευσητε εαν τισ εκδιγηται υμιν

⁴² εξιοντων δε εκ της συναγωγης των ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα

⁴³ λυθεισισ δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες επειθον αυτοουσ επιμενειν τη χαριτι του θεου

⁴⁴ τω τε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολισ συνηχθη ακουσαι τον λογον του θεου

⁴⁵ ιδοντες δε οι ιουδαιοι τουσ οχλουσ επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο του παυλου λεγομενοισ αντιλεγοντες και βλασφημουντες

⁴⁶ παρρησιασαμενοι δε ο παυλοσ και ο βαρναβασ ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιουσ κρινετε εαυτουσ της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη

⁴⁷ ουτωσ γαρ εντεταλται ημιν ο κυριοσ τεθεικα σε εις φωσ εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εωσ εσχατου της γης

⁴⁸ ακουοντα δε τα εθνη εχαιρεν και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζων αιωνιον

⁴⁹ διεφερετο δε ο λογοσ του κυριου δι ολησ της χωρασ

⁵⁰ οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τασ σεβομενασ γυναιकाσ και τασ ευσημιονασ και τουσ πρωτουσ της πολεωσ και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτοουσ απο των οριων αυτων

⁵¹ οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτοουσ ηλθον εις ικονιον

⁵² οι δε μαθηται επληρουντο χαρασ και πνευματοσ αγιου

14

¹ εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτοουσ εις την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτωσ ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθοσ

² οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τασ ψυχασ των εθνων κατα των αδελφων

³ ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτοσ αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων

⁴ εσχισθη δε το πληθοσ της πολεωσ και οι μεν ησαν συν τοις ιουδαιοις οι δε συν τοις αποστολοις

⁵ ωσ δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων συν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτοουσ

⁶ συνιδοντες κατεφυγον εις τασ πολεισ της λυκαονιασ λυστραν και δερβην και την περιχωρον

⁷ κακει ησαν ευαγγελιζομενοι

⁸ και τισ ανηρ εν λυστροις αδυνατοσ τοις ποσιν εκαθητο χωλοσ εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων οσ ουδεποτε περιπεπατηκει

⁹ ουτοσ ηκουσεν του παυλου λαλουντοσ οσ ατενισασ αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι

¹⁰ ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τουσ ποδασ σου ορθωσ και ηλλετο και περιεπατει

¹¹ οι δε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο παυλοσ επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες οι θεοι ομοιωθεντες ανθρωποισ κατεβησαν προσ ημασ

¹² εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδη αυτοσ ην ο ηγουμενοσ του λογου

¹³ ο δε ιερευσ του διοσ του οντοσ προ της πολεωσ αυτων ταυρουσ και στεμματα επι τουσ πυλωνασ ενεγκασ συν τοις οχλοις ηθελεν θυειν

¹⁴ ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβασ και παυλοσ διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εισεπηδησαν εις τον οχλον κραζοντες

¹⁵ και λεγοντες ανδρεσ τι ταυτα ποιειτε και ημεισ ομοιοπαθεισ εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμασ απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον

θεον τον ζωντα οσ εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις

¹⁶ οσ εν ταισ παρωχημεναισ γενεαισ εισασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταισ οδοισ αυτων

¹⁷ καιτοιγε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν υμιν υετουσ διδουσ και καιρουσ καρποφορουσ εμπιπλων τροφησ και ευφροσυνησ τασ καρδιασ ημων

¹⁸ και ταυτα λεγοντεσ μολισ κατεπαυσαν τουσ οχλουσ του μη θυειν αυτοισ

¹⁹ επηλθον δε απο αντιοχειασ και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντεσ τουσ οχλουσ και λιθασαντεσ τον παυλον εσυρον εξω της πολεωσ νομισαντεσ αυτον τεθναναι

²⁰ κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστασ εισηλθεν εισ την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εισ δερβην

²¹ ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντεσ ικανουσ υπεστρεψαν εισ την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν

²² επιστηριζοντεσ τασ ψυχασ των μαθητων παρακαλουντεσ εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημασ εισελθειν εισ την βασιλειαν του θεου

²³ χειροτονησαντεσ δε αυτοισ πρεσβυτερουσ κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτοουσ τω κυριω εισ ον πεπιστευκεισαν

²⁴ και διελθοντεσ την πισιδιαν ηλθον εισ παμφυλιαν

²⁵ και λαλησαντεσ εν περγη τον λογον κατεβησαν εισ ατταλειαν

²⁶ κακειθεν απεπλευσαν εισ αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εισ το εργον ο επληρωσαν

²⁷ παραγενομενοι δε και συναγαγοντεσ την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεοσ μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοισ εθνεσιν θυραν πιστεωσ

²⁸ διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον συν τοισ μαθηταισ

15

¹ και τινεσ κατελθοντεσ απο της ιουδαιασ εδιδασκον τουσ αδελφουσ οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μωυσεωσ ου δυνασθε σωθηναι

² γενομενησ ουν στασεωσ και ζητησεωσ ουκ ολιγησ τω παυλω και τω βαρναβα

προσ αυτοουσ εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινασ αλλουσ εξ αυτων προς τουσ αποστολουσ και πρεσβυτερουσ εισ ιερουσαλημ περι του ζητηματοσ τουτου

³ οι μεν ουν προπεμφθεντεσ υπο της εκκλησιασ διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφην των εθνων και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοισ αδελφοισ

⁴ παραγενομενοι δε εισ ιερουσαλημ απεδεχθησαν υπο της εκκλησιασ και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεοσ εποιησεν μετ αυτων

⁵ εξανεστησαν δε τινεσ των απο της αιρεσεωσ των φαρισαιων πεπιστευκοτεσ λεγοντεσ οτι δει περιτεμνειν αυτοουσ παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεωσ

⁶ συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου

⁷ πολλησ δε συζητησεωσ γενομενησ αναστασ πετροσ ειπεν προς αυτοουσ ανδρεσ αδελφοι υμεισ επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεοσ εν ημιν εξελεξατο δια του στοματοσ μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι

⁸ και ο καρδιογνωστησ θεοσ εμαρτυρησεν αυτοιουσ δουσ αυτοιουσ το πνευμα το αγιον καθωσ και ημιν

⁹ και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαρισασ τασ καρδιασ αυτων

¹⁰ νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερεσ ημων ουτε ημεισ ισχυσαμεν βαστασαι

¹¹ αλλα δια της χαριτοσ του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι

¹² εσιγησεν δε παν το πληθοσ και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποιησεν ο θεοσ σημεια και τερατα εν τοισ εθνεσιν δι αυτων

¹³ μετα δε το σιγησαι αυτοουσ απεκριθη ιακωβοσ λεγων ανδρεσ αδελφοι ακουσατε μου

¹⁴ συμεων εξηγησατο καθωσ πρωτον ο θεοσ επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου

¹⁵ και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθωσ γεγραπται

¹⁶ μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την

πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην

17 οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ο ποιων ταυτα παντα

18 γνωστα απ αιωνος εστιν τω θεω παντα τα εργα αυτου

19 διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον

20 αλλα επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου και του αιματος

21 μωσησ γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγινωσκομενος

22 τοτε εδοξεν τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμψαι εις αντιοχειαν συν παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις

23 γραψαντες δια χειροσ αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν

24 επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων εξελθοντες εταραξαν υμασ λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχασ υμων λεγοντες περιτεμενεσθαι και τηρειν τον νομον οισ ου διεστειλαμεθα

25 εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενους ανδρας πεμψαι προς υμασ συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω

26 ανθρωποισ παραδεδωκοσιν τας ψυχασ αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου

27 απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτους δια λογου απαγγελοντας τα αυτα

28 εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην των επαναγκεσ τουτων

29 απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτου και πορνειας εξ ων διατηρουντες εαυτους ευ πραξετε ερρωσθε

30 οι μεν ουν απολυθεντες ηλθον εις αντιοχειαν και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην

31 αναγοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει

32 ιουδασ τε και σιλασ και αυτοι προφηται οντες δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριζαν

33 ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνησ απο των αδελφων προς τους αποστολους

34 35 παυλος δε και βαρναβασ διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου

36 μετα δε τινασ ημερασ ειπεν παυλος προς βαρναβαν επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν

37 βαρναβασ δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον

38 παυλος δε ηξιου τον αποσταντα απ αυτων απο παμφυλιασ και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον

39 εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον

40 παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεισ τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων

41 διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιασ

16

1 κατηντησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητησ τισ ην εκει ονοματι τιμοθεοσ υιοσ γυναικοσ τινοσ ιουδαιασ πιστησ πατροσ δε ελληνοσ

2 οσ εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροισ και ικονιω αδελφων

3 τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιουσ τους οντας εν τοις τοποισ εκεινοισ ηδεισαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου οτι ελλην υπηρχεν

4 ωσ δε διεπορευοντο τας πολεισ παρεδιδουν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ

5 αι μεν ουν εκκλησιαι εστερεουντο τη πιστει και επερισσεουν τω αριθμω καθ ημεραν

6 διελθόντες δε την φρυγίαν και την γαλατικήν χώραν κωλυθέντες υπο του αγίου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια

7 ελθόντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα

8 παρελθόντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα

9 και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τισ ην μακεδων εστωσ παρακαλων αυτον και λεγων διαβασ εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν

10 ωσ δε το οραμα ειδεν ευθεωσ εξητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβαζόντες οτι προσκεκληται ημασ ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτους

11 αναχθέντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην τη τε επιουση εις νεαπολιν

12 εκειθεν τε εις φιλιππουσ ητισ εστιν πρωτη της μεριδος της μακεδονιασ πολισ κολωνεια ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβόντες ημερασ τινασ

13 τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεωσ παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισάντες ελαλουμεν ταισ συνελθουσαισ γυναιξιν

14 και τισ γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλισ πολεωσ θυατειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ησ ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοισ λαλουμενοισ υπο του παυλου

15 ωσ δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθόντες εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημασ

16 εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνοσ απαντησαι ημιν ητισ εργασιαν πολλην παρειχεν τοισ κυριοισ αυτης μαντευομενη

17 αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου εισιν οιτινεσ καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριασ

18 τουτο δε εποιει επι πολλασ ημερασ διαπονηθεισ δε ο παυλοσ και επιστρεψασ τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα

19 ιδόντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν

η ελπισ της εργασιασ αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλκυσαν εις την αγοραν επι τουσ αρχοντασ

20 και προσαγαγοντες αυτουσ τοισ στρατηγοισ ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχόντες

21 και καταγγελλουσιν εθη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοσ ουσιν

22 και συνεπεστη ο οχλοσ κατ αυτων και οι στρατηγοι περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν

23 πολλασ τε επιθεντες αυτοισ πληγασ εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ τηρειν αυτουσ

24 οσ παραγγελιαν τοιαυτην ειληφωσ εβαλεν αυτουσ εις την εσωτεραν φυλακην και τουσ ποδασ αυτων ησφαλισατο εις το ξυλον

25 κατα δε το μεσονυκτιον παυλοσ και σιλασ προσευχομενοι υμνουν τον θεον επηκρωντο δε αυτων οι δεσμιοι

26 αφνω δε σεισμοσ εγενετο μεγασ ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμοτηριου ανεωχθησαν τε παραχρημα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη

27 εξυπνοσ δε γενομενοσ ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενασ τασ θυρασ της φυλακησ σπασαμενοσ μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναρειν νομιζων εκπεφευγεναι τουσ δεσμιουσ

28 εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλοσ λεγων μηδεν πραξησ σεαυτω κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε

29 αιτησασ δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομοσ γενομενοσ προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα

30 και προαγαγων αυτουσ εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω

31 οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθηση συ και ο οικοσ σου

32 και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοισ εν τη οικια αυτου

33 και παραλαβων αυτουσ εν εκεινη τη ωρα της νυκτοσ ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτοσ και οι αυτου παντες παραχρημα

34 αναγαγων τε αυτουσ εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο πανοικι πεπιστευκωσ τω θεω

35 ημερασ δε γενομενησ απεστειλαν

οι στρατηγοι τους ραβδουχους λεγοντες απολυσον τους ανθρωπους εκεινους

³⁶ απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους τουτους προς τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη

³⁷ ο δε παυλος εφη προς αυτους δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους ανθρωπους ρωμαιοις υπαρχοντας εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημας εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι εξαγαγετωσαν

³⁸ ανηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν

³⁹ και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεως

⁴⁰ εξελθοντες δε εκ της φυλακης εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφους παρεκαλεσαν αυτους και εξηλθον

17

¹ διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγη των ιουδαιων

² κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων

³ διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν

⁴ και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι

⁵ προσλαβομενοι δε οι ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων τινασ ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν επισταντες τε τη οικια ιασονος εζητουν αυτους αγαγειν εις τον δημον

⁶ μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και τινασ αδελφους επι τους πολιταρχασ βωωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν

⁷ ους υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασσουν βασιλεα λεγοντες ετερον ειναι ιησουν

⁸ εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχασ ακουοντας ταυτα

⁹ και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους

¹⁰ οι δε αδελφοι ευθεωσ δια της νυκτος εξεπεψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην απησαν των ιουδαιων

¹¹ ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας το καθ ημεραν ανακρινοντες τας γραφασ ει εχοι ταυτα ουτως

¹² πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημωνων και ανδρων ουκ ολιγοι

¹³ ωσ δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου ηλθον κακει σαλευοντες τους οχλους

¹⁴ ευθεωσ δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ωσ επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει

¹⁵ οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εωσ αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον ινα ωσ ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξησαν

¹⁶ εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν

¹⁷ διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυχανοντας

¹⁸ τινες δε και των επικουρειων και των στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελευσ ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο

¹⁹ επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γνωναι τις η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη

²⁰ ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γνωναι τι αν θελοι ταυτα ειναι

²¹ αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινοτερον

²² σταθεις δε ο παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα

παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω

²³ διερχομενοσ γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν

²⁴ ο θεοσ ο ποιησασ τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτοσ ουρανου και γησ κυριοσ υπαρχων ουκ εν χειροποιητοισ ναοισ κατοικει

²⁵ ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενοσ τινοσ αυτοσ διδουσ πασιν ζωην και πνοην κατα παντα

²⁶ εποιησεν τε εξ ενοσ αιματοσ παν εθνοσ ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον τησ γησ ορισασ προστεταγμενουσ καιρουσ και τασ οροθεσιασ τησ κατοικιασ αυτων

²⁷ ζητειν τον κυριον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροien και γε ου μακραν απο ενοσ εκαστου ημων υπαρχοντα

²⁸ εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ως και τινεσ των καθ υμασ ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενοσ εσμεν

²⁹ γενοσ ουν υπαρχοντεσ του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνησ και ενθυμησεωσ ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον

³⁰ τουσ μεν ουν χρονουσ τησ αγνοιασ υπεριδων ο θεοσ τα νυν παραγγελλει τοισ ανθρωποισ πασιν πανταχου μετανοειν

³¹ διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησασ αυτον εκ νεκρων

³² ακουσαντεσ δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου

³³ και ουτωσ ο παυλοσ εξηλθεν εκ μεσου αυτων

³⁴ τινεσ δε ανδρεσ κολληθεντεσ αυτω επιστευσαν εν οισ και διονυσιοσ ο αρεοπαγιτησ και γυνη ονοματι δαμαρισ και ετεροι συν αυτοισ

18

¹ μετα δε ταυτα χωρισθεισ ο παυλοσ εκ των αθηνων ηλθεν εισ κορινθον

² και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατωσ ελληλυθοτα απο τησ ιταλιασ και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι κλαυδιον

χωριζεσθαι παντασ τουσ ιουδαιουσ εκ τησ ρωμησ προσηλθεν αυτοισ

³ και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοισ και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην

⁴ διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιουσ και ελληνασ

⁵ ως δε κατηλθον απο τησ μακεδονιασ ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ συνειχετο τω πνευματι ο παυλοσ διαμαρτυρομενοσ τοισ ιουδαιοισ τον χριστον ιησουν

⁶ αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενοσ τα ιματια ειπεν προς αυτοισ το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαροσ εγω απο του νυν εισ τα εθνη πορευεσομαι

⁷ και μεταβασ εκειθεν ηλθεν εισ οικιαν τινοσ ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη

⁸ κρισποσ δε ο αρχισυναγωγοσ επιστευσεν τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντεσ επιστευον και εβαπτιζοντο

⁹ ειπεν δε ο κυριοσ δι οραματοσ εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησησ

¹⁰ διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεισ επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαοσ εστιν μοι πολυσ εν τη πολει ταυτη

¹¹ εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνασ εξ διδασκων εν αυτοισ τον λογον του θεου

¹² γαλλιωνοσ δε ανθυπατευοντοσ τησ αχαιιασ κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα

¹³ λεγοντεσ οτι παρα τον νομον ουτοσ αναπειθει τουσ ανθρωπουσ σεβεσθαι τον θεον

¹⁴ μελλοντοσ δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προσ τουσ ιουδαιουσ ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων

¹⁵ ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμασ οψεσθε αυτοι κριτησ γαρ εγω τουτων ου βουλομαι ειναι

¹⁶ και απηλασεν αυτοισ απο του βηματοσ

¹⁷ επιλαβομενοι δε παντεσ οι ελληνεσ σωσθηνην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματοσ και ουδεν τουτων

τω γαλλιωνι εμελλεν

¹⁸ ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανασ τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλασ κειραμενος την κεφαλην εν κεγχρεαις ειχεν γαρ ευχην

¹⁹ κατηντησεν δε εις εφεσον και εκεινους κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεχθη τοις ιουδαιοις

²⁰ ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μιναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν

²¹ αλλ απεταξατο αυτοις ειπων δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προς υμασ του θεου θελοντος ανηχθη απο της εφεσου

²² και κατελθων εις καισαρειαν αναβασ και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν

²³ και ποιησασ χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξησ την γαλατικην χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντας τουσ μαθητασ

²⁴ ιουδαιοσ δε τισ απολλωσ ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει ανηρ λογιουσ κατηντησεν εις εφεσον δυνατοσ ων εν ταις γραφαις

²⁵ ουτοσ ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβωσ τα περι του κυριου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου

²⁶ ουτοσ τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου ακυλασ και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον

²⁷ βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον οσ παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτοσ

²⁸ ευτονωσ γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυσ δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19

¹ εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερικα μερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινασ μαθητασ

² ειπεν προς αυτουσ ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον προς

αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν

³ ειπεν τε προς αυτουσ εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το ιωαννου βαπτισμα

⁴ ειπεν δε παυλοσ ιωαννησ μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιασ τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον χριστον ιησουν

⁵ ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου

⁶ και επιθεντοσ αυτοις του παυλου τασ χειρασ ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτουσ ελαλουν τε γλωσσαισ και προεφητεουν

⁷ ησαν δε οι παντες ανδρεσ ωσει δεκαδυο

⁸ εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνασ τρεισ διαλεγομενοσ και πειθων τα περι της βασιλειασ του θεου

⁹ ωσ δε τινεσ εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθουσ αποστασ απ αυτων αφωρισεν τουσ μαθητασ καθ ημεραν διαλεγομενοσ εν τη σχολη τυραννου τινος

¹⁰ τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντασ τουσ κατοικουντασ την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιουσ τε και ελληνασ

¹¹ δυναμεισ τε ου τασ τυχουσασ εποιει ο θεοσ δια των χειρων παυλου

¹² ωστε και επι τουσ ασθενουντασ επιφερεσθαι απο του χρωτοσ αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τασ νοσουσ τα τε πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι απ αυτων

¹³ επεχειρησαν δε τινεσ απο των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τουσ εχοντασ τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζομεν υμασ τον ιησουν ον ο παυλοσ κηρυσσει

¹⁴ ησαν δε τινεσ υιοι σκευα ιουδαιου αρχιερεωσ επτα οι τουτο ποιουντες

¹⁵ αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεισ δε τινεσ εστε

¹⁶ και εφαλλομενοσ επ αυτουσ ο ανθρωποσ εν ω ην το πνευμα το πονηρον και κατακυριευσαν αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνουσ και τετραυματισμενουσ εκφυγειν εκ του οικου κεινου

¹⁷ τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν

την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου

18 πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων

19 ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε

20 ουτως κατα κρατος ο λογος του κυριου ηυξανεν και ισχυεν

21 ως δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν

22 αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτος επεσχεν χρονον εις την ασιαν

23 εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου

24 δημητριος γαρ τισ ονοματι αργυροκοπος ποιων ναουσ αργυρους αρτεμιδος παρειχετο τοις τεχνιταις εργασιαν ουκ ολιγην

25 ους συναθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημων εστιν

26 και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι

27 ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας ιερων αρτεμιδος εις ουθεν λογισθηναι μελλειν δε και καθαιρεσθαι την μεγαλειότητα αυτης ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται

28 ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμις εφεσιων

29 και επλησθη η πολις ολη της συγχυσεως ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους παυλου

30 του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται

31 τινες δε και των ασιαρχων οντες αυτω

φιλοι πεμψαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον

32 αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδεισαν τινος ενεκεν συνεληλυθεισαν

33 εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεσθαι τω δημω

34 επιγνοντες δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ως επι ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων

35 καταστειλας δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν ανδρες εφεσιοι τισ γαρ εστιν ανθρωπος ος ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλης θεας αρτεμιδος και του διοπετους

36 αναντιρρητων ουν οντων τουτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πρασσειν

37 ηγαγετε γαρ τους ανδρας τουτους ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουνας την θεον υμων

38 ει μεν ουν δημητριος και οι συν αυτω τεχνιται εχουσιν προς τινα λογον αγοραιοι αγωνται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοις

39 ει δε τι περι ετερων επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται

40 και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι της σημερον μηδενοσ αιτιου υπαρχοντος περι ου ου δυνησομεθα δουναι λογον της συστροφης ταυτης

41 και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20

1 μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενος ο παυλος τους μαθητας και ασπασαμενος εξηλθεν πορευθηναι εις την μακεδονιαν

2 διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτους λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα

3 ποιησας τε μηνας τρεις γενομενης αυτω επιβουλησ υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιας

4 συνειπετο δε αυτω αχρι της ασιας σωπατροσ βεροιαιος θεσσαλονικεων δε αρισταρχος και σεκουνδος και γαιος

δερβαιοσ και τιμοθεοσ ασιανοι δε τυχικοσ και τροφιμοσ

⁵ ουτοι προσελθοντες εμενον ημασ εν τρωαδι

⁶ ημεισ δε εξεπλευσαμεν μετα τασ ημερασ των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προσ αυτουσ εισ την τρωαδα αχρι ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερασ επτα

⁷ εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων των μαθητων κλασαι αρτον ο παυλοσ διελεγετο αυτοισ μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου

⁸ ησαν δε λαμπαδεσ ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγμενοι

⁹ καθημενοσ δε τισ νεανιασ ονοματι ευτυχοσ επι τησ θυριδοσ καταφερομενοσ υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεισ απο του υπνου επεσεν απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκροσ

¹⁰ καταβασ δε ο παυλοσ επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν

¹¹ αναβασ δε και κλασασ αρτον και γευσαμενοσ εφ ικανον τε ομιλησασ αχρι αυγησ ουτωσ εξηλθεν

¹² ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριωσ

¹³ ημεισ δε προσελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν εισ την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτωσ γαρ ην διατεταγμενοσ μελλων αυτοσ πεζευειν

¹⁴ ωσ δε συνεβαλεν ημιν εισ την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εισ μιτυληνην

¹⁵ κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηντησαμεν αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εισ σαμον και μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εισ μιλητον

¹⁶ εκρινεν γαρ ο παυλοσ παραπλευσαι την εφεσον οπωσ μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν τησ πεντηκοστησ γενεσθαι εισ ιεροσολυμα

¹⁷ απο δε τησ μιλητου πεμψασ εισ εφεσον μετεκαλεσατο τουσ πρεσβυτερουσ τησ εκκλησιασ

¹⁸ ωσ δε παρεγενοντο προσ αυτον ειπεν αυτοισ υμεισ επιστασθε απο πρωτησ ημερασ αφ ησ επεβην εισ την ασιαν πωσ μεθ υμων τον παντα χρονον εγενομην

¹⁹ δουλευων τω κυριω μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταισ επιβουλαισ των ιουδαιων

²⁰ ωσ ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγειλαι υμιν και διδαξαι υμασ δημοσια και κατ οικουσ

²¹ διαμαρτυρομενοσ ιουδαιοισ τε και ελλησιν την εισ τον θεον μετανοιαν και πιστιν την εισ τον κυριον ημων ιησουν

²² και νυν ιδου εγω δεδεμενοσ τω πνευματι πορευομαι εισ ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδωσ

²³ πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεισ μενουσιν

²⁴ αλλ ουδενοσ λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ωσ τελειωσαι τονδρομον μου μετα χαρασ και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον τησ χαριτοσ του θεου

²⁵ και νυν ιδου εγω οйда οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεισ παντεσ εν οισ διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου

²⁶ διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαροσ εγω απο του αιματοσ παντων

²⁷ ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι υμιν πασαν την βουλην του θεου

²⁸ προσεχετε ουν εαυτοισ και παντι τω ποιμνιω εν ω υμασ το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπουσ ποιμαινειν την εκκλησιαν του κυριου και θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου αιματοσ

²⁹ εγω γαρ οйда τουτο οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεισ εισ υμασ μη φειδομενοι του ποιμνιου

³⁰ και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρεσ λαλουντεσ διεστραμμενα του αποσπαν τουσ μαθητασ οπισω αυτων

³¹ διο γρηγορειτε μνημονευοντεσ οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον

³² και τα νυν παρατιθεμαι υμασ αδελφοι τω θεω και τω λογω τησ χαριτοσ αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοισ ηγιασμενοισ πασιν

³³ αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενοσ επεθυμησα

³⁴ αυτοι γινωσκετε οτι ταισ χρειαισ μου

και τοις ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται

³⁵ παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτοσ ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν

³⁶ και ταυτα ειπων θεισ τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηξατο

³⁷ ικανοσ δε εγενετο κλαυθμοσ παντων και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον

³⁸ οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον

21

¹ ωσ δε εγενετο αναχθηναι ημασ αποσπασθεντας απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κων τη δε εξησ εις την ροδον κακειθεν εις παταρα

² και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν

³ αναφανεντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηχθημεν εις τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον

⁴ και ανευροντες μαθητασ επεμειναμεν αυτου ημερασ επτα οιτινεσ τω παυλω ελεγον δια του πνευματοσ μη αναβαινειν εις ιερουσαλημ

⁵ οτε δε εγενετο ημασ εξαρτισαι τασ ημερασ εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημασ παντων συν γυναιξιν και τεκνοισ εωσ εξω της πολεωσ και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηξαμεθα

⁶ και ασπασαμενοι αλληλουσ επεβημεν εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια

⁷ ημεισ δε τον πλουν διανυσαντες απο τυρου κατηνησαμεν εις πτολεμειδα και ασπασαμενοι τουσ αδελφουσ εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοισ

⁸ τη δε επαυριον εξελθοντες οι περι τον παυλον ηλθον εις καισαρειαν και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντοσ εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω

⁹ τουτω δε ησαν θυγατερεσ παρθενοι τεσσαρεσ προφητεουσαι

¹⁰ επιμενοντων δε ημων ημερασ πλειουσ κατηλθεν τισ απο της ιουδαιασ προφητησ ονοματι αγαβοσ

¹¹ και ελθων προς ημασ και αρασ την ζωνην του παυλου δηασ τε αυτου τουσ ποδασ και τασ χειρασ ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δηουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρασ εθνων

¹² ωσ δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεισ τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ

¹³ απεκριθη τε ο παυλοσ τι ποιειτε κλαιοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω υπερ του ονοματοσ του κυριου ιησου

¹⁴ μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες το θελημα του κυριου γενεσθω

¹⁵ μετα δε τασ ημερασ ταυτασ επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιερουσαλημ

¹⁶ συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειασ συν ημιν αγωντες παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη

¹⁷ γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμασ ασμενωσ εδεξαντο ημασ οι αδελφοι

¹⁸ τη δε επιουση εισηει ο παυλοσ συν ημιν προσ ιακωβον παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι

¹⁹ και ασπασαμενοσ αυτοουσ εξηγηιτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεοσ εν τοισ εθνεσιν δια της διακονιασ αυτου

²⁰ οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον κυριον ειποντες αυτω θεωρεισ αδελφε ποσαι μυριαδεσ εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν

²¹ κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωυσεωσ τουσ κατα τα εθνη παντασ ιουδαιουσ λεγων μη περιτεμνειν αυτοουσ τα τεκνα μηδε τοισ εθεσιν περιπατειν

²² τι ουν εστιν παντωσ δει πληθοσ συνελθειν ακουσονται γαρ οτι εληλυθασ

²³ τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρεσ τεσσαρεσ ευχην εχοντες εφ εαυτων

²⁴ τουτουσ παραλαβων αγνισθητι συν αυτοισ και δαπανησον επ αυτοισ ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν

παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεις και αυτος τον νομον φυλασσων

²⁵ περι δε των πεπιστευκοτων εθων ημεις επεστειλαμεν κριναντες μηδεν τοιουτον τηρειν αυτους ει μη φυλασσεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν

²⁶ τοτε ο παυλος παραλαβων τους ανδρας τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεις εισηει εις το ιερον διαγγελων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμού εως ου προσηνεχθη υπερ ενος εκαστου αυτων η προσφορα

²⁷ ως δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τας χειρας επ αυτον

²⁸ κραζοντες ανδρες ισραηλιται βοηθειτε ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχου διδασκων επι τε και ελληνας εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον

²⁹ ησαν γαρ εωρακοτεσ τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω ον ενομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο παυλος

³⁰ εκινηθη τε η πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον εξω του ιερου και ευθεως εκλεισθησαν αι θυραι

³¹ ζητουντων δε αυτον αποκτειναι ανεβη φασισ τω χιλιαρχω της σπειρης οτι ολη συγκεχυται ιερουσαλημ

³² ος εξαυτης παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχους κατεδραμεν επ αυτους οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον

³³ εγγισας δε ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσειν δυσιν και επυνθανετο τισ αν ειη και τι εστιν πεποιηκωσ

³⁴ αλλοι δε αλλο τι εβρων εν τω οχλω μη δυναμενος δε γνωσαι το ασφαλεσ δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην

³⁵ οτε δε εγενετο επι τους αναβαθμους συνεβη βασταζεσθαι αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου

³⁶ ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζον αιρε αυτον

³⁷ μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω ει εξεστιν μοι ειπειν προς σε ο δε εφη ελληνιστι γινωσκεις

³⁸ ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστατωσας και εξαγαγων εις την ερημον τους τετρακισχιλιους ανδρας των σικαριων

³⁹ ειπεν δε ο παυλος εγω ανθρωπος μεν ειμι ιουδαιος ταρσευσ της κιλικιας ουκ ασημου πολεωσ πολιτησ δεομαι δε σου επιτρεψον μοι λαλησαι προς τον λαον

⁴⁰ επιτρεψαντος δε αυτου ο παυλος εστωσ επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω πολλησ δε σιγησ γενομενησ προσεφωνει τη εβραιδι διαλεκτω λεγων

22

¹ ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε μου της προς υμασ νυνη απολογιασ

² ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοις μαλλον παρεσχον ησυχιαν και φησιν

³ εγω μεν ειμι ανηρ ιουδαιος γεγεννημενος εν ταρσω της κιλικιας ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρωου νομου ζηλωτησ υπαρχων του θεου καθωσ παντες υμεισ εστε σημερον

⁴ οσ ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου δεσμευων και παραδιδουσ εις φυλακασ ανδρας τε και γυναικασ

⁵ ωσ και ο αρχιερευς μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον παρ ων και επιστολασ δεξαμενος προς τους αδελφους εις δαμασκον επορευομην αξων και τους εκεισε οντασ δεδεμενους εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν

⁶ εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνησ εκ του ουρανου περιαστραψαι φωσ ικανον περι εμε

⁷ επεσα τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνησ λεγουσησ μοι σαουλ σαουλ τι με διωκεισ

⁸ εγω δε απεκριθην τισ ει κυριε ειπεν τε προς με εγω ειμι ιησους ο ναζωραιος ον συ διωκεισ

⁹ οι δε συν εμοι οντες το μεν φωσ εθεασαντο και εμφοβοι εγενοντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος μοι

10 ειπον δε τι ποιησω κυριε ο δε κυριος ειπεν προς με αναστας πορευου εις δαμασκον κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τετακται σοι ποιησαι

11 ωσ δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον

12 ανανιασ δε τισ ανηρ ευσεβησ κατα τον νομον μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων

13 ελθων προς με και επιστας ειπεν μοι σαουλ αδελφε αναβλεψον καγω αυτη τη ωρα ανεβλεψα εις αυτον

14 ο δε ειπεν ο θεος των πατερων ημων προεχειρισατο σε γνωνα το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου

15 οτι εση μαρτυσ αυτω προς παντας ανθρωπους ων εωρακασ και ηκουσασ

16 και νυν τι μελλεις αναστας βαπτισαι και απολουςαι τας αμαρτιασ σου επικαλεσαμενος το ονομα του κυριου

17 εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει

18 και ιδειν αυτον λεγοντα μοι σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ διοτι ου παραδεχονται σου την μαρτυριαν περι εμου

19 καγω ειπον κυριε αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τας συναγωγασ τουσ πιστευοντασ επι σε

20 και οτε εξεχειτο το αιμα στεφανου του μαρτυροσ σου και αυτοσ ημην εφεστωσ και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον

21 και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε

22 ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντεσ αιρε απο της γησ τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην

23 κραζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα

24 εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχοσ αγεσθαι εις την παρεμβολην ειπων μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτωσ επεφωνουν αυτω

25 ωσ δε προτεινεν αυτον τοισ ιμασι ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλοσ ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν

26 ακουσασ δε ο εκατονταρχοσ προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωποσ ουτοσ ρωμαιοσ εστιν

27 προσελθων δε ο χιλιαρχοσ ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιοσ ει ο δε εφη ναι

28 απεκριθη τε ο χιλιαρχοσ εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλοσ εφη εγω δε και γεγεννημαι

29 ευθεωσ ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντεσ αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχοσ δε εφοβηθη επιγνουσ οτι ρωμαιοσ εστιν και οτι ην αυτον δεδεκωσ

30 τη δε επαυριον βουλομενοσ γνωνα το ασφαλεσ το τι κατηγορειται παρα των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τουσ αρχιερεισ και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτουσ

23

1 ατενισασ δε ο παυλοσ τω συνεδριω ειπεν ανδρεσ αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτησ τησ ημερασ

2 ο δε αρχιερευσ ανανιασ επεταξεν τοισ παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα

3 τοτε ο παυλοσ προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεοσ τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελυεισ με τυπτεσθαι

4 οι δε παρεστωτεσ ειπον τον αρχιερεα του θεου λοιδορεισ

5 εφη τε ο παυλοσ ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευσ γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεισ κακωσ

6 γνουσ δε ο παυλοσ οτι το εν μεροσ εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω συνεδριω ανδρεσ αδελφοι εγω φαρισαιοσ ειμι υιοσ φαρισαιου περι ελπιδοσ και αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι

7 τουτο δε αυτου λαλησαντοσ εγενετο στασισ των φαρισαιων και εσχισθη το πληθοσ

8 σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα

9 εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντεσ οι γραμματεισ του μερουσ των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντεσ ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω

ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελος μη θεομαχωμεν

10 πολλησ δε γενομενης στασεωσ ευλαβηθεισ ο χιλιαρχοσ μη διασπασθη ο παυλοσ υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηναι και αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εισ την παρεμβολην

11 τη δε επιουση νυκτι επιστασ αυτω ο κυριοσ ειπεν θαρσει παυλε ωσ γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εισ ιερουσαλημ ουτωσ σε δει και εισ ρωμην μαρτυρησαι

12 γενομενης δε ημερασ ποιησαντεσ τινεσ των ιουδαιων συστροφην ανεθεματισαν εαυτουσ λεγοντεσ μητε φαγειν μητε πιειν εωσ ου αποκτεινωσιν τον παυλον

13 ησαν δε πλειουσ τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτεσ

14 οιτινεσ προσελθοντεσ τοισ αρχιερευσιν και τοισ πρεσβυτεροισ ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτουσ μηδενοσ γευσασθαι εωσ ου αποκτεινωμεν τον παυλον

15 νυν ουν υμεισ εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπωσ αυριον αυτον καταγαγη προσ υμασ ωσ μελλοντασ διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου ημεισ δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον

16 ακουσασ δε ο υιοσ της αδελφησ παυλου το ενεδρον παραγενομενοσ και εισελθων εισ την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω

17 προσκαλεσαμενοσ δε ο παυλοσ ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προσ τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγειλαι αυτω

18 ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προσ τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμιοσ παυλοσ προσκαλεσαμενοσ με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν προσ σε εχοντα τι λαλησαι σοι

19 επιλαβομενοσ δε της χειροσ αυτου ο χιλιαρχοσ και αναχωρησασ κατ ιδιαν επυνθανετο τι εστιν ο εχεισ απαγγειλαι μοι

20 ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπωσ αυριον εισ το συνεδριον καταγαγησ τον παυλον ωσ μελλοντα τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου

21 συ ουν μη πεισθησ αυτοισ ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρεσ πλειουσ τεσσαρακοντα οιτινεσ ανεθεματισαν εαυτουσ μητε φαγειν μητε πιειν εωσ ου ανελωσιν αυτον και νυν

ετοιμοι εισιν προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν

22 ο μεν ουν χιλιαρχοσ απελυσεν τον νεανιαν παραγγειλασ μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισασ προσ με

23 και προσκαλεσαμενοσ δυο τινασ των εκατονταρχων ειπεν ετοιμασατε στρατιωτασ διακοσιουσ οπωσ πορευθωσιν εωσ καισαρειασ και ιππεισ εβδομηκοντα και δεξιολαβουσ διακοσιουσ απο τριτησ ωρασ της νυκτοσ

24 κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντεσ τον παυλον διασωσωσιν προσ φηλικα τον ηγεμονα

25 γραψασ επιστολην περιεχουσαν τον τυπον τουτον

26 κλαυδιοσ λυσιασ τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν

27 τον ανδρα τουτον συλληφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα αναρεισθαι υπ αυτων επιστασ συν τω στρατευματι εξειλομην αυτον μαθων οτι ρωμαιοσ εστιν

28 βουλομενοσ δε γνωναι την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω κατηγαγον αυτον εισ το συνεδριον αυτων

29 ον ευρον εγκалуμενον περι ζητηματων του νομου αυτων μηδεν αξιον θανατου η δεσμων εγκλημα εχοντα

30 μηνυθεισησ δε μοι επιβουλησ εισ τον ανδρα μελλειν εσεσθαι υπο των ιουδαιων εξαυτησ επεμψα προσ σε παραγγειλασ και τοισ κατηγοροισ λεγειν τα προσ αυτον επι σου ερωωσ

31 οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοισ αναλαβοντεσ τον παυλον ηγαγον δια της νυκτοσ εισ την αντιπατριδα

32 τη δε επαυριον εασαντεσ τουσ ιππεισ πορευεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εισ την παρεμβολην

33 οιτινεσ εισελθοντεσ εισ την καισαρειαν και αναδοντεσ την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω

34 αναγνουσ δε ο ηγεμων και επερωτησασ εκ ποιασ επαρχιασ εστιν και πυθομενοσ οτι απο κιλικιασ

35 διακουσομαι σου εφη οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται εκελευσεν τε αυτον εν τω πραιτωριω ηρωδου φυλασσεσθαι

24

1 μετα δε πεντε ημερασ κατεβη ο

αρχιερευς ανανιασ μετα των πρεσβυτερων και ρητοροσ τερτυλλου τινοσ οιτινεσ ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου

² κληθεντοσ δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλοσ λεγων πολλησ ειρηνησ τυγχανοντεσ δια σου και κατορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια τησ σησ προνοιασ

³ παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα κρατιστε φηλιξ μετα πασησ ευχαριστιασ

⁴ ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομωσ τη ση επιεικεια

⁵ ευροντεσ γαρ τον ανδρα τουτον λοιμον και κινουντα στασιν πασιν τοισ ιουδαιοισ τοισ κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε τησ των ναζωραιων αιρεσεωσ

⁶ οσ και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι ον και εκρατησαμεν

⁷ ⁸ παρ ου δυνηση αυτοσ ανακρινασ περι παντων τουτων επιγνωσαι ων ημεισ κατηγορουμεν αυτου

⁹ συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντεσ ταυτα ουτωσ εχειν

¹⁰ απεκριθη δε ο παυλοσ νευσαντοσ αυτω του ηγεμονοσ λεγειν εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενοσ ευθυμοτερον τα περι εμαυτου απολογουμαι

¹¹ δυναμενου σου γνωσαι οτι ου πλειουσ εισιν μοι ημεραι δεκαδυο αφ ησ ανεβην προσκυνησων εν ιερουσαλημ

¹² και ουτε εν τω ιερω ευρον με προσ τινα διαλεγομενον η επισυστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταισ συναγωγαισ ουτε κατα την πολιν

¹³ ουτε παραστησαι με δυνανται περι ων νυν κατηγορουσιν μου

¹⁴ ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτωσ λατρευω τω πατρω θεω πιστευων πασιν τοισ κατα τον νομον και τοισ προφηταισ γεγραμμενοισ

¹⁵ ελπιδα εχων εισ τον θεον ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται αναστασιν μελλειν εσεσθαι νεκρων δικαιων τε και αδικων

¹⁶ εν τουτω δε αυτοσ ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχων προσ τον θεον και τουσ ανθρωπουσ δια παντοσ

¹⁷ δι ετων δε πλειονων παρεγενομην ελεημοσυνασ ποιησων εισ το εθνοσ μου και προσφορασ

¹⁸ εν οισ ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω

ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινεσ απο τησ ασιασ ιουδαιοι

¹⁹ ουσ δει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προσ με

²⁰ η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντοσ μου επι του συνεδριου

²¹ η περι μιασ ταυτησ φωνησ ησ εκραξα εστωσ εν αυτοισ οτι περι αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι σημερον υφ υμων

²² ακουσασ δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτουσ ακριβεστερον ειδωσ τα περι τησ οδου ειπων οταν λυσιασ ο χιλιαρχοσ καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμασ

²³ διαταξαμενοσ τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω

²⁴ μετα δε ημερασ τινασ παραγενομενοσ ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι τησ εισ χριστον πιστεωσ

²⁵ διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνησ και εγκρατειασ και του κριματοσ του μελλοντοσ εσεσθαι εμφοβοσ γενομενοσ ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε

²⁶ αμα και ελπίζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπωσ λυση αυτον διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενοσ ωμιλει αυτω

²⁷ διετιασ δε πληρωθεισησ ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτασ καταθεσθαι τοισ ιουδαιοισ ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25

¹ φηστοσ ουν επιβασ τη επαρχια μετα τρεισ ημερασ ανεβη εισ ιεροσολυμα απο καισαρειασ

² ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευς και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον

³ αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπωσ μεταπεμψηται αυτον εισ ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντεσ ανελιν αυτον κατα την οδον

⁴ ο μεν ουν φηστοσ απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι

⁵ οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου

⁶ διατριψασ δε εν αυτοις ημερας πλειους η δεκα καταβασ εις καισαρειαν τη επαυριον καθισασ επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι

⁷ παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα φεροντες κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξαι

⁸ απολογουμενου αυτου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα τι ημαρτον

⁹ ο φηστος δε τοις ιουδαιοις θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω ειπεν θελεις εις ιεροσολυμα αναβασ εκει περι τουτων κρινεσθαι επ εμου

¹⁰ ειπεν δε ο παυλος επι του βηματος καισαρος εστωσ ειμι ου με δει κρινεσθαι ιουδαιουσ ουδεν ηδικησα ωσ και συ καλλιον επιγινωσκεισ

¹¹ ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι

¹² τοτε ο φηστος συλλαλησασ μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση

¹³ ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππασ ο βασιλευσ και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον

¹⁴ ωσ δε πλειους ημερας διετριβεν εκει ο φηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος

¹⁵ περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατα αυτου δικην

¹⁶ προς ουσ απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιασ λαβοι περι του εγκληματος

¹⁷ συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξησ καθισασ επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα

¹⁸ περι ου σταθεντες οι κατηγοροι

ουδεμιαν αιτιαν επεφερον ων υπενουον εγω

¹⁹ ζητηματα δε τινα περι της ιδιασ δεισιδαιμονιασ ειχον προς αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος ον εφασκεν ο παυλος ζην

²⁰ απορουμενος δε εγω την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι τουτων

²¹ του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εωσ ου πεμψω αυτον προς καισαρα

²² αγριππασ δε προς τον φηστον εφη εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου

²³ τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικησ μετα πολλησ φαντασιασ και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε τοις χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατα εξοχην ουσιν της πολεωσ και κελευσαντος του φηστου ηχη ο παυλος

²⁴ και φησιν ο φηστος αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπαροντες ημιν ανδρες θεωρειτε τουτον περι ου παν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε επιβωντες μη δειν ζην αυτον μηκετι

²⁵ εγω δε καταλαβομενος μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον

²⁶ περι ου ασφαλεσ τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπωσ της ανακρισεωσ γενομενησ σχω τι γραψαι

²⁷ αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τασ κατα αυτου αιτιασ σημαναι

26

¹ αγριππασ δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλος απελογειτο εκτεινας την χειρα

² περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων απολογεισθαι σημερον

³ μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιουσ ηθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμωσ ακουσαι μου

4 την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοις ισασιν παντες οι ιουδαιοι

5 προγινωσκοντες με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εζησα φαρισαιος

6 και νυν επ ελπιδι της προσ τους πατερας επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενος

7 εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπιζει καταντησαι περι ης ελπιδος εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο ιουδαιων

8 τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει

9 εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προσ το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι

10 ο και εποιησα εν ιεροσολυμοις και πολλους των αγιων εγω φυλακαις κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον

11 και κατα πασας τας συναγωγας πολλακις τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον εως και εις τας εξω πολεις

12 εν οισ και πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της παρα των αρχιερων

13 ημερας μεσης κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φωσ και τους συν εμοι πορευομενους

14 παντων δε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προσ με και λεγουσαν τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ σκληρον σοι προσ κεντρα λακτιζειν

15 εγω δε ειπον τις ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεισ

16 αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου εις τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδεσ ων τε οφθησομαι σοι

17 εξαιρουμενος σε εκ του λαου και των εθνων εις ους εγω σε αποστελλω

18 ανοιξαι οφθαλμους αυτων του υποστρεψαι απο σκοτους εις φωσ και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων και

κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε

19 οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθησ τη ουρανω οπτασια

20 αλλα τοις εν δαμασκω πρωτον και ιεροσολυμοις εις πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιας εργα πρασσοντας

21 ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι

22 επικουριας ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσησ

23 ει παθητος ο χριστος ει πρωτος εξ αναστασεωσ νεκρων φωσ μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοις εθνεσιν

24 ταυτα δε αυτου απολογουμενος ο φηστος μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει

25 ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι

26 επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευσ προσ ον και παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τουτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν γωνια πεπραγμενον τουτο

27 πιστευεισ βασιλευ αγριππα τοις προφηταις οйда οτι πιστευεισ

28 ο δε αγριππασ προσ τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεισ χριστιανον γενεσθαι

29 ο δε παυλος ειπεν ευξαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντασ μου σημερον γενεσθαι τοιουτουσ οποιουσ καγω ειμι παρεκτος των δεσμων τουτων

30 και ταυτα ειποντοσ αυτου ανεστη ο βασιλευσ και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις

31 και αναχωρησαντες ελαλουν προσ αλληλουσ λεγοντες οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωπος ουτος

32 αγριππασ δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα

27

¹ ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις την ιταλιαν παρεδιδουν τον τε παυλον και τινασ ετερουσ δεσμωτασ εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρησ σεβαστησ

² επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντες πλειν τουσ κατα την ασιαν τοπουσ ανηχθημεν οντοσ συν ημιν αρισταρχου μακεδονοσ θεσσαλονικεωσ

³ τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα φιλανθρωπωσ τε ο ιουλιωσ τω παυλω χρησαμενοσ επετρεψεν προσ τουσ φιλουσ πορευθεντα επιμελειασ τυχειν

⁴ κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τουσ ανεμουσ ειναι εναντιουσ

⁵ το τε πελαγοσ το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα της λυκιασ

⁶ κακει ευρων ο εκατονταρχοσ πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημασ εισ αυτο

⁷ εν ικαναισ δε ημεραισ βραδυπλουουντες και μολισ γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντοσ ημασ του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην

⁸ μολισ τε παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εισ τοπον τινα καλουμενον καλουσ λιμενασ ω εγγυσ ην πολισ λασαια

⁹ ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντοσ ηδη επισφαλουσ του πλοοσ δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηγει ο παυλοσ

¹⁰ λεγων αυτοισ ανδρεσ θεωρω οτι μετα υβρεωσ και πολλησ ζημιασ ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν

¹¹ ο δε εκατονταρχησ τω κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοισ υπο του παυλου λεγομενοισ

¹² ανευθετου δε του λιμενοσ υπαρχοντοσ προσ παραχειμασιαν οι πλειουσ εθεντο βουλην αναχθηναι κακειθεν ει πωσ δυναιντο κατανησαντες εισ φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητησ βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον

¹³ υποπνευσαντοσ δε νοτου δοξαντες της προθεσεωσ κεκρατηκεναι αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην

¹⁴ μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτησ ανεμοσ τυφωνικοσ ο καλουμενοσ ευροκλυδω

¹⁵ συναρπασθεντοσ δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα

¹⁶ νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον κλαυδην μολισ ισχυσαμεν περικρατεισ γενεσθαι της σκαφησ

¹⁷ ην αραντες βοηθειαισ εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτην εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευοσ ουτωσ εφεροντο

¹⁸ σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβολην εποιοουντο

¹⁹ και τη τριτη αυτοχειρεσ την σκευην του πλοιου ερριψαμεν

²⁰ μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονασ ημερασ χειμωνοσ τε ουκ ολιγου επικειμενου λοιπον περιηρειτο πασα ελπισ του σωζεσθαι ημασ

²¹ πολλησ δε ασιτιασ υπαρχουσησ τοτε σταθεισ ο παυλοσ εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρεσ πειθαρχησαντασ μοι μη αναγεσθαι απο της κρητησ κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν

²² και τα νυν παραινω υμασ ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχησ ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου

²³ παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι αγγελοσ του θεου ου ειμι ω και λατρευω

²⁴ λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαρισται σοι ο θεοσ παντασ τουσ πλεοντασ μετα σου

²⁵ διο ευθυμειτε ανδρεσ πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτωσ εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι

²⁶ εισ νησον δε τινα δει ημασ εκπεσειν

²⁷ ωσ δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφορομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτοσ υπενοουν οι ναυται προσαγειν τινα αυτοισ χωραν

²⁸ και βολισαντες ευρον οργυιασ εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιασ δεκαπεντε

²⁹ φοβουμενοι τε μηπωσ εισ τραχεισ τοπουσ εκπεσωμεν εκ πρυμνησ ριψαντες αγκυρασ τεσσαρασ ηυχοντο ημεραν γενεσθαι

³⁰ των δε ναυτων ζητούντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ωσ εκ πρωρασ μελλοντων αγκυρασ εκτεινειν

³¹ ειπεν ο παυλοσ τω εκατονταρχη και

τοις στρατιωταισ εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεις σωθηναι ου δυνασθε

³² τοτε οι στρατιωται απεκοψαν τα σχοινια της σκαφησ και ειασαν αυτην εκπεσειν

³³ αχρι δε ου ημελλεν ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντασ μεταλαβειν τροφησ λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι

³⁴ διο παρακαλω υμασ προσλαβειν τροφησ τουτο γαρ προσ της υμετερασ σωτηριασ υπαρχει ουδενοσ γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλησ πεσειται

³⁵ ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασασ ηρξατο εσθειν

³⁶ ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφησ

³⁷ ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσαι εβδομηκοντα εξ

³⁸ κορεσθεντες δε της τροφησ εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν

³⁹ οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευσαντο ει δυνατον εξωσαι το πλοιον

⁴⁰ και τασ αγκυρασ περιελοντες ειων εις την θαλασσαν αμα ανεντες τασ ζευκτηριασ των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμονα τη πνεουση κατειχον εις τον αιγιαλον

⁴¹ περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτοσ η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιασ των κυματων

⁴² των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τουσ δεσμωτασ αποκτεινωσιν μη τισ εκκολυμβησασ διαφυγη

⁴³ ο δε εκατονταρχοσ βουλομενοσ διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτοουσ του βουληματοσ εκελευσεν τε τουσ δυναμενοουσ κολυμβαν απορριψαντασ πρωτουσ επι την γην εξιεναι

⁴⁴ και τουσ λοιπουσ ουσ μεν επι σανισιν ουσ δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτωσ εγενετο παντασ διασωθηναι επι την γην

² οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναφαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντασ ημασ δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχοσ

³ συστρεψαντοσ δε του παυλου φρυγανων πληθοσ και επιθεντοσ επι την πυραν εχιδνα εκ της θερμησ διεξελθουσα καθηψεν της χειροσ αυτου

⁴ ωσ δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειροσ αυτου ελεγον προσ αλληλουσ παντωσ φονευσ εστιν ο ανθρωποσ ουτοσ ον διασωθεντα εκ της θαλασσησ η δικη ζην ουκ ειασεν

⁵ ο μεν ουν αποτιναξασ το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον

⁶ οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν αποπον εις αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι ελεγον θεον αυτον ειναι

⁷ εν δε τοισ περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω οσ αναδεξαμενοσ ημασ τρεισ ημερασ φιλοφρονωσ εξενισεν

⁸ εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοισ και δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προσ ον ο παυλοσ εισελθων και προσευξαμενοσ επιθεισ τασ χειρασ αυτω ιασατο αυτον

⁹ τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι οι εχοντες ασθeneιασ εν τη νησω προσηρχοντο και εθεραπειοντο

¹⁰ οι και πολλαιοσ τιμαιοσ ετιμησαν ημασ και αναγομενοισ επεθεντο τα προσ την χρειαν

¹¹ μετα δε τρεισ μηνασ ηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκουροισ

¹² και καταχθεντες εις συρακουσασ επεμειναμεν ημερασ τρεισ

¹³ οθεν περιελθοντες κατηντησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεριοι ηλθομεν εις ποτιολουσ

¹⁴ ου ευροντες αδελφουσ παρεκληθημεν επ αυτοισ επιμειναι ημερασ επτα και ουτωσ εις την ρωμην ηλθομεν

¹⁵ κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων εξηλθον εις απαντησιν ημιν αχρι αππιου φορου και τριων ταβερνων ουσ ιδων ο παυλοσ ευχαριστησασ τω θεω ελαβεν θαρσοσ

¹⁶ οτε δε ηλθομεν εις ρωμην ο

28

¹ και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη η νησοσ καλειται

εκατονταρχος παρεδωκεν τους δεσμιους τω στρατοπεδαρχη τω δε παυλω επιτραπη μενειν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη

17 εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους ανδρες αδελφοι εγω ουδεν εναντιον ποιησασ τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωοις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων

18 οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι

19 αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορησαι

20 δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι

21 οι δε προς αυτον ειπον ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον

22 αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται

23 ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οιοι εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους τα περι του ιησου απο τε του νομου μωυσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας

24 και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοιοι δε ηπιστουν

25 ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντοσ του παυλου ρημα εν οτι καλωσ το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας ημων

26 λεγον πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε

27 επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμοουσ αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοιοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και

επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτουσ

28 γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοιοι εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται

29 και ταυτα αυτου ειποντοσ απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοιοι συζητησιν

30 εμεινεν δε ο παυλοσ διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντασ τους εισπορευομενοουσ προς αυτον

31 κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρρησιασ ακωλυτωσ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

¹ παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου

² ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις

³ περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα

⁴ του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνησ εξ αναστασεωσ νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων

⁵ δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεωσ εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου

⁶ εν οισ εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου

⁷ πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου

⁸ πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω

⁹ μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ωσ αδιαλειπτωσ μνειαν υμων ποιουμαι

¹⁰ παντοτε επι των προσευχωσ μου δεομενοσ ει πως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμασ

¹¹ επιποθω γαρ ιδειν υμασ ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμασ

¹² τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια τησ εν αλληλοις πιστεωσ υμων τε και εμου

¹³ ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι πολλακις προεθεμην ελθειν προς υμασ και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθωσ και εν τοις λοιποισ εθνεσιν

¹⁴ ελλησιν τε και βαρβαροις σοφοις τε και ανοητοις οφειλετησ ειμι

¹⁵ ουτωσ το κατ εμε προθυμον και υμιν τοις εν ρωμη ευαγγελισασθαι

¹⁶ ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι

¹⁷ δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεωσ εις πιστιν καθωσ γεγραπται ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται

¹⁸ αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων

¹⁹ διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοις ο γαρ θεοσ αυτοις εφανερωσεν

²⁰ τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεωσ κοσμου τοις ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιος αυτου δυναμις και θειοτησ εις το ειναι αυτουσ αναπολογητουσ

²¹ διοτι γνοντεσ τον θεον ουχ ωσ θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοις διαλογισμοισ αυτων και εσκοτισθη η ασυνετοσ αυτων καρδια

²² φασκοντεσ ειναι σοφοι εμωρανθησαν

²³ και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονοσ φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων

²⁴ διο και παρεδωκεν αυτουσ ο θεοσ εν ταισ επιθυμιαισ των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοις

²⁵ οιτινεσ μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν ευλογητοσ εις τουσ αιωνασ αμην

²⁶ δια τουτο παρεδωκεν αυτουσ ο θεοσ εις παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησην εις την παρα φυσιν

²⁷ ομοιωσ τε και οι αρρενεσ αφεντεσ την φυσικην χρησην τησ θηλειασ εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλουσ αρσενεσ εν αρσεσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει τησ πλανησ αυτων εν εαυτοις απολαμβανοντεσ

²⁸ και καθωσ ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτουσ ο θεοσ εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηκοντα

²⁹ πεπληρωμενουσ παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστουσ φθονου φονου εριδοσ δολου κακοηθειασ ψιθυριστασ

³⁰ καταλαλουσ θεοστυγεισ υβριστασ

υπερηφανους αλαζονας εφευρετας κακων γονευσιν απειθεισ

³¹ ασυνετους ασυνθετους αστοργους ασπονδους ανελεημονας

³² οιτινες το δικαιωμα του θεου επιγοντες οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρασσουσιν

2

¹ διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πας ο κρινων εν ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γαρ αυτα πρασσεις ο κρινων

² οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρασσοντας

³ λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τους τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου

⁴ η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχησ και της μακροθυμιασ καταφρονεις αγνων οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει

⁵ κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργησ και αποκαλυψεωσ και δικαιοκρισιασ του θεου

⁶ οσ αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου

⁷ τοις μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζωην αιωνιον

⁸ τοις δε εξ εριθειας και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοισ δε τη αδικια θυμοσ και οργη

⁹ θλιψισ και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτον και ελληνοσ

¹⁰ δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι

¹¹ ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω

¹² οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται

¹³ ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιωθησονται

¹⁴ οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσηι τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοισ εισιν νομοσ

¹⁵ οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταισ καρδιαισ αυτων συμμαρτυρουσησ αυτων της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων

¹⁶ εν ημερα οτε κρινει ο θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου

¹⁷ ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω

¹⁸ και γινωσκεισ το θελημα και δοκιμαζεις τα διαφεροντα κατηχουμενοσ εκ του νομου

¹⁹ πεποιθασ τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φωσ των εν σκοτει

²⁰ παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ και της αληθειασ εν τω νομω

²¹ ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο κηρυσσων μη κλεπτεισ κλεπτεισ

²² ο λεγων μη μοιχευεισ μοιχευεισ ο βδελυσσομενοσ τα ειδωλα ιεροσυλεισ

²³ οσ εν νομω καυχασαι δια της παραβασεωσ του νομου τον θεον ατιμαζεισ

²⁴ το γαρ ονομα του θεου δι υμασ βλασφημειται εν τοις εθνεσιν καθωσ γεγραπται

²⁵ περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσησ εαν δε παραβατησ νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν

²⁶ εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εις περιτομην λογισθησεται

²⁷ και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και περιτομησ παραβατην νομου

²⁸ ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη

²⁹ αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαينوσ ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3

¹ τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τισ η ωφελεια της περιτομησ

² πολυ κατα παντα τροπον πρωτον μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου

³ τι γαρ ει ηπιστησαν τινεσ μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει

⁴ μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεοσ αληθησ πασ δε ανθρωποσ ψευστησ καθωσ

γεγραπται οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κρινεσθαι σε

⁵ ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικος ο θεος ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπον λεγω

⁶ μη γενοιτο επει πως κρινει ο θεος τον κοσμον

⁷ ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εις την δοξαν αυτου τι ετι καγω ως αμαρτωλος κρινομαι

⁸ και μη καθως βλασφημουμεθα και καθως φασιν τινες ημας λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν

⁹ τι ουν προεχομεθα ου παντως προητιασαμεθα γαρ ιουδαιους τε και ελληνας παντας υφ αμαρτιαν ειναι

¹⁰ καθως γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιος ουδε εις

¹¹ ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον

¹² παντες εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος

¹³ ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν ιοσ ασπιδων υπο τα χειλη αυτων

¹⁴ ων το στομα αρας και πικριας γεμει

¹⁵ οξεισ οι ποδες αυτων εκχεαι αιμα

¹⁶ συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων

¹⁷ και οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν

¹⁸ ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων

¹⁹ οιδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πασ ο κοσμος τω θεω

²⁰ διοτι εξ εργαων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσις αμαρτιας

²¹ νυνι δε χωρις νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων

²² δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ ιησου χριστου εις παντας και επι παντας τους πιστευοντας ου γαρ εστιν διαστολη

²³ παντες γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξης του θεου

²⁴ δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεωσ της εν χριστω ιησου

²⁵ ον προεθετο ο θεος ιλαστηριον δια της πιστεωσ εν τω αυτου αιματι εις ενδειξιν

της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων

²⁶ εν τη ανοχη του θεου προσ ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν καιρω εις το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ ιησου

²⁷ που ουν η καυχησις εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργαων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ

²⁸ λογιζομεθα ουν πιστει δικαιουσθαι ανθρωπον χωρις εργαων νομου

²⁹ η ιουδαιων ο θεος μονον ουχι δε και εθνων ναι και εθνων

³⁰ επειπερ εις ο θεος οσ δικαιωσει περιτομην εκ πιστεωσ και ακροβυστιαν δια της πιστεωσ

³¹ νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεωσ μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4

¹ τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα

² ει γαρ αβρααμ εξ εργαων εδικαιωθη εχει καυχημα αλλ ου προσ τον θεον

³ τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην

⁴ τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα

⁵ τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην

⁶ καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρις εργαων

⁷ μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι

⁸ μακαριος ανηρ ω ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν

⁹ ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εις δικαιοσυνην

¹⁰ πως ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια

¹¹ και σημειον ελαβεν περιτομης σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια εις το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιας εις το λογισθηναι και αυτοις την δικαιοσυνην

12 και πατερα περιτομησ τοισ ουκ εκ περιτομησ μονον αλλα και τοισ στοιχουσιν τοισ ιχνεσιν της πιστεωσ της εν τη ακροβυστια του πατροσ ημων αβρααμ

13 ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου το κληρονομον αυτον ειαι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνησ πιστεωσ

14 ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστισ και κατηγορηται η επαγγελια

15 ο γαρ νομοσ οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομοσ ουδε παραβασισ

16 δια τουτο εκ πιστεωσ ινα κατα χαριν εις το ειαι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεωσ αβρααμ οσ εστιν πατηρ παντων ημων

17 καθωσ γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντοσ τουσ νεκρουσ και καλουντοσ τα μη οντα ωσ οντα

18 οσ παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτωσ εσται το σπερμα σου

19 και μη ασθηνησασ τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νενεκρωμενον εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν της μητρασ σαρρασ

20 εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ δοξαν τω θεω

21 και πληροφορηθεισ οτι ο επηγγελται δυνατοσ εστιν και ποιησαι

22 διο και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην

23 ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω

24 αλλα και δι ημασ οισ μελλει λογιζεσθαι τοισ πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων

25 οσ παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων

5

1 δικαιοθεντεσ ουν εκ πιστεωσ ειρηνην εχομεν προσ τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου

2 δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν τη πιστει εις την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξησ του θεου

3 ου μονον δε αλλα και καυχωμεθα εν ταισ θλιψεσιν ειδοτεσ οτι η θλιψισ υπομονην κατεργαζεται

4 η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα

5 η δε ελπισ ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ καρδιαισ ημων δια πνευματοσ αγιου του δοθεντοσ ημιν

6 ετι γαρ χριστοσ οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασεβων απεθανεν

7 μολισ γαρ υπερ δικαιου τισ αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα αποθανειν

8 συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημασ ο θεοσ οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστοσ υπερ ημων απεθανεν

9 πολλω ουν μαλλον δικαιοθεντεσ νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργησ

10 ει γαρ εχθροι οντεσ κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντεσ σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου

11 ου μονον δε αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν

12 δια τουτο ωσπερ δι ενοσ ανθρωπου η αμαρτια εις τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιασ ο θανατοσ και ουτωσ εις παντασ ανθρωπουσ ο θανατοσ διηλθεν εφ ω παντεσ ημαρτον

13 αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογειται μη οντοσ νομου

14 αλλ εβασιλευσεν ο θανατοσ απο αδαμ μεχρι μουσεωσ και επι τουσ μη αμαρτησαντασ επι τω ομοιωματι της παραβασεωσ αδαμ οσ εστιν τυποσ του μελλοντοσ

15 αλλ ουχ ωσ το παραπτωμα ουτωσ και το χαρισμα ει γαρ τω του ενοσ παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρισ του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενοσ ανθρωπου ιησου χριστου εις τουσ πολλουσ επερισσευσεν

16 και ουχ ωσ δι ενοσ αμαρτησαντοσ το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενοσ εις κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματον εις δικαιομα

17 ει γαρ τω του ενοσ παραπτωματι ο θανατοσ εβασιλευσεν δια του ενοσ πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτοσ και της δωρεασ της δικαιοσυνησ λαμβανοντεσ εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενοσ ιησου

χριστου

¹⁸ αρα ουν ωσ δι ενος παραπτωματος εισ παντας ανθρωπους εισ κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιωματος εισ παντας ανθρωπους εισ δικαιωσιν ζωης

¹⁹ ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι

²⁰ νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρις

²¹ ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εισ ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6

¹ τι ουν ερουμεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση

² μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πως ετι ζησομεν εν αυτη

³ η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εισ χριστον ιησουν εισ τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν

⁴ συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εισ τον θανατον ινα ωσπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν

⁵ ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεως εσομεθα

⁶ τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια

⁷ ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας

⁸ ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω

⁹ ειδοτες οτι χριστος εγερθη εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει

¹⁰ ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζη τω θεω

¹¹ ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

¹² μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εισ το υπακουειν αυτη εν ταις επιθυμιας αυτου

¹³ μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ωσ εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω

¹⁴ αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν

¹⁵ τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο

¹⁶ ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εισ υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εισ θανατον η υπακοης εισ δικαιοσυνην

¹⁷ χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εισ ον παρεδοθητε τυπον διδαχης

¹⁸ ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη

¹⁹ ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εισ την ανομιαν ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εισ αγιασμον

²⁰ οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη

²¹ τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος

²² νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εισ αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον

²³ τα γαρ οψωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7

¹ η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ζη

² η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθانه ο ανηρ κατηρηται απο του νομου του ανδρος

³ αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλισ χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθانه ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω

⁴ ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εισ το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω

⁵ οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσιν ημων εισ το καρποφορησαι τω θανατω

⁶ νυνι δε κατηργηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος

⁷ τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησης

⁸ αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν χωρισ γαρ νομου αμαρτια νεκρα

⁹ εγω δε εξων χωρισ νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον

¹⁰ και ευρεθη μοι η εντολη η εισ ζωνη αυτη εισ θανατον

¹¹ η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν

¹² ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη

¹³ το ουν αγαθον εμοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης

¹⁴ οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν

¹⁵ ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω

¹⁶ ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος

¹⁷ νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια

¹⁸ οιδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω

¹⁹ ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω

²⁰ ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν εμοι αμαρτια

²¹ ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται

²² συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον

²³ βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου

²⁴ ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τις με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου

²⁵ ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτοσ εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

8

¹ ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα

² ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου

³ το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι

⁴ ινα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα

⁵ οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος

⁶ το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη

⁷ διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εισ θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται

⁸ οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται

⁹ υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τις πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου

¹⁰ ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην

¹¹ ει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το ενοικουν αυτου πνευμα εν υμιν

¹² αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην

13 ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε

14 οσοι γαρ πνευματι θεου αγωνται ουτοι εισιν υιοι θεου

15 ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειασ παλιν εισ φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιασ εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ

16 αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου

17 ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν

18 λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προσ την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημασ

19 η γαρ αποκαρδοκια της κτισεωσ την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται

20 τη γαρ ματαιοτητι η κτισισ υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι

21 οτι και αυτη η κτισισ ελευθερωθησεται απο της δουλειασ της φθορασ εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου

22 οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισισ συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν

23 ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοισ στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων

24 τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπισ ο γαρ βλεπει τισ τι και ελπίζει

25 ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονησ απεκδεχομεθα

26 ωσαυτωσ δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταισ ασθενειαισ ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοίσ αλαλητοισ

27 ο δε ερευνων τας καρδιασ οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων

28 οιδαμεν δε οτι τοισ αγαπωσιν τον θεον παντα 3956 A-APN συνεργει εις αγαθον τοισ κατα προθεσιν κλητοισ ουσιν

29 οτι ουσ προεγνω και προωρισεν

συμμορφουσ της εικονοσ του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοισ αδελφοισ

30 ουσ δε προωρισεν τουτουσ και εκαλεσεν και ουσ εκαλεσεν τουτουσ και εδικαιωσεν ουσ δε εδικαιωσεν τουτουσ και εδοξασεν

31 τι ουν ερουμεν προσ ταυτα ει ο θεοσ υπερ ημων τισ καθ ημων

32 οσ γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πωσ ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται

33 τισ εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου θεοσ ο δικαιων

34 τισ ο κατακρινων χριστοσ ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεισ οσ και εστιν εν δεξια του θεου οσ και εντυγχανει υπερ ημων

35 τισ ημασ χωρισει απο της αγαπησ του χριστου θλιψισ η στενοχωρια η διωγμοσ η λιμοσ η γυμνοτησ η κινδυνοσ η μαχαιρα

36 καθωσ γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ωσ προβατα σφαγησ

37 αλλ εν τουτοισ πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντοσ ημασ

38 πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατοσ ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε αρχαι ουτε δυναμεισ ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα

39 ουτε υψωμα ουτε βαθοσ ουτε τισ κτισισ ετερα δυνησεται ημασ χωρισαι απο της αγαπησ του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9

1 αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυροσησ μοι της συνειδησεωσ μου εν πνευματι αγιω

2 οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτοσ οδυνη τη καρδια μου

3 ευχομην γαρ αυτοσ εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα

4 οιτινεσ εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρευια και αι επαγγελιαι

5 ων οι πατερεσ και εξ ων ο χριστοσ το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεοσ ευλογητοσ εις τουσ αιωνασ αμην

6 ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογοσ του θεου ου γαρ παντεσ οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ

⁷ ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντες τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα

⁸ τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εις σπερμα

⁹ επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος

¹⁰ ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενοσ κοιτην εχουσα ισαακ του πατροσ ημων

¹¹ μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η κατ εκλογην προθεσισ του θεου μενη ουκ εξ εργων αλλ εκ του καλουντοσ

¹² ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι

¹³ καθωσ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα

¹⁴ τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο

¹⁵ τω γαρ μωυση λεγει ελεησω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω

¹⁶ αρα ουν ου του θελοντοσ ουδε του τρεχοντοσ αλλα του ελεουντοσ θεου

¹⁷ λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα σε οπωσ ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπωσ διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη

¹⁸ αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει

¹⁹ ερεισ ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τισ ανθεστηκεν

²⁰ μενουγγε ω ανθρωπε συ τισ ει ο ανταποκρινομενοσ τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησασ ουτωσ

²¹ η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευσ του πηλου εκ του αυτου φυραματοσ ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευοσ ο δε εις ατιμιαν

²² ει δε θελων ο θεοσ ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργησ κατηρτισμενα εις απωλειαν

²³ και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξησ αυτου επι σκευη ελεουσ α προητοιμασεν εις δοξαν

²⁴ ουσ και εκαλεσεν ημασ ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων

²⁵ ωσ και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην

²⁶ και εσται εν τω τοπω ου ερρηθη αυτοισ ου λαοσ μου υμεισ εκει κληθησονται υιοι

θεου ζωντοσ

²⁷ ησαια δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμοσ των υιων ισραηλ ωσ η αμμοσ της θαλασσησ το καταλειμμα σωθησεται

²⁸ λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον ποιησει κυριοσ επι της γησ

²⁹ και καθωσ προειρηκεν ησαια ει μη κυριοσ σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ωσ σοδομα αν εγεννηθημεν και ωσ γομορρα αν ωμοιωθημεν

³⁰ τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεωσ

³¹ ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνησ εις νομον δικαιοσυνησ ουκ εφθασεν

³² δια τι οτι ουκ εκ πιστεωσ αλλ ωσ εξ εργων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκομματοσ

³³ καθωσ γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματοσ και πετραν σκανδαλου και πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10

¹ αδελφοι η μεν ευδοκια της εμησ καρδιασ και η δεησισ η προσ τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εις σωτηριαν

² μαρτυρω γαρ αυτοισ οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν

³ αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν

⁴ τελοσ γαρ νομου χριστοσ εις δικαιοσυνην παντι τω πιστευοντι

⁵ μωυσησ γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησασ αυτα ανθρωποσ ζησεται εν αυτοισ

⁶ η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ουτωσ λεγει μη ειπησ εν τη καρδια σου τισ αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν

⁷ η τισ καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν

⁸ αλλα τι λεγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεωσ ο κηρυσσομεν

⁹ οτι εαν ομολογησησ εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστευσησ εν τη καρδια σου οτι ο θεοσ αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση

10 καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν

11 λεγει γαρ η γραφη πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται

12 ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνοσ ο γαρ αυτοσ κυριοσ παντων πλουτων εισ παντασ τουσ επικαλουμενουσ αυτον

13 πασ γαρ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται

14 πωσ ουν επικαλεσονται εισ ον ουκ επιστευσαν πωσ δε πιστευσουσιν ου ουκ ηκουσαν πωσ δε ακουσουσιν χωρισ κηρυσσοντοσ

15 πωσ δε κηρυξουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθωσ γεγραπται ωσ ωραιοι οι ποδεσ των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα

16 αλλ ου παντεσ υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησαιασ γαρ λεγει κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων

17 αρα η πιστισ εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματοσ θεουσ

18 αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εισ πασαν την γην εξηλθεν ο φθογγοσ αυτων και εισ τα περατα τησ οικουμενησ τα ρηματα αυτων

19 αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτοσ μωυσησ λεγει εγω παραζηλωσω υμασ επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμασ

20 ησαιασ δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοισ εμε μη ζητουσιν εμφανησ εγενομην τοισ εμε μη επερωτωσιν

21 προσ δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τασ χειρασ μου προσ λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11

1 λεγω ουν μη απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτησ ειμι εκ σπερματοσ αβρααμ φυλησ βενιαμιν

2 ουκ απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου ον προεγνω η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ωσ εντυγχανει τω θεω κατα του ισραηλ λεγων

3 κυριε τουσ προφητασ σου απεκτειναν και τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονοσ και ζητουσιν την ψυχην μου

4 αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμοσ κατελιπον εμαυτω επτακιςχιλιουσ ανδρασ οιτινεσ ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ

5 ουτωσ ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτοσ γεγονεν

6 ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρισ ουκετι γινεται χαρισ ει δε εξ εργων ουκετι εστιν χαρισ επει το εργον ουκετι εστιν εργον

7 τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν

8 καθωσ γεγραπται εδωκεν αυτοισ ο θεοσ πνευμα κατανυξεωσ οφθαλμουσ του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ τησ σημερον ημερασ

9 και δαυιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εισ παγιδα και εισ θηραν και εισ σκανδαλον και εισ ανταποδομα αυτοισ

10 σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντοσ συγκαμψον

11 λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωματι η σωτηρια τοισ εθνεσιν εισ το παραζηλωσαι αυτοισ

12 ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτοσ κοσμου και το ηττημα αυτων πλουτοσ εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων

13 υμιν γαρ λεγω τοισ εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολοσ την διακονιαν μου δοξαζω

14 ει πωσ παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινασ εξ αυτων

15 ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η προσληψισ ει μη ζωη εκ νεκρων

16 ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι

17 ει δε τινεσ των κλαδων εξεκλασθησαν συ δε αγριελαιοσ ων ενεκεντρισθησ εν αυτοισ και συγκοινωνοσ τησ ριζησ και τησ πιστητοσ τησ ελαιασ εγενου

18 μη κατακαυχω των κλαδων ει δε κατακαυχασαι ου συ την ριζαν βασταζεισ αλλ η ριζα σε

19 ερεισ ουν εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω

20 καλωσ τη απιστια εξεκλασθησαν συ δε τη πιστει εστηκασ μη υψηλοφρονει αλλα φοβου

21 ει γαρ ο θεοσ των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο μηπωσ ουδε σου φεισεται

22 ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου επι μεν τουσ πεσοντασ αποτομιαν

επι δε σε χρηστοτητα εαν επιμεινησ τη χρηστοτητι επει και συ εκκοπηση

²³ και εκεινοι δε εαν μη επιμεινωσιν τη απιστια εγκεντρισησονται δυνατος γαρ ο θεος εστιν παλιν εγκεντρισαι αυτους

²⁴ ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπησ αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισησ εισ καλλιελαιον ποσω μαλλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισησονται τη ιδια ελαια

²⁵ ου γαρ θελω υμασ αγνοειν αδελφοι το μυστηριον τουτο ινα μη ητε παρ εαυτοισ φρονιμοι οτι πωρωσισ απο μερουσ τω ισραηλ γεγονεν αχρι ου το πληρωμα των εθνων εισελθη

²⁶ και ουτωσ πασ ισραηλ σωθησεται καθωσ γεγραπται ηξει εκ σιων ο ρυομενος και αποστρεψει ασεβειας απο ιακωβ

²⁷ και αυτη αυτοισ η παρ εμου διαθηκη οταν αφελωμαι τασ αμαρτιασ αυτων

²⁸ κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμασ κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τουσ πατερασ

²⁹ αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησισ του θεου

³⁰ ωσπερ γαρ και υμεισ ποτε ηπειθησατε τω θεω νυν δε ηληθητε τη τουτων απειθεια

³¹ ουτωσ και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι ελεηθωσιν

³² συνεκλεισεν γαρ ο θεος τουσ παντασ εισ απειθειαν ινα τουσ παντασ ελεηση

³³ ω βαθωσ πλουτου και σοφιασ και γνωσεωσ θεου ωσ ανεξερευνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου

³⁴ τισ γαρ εγνω νουν κυριου η τισ συμβουλοσ αυτου εγενετο

³⁵ η τισ προεδωκεν αυτω και ανταποδοθησεται αυτω

³⁶ οτι εξ αυτου και δι αυτου και εισ αυτον τα παντα αυτω η δοξα εισ τουσ αιωνασ αμην

12

¹ παρακαλω ουν υμασ αδελφοι δια των οικτιρμων του θεου παραστησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω την λογικην λατρειαν υμων

² και μη συσχηματιζεσθαι τω αιωνι τουτω αλλα μεταμορφουσθαι τη ανακαινωσει του νοουσ υμων εισ το δοκιμαζειν υμασ τι το θελημα του θεου το αγαθον και ευαρεστον και τελειον

³ λεγω γαρ δια της χαριτωσ της δοθεισησ μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν αλλα φρονειν εισ το σωφρονειν εκαστω ωσ ο θεοσ εμερισην μετρον πιστεωσ

⁴ καθαπερ γαρ εν ενι σωματι μελη πολλα εχομεν τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν

⁵ ουτωσ οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω ο δε καθ εισ αλληλων μελη

⁶ εχοντεσ δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθεισαν ημιν διαφορα ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεωσ

⁷ ειτε διακονιαν εν τη διακονια ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια

⁸ ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει ο μεταδιδουσ εν απλοτητι ο προισταμενοσ εν σπουδη ο ελεων εν ιλαροτητι

⁹ η αγαπη ανυποκριτωσ αποστυγουντεσ το πονηρον κολλωμενοι τω αγαθω

¹⁰ τη φιλαδελφια εισ αλληλουσ φιλοστοργοι τη τιμη αλληλουσ προηγουμενοι

¹¹ τη σπουδη μη οκνηροι τω πνευματι ζεοντεσ τω κυριω δουλευοντεσ

¹² τη ελπιδι χαιροντεσ τη θλιψει υπομενοντεσ τη προσευχη προσκαρτερουντεσ

¹³ ταισ χρειασι των αγιων κοινωνουντεσ την φιλοξενιαν διωκοντεσ

¹⁴ ευλογειτε τουσ διωκοντασ υμασ ευλογειτε και μη καταρασθε

¹⁵ χαιρειν μετα χαιροντων και κλαιειν μετα κλαιοντων

¹⁶ το αυτο εισ αλληλουσ φρονουντεσ μη τα υψηλα φρονουντεσ αλλα τοισ ταπεινοισ συναπαγομενοι μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοισ

¹⁷ μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντεσ προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων

¹⁸ ει δυνατον το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντεσ

¹⁹ μη εαυτουσ εκδικουντεσ αγαπητοι αλλα δοτε τοπον τη οργη γεγραπται γαρ εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριοσ

²⁰ εαν ουν πεινα ο εχθροσ σου ψωμιζε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακασ πυροσ σωρευσεισ επι την κεφαλην αυτου

²¹ μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13

¹ πασα ψυχη εξουσιασ υπερχουσαισ υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν

² ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα ληψονται

³ οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεισ δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εξ αυτησ

⁴ θεου γαρ διακονος εστιν σοι εισ το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ εικη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονος εστιν εκδικος εισ οργην τω το κακον πρασσουντι

⁵ διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν

⁶ δια τουτο γαρ και φορουσ τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εισ αυτο τουτο προσκαρτερουντες

⁷ αποδοτε ουν πασιν τασ οφειλασ τω τον φορον τον φορον τω το τελος το τελος τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην

⁸ μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλους ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν

⁹ το γαρ ου μοιχευσεισ ου φονευσεισ ου κλειψεισ ουκ επιθυμησεισ και ει τισ ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον

¹⁰ η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη

¹¹ και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ημασ ηδη εξ υπνου εγερθηναι νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν

¹² η νυξ προεκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτουσ και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτοσ

¹³ ωσ εν ημερα ευσχημονωσ περιπατησωμεν μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ μη κωμοισ και μεθαισ μη κοιταισ και ασελγειαισ μη εριδι και ζηλω

¹⁴ αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και της σαρκοσ προνοιαν μη ποιεισθε εισ επιθυμιασ

14

¹ τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εισ διακρισεισ

διαλογισμων

² οσ μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει

³ ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινετω ο θεοσ γαρ αυτον προσελαβετο

⁴ συ τισ ει ο κρινων αλλοτριον οικετην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατοσ γαρ εστιν ο θεοσ στησαι αυτον

⁵ οσ μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν οσ δε κρινει πασαν ημεραν εκαστοσ εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω

⁶ ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ου φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστηει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστηει τω θεω

⁷ ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεις εαυτω αποθνησκει

⁸ εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν

⁹ εισ τουτο γαρ χριστοσ και απεθανεν και ανεστη και εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση

¹⁰ συ δε τι κρινεισ τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεισ τον αδελφον σου παντεσ γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου

¹¹ γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριοσ οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω

¹² αρα ουν εκαστοσ ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω

¹³ μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν αλλα τουτο κρινατε μαλλον το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον

¹⁴ οιδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον

¹⁵ ει δε δια βρωμα ο αδελφοσ σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεισ μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστοσ απεθανεν

¹⁶ μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον

¹⁷ ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσισ και ποσισ αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω

¹⁸ ο γαρ εν τουτοισ δουλευων τω χριστω ευαρεστοσ τω θεω και δοκιμοσ τοισ ανθρωποισ

¹⁹ αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλουσ

²⁰ μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι

²¹ καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθenei

²² συ πιστιν εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει

²³ ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεωσ παν δε ο ουκ εκ πιστεωσ αμαρτια εστιν

²⁴ τω δε δυναμενω υμασ στηριζαι κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονιοσ αιωνιοισ σεσιγημενου

²⁵ φανερωθεντοσ δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεωσ εις παντα τα εθνη γνωρισθεντοσ

²⁶ μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τουσ αιωνασ αμην

15

¹ οφειλομεν δε ημεισ οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοισ αρεσκειν

² εκαστοσ ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προσ οικοδομην

³ και γαρ ο χριστοσ ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθωσ γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε

⁴ οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονησ και δια της παρακλησεωσ των γραφων την ελπιδα εχωμεν

⁵ ο δε θεοσ της υπομονησ και της παρακλησεωσ δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοισ κατα χριστον ιησουν

⁶ ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου

⁷ διο προσλαμβανεσθε αλληλουσ καθωσ και ο χριστοσ προσελαβετο υμασ εις δοξαν θεου

⁸ λεγω δε χριστον ιησουν διακονον γεγενησθαι περιτομησ υπερ αληθειασ θεου εις το βεβαιωσαι τασ επαγγελιασ των πατερων

⁹ τα δε εθνη υπερ ελεουσ δοξασαι τον θεον καθωσ γεγραπται δια τουτο

εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω

¹⁰ και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου

¹¹ και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντεσ οι λαοι

¹² και παλιν ησαιασ λεγει εσται η ριζα του ιεσσα και ο ανισταμενοσ αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν

¹³ ο δε θεοσ της ελπιδοσ πληρωσαι υμασ πασησ χαρασ και ειρηνησ εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμασ εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματοσ αγιου

¹⁴ πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτοσ εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνησ πεπληρωμενοι πασησ γνωσεωσ δυναμενοι και αλλουσ νουθετειν

¹⁵ τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερουσ ωσ επαναμιμνησκων υμασ δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου

¹⁶ εις το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εις τα εθνη ιερουργοντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτοσ ηγιασμενη εν πνευματι αγιω

¹⁷ εχω ουν καυχησιν εν χριστω ιησου τα προσ τον θεον

¹⁸ ου γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστοσ δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω

¹⁹ εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματοσ θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου

²⁰ ουτωσ δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστοσ ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω

²¹ αλλα καθωσ γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν

²² διο και ενεκοπτομην τα πολλα του ελθειν προσ υμασ

²³ νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοισ κλιμασιν τουτοισ επιποθιαν δε εχων του ελθειν προσ υμασ απο πολλων ετων

²⁴ ωσ εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προσ υμασ ελπιζω γαρ διαπορευομενοσ θεασασθαι υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερουσ εμπλησθω

25 νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοις αγιοις

26 ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιησασθαι εις τους πτωχους των αγιων των εν ιερουσαλημ

27 ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων εκοινωνησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι αυτοις

28 τουτο ουν επιτελεσασ και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν

29 οιδα δε οτι ερχομενος προς υμας εν πληρωματι ευλογιας του ευαγγελιου του χριστου ελευσομαι

30 παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον

31 ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος γενηται τοις αγιοις

32 ινα εν χαρα ελθω προς υμας δια θεληματος θεου και συναναπαυσωμαι υμιν

33 ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16

1 συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιας της εν κεγχραις

2 ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιωσ των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και αυτου εμου

3 ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τους συνεργους μου εν χριστω ιησου

4 οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησαι των εθνων

5 και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου ος εστιν απαρχη της αχαιας εις χριστον

6 ασπασασθε μαριαμ ητις πολλα εκοπιασεν εις ημας

7 ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχμαλωτους μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω

8 ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω

9 ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου

10 ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου

11 ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τους εκ των ναρκισσου τους οντας εν κυριω

12 ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω ασπασασθε περσιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω

13 ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου

14 ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τους συν αυτοις αδελφους

15 ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τους συν αυτοις παντας αγιους

16 ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμας αι εκκλησαι του χριστου

17 παρακαλω δε υμας αδελφοι σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεις εμαθετε ποιουντας και εκκλινατε απ αυτων

18 οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων

19 η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο χαιρω ουν το εφ υμιν θελω δε υμας σοφους μεν εινα εις το αγαθον ακεραιους δε εις το κακον

20 ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων

21 ασπαζονται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου

22 ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην εν κυριω

23 ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και της εκκλησιας ολησ ασπαζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολεωσ και κουαρτος ο αδελφος

24 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

¹ παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθενης ο αδελφος

² τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων

³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου

⁵ οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει

⁶ καθωσ το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν

⁷ ωστε υμασ μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου

⁸ οσ και βεβαιωσει υμασ εωσ τελουσ ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου

⁹ πιστοσ ο θεοσ δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων

¹⁰ παρακαλω δε υμασ αδελφοι δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντεσ και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη

¹¹ εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοησ οτι εριδες εν υμιν εισιν

¹² λεγω δε τουτο οτι εκαστοσ υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου

¹³ μεμερισται ο χριστοσ μη παυλοσ εσταυρωθη υπερ υμων η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε

¹⁴ ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον

¹⁵ ινα μη τισ ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισα

¹⁶ εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οιδα ει τινα αλλον εβαπτισα

¹⁷ ου γαρ απεστειλεν με χριστοσ βαπτιζειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια

λογου ινα μη κενωθη ο σταυροσ του χριστου

¹⁸ ο λογοσ γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμισ θεου εστιν

¹⁹ γεγραπται γαρ απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω

²⁰ που σοφοσ που γραμματευσ που συζητητησ του αιωνοσ τουτου ουχι εμωρανεν ο θεοσ την σοφιαν του κοσμου τουτου

²¹ επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμοσ δια τησ σοφιασ τον θεον ευδοκησεν ο θεοσ δια τησ μωριασ του κηρυγματοσ σωσαι τουσ πιστευοντασ

²² επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνεσ σοφιαν ζητουσιν

²³ ημεισ δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοις μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν

²⁴ αυτοις δε τοις κλητοις ιουδαιοις τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν

²⁵ οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενεσ του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν

²⁶ βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεισ

²⁷ αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεοσ ινα τουσ σοφουσ καταισχυνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεοσ ινα καταισχυνη τα ισχυρα

²⁸ και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεοσ και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση

²⁹ οπωσ μη καυχησηται πασα σαρξ ενωπιον του θεου

³⁰ εξ αυτου δε υμεισ εστε εν χριστω ιησου οσ εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμοσ και απολυτρωσισ

³¹ ινα καθωσ γεγραπται ο καυχωμενοσ εν κυριω καυχασθω

2

¹ καγω ελθων προσ υμασ αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιασ καταγγελλων υμιν το μαρτυριον του θεου

² ου γαρ εκρινα του ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησουν χριστον και τουτον εσταυρωμενον

³ και εγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προς υμας

⁴ και ο λογος μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοις ανθρωπινης σοφιας λογοις αλλ εν αποδειξει πνευματος και δυναμεωσ

⁵ ινα η πιστις υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου

⁶ σοφιαν δε λαλουμεν εν τοις τελειοις σοφιαν δε ου του αιωνοσ τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνοσ τουτου των καταργουμενων

⁷ αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεοσ προ των αιωνων εις δοξαν ημων

⁸ ην ουδεις των αρχοντων του αιωνοσ τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν

⁹ αλλα καθωσ γεγραπται α οφθαλμοσ ουκ ειδεν και ουσ ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεοσ τοις αγαπωσιν αυτον

¹⁰ ημιν δε ο θεοσ απεκαλυψεν δια του πνευματοσ αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου

¹¹ τισ γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτωσ και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου

¹² ημεισ δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν

¹³ α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοις ανθρωπινης σοφιασ λογοις αλλ εν διδακτοις πνευματοσ αγιου πνευματικοις 4152 A-DPN πνευματικα συγκρινοντες

¹⁴ ψυχικοσ δε ανθρωποσ ου δεχεται τα του πνευματοσ του θεου μωρια γαρ αυτω εστιν και ου δυναται γνωναι οτι πνευματικωσ ανακρινεται

¹⁵ ο δε πνευματικοσ ανακρινει μεν παντα αυτοσ δε υπ ουδενοσ ανακρινεται

¹⁶ τισ γαρ εγνω νουν κυριου οσ συμβιβασει αυτον ημεισ δε νουν χριστου εχομεν

3

¹ και εγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην υμιν λαλησαι ωσ πνευματικοισ αλλ ωσ σαρκικοισ ωσ νηπιοισ εν χριστω

² γαλα υμασ εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε

³ ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλοσ και ερισ και διχοστασiai ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε

⁴ οταν γαρ λεγη τισ εγω μεν ειμι παυλου ετεροσ δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε

⁵ τισ ουν εστιν παυλοσ τισ δε απολλωσ αλλ η διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ωσ ο κυριοσ εδωκεν

⁶ εγω εφυτευσα απολλωσ εποτισεν αλλ ο θεοσ ηυξανεν

⁷ ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεοσ

⁸ ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστοσ δε τον ιδιον μισθον ληψεται κατα τον ιδιον κοπον

⁹ θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε

¹⁰ κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ωσ σοφοσ αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλοσ δε εποικοδομει εκαστοσ δε βλεπετω πωσ εποικοδομει

¹¹ θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον οσ εστιν ιηουσ χριστοσ

¹² ει δε τισ εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσον αργυρον λιθουσ τιμιοισ ξυλα χορτον καλαμην

¹³ εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει

¹⁴ ει τινοσ το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον ληψεται

¹⁵ ει τινοσ το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτοσ δε σωθησεται ουτωσ δε ωσ δια πυροσ

¹⁶ ουκ οιδατε οτι ναοσ θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν

¹⁷ ει τισ τον ναον του θεου φθειρει φθειρει τουτον ο θεοσ ο γαρ ναοσ του θεου αγιοσ εστιν οτινεσ εστε υμεισ

¹⁸ μηδεις εαυτον εξαπατατω ει τισ δοκει σοφοσ εινα εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωροσ γενεσθω ινα γενηται σοφοσ

¹⁹ η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασσομενοσ τουσ σοφουσ εν τη πανουργια αυτων

²⁰ και παλιν κυριοσ γινωσκει τουσ διαλογισμοιουσ των σοφων οτι εισιν ματαιοι

²¹ ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποισ παντα γαρ υμων εστιν

22 είτε παυλος είτε απολλωσ είτε κηφασ
 είτε κοσμος είτε ζωη είτε θανατος είτε
 ενεστωτα είτε μελλοντα παντα υμων εστιν
 23 υμεις δε χριστου χριστος δε θεου

4

1 ουτωσ ημασ λογιζεσθω ανθρωπος
 ωσ υπηρετασ χριστου και οικονομους
 μυστηριων θεου

2 ο δε λοιπον ζητειται εν τοισ οικονομοισ
 ινα πιστοσ τισ ευρεθη

3 εμοι δε εισ ελαχιστον εστιν ινα υφ
 υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινησ ημερασ
 αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω

4 ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ
 εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων με
 κυριοσ εστιν

5 ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εωσ αν
 ελθη ο κυριοσ οσ και φωτισει τα κρυπτα
 του σκοτουσ και φανερωσει τασ βουλασ
 των καρδιων και τοτε ο επαиноσ γενησεται
 εκαστω απο του θεου

6 ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εισ
 εμαυτον και απολλω δι υμασ ινα εν ημιν
 μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα
 μη εισ υπερ του ενοσ φυσιουσθε κατα του
 ετερου

7 τισ γαρ σε διακρινει τι δε εχεισ ο ουκ
 ελαβεσ ει δε και ελαβεσ τι καυχασαι ωσ μη
 λαβων

8 ηδη κεκορεσμενοι εστε ηδη
 επλουτησατε χωρισ ημων εβασιλευσατε
 και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημιοσ
 υμιν συμβασιλευσωμεν

9 δοκω γαρ οτι ο θεοσ ημασ τουσ
 αποστολουσ εσχατουσ απεδειξεν ωσ
 επιθανατιουσ οτι θεατρον εγενηθημεν τω
 κοσμω και αγγελοισ και ανθρωποισ

10 ημιοσ μωροι δια χριστον υμιοσ δε
 φρονιμοι εν χριστω ημιοσ ασθενεισ υμιοσ
 δε ισχυροι υμιοσ ενδοξοι ημιοσ δε ατιμοι

11 αχρι της αρτι ωρασ και πεινωμεν
 και διψωμεν και γυμνητευομεν και
 κολαφιζομεθα και αστατουμεν

12 και κοπιωμεν εργαζομενοι ταισ
 ιδιαισ χερσιν λoidορουμενοι ευλογουμεν
 διωκομενοι ανεχομεθα

13 βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ωσ
 περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν
 παντων περιψημα εωσ αρτι

14 ουκ εντρεπων υμασ γραφω ταυτα αλλ
 ωσ τεκνα μου αγαπητα νουθετω

15 εαν γαρ μυριουσ παιδαγωγουσ εχητε
 εν χριστω αλλ ου πολλουσ πατερασ εν γαρ
 χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμασ
 εγεννησα

16 παρακαλω ουν υμασ μιμηται μου
 γινεσθε

17 δια τουτο επεμψα υμιν τιμοθεον οσ
 εστιν τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν
 κυριω οσ υμασ αναμνησει τασ οδουσ μου
 τασ εν χριστω καθωσ πανταχου εν παση
 εκκλησια διδασκω

18 ωσ μη ερχομενου δε μου προσ υμασ
 εφρυσιωθησαν τινεσ

19 ελευσομαι δε ταχεωσ προσ υμασ εαν ο
 κυριοσ θεληση και γνωσομαι ου τον λογον
 των πεφρυσιωμενων αλλα την δυναμιν

20 ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου
 αλλ εν δυναμει

21 τι θελετε εν ραβδω ελθω προσ υμασ η
 εν αγαπη πνευματι τε πραοτητοσ

5

1 ολωσ ακουεται εν υμιν πορνεια και
 τοιαυτη πορνεια ητισ ουδε εν τοισ εθνεσιν
 ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατροσ
 εχειν

2 και υμιοσ πεφρυσιωμενοι εστε και ουχι
 μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ μεσου
 υμων ο το εργον τουτο ποιησασ

3 εγω μεν γαρ ωσ απων τω σωματι παρων
 δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ωσ παρων τον
 ουτωσ τουτο κατεργασαμενον

4 εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου
 χριστου συναχθεντων υμων και του εμου
 πνευματοσ συν τη δυναμει του κυριου
 ημων ιησου χριστου

5 παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα
 εισ ολεθρον της σαρκοσ ινα το πνευμα
 σωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου

6 ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε
 οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι

7 εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε
 νεον φυραμα καθωσ εστε αζυμοι και γαρ το
 πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστοσ

8 ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια
 μηδε εν ζυμη κακιασ και πονηριασ αλλ εν
 αζυμοισ ειλικρινειασ και αληθειασ

9 εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη
 συναναμιγνυσθαι πορνοιοσ

10 και ου παντωσ τοισ πορνοιοσ του
 κοσμου τουτου η τοισ πλεονεκταισ η
 αρπαξιν η ειδωλολατραισ επει οφειλετε
 αρα εκ του κοσμου εξελθειν

11 νυν δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λοιδορος η μεθυσος η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν

12 τι γαρ μοι και τους εξω κρινειν ουχι τους εσω υμεις κρινετε

13 τους δε εξω ο θεος κρινει και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτων

6

1 τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων

2 ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμος αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων

3 ουκ οιδατε οτι αγγελους κρινουμεν μητι γε βιωτικα

4 βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε

5 προς εντροπην υμιν λεγω ουτως ουκ ενι εν υμιν σοφος ουδε εις ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου

6 αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων

7 ηδη μεν ουν ολωσ ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε

8 αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφους

9 η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται

10 ουτε πλεονεκται ουτε κλεπται ουτε μεθυσοι ου λοιδοροι ουχ αρπαγεσ βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν

11 και ταυτα τινες ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων

12 παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος

13 τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοις βρωμασιν ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριος τω σωματι

14 ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγερει δια της δυναμεως αυτου

15 ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρασ ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνησ μελη μη γενοιτο

16 ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εις σαρκα μιαν

17 ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν

18 φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει

19 η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναος του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων

20 ηγορασθητε γαρ τιμησ δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7

1 περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι

2 δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω

3 τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ευνοιαν αποδιδοτω ομοιωσ δε και η γυνη τω ανδρι

4 η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιωσ δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη

5 μη αποστερειτε αλληλους ει μητι αν εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα μη πειραζη υμασ ο σατανας δια την ακρασιαν υμων

6 τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατα επιταγην

7 θελω γαρ παντας ανθρωπους ειναι ωσ και εμαυτον αλλ εκαστος ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου οσ μεν ουτως οσ δε ουτως

8 λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις καλον αυτοις εστιν εαν μεινωσιν ωσ καγω

9 ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι

10 τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω ουκ εγω αλλ ο κυριος γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι

11 εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι

¹² τοις δε λοιποῖς ἐγὼ λέγω οὐχ ὁ κύριος εἶ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἀπίστον καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ μὴ ἀφιετῶ αὐτὴν

¹³ καὶ γυνὴ ἣτις ἔχει ἀνδρᾶ ἀπίστον καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς μὴ ἀφιετῶ αὐτόν

¹⁴ ἡγιασται γάρ ὁ ἀνήρ ὁ ἀπίστος ἐν τῇ γυναικί καὶ ἡγιασται ἡ γυνὴ ἡ ἀπίστος ἐν τῷ ἀνδρὶ ἐπεὶ ἀρὰ τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκαθάρτα ἐστὶν νῦν δεῦτε ἅγια ἐστὶν

¹⁵ εἰ δὲ ὁ ἀπίστος χωρίζεται χωριζέσθω οὐ δεδουλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐν δεῦτε εἰρηνὴ κεκληκέν ἡμᾶς ὁ θεὸς

¹⁶ τί γὰρ οἶδας γυναῖκα εἶ τὸν ἀνδρᾶ σώσει ἢ τί οἶδας ἀνὴρ εἶ τὴν γυναῖκα σώσει

¹⁷ εἰ μὴ ἐκαστῶ ὡς ἐμερίσεν ὁ θεὸς ἐκαστὸν ὡς κεκληκέν ὁ κύριος οὕτως περιπατεῖτω καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησιαῖς πασαῖς διατασσόμεαι

¹⁸ περιτετμημένος τις ἐκληθῆ μὴ ἐπισπασθῶ ἐν ἀκροβυστία τις ἐκληθῆ μὴ περιτεμενέσθω

¹⁹ ἡ περιτομὴ οὐδὲν ἐστὶν καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστὶν ἀλλὰ τηρησὶς ἐντολῶν θεοῦ

²⁰ ἐκαστὸς ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκληθῆ ἐν ταύτῃ μένετω

²¹ δούλος ἐκληθῆς μὴ σοὶ μελετῶ ἀλλ' εἰ καὶ δυνασαὶ ἐλευθερὸς γενέσθαι μᾶλλον χρῆσαι

²² ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δούλος ἀπελευθερὸς κυρίου ἐστὶν ὁμοίως καὶ ὁ ἐλευθερὸς κληθεὶς δούλος ἐστὶν χριστοῦ

²³ τιμῆς ἠγορασθετε μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώπων

²⁴ ἐκαστὸς ἐν ᾧ ἐκληθῆ ἀδελφοί ἐν τούτῳ μένετω παραθεῶ

²⁵ περὶ δεῦτε τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω γνώμην δεῦτε διδῶμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι

²⁶ νομίζω οὖν τούτῳ καλὸν ὑπαρχεῖν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι

²⁷ δεδεσθαι γυναῖκα μὴ ζητεῖ λύσιν λελυθῆαι ἀπὸ γυναικὸς μὴ ζητεῖ γυναῖκα

²⁸ εἰ δὲ καὶ γῆμις οὐχ ἡμαρτεσ καὶ εἰ γῆμι ἢ παρθένος οὐχ ἡμαρτεν θλιψὶν δεῦτε τῆ σαρκὶ ἐξουσίαν οἱ τοιοῦτοι ἐγὼ δεῦτε ὑμῶν φειδομαι

²⁹ τούτῳ δεῦτε φημι ἀδελφοί ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπὸν ἐστὶν ἵνα καὶ οἱ

ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὡσιν

³⁰ καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες καὶ οἱ ἀγοραζόντες ὡς μὴ κατεχόντες

³¹ καὶ οἱ χρωμένοι τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς μὴ καταχρωμένοι παραγεῖ γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου

³² θελῶ δεῦτε ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι ὁ ἀγάμος μερίμνα τὰ τοῦ κυρίου πῶς ἀρεσεῖ τῷ κυρίῳ

³³ ὁ δεῦτε γαμήσας μερίμνα τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρεσεῖ τῇ γυναικί

³⁴ μεμερίσται καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος ἢ ἀγάμος μερίμνα τὰ τοῦ κυρίου ἵνα ἡ ἅγια καὶ σωματὶ καὶ πνευματὶ ἢ δεῦτε γαμήσασα μερίμνα τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρεσεῖ τῷ ἀνδρὶ

³⁵ τούτῳ δεῦτε προσ τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφερον λέγω οὐχ ἵνα βροχὸν ὑμῖν ἐπιβάλω ἀλλὰ προσ τὸ εὐσχημὸν καὶ εὐπροσεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερίσπαστῶς

³⁶ εἰ δεῦτε τις ἀσχημονεῖ ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει εἰάν ἡ ὑπερακμὸς 5230 A-NSM καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι ὁ θελεῖ ποιεῖτω οὐχ ἀμαρτάνει γαμειτῶσαν

³⁷ ὅς δεῦτε ἐστήκεν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ μὴ ἔχων ἀνάγκην ἐξουσίαν δεῦτε ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελημάτος καὶ τούτῳ κεκρίκεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τὸ τηρεῖν τὴν εαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ

³⁸ ὥστε καὶ ὁ ἐγκαμιζὼν καλῶς ποιεῖ ὁ δεῦτε μὴ ἐγκαμιζὼν κρείσσον ποιεῖ

³⁹ γυνὴ δεδεταὶ νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῆ ὁ ἀνήρ αὐτῆς εἰάν δεῦτε καὶ κοιμηθῆ ὁ ἀνήρ ἐλευθερὰ ἐστὶν ὡ θελεῖ γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ

⁴⁰ μακαριώτερα δεῦτε ἐστὶν εἰάν οὕτως μείνη κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην δοκῶ δεῦτε καγῶ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν

8

¹ περὶ δεῦτε τῶν εἰδωλοθυτῶν οἶδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν ἢ γνῶσις φύσις ἢ δεῦτε ἀγάπη οἰκοδομεῖ

² εἰ δεῦτε τις δοκεῖ εἶδεναι τί οὐδεπῶ οὐδὲν ἐγνώκεν καθὼς δεῖ γνῶναι

³ εἰ δεῦτε τις ἀγάπα τὸν θεὸν οὗτος ἐγνώσται ὑπ' αὐτοῦ

⁴ περὶ τῆς βρωσεως οὖν τῶν εἰδωλοθυτῶν οἶδαμεν ὅτι οὐδὲν εἰδῶλον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς ἕτερος εἰ μὴ εἶς

⁵ και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γης ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι

⁶ αλλ ημιν εισ θεος ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημεις εισ αυτον και εισ κυριος ιησους χριστος δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου

⁷ αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινες δε τη συνειδησει του ειδωλου εως αρτι ωσ ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθενησ ουσα μολυνεται

⁸ βρωμα δε ημας ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσευομεν ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα

⁹ βλεπετε δε μηπως η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενουσιν

¹⁰ εαν γαρ τισ ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησις αυτου ασθενουσ οντος οικοδομηθησεται εισ το τα ειδωλοθυτα εσθιειν

¹¹ και απολειται ο ασθενων αδελφος επι τη ση γνωσει δι ον χριστος απεθανεν

¹² ουτως δε αμαρτανοντες εισ τους αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν ασθενουσαν εισ χριστον αμαρτανετε

¹³ διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εισ τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω

9

¹ ουκ ειμι αποστολος ουκ ειμι ελευθερος ουχι ιησουν χριστον τον κυριον ημων εωρακα ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω

² ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγισ της εμης αποστολης υμεις εστε εν κυριω

³ η εμη απολογια τοις εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν

⁴ μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πειν

⁵ μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ωσ και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφας

⁶ η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι

⁷ τισ στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε τισ φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει η τισ ποιμινει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει

⁸ μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο νομος ταυτα λεγει

⁹ εν γαρ τω μωυσεω νομω γεγραπται ου φιμωσεις βουν αλωντα μη των βων μελει τω θεω

¹⁰ η δι ημας παντως λεγει δι ημας γαρ εγραφη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλων της ελπιδος αυτου μετεχειν επ ελπιδι

¹¹ ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν

¹² ει αλλοι της εξουσιας υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου

¹³ ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω προσεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμεριζονται

¹⁴ ουτως και ο κυριος διεταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελουσιν εκ του ευαγγελιου ζην

¹⁵ εγω δε ουδενι εχρησαμην τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτως γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ινα τισ κενωση

¹⁶ εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα αναγκη γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι

¹⁷ ει γαρ εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι

¹⁸ τισ ουν μοι εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενος αδαπανον θησω το ευαγγελιον του χριστου εισ το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω

¹⁹ ελευθερος γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τους πλειονας κερδησω

²⁰ και εγενομην τοις ιουδαιοις ωσ ιουδαιος ινα ιουδαιους κερδησω τοις υπο νομον ωσ υπο νομον ινα τους υπο νομον κερδησω

²¹ τοις ανομοις ωσ ανομος μη ων ανομος θεω αλλ εννομος χριστω ινα κερδησω ανομους

²² εγενομην τοις ασθενεσιν ωσ ασθενησ ινα τους ασθενεις κερδησω τοις πασιν γεγωνα τα παντα ινα παντως τινασ σωσω

²³ τουτο δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα

συγκοινωνος αυτου γενωμαι

²⁴ ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτως τρεχετε ινα καταλαβητε

²⁵ πασ δε ο αγωνιζομενος παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον

²⁶ εγω τοιουν ουτως τρεχω ωσ ουκ αδηλωσ ουτως πυκτεω ωσ ουκ αερα δερων

²⁷ αλλ υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μηπωσ αλλοις κηρυξασ αυτοσ αδοκιμοσ γενωμαι

10

¹ ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερες ημων παντες υπο την νεφελην ησαν και παντες δια της θαλασσης διηλθον

² και παντες εις τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελη και εν τη θαλασση

³ και παντες το αυτο βρωμα πνευματικον εφαγον

⁴ και παντες το αυτο πομα πνευματικον επιον επιον γαρ εκ πνευματικησ ακολουθουσης πετρασ η δε πετρα ην ο χριστοσ

⁵ αλλ ουκ εν τοις πλειοσιν αυτων ευδοκησεν ο θεοσ κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω

⁶ ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εις το μη ειναι ημασ επιθυμητασ κακων καθωσ κακεινοι επεθυμησαν

⁷ μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθωσ τινεσ αυτων ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαοσ φαγειν και πειν και ανεστησαν παιζειν

⁸ μηδε πορνευωμεν καθωσ τινεσ αυτων επορνευσαν και επεσον εν μια ημερα εικοσι τρεισ χιλιαδεσ

⁹ μηδε εκπειραζωμεν τον χριστον καθωσ και τινεσ αυτων επειρασαν και υπο των οφρων απωλοντο

¹⁰ μηδε γογγυζετε καθωσ και τινεσ αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου

¹¹ ταυτα δε παντα τυποι συνεβαινον εκεινοισ εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ουσ τα τελη των αιωνων κατηντησεν

¹² ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση

¹³ πειρασμοσ υμασ ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπινοσ πιστοσ δε ο θεοσ οσ ουκ εασει

υμασ πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμασ υπενεγκειν

¹⁴ διοπερ αγαπητοι μου φευγετε απο της ειδωλολατρειασ

¹⁵ ωσ φρονιμοισ λεγω κρινατε υμεις ο φημι

¹⁶ το ποτηριον της ευλογιασ ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια του αιματοσ του χριστου εστιν τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σωματοσ του χριστου εστιν

¹⁷ οτι εις αρτοσ εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι γαρ παντες εκ του ενοσ αρτου μετεχομεν

¹⁸ βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντες τασ θυσιασ κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν

¹⁹ τι ουν φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν

²⁰ αλλ οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοισ θυει και ου θεω ου θελω δε υμασ κοινωνουσ των δαιμονιων γινεσθαι

²¹ ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζησ κυριου μετεχειν και τραπεζησ δαιμονιων

²² η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν

²³ παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει

²⁴ μηδεισ το εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου εκαστοσ

²⁵ παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν

²⁶ του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτησ

²⁷ ει δε τισ καλει υμασ των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν

²⁸ εαν δε τισ υμιν ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτησ

²⁹ συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλησ συνειδησεωσ

³⁰ ει εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω

³¹ ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εις δοξαν θεου ποιειτε

³² απροσκοποι γίνεσθε και ιουδαιοισ και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου

³³ καθωσ καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφερον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν

11

¹ μιμηται μου γίνεσθε καθωσ καγω χριστου

² επαινω δε υμασ αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε και καθωσ παρεδωκα υμιν τασ παραδοσεισ κατεχετε

³ θελω δε υμασ ειδεναι οτι παντοσ ανδροσ η κεφαλη ο χριστοσ εστιν κεφαλη δε γυναικοσ ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεοσ

⁴ πασ ανηρ προσευχομενοσ η προφητευων κατα κεφαλησ εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου

⁵ πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην εαυτησ εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη

⁶ ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθω

⁷ ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδροσ εστιν

⁸ ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικοσ αλλα γυνη εξ ανδροσ

⁹ και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα

¹⁰ δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι τησ κεφαλησ δια τουσ αγγελουσ

¹¹ πλην ουτε ανηρ χωρισ γυναικοσ ουτε γυνη χωρισ ανδροσ εν κυριω

¹² ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδροσ ουτωσ και ο ανηρ δια τησ γυναικοσ τα δε παντα εκ του θεου

¹³ εν υμιν αυτοισ κρινατε πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτων τω θεω προσευχεσθαι

¹⁴ η ουδε αυτη η φυσισ διδασκει υμασ οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν

¹⁵ γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται

¹⁶ ει δε τισ δοκει φιλονεικοσ ειναι ημεισ τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου

¹⁷ τουτο δε παραγγελων ουκ επαινω οτι ουκ εισ το κρειττον αλλ εισ το ηττον συνερχεσθε

¹⁸ πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μεροσ τι πιστευω

¹⁹ δει γαρ και αιρεσεισ εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν

²⁰ συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν

²¹ εκαστοσ γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και οσ μεν πεινα οσ δε μεθυει

²² μη γαρ οικιασ ουκ εχετε εισ το εσθιειν και πινειν η τησ εκκλησιασ του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τουσ μη εχοντασ τι υμιν ειπω επαινεσω υμασ εν τουτω ουκ επαινω

²³ εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριοσ ιησουσ εν τη νυκτι η παρεδιδοτο ελαβεν αρτον

²⁴ και ευχαριστησασ εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εισ την εμην αναμνησιν

²⁵ ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακισ αν πινητε εισ την εμην αναμνησιν

²⁶ οσακισ γαρ αν εσθητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρι ου αν ελθη

²⁷ ωστε οσ αν εσθη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιωσ του κυριου ενοχοσ εσται του σωματοσ και του αιματοσ του κυριου

²⁸ δοκιμαζετω δε ανθρωποσ εαυτον και ουτωσ εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω

²⁹ ο γαρ εσθιων και πινων αναξιωσ κριμα εαυτω εσθiei και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου

³⁰ δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεισ και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι

³¹ ει γαρ εαυτουσ διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα

³² κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν

³³ ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εισ το φαγειν αλληλουσ εκδεχεσθε

³⁴ ει δε τισ πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εισ κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ωσ αν ελθω διαταξομαι

12

¹ περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμασ αγνοειν

² οιδατε οτι οτε εθνη ητε προσ τα ειδωλα τα αφωνα ωσ αν ηγεσθε απαγομενοι

³ διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησουν και ουδεις δυναται ειπειν κυριον ιησουν ει μη εν πνευματι αγιω

⁴ διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα

⁵ και διαιρεσεις διακονιων εισιν και ο αυτοσ κυριος

⁶ και διαιρεσεις ενεργηματων εισιν ο δε αυτοσ εστιν θεοσ ο ενεργων τα παντα εν πασιν

⁷ εκαστω δε διδοται η φανερωσισ του πνευματοσ προσ το συμφερον

⁸ ω μεν γαρ δια του πνευματοσ διδοται λογοσ σοφιασ αλλω δε λογοσ γνωσεωσ κατα το αυτο πνευμα

⁹ ετερω δε πιστισ εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι

¹⁰ αλλω δε ενεργηματα δυναμεων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεις πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων

¹¹ παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθωσ βουλεται

¹² καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη εχει πολλα παντα δε τα μελη του σωματοσ του ενοσ πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτωσ και ο χριστοσ

¹³ και γαρ εν ενι πνευματι ημεισ παντεσ εισ εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνεσ ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντεσ εισ εν πνευμα εποτισθημεν

¹⁴ και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελοσ αλλα πολλα

¹⁵ εαν ειπη ο πουσ οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματοσ

¹⁶ και εαν ειπη το ουσ οτι ουκ ειμι οφθαλμοσ ουκ ειμι εκ του σωματοσ ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματοσ

¹⁷ ει ολον το σωμα οφθαλμοσ που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησισ

¹⁸ νυνι δε ο θεοσ εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθωσ ηβηλησεν

¹⁹ ει δε ην τα παντα εν μελοσ που το σωμα

²⁰ νυν δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα

²¹ ου δυναται δε ο οφθαλμοσ ειπειν τη χειρι χρειαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοιοσ ποσιν χρειαν υμων ουκ εχω

²² αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματοσ ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν

²³ και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματοσ τουτοιοσ τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσχημοσυνην περισσοτεραν εχει

²⁴ τα δε ευσχημονα ημων ου χρειαν εχει αλλ ο θεοσ συνεκερασεν το σωμα τω υστερουντι περισσοτεραν δουσ τιμην

²⁵ ινα μη η σχισματα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη

²⁶ και ειτε πασχει εν μελοσ συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελοσ συγχαιρει παντα τα μελη

²⁷ υμεισ δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερουσ

²⁸ και ουσ μεν εθετο ο θεοσ εν τη εκκλησια πρωτον αποστολουσ δευτερον προφητασ τριτον διδασκαλουσ επειτα δυναμεισ ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεισ κυβερνησεισ γενη γλωσσων

²⁹ μη παντεσ αποστολοι μη παντεσ προφηται μη παντεσ διδασκαλοι μη παντεσ δυναμεισ

³⁰ μη παντεσ χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντεσ γλωσσαισ λαλουσιν μη παντεσ διερμηνευουσιν

³¹ ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13

¹ εαν ταισ γλωσσαισ των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα χαλκοσ ηχων η κυμβαλον αλαλαζον

² και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι

³ και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι

⁴ η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φυσιουται

⁵ ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτησ ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον

⁶ ου χαιρει επι τη αδικια συγχαιρει δε τη αληθεια

⁷ παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει

⁸ η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται

⁹ εκ μερουσ δε γινωσκομεν και εκ μερουσ προφητευομεν

¹⁰ οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερουσ καταργηθησεται

¹¹ οτε ημην νηπιουσ ωσ νηπιουσ ελαλουν ωσ νηπιουσ εφρονουν ωσ νηπιουσ ελογιζομεν οτε δε γεγωνα ανηρ κατηργηκα τα του νηπιου

¹² βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αιγιματι τοτε δε προσωπον προσ προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερουσ τοτε δε επιγνωσομαι καθωσ και επεγνωσθην

¹³ νυνι δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τουτων η αγαπη

14

¹ διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε

² ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποισ λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια

³ ο δε προφητευων ανθρωποισ λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν

⁴ ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει

⁵ θελω δε παντασ υμασ λαλειν γλωσσαισ μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαισ εκτοσ ει μη διερμηνευει ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη

⁶ νυνι δε αδελφοι εαν ελθω προσ υμασ γλωσσαισ λαλων τι υμασ ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη

⁷ ομωσ τα αψυχα φωνην διδοντα ειτε αυλοσ ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοισ φθογγοισ μη διδω πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον

⁸ και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τισ παρασκευασεται εισ πολεμον

⁹ ουτωσ και υμεισ δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πως γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εισ αερα λαλουντεσ

¹⁰ τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνων

¹¹ εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνησ εσομαι τω λαλουντι βαρβαροσ και ο λαλων εν εμοι βαρβαροσ

¹² ουτωσ και υμεισ επει ζηλωται εστε πνευματων προσ την οικοδομην της εκκλησιασ ζητειτε ινα περισσευητε

¹³ διοπερ ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη

¹⁴ εαν γαρ προσευχωμαι γλωσση τω πνευμα μου προσευχεται ο δε νοουσ μου ακαρποσ εστιν

¹⁵ τι ουν εστιν προσευξομαι τω πνευματι προσευξομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι

¹⁶ επει εαν ευλογησησ τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεισ ουκ οιδεν

¹⁷ συ μεν γαρ καλωσ ευχαριστεισ αλλ ο ετεροσ ουκ οικοδομειται

¹⁸ ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαισ λαλων

¹⁹ αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογουσ δια του νοουσ μου λαλησαι ινα και αλλουσ κατηχησω η μυριουσ λογουσ εν γλωσση

²⁰ αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταισ φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταισ δε φρεσιν τελειοι γινεσθε

²¹ εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοισ και εν χειλεσιν ετεροισ λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτωσ εισακουσονται μου λεγει κυριοσ

²² ωστε αι γλωσσαι εισ σημειον εισιν ου τοισ πιστευουσιν αλλα τοισ απιστοισ η δε προφητεια ου τοισ απιστοισ αλλα τοισ πιστευουσιν

²³ εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντεσ γλωσσαισ λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε

²⁴ εαν δε παντεσ προφητευωσιν εισελθη δε τισ απιστοσ η ιδιωτησ ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων

²⁵ και ουτωσ τα κρυπτα της καρδιασ αυτου φανερα γινεται και ουτωσ πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι ο θεοσ οντωσ εν υμιν εστιν

²⁶ τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστοσ υμων ψαλμον εχει διδαχην εχει γλωσσαν εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν

εχει παντα προς οικοδομην γινεσθω

²⁷ ειτε γλωσση τισ λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μεροσ και εις διερμηνευετω

²⁸ εαν δε μη η διερμηνευτησ σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω

²⁹ προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν

³⁰ εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτοσ σιγατω

³¹ δυνασθε γαρ καθ ενα παντεσ προφητευειν ινα παντεσ μανθανωσιν και παντεσ παρακαλωνται

³² και πνευματα προφητων προφηταισ υποτασσεται

³³ ου γαρ εστιν ακαταστασιασ ο θεοσ αλλα ειρηνησ ωσ εν πασαισ ταισ εκκλησιαισ των αγιων

³⁴ αι γυναικεσ υμων εν ταισ εκκλησιαισ σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταισ λαλειν αλλ υποτασσεσθαι καθωσ και ο νομοσ λεγει

³⁵ ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τουσ ιδιουσ ανδρασ επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν

³⁶ η αφ υμων ο λογοσ του θεου εξηλθεν η εις υμασ μονουσ καθηνησεν

³⁷ ει τισ δοκει προφητησ ειναι η πνευματικοσ επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εισιν εντολαι

³⁸ ει δε τισ αγνοει αγνοειτω

³⁹ ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαισ μη κωλυτε

⁴⁰ παντα ευσημονωσ και κατα ταξιν γινεσθω

15

¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε

² δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτοσ ει μη εικη επιστευσατε

³ παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοισ ο και παρελαβον οτι χριστοσ απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τασ γραφασ

⁴ και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα κατα τασ γραφασ

⁵ και οτι ωφθη κηφα ειτα τοισ δωδεκα

⁶ επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοισ αδελφοισ εφαπαξ εξ ων οι πλειουσ μενουσιν εωσ αρτι τινεσ δε και κοιμηθησαν

⁷ επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοισ αποστολοισ πασιν

⁸ εσχατον δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη καμοι

⁹ εγω γαρ ειμι ο ελαχιτοσ των αποστολων οσ ουκ ειμι ικανοσ καλεισθαι αποστολοσ διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου

¹⁰ χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρισ αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η χαρισ του θεου η συν εμοι

¹¹ ειτε συν εγω ειτε εκεινοι ουτωσ κηρυσσομεν και ουτωσ επιστευσατε

¹² ει δε χριστοσ κηρυσσεται οτι εκ νεκρων εγηγερται πωσ λεγουσιν τινεσ εν υμιν οτι αναστασισ νεκρων ουκ εστιν

¹³ ει δε αναστασισ νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστοσ εγηγερται

¹⁴ ει δε χριστοσ ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων κενη δε και η πιστισ υμων

¹⁵ ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρεσ του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται

¹⁶ ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστοσ εγηγερται

¹⁷ ει δε χριστοσ ουκ εγηγερται ματαια η πιστισ υμων ετι εστε εν ταισ αμαρτιαισ υμων

¹⁸ αρα και οι κοιμηθεντεσ εν χριστω απωλοντο

¹⁹ ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικοτεσ εσμεν εν χριστω μονον ελεεινοτεροι παντων ανθρωπων εσμεν

²⁰ νυνι δε χριστοσ εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο

²¹ επειδη γαρ δι ανθρωπου ο θανατοσ και δι ανθρωπου αναστασισ νεκρων

²² ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντεσ αποθνησκουσιν ουτωσ και εν τω χριστω παντεσ ζωοποιηθησονται

²³ εκαστοσ δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστοσ επειτα οι του χριστου εν τη παρουσια αυτου

²⁴ ειτα το τελοσ οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν

²⁵ δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρι ου ανθη παντασ τουσ εχθρουσ υπο τουσ ποδασ αυτου

²⁶ εσχατοσ εχθροσ καταργειται ο θανατοσ

27 παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποτετακται δηλον οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα

28 οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεος τα παντα εν πασιν

29 επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ των νεκρων

30 τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν

31 καθ ημεραν αποθησκω νη την υμετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

32 ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθησκομεν

33 μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλιαι κακαι

34 εκνηψατε δικαιωσ και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχουσιν προς εντροπην υμιν λεγω

35 αλλ ερει τις πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματι ερχονται

36 αφρον συ ο σπειρεις ου ζωοποιειται εαν μη αποθανη

37 και ο σπειρεις ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τιнос των λοιπων

38 ο δε θεος αυτω διδωσιν σωμα καθωσ ηθελησεν και εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα

39 ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων

40 και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλ ετερα μεν η των επουραنيων δοξα ετερα δε η των επιγειων

41 αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνησ και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστερος διαφερει εν δοξη

42 ουτωσ και η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια

43 σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθενεια εγειρεται εν δυναμει

44 σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και εστιν σωμα πνευματικον

45 ουτωσ και γεγραπται εγενετο ο

πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν

46 αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον

47 ο πρωτος ανθρωπος εκ γησ χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος εξ ουρανου

48 οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρανιος τοιουτοι και οι επουρανιοι

49 και καθωσ εφορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρανιου

50 τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει

51 ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα

52 εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπιγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα

53 δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθαι αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθαι αθανασιαν

54 οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αθανασιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος

55 που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος

56 το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιασ ο νομος

57 τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου

58 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16

1 περι δε της λογιασ της εις τους αγιουσ ωσπερ διεταξα ταισ εκκλησιαισ της γαλατιασ ουτωσ και ημεις ποιησατε

2 κατα μιαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδωται ινα μη οταν ελθω τοτε λογιαι γινωνται

3 οταν δε παραγενωμαι ουσ εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμφω απενεγκειν την χαριν υμων εις ιερουσαλημ

⁴ εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευσονται

⁵ ελευσομαι δε προσ υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι

⁶ προσ υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι

⁷ ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω δε χρονον τινα επιμειναι προσ υμας εαν ο κυριος επιτρεπη

⁸ επιμενω δε εν εφεσω εωσ της πεντηκοστης

⁹ θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργησ και αντικειμενοι πολλοι

¹⁰ εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβωσ γενηται προσ υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ωσ και εγω

¹¹ μη τισ ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προσ με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων

¹² περι δε απολλω του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προσ υμας μετα των αδελφων και παντωσ ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση

¹³ γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε

¹⁴ παντα υμων εν αγαπη γινεσθω

¹⁵ παρακαλω δε υμας αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιας και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους

¹⁶ ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι

¹⁷ χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν

¹⁸ ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τους τοιουτους

¹⁹ ασπαζονται υμας αι εκκλησιαι της ασιας ασπαζονται υμας εν κυριω πολλα ακυλασ και πρισκιλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια

²⁰ ασπαζονται υμας οι αδελφοι παντες ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω

²¹ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου

²² ει τισ ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα

²³ η χαρις του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων

²⁴ η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως

⁴ ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εισ το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου

⁵ οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εισ ημας ουτως δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων

⁶ ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπισ ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας

⁷ ειδοτες οτι ωσπερ κοινωνοι εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως

⁸ ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην

⁹ αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εσχηκαμεν ινα μη πεποιθοτες ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους

¹⁰ ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυεται εισ ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυσεται

¹¹ συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εισ ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ υμων

¹² η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προς υμας

¹³ ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελπιζω δε οτι και εωσ τελουσ επιγινωσεσθε

¹⁴ καθωσ και επεγνωτε ημας απο μερουσ οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεισ ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου

¹⁵ και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομην ελθειν προς υμας το προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε

¹⁶ και δι υμων διελθειν εισ μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιασ ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εισ την ιουδαιαν

¹⁷ τουτο ουν βουλευομενοσ μητι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου

¹⁸ πιστοσ δε ο θεοσ οτι ο λογοσ ημων ο προς υμασ ουκ εγενετο ναι και ου

¹⁹ ο γαρ του θεου υιοσ ιηουσ χριστοσ ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεισ δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν

²⁰ οσαι γαρ επαγγελιαι θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προσ δοξαν δι ημων

²¹ ο δε βεβαιων ημασ συν υμιν εισ χριστον και χρισασ ημασ θεοσ

²² ο και σφραγισαμενοσ ημασ και δουσ τον αρραβωνα του πνευματοσ εν ταισ καρδιαισ ημων

²³ εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενοσ υμων ουκετι ηλθον εισ κορινθον

²⁴ ουχ οτι κυριεουμεν υμων της πιστεωσ αλλα συνεργοι εσμεν της χαρασ υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2

¹ εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προς υμασ ελθειν

² ει γαρ εγω λυπω υμασ και τισ εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενοσ εξ εμου

³ και εγραφα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων εδει με χαιρειν πεποιθωσ επι παντασ υμασ οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν

⁴ εκ γαρ πολλησ θλιψεωσ και συνοχησ καρδιασ εγραφα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εισ υμασ

⁵ ει δε τις λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερουσ ινα μη επιβαρω παντασ υμασ

⁶ ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων

⁷ ωστε τουναντιον μαλλον υμασ χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπωσ τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτοσ

⁸ διο παρακαλω υμασ κυρωσαι εισ αυτον αγαπην

⁹ εισ τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εισ παντα υπηκοοι εστε

¹⁰ ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμασ εν προσωπω χριστου

¹¹ ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν

¹² ελθων δε εισ την τρωαδα εισ το ευαγγελιον του χριστου και θυρασ μοι ανεωγμενησ εν κυριω

¹³ ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενοσ αυτοισ εξηλθον εισ μακεδονιαν

¹⁴ τω δε θεω χαρισ τω παντοτε θριαμβευοντι ημασ εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεωσ αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω

¹⁵ οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοισ σωζομενοισ και εν τοισ απολλυμενοισ

¹⁶ οισ μεν οσμη θανατου εισ θανατον οισ δε οσμη ζωησ εισ ζωην και προσ ταυτα τισ ικανοσ

¹⁷ ου γαρ εσμεν ωσ οι λοιποι καπηλευοντεσ τον λογον του θεου αλλ ωσ εξ ειλικρινειασ αλλ ωσ εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3

¹ αρχομεθα παλιν εαυτουσ συνιστανειν ει μη χρηζομεν ωσ τινεσ συστατικων επιστολων προσ υμασ η εξ υμων συστατικων

² η επιστολη ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταισ καρδιαισ ημων γινωσκομενη και αναγινωσκομενη υπο παντων ανθρωπων

³ φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντοσ ουκ εν πλαξιν λιθιναισ αλλ εν πλαξιν καρδιαισ σαρκιναισ

⁴ πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προσ τον θεον

⁵ ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ωσ εξ εαυτων αλλ η ικανοτησ ημων εκ του θεου

⁶ οσ και ικανωσεν ημασ διακονουσ καινησ διαθηκησ ου γραμματοσ αλλα πνευματοσ το γαρ γραμμα αποκτενει το δε πνευμα ζωοποιει

⁷ ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοισ εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τουσ υιουσ ισραηλ εισ το προσωπον μωυσεωσ δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην

⁸ πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματοσ εσται εν δοξη

⁹ ει γαρ η διακονια της κατακρισεωσ δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιοσυνησ εν δοξη

¹⁰ και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξαμενον εν τουτω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσησ δοξησ

¹¹ ει γαρ το καταργουμενον δια δοξησ πολλω μαλλον το μενον εν δοξη

¹² εχοντεσ ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρηρησια χρωμεθα

¹³ και ου καθαπερ μωυσησ ετιθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προσ το μη ατενισαι τουσ υιουσ ισραηλ εισ το τελοσ του καταργουμενου

¹⁴ αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιασ διαθηκησ μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργειται

¹⁵ αλλ εωσ σημερον ηνικα αναγινωσκεται μωυσησ καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται

¹⁶ ηνικα δ αν επιστρεψη προσ κυριον περιαιρειται το καλυμμα

¹⁷ ο δε κυριοσ το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια

¹⁸ ημεις δε παντεσ ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξησ εισ δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματοσ

4

¹ δια τουτο εχοντεσ την διακονιαν ταυτην καθωσ ηληθημεν ουκ εκκακουμεν

² αλλά απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλά τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου

³ ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον

⁴ εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου

⁵ ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλά χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν

⁶ οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φωσ λαμψαι ος ελαμψεν εν ταις καρδιας ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου

⁷ εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων

⁸ εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι

⁹ διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι

¹⁰ παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη

¹¹ αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων

¹² ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν

¹³ εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεις πιστευομεν διο και λαλουμεν

¹⁴ ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας δια ιησου εγειρει και παραστησει συν υμιν

¹⁵ τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειωνων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου

¹⁶ διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινυται ημερα και ημερα

¹⁷ το γαρ παραυτικα ελαφρον της

θλιψεως ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν

¹⁸ μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλά τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

5

¹ οιδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνους καταλυθη οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις

² και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες

³ ειγε και ενδυσαμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα

⁴ και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης

⁵ ο δε κατεργασαμενος ημας εις αυτο τουτο θεος ο και δους ημιν τον αρραβωνα του πνευματος

⁶ θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου

⁷ δια πιστεως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους

⁸ θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς τον κυριον

⁹ διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι

¹⁰ τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα κομισηται εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον

¹¹ ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπίζω δε και εν ταις συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι

¹² ου γαρ παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλά αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και ου καρδια

¹³ ειτε γαρ εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν

¹⁴ η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημας κριναντας τουτο οτι ει εις υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον

15 και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκετι εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι

16 ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα ει δε και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν

17 ωστε ει τισ εν χριστω καινη κτισισ τα αρχαια παρηλθεν ιδου γεγονεν καινα τα παντα

18 τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος ημας εαυτω δια ιησου χριστου και δοντος ημιν την διακονιαν της καταλλαγης

19 ωσ οτι θεος ην εν χριστω κοσμον καταλασσων εαυτω μη λογιζομενος αυτοις τα παραπτωματα αυτων και θεμενος εν ημιν τον λογον της καταλλαγης

20 υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ωσ του θεου παρακαλουντος δι ημων δεομεθα υπερ χριστου καταλλαγητε τω θεω

21 τον γαρ μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεις γεγνωμεθα δικαιοσυνη θεου εν αυτω

6

1 συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εισ κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας

2 λεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος ιδου νυν ημερα σωτηριας

3 μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια

4 αλλ εν παντι συνιστωντες εαυτους ωσ θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαισ εν στενοχωρiais

5 εν πληγαισ εν φυλακαισ εν ακαταστασιαισ εν κοποισ εν αγρυπνiais εν νηστειαισ

6 εν αγνοτητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω

7 εν λογω αληθειας εν δυναμει θεου δια των οπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων

8 δια δοξης και ατιμιας δια δυσφημιας και ευφημιας ωσ πλανοι και αληθεις

9 ωσ αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι ωσ αποθνησκοντες και ιδου ζωμεν ωσ παιδευομενοι και μη θανατουμενοι

10 ωσ λυπουμενοι αι δε χαιροντες ωσ πτωχοι πολλουσ δε πλουτιζοντες ωσ μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες

11 το στομα ημων ανεωγεν προς υμας κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται

12 ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοισ υμων

13 την δε αυτην αντιμισθιαν ωσ τεκνοισ λεγω πλατυνητε και υμεις

14 μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοισ τισ γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τισ δε κοινωνια φωτι προσ σκοτος

15 τισ δε συμφωνησισ χριστω προς βελιαρ η τισ μερισ πιστω μετα απιστου

16 τισ δε συγκαταθεσισ ναω θεου μετα ειδωλων υμεις γαρ ναοσ θεου εστε ζωντοσ καθωσ ειπεν ο θεοσ οτι ενοικησω εν αυτοισ και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεοσ και αυτοι εσονται μοι λαοσ

17 διο εξελθετε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριοσ και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω εισδεξομαι υμασ

18 και εσομαι υμιν εισ πατερα και υμεις εσεσθε μοι εισ υιουσ και θυγατερασ λεγει κυριοσ παντοκρατωρ

7

1 ταυτασ ουν εχοντες τασ επαγγελιασ αγαπητοι καθαρισωμεν εαυτουσ απο παντοσ μολυσμου σαρκοσ και πνευματοσ επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου

2 χωρησατε ημασ ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν

3 ου προς κατακρισιν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταισ καρδιαισ ημων εστε εισ το συναποθανειν και συζην

4 πολλη μοι παρηρσια προς υμασ πολλη μοι καυχησισ υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων

5 και γαρ ελθοντων ημων εισ μακεδονιαν ουδεμιαν εσηκεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι

6 αλλ ο παρακαλων τουσ ταπεινουσ παρεκαλεσεν ημασ ο θεοσ εν τη παρουσια τιτου

7 ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηναι

⁸ οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προσ ωραν ελυπησεν υμας

⁹ νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εις μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων

¹⁰ η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον κατεργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται

¹¹ ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθησαι υμας ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους εινα εν τω πραγματι

¹² αρα ει και εγραψα υμιν ουχ εινεκεν του αδικησαντος ουδε εινεκεν του αδικηθεντος αλλ εινεκεν του φανερωθησαι την σπουδην υμων την υπερ ημων προσ υμας ενωπιον του θεου

¹³ δια τουτο παρακεκλημεθα επι δε τη παρακλησει υμων περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων

¹⁴ οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνθην αλλ ως παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτως και η καυχησις ημων η επι τιτου αληθεια εγενηθη

¹⁵ και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερωσ εις υμας εστιν αναμιμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ως μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον

¹⁶ χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8

¹ γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταισ εκκλησιαισ της μακεδονιας

² οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεωσ η περισσεια της χαρας αυτων και η κατα βαθουσ πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις τον πλουτον της απλοτητος αυτων

³ οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι

⁴ μετα πολλησ παρακλησεωσ δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιας της εις τους αγιουσ

⁵ και ου καθωσ ηλπισαμεν αλλ εαυτους εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματος θεου

⁶ εις το παρακαλεσαι ημας τιτον ινα καθωσ προενηρξατο ουτως και επιτελεση εις υμας και την χαριν ταυτην

⁷ αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε

⁸ ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδησ και το της υμετερασ αγαπησ γνησιον δοκιμαζων

⁹ γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου χριστου οτι δι υμας επτωχευσεν πλουσιος ων ινα υμεις τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε

¹⁰ και γνωμην εν τουτω διδωμι τουτο γαρ υμιν συμφερει οιτινεσ ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι

¹¹ νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπωσ καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν

¹² ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη τις ευπροσδεκτος ου καθο ουκ εχει

¹³ ου γαρ ινα αλλοιοσ ανεσισ υμιν δε θλιψιοσ αλλ εξ ισοτητος εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα

¹⁴ ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπωσ γενηται ισοτησ

¹⁵ καθωσ γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν

¹⁶ χαρισ δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου

¹⁷ οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιοτεροσ δε υπαρχων αυθαιρετοσ εξηλθεν προσ υμασ

¹⁸ συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαينوσ εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων

¹⁹ ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεισ υπο των εκκλησιων συνεκδημοσ ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προσ την αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων

²⁰ στελλομενοι τουτο μη τις ημασ μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων

²¹ προνοουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον

ανθρωπων

²² συνεπεμψαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιότερον πεποιθησει πολλη τη εισ υμας

²³ ειτε υπερ τιτου κοινωνος εμοσ και εισ υμας συνεργος ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου

²⁴ την ουν ενδειξιν της αγαπησ υμων και ημων καυχησησ υπερ υμων εισ αυτοουσ ενδειξασθε εισ προσωπον των εκκλησιων

9

¹ περι μεν γαρ της διακονιασ της εισ τουσ αγιουσ περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν

² οιδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδουσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι και ο εξ υμων ζηλος ηρεθισεν τουσ πλειονασ

³ επεμψα δε τουσ αδελφουσ ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθωσ ελεγον παρεσκευασμενοι ητε

⁴ μηπωσ εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονεσ και ευρωσιν υμασ απαρασκευαστουσ καταισχυνθωμεν ημεισ ινα μη λεγωμεν υμεισ εν τη υποστασει ταυτη της καυχησησ

⁵ αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τουσ αδελφουσ ινα προελθωσιν εισ υμασ και προκαταρτισωσιν την προκατηγγελημενη ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ειναι ουτωσ ωσ ευλογιαν και μη ωσ πλεονεξιαν

⁶ τουτο δε ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιαισ επ ευλογιαισ και θερισει

⁷ εκαστοσ καθωσ προαιρειται τη καρδια μη εκ λυπησ η εξ αναγκησ ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεοσ

⁸ δυνατοσ δε ο θεοσ πασαν χαριν περισσευσαι εισ υμασ ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντεσ περισσευητε εισ παν εργον αγαθον

⁹ καθωσ γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοισ πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εισ τον αιωνα

¹⁰ ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εισ βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον σπορον υμων και αυξησαι τα γεννηματα της δικαιοσυνησ υμων

¹¹ εν παντι πλουτιζομενοι εισ πασαν απλοτητα ητισ κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω

¹² οτι η διακονια της λειτουργιασ ταυτησ ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω

¹³ δια της δοκιμησ της διακονιασ ταυτησ δοξαζοντεσ τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιασ υμων εισ το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητη της κοινωνιασ εισ αυτοουσ και εισ παντασ

¹⁴ και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμασ δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν

¹⁵ χαρισ δε τω θεω επι τη ανεκδιηγητω αυτου δωρεα

10

¹ αυτοσ δε εγω παυλοσ παρακαλω υμασ δια της πραοτητοσ και επιεικειασ του χριστου οσ κατα προσωπον μεν ταπεινοσ εν υμιν απων δε θαρρω εισ υμασ

² δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινασ τουσ λογιζομενουσ ημασ ωσ κατα σαρκα περιπατουντασ

³ εν σαρκι γαρ περιπατουντεσ ου κατα σαρκα στρατευομεθα

⁴ τα γαρ οπλα της στρατειασ ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προσ καθαιρεσιν οχυρωματων

⁵ λογισμουσ καθαιρουντεσ και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεωσ του θεου και αιχμαλωτιζοντεσ παν νοημα εισ την υπακοην του χριστου

⁶ και εν ετοιμω εχοντεσ εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη

⁷ τα κατα προσωπον βλεπετε ει τισ πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθωσ αυτοσ χριστου ουτωσ και ημεισ χριστου

⁸ εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιασ ημων ησ εδωκεν ο κυριοσ ημιν εισ οικοδομην και ουκ εισ καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι

⁹ ινα μη δοξω ωσ αν εκφοβειν υμασ δια των επιστολων

¹⁰ οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσία του σωματοσ ασθηνησ και ο λογοσ εξουθενημενοσ

¹¹ τουτο λογιζεσθω ο τοιουτοσ οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντεσ τοιουτοι και παροντεσ τω εργω

12 ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιουσιν

13 ημεις δε ουχι εισ τα αμετρα καυχσομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων

14 ου γαρ ως μη εφικνουμενοι εισ υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου

15 ουκ εισ τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριοις κοποις ελπιδα δε εχοντες αυξανομενησ της πιστεωσ υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εισ περισσειαν

16 εισ τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εισ τα ετοιμα καυχησασθαι

17 ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω

18 ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινος εστιν δοκιμος αλλ ον ο κυριος συνιστησιν

11

1 οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου

2 ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμωσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω

3 φοβουμαι δε μηπωσ ως ο οφισ ευαν εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτωσ φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητοσ της εισ τον χριστον

4 ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλωσ ηνειχεσθε

5 λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων

6 ει δε και ιδιωτησ τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εισ υμασ

7 η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν

8 αλλασ εκκλησιασ εσυλησα λαβων οψωνιον προσ την υμων διακονιαν

9 και παρων προσ υμασ και υστερηθεισ ου κατεναρκησα ουδενος το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι

ελθοντες απο μακεδονιασ και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω

10 εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησισ αυτη ου φραγησεται εισ εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιιασ

11 δια τι οτι ουκ αγαπω υμασ ο θεοσ οιδεν

12 ο δε ποιω και ποιησω ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθωσ και ημεις

13 οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι εργαται δολιοι μετασχηματιζομενοι εισ αποστολους χριστου

14 και ου θαυμαστον αυτοσ γαρ ο σατανασ μετασχηματιζεται εισ αγγελον φωτοσ

15 ου μεγα ουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνησ ων το τελοσ εσται κατα τα εργα αυτων

16 παλιν λεγω μη τισ με δοξη αφρονα ειναι ει δε μηγε καν ως αφρονα δεξασθε με ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι

17 ο λαλω ου λαλω κατα κυριον αλλ ως εν αφροσυνη εν ταυτη τη υποστασει της καυχησεωσ

18 επει πολλοι καυχωνται κατα την σαρκα καγω καυχησωμαι

19 ηδεωσ γαρ ανεχεσθε των αφρονων φρονιμοι οντες

20 ανεχεσθε γαρ ει τισ υμασ καταδουλοι ει τισ κατεσθiei ει τισ λαμβανει ει τισ επαιρεται ει τισ υμασ εισ προσωπον δερει

21 κατα ατιμιαν λεγω ως οτι ημεις ησθενησαμεν εν ω δ αν τισ τολμα εν αφροσυνη λεγω τολμω καγω

22 εβραιοι εισιν καγω ισραηλιται εισιν καγω σπερμα αβρααμ εισιν καγω

23 διακονοι χριστου εισιν παραφρονων λαλω υπερ εγω εν κοποισ περισσοτερωσ εν πληγαισ υπερβαλλοντωσ εν φυλακαισ περισσοτερωσ εν θανατοισ πολλακισ

24 υπο ιουδαιων πεντακισ τεσσαρακοντα παρα μιαν ελαβον

25 τρισ εραβδισθην απαξ ελιθασθην τρισ εναυαγησα νυχθημερον εν τω βυθω πεποηκα

26 οδοιοραιοσ πολλακισ κινδυνοισ ποταμων κινδυνοισ ληστων κινδυνοισ εκ γενουσ κινδυνοισ εξ εθνων κινδυνοισ εν πολει κινδυνοισ εν ερημια κινδυνοισ εν θαλασση κινδυνοισ εν ψευδαδελφοισ

27 εν κοπω και μοχθω εν αγρυπνιαισ πολλακισ εν λιμω και διψει εν νηστειαισ

πολλακίς εν ψυχῇ καὶ γυμνοτητι

²⁸ χωρὶς τῶν παρεκτός ἡ ἐπισυστάσις μου ἡ καθ' ἡμέραν ἡ μεριμνα πάσων τῶν ἐκκλησιῶν

²⁹ τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι

³⁰ εἰ καυχᾶσθαι δεῖ τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσθαι

³¹ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ οἶδεν ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτι οὐ ψευδοῦμαι

³² ἐν δαμασκῷ ὁ ἐθναρχὸς ἀρετὰ τοῦ βασιλεῶς ἐφρουρεῖ τὴν δαμασκηνῶν πολίτιν πιάσαι με θέλων

³³ καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργανῇ ἐχάλασθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξεφυγὼν τὰς χεῖρας αὐτοῦ

12

¹ καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφερεῖ μοι ἐλευσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίαν καὶ ἀποκαλύψει κύριος

² οἶδα ἀνθρώπον ἐν χριστῷ προ ἑτῶν δεκατέσσαρων εἴτε ἐν σωματι οὐκ οἶδα εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θεὸς οἶδεν ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ

³ καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἀνθρώπον εἴτε ἐν σωματι εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θεὸς οἶδεν

⁴ ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παραδείσον καὶ ἠκούσεν ἀρρητὰ ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὼν ἀνθρώπῳ λαλήσει

⁵ ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι ὑπὲρ δε ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου

⁶ εἴαν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι οὐκ ἔσομαι ἀφρῶν ἀληθειᾶν γὰρ ἐρῶ φείδομαι δε μὴ τίς εἰς ἐμὲ λογισθῆται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἡ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ

⁷ καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραινῶμαι ἐδοθη μοι σκολοψὴ τῆς σαρκὸς ἀγγελοῦ σατάν ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραινῶμαι

⁸ ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστή ἀπ' ἐμοῦ

⁹ καὶ εἰρηκέν μοι ἀρκεῖ σοὶ ἡ χάρις μου ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται ἡδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ χριστοῦ

¹⁰ διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις ἐν ὑβρεσίν ἐν ἀναγκαῖς ἐν διωγμοῖς ἐν στενοχωρίαις

ὑπὲρ χριστοῦ ὅταν γὰρ ἀσθενῶ τότε δυνατόσ εἰμι

¹¹ γεγονός ἀφρῶν καυχώμενος ὑμεῖς με ἠναγκάσατε ἐγὼ γὰρ ὠφείλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι οὐδὲν γὰρ ὑστέρησα τῶν ὑπερλίαν ἀποστόλων εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι

¹² τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατεργάσθη ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ ἐν σημείοις καὶ τεράσι καὶ δυνάμεσιν

¹³ τί γὰρ ἐστὶν ὁ ἠττηθῆτε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας εἰ μὴ ὅτι αὐτὸς ἐγὼ οὐ κατεναρκῆσα ὑμῶν χάρισασθε μοὶ τὴν ἀδικίαν ταύτην

¹⁴ ἴδου τρίτον ἐτοιμῶς ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐ καταναρκῆσω ὑμῶν οὐ γὰρ ζητῶ τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς οὐ γὰρ ὀφείλει τὰ τέκνα τοῖς γονεῦσιν θησαυρίζειν ἀλλ' οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις

¹⁵ ἐγὼ δε ἡδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανήθησομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἠττον ἀγαπῶμαι

¹⁶ ἐστὼ δε ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς ἀλλ' ὑπαρχῶν πανουργὸς δόλω ὑμᾶς ἔλαβον

¹⁷ μὴ τίνα ὧν ἀπεστάλκα πρὸς ὑμᾶς δι' αὐτοῦ ἐπλεονεκτήσα ὑμᾶς

¹⁸ παρεκάλεσα τίτον καὶ συναπεστείλα τον ἀδελφόν μῆτι ἐπλεονεκτήσεν ὑμᾶς τίτος οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν οὐ τοῖς αὐτοῖς ἰχνέσιν

¹⁹ πάλιν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογουμέθα κατενωπίον τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ λαλοῦμεν τὰ δε πάντα ἀγαπητοὶ ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς

²⁰ φοβούμαι γὰρ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἶσθε θέλω εὐρῶ ὑμᾶς καγῶ εὐρεθῶ ὑμῖν οἶον οὐ θελετε μήπως ἐρεῖς ζῆλοι θυμοὶ ἐριθείαι καταλαλῆαι ψιθυρισμοὶ φυσιώσεις ἀκαταστάσιαι

²¹ μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσει ὁ θεὸς μου πρὸς ὑμᾶς καὶ πενήθω πολλοὺς τῶν προημάρτηκῶν καὶ μὴ μετανοήσαντων ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πόρνειᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἡ ἐπραξάν

13

¹ τρίτον τούτο ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθῆσεται πᾶν ῥῆμα

² προεῖρηκα καὶ προλέγω ὡς παρῶν τὸ δεύτερον καὶ ἀπῶν νῦν γράφω τοῖς προημάρτηκοσίν καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ὅτι εἴαν ἐλθῶ εἰς τὸ πάλιν οὐ φείσομαι

³ επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου ος εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν

⁴ και γαρ ει εσταυρωθη εξ ασθενειας αλλα ζη εκ δυναμεωσ θεου και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω αλλα ζησομεθα συν αυτω εκ δυναμεωσ θεου εις υμας

⁵ εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει εαυτους δοκιμαζετε η ουκ επιγινωσκετε εαυτους οτι ιησουνσ χριστουσ εν υμιν εστιν ει μητι αδοκιμοι εστε

⁶ ελπίζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι

⁷ ευχομαι δε προσ τον θεον μη ποιησαι υμασ κακον μηδεν ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε ημεις δε ωσ αδοκιμοι ωμεν

⁸ ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας αλλ υπερ της αληθειας

⁹ χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν υμεις δε δυνατοι ητε τουτο δε και ευχομεθα την υμων καταρτισιν

¹⁰ δια τουτο ταυτα απων γραφω ινα παρων μη αποτομωσ χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην εδωκεν μοι ο κυριουσ εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν

¹¹ λοιπον αδελφοι χαιρετε καταρτιζεσθε παρακαλεισθε το αυτο φρονειτε ειρηνευετε και ο θεουσ της αγαπησ και ειρηνησ εσται μεθ υμων

¹² ασπασασθε αλληλουσ εν αγιω φιληματι

¹³ ασπαζονται υμασ οι αγιοι παντεσ

¹⁴ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματουσ μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

¹ παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατροσ του εγειραντοσ αυτον εκ νεκρων

² και οι συν εμοι παντεσ αδελφοι ταισ εκκλησιαισ της γαλατιασ

³ χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ και κυριου ημων ιησου χριστου

⁴ του δοντοσ εαυτον περι των αμαρτιων ημων οπωσ εξεληται ημασ εκ του ενεστωτοσ αιωνοσ πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατροσ ημων

⁵ ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

⁶ θαυμαζω οτι ουτωσ ταχεωσ μετατιθεσθε απο του καλεσαντοσ υμασ εν χαριτι χριστου εισ ετερον ευαγγελιον

⁷ ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινεσ εισιν οι ταρασσοντεσ υμασ και θελοντεσ μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου

⁸ αλλα και εαν ημεισ η αγγελοσ εξ ουρανου ευαγγελιζηται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω

⁹ ωσ προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τισ υμασ ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω

¹⁰ αρτι γαρ ανθρωπουσ πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποισ αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποισ ηρεσκον χριστου δουλοσ ουκ αν ημην

¹¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον

¹² ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεωσ ιησου χριστου

¹³ ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδιωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην

¹⁴ και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλουσ συνηλικιωτασ εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτησ υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων

¹⁵ οτε δε ευδοκησεν ο θεοσ ο αφορισασ με εκ κοιλιασ μητροσ μου και καλεσασ δια της χαριτοσ αυτου

¹⁶ αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοισ εθνεσιν ευθεωσ ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι

¹⁷ ουδε ανηλθον εισ ιεροσολυμα προσ τουσ προ εμου αποστολουσ αλλα απηλθον εισ αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εισ δαμασκον

¹⁸ επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εισ ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προσ αυτον ημερασ δεκαπεντε

¹⁹ ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου

²⁰ α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι

²¹ επειτα ηλθον εισ τα κλιματα της συριασ και της κιλικιασ

²² ημην δε αγνοουμενοσ τω προσωπω ταισ εκκλησιαισ της ιουδαιασ ταισ εν χριστω

²³ μονον δε ακουοντεσ ησαν οτι ο διωκων ημασ ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει

²⁴ και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2

¹ επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εισ ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον

² ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοισ το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοισ εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοισ δοκουσιν μηπωσ εισ κενον τρεχω η εδραμον

³ αλλ ουδε τιτοσ ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηναι

⁴ δια δε τουσ παρεισακτουσ ψευδαδελφουσ οιτινεσ παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημασ καταδουλωσωνται

⁵ οισ ουδε προσ ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προσ υμασ

⁶ απο δε των δοκουντων εινα τι οποιου ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον θεοσ ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντεσ ουδεν προσανεθεντο

⁷ αλλα τουναντιον ιδοντεσ οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιασ καθωσ πετροσ της περιτομησ

⁸ ο γαρ ενεργησασ πετρω εισ αποστολην της περιτομησ ενηργησεν και εμοι εισ τα εθνη

⁹ και γνοντεσ την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβοσ και κηφασ και ιωαννησ οι

δοκουντες στυλοι ειναι δεξιασ εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιασ ινα ημεις μεν εισ τα εθνη αυτοι δε εισ την περιτομην

¹⁰ μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι

¹¹ οτε δε ηλθεν πετροσ εισ αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενος ην

¹² προ του γαρ ελθειν τινασ απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενος τους εκ περιτομησ

¹³ και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβασ συναπηχθη αυτων τη υποκρισει

¹⁴ αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουσιν προσ την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιοσ υπαρχων εθνικωσ ζησ και ουκ ιουδαιικωσ τι τα εθνη αναγκαζεισ ιουδαιζειν

¹⁵ ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι

¹⁶ ειδοτες οτι ου δικαιουται ανθρωποσ εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεωσ ιησου χριστου και ημεις εισ χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ χριστου και ουκ εξ εργων νομου διοτι ου δικαιωθησεται εξ εργων νομου πασα σαρξ

¹⁷ ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστοσ αμαρτιασ διακονοσ μη γενοιτο

¹⁸ ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι

¹⁹ εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω

²⁰ χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστοσ ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντοσ με και παραδοντοσ εαυτον υπερ εμου

²¹ ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστοσ δωρεαν απεθανεν

3

¹ ω ανοητοι γαλαται τισ υμασ εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οισ κατ οφθαλμουσ ιησουσ χριστοσ προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενοσ

² τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοησ πιστεωσ

³ ουτωσ ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε

⁴ τοσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη

⁵ ο συν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεισ εν υμιν εξ εργων νομου η εξ ακοησ πιστεωσ

⁶ καθωσ αβρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην

⁷ γινωσκετε 1097 V-PAI-2P αρα οτι οι εκ πιστεωσ ουτοι εισιν υιοι αβρααμ

⁸ προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεωσ δικαιοι τα εθνη ο θεοσ προευηγγελισατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη

⁹ ωστε οι εκ πιστεωσ ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ

¹⁰ οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατοσ πασ οσ ουκ εμμενει εν πασιν τοισ γεγραμμενοισ εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα

¹¹ οτι δε εν νομω ουδεισ δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται

¹² ο δε νομοσ ουκ εστιν εκ πιστεωσ αλλ ο ποιησασ αυτα ανθρωποσ ζησεται εν αυτοισ

¹³ χριστοσ ημασ εξηγορασεν εκ τησ καταρασ του νομου γενομενοσ υπερ ημων καταρα γεγραπται γαρ επικαταρατοσ πασ ο κρεμαμενοσ επι ξυλου

¹⁴ ινα εισ τα εθνη η ευλογια του αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν του πνευματοσ λαβωμεν δια τησ πιστεωσ

¹⁵ αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομωσ ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδεισ αθετει η επιδιατασσεται

¹⁶ τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελιαι και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοισ σπερμασιν ωσ επι πολλων αλλ ωσ εφ ενοσ και τω σπερματι σου οσ εστιν χριστοσ

¹⁷ τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εισ χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα γεγωνωσ νομοσ ουκ ακυροι εισ το καταργησαι την επαγγελιαν

¹⁸ ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιασ τω δε αβρααμ δι επαγγελιασ κεχαρισται ο θεοσ

¹⁹ τι συν ο νομοσ των παραβασων χαριν προσετεθη αχρι ου ελθη το σπερμα ω επηγγελται διαταγεισ δι αγγελων εν χειρι

μεσιτου

²⁰ ο δε μεσιτης ενος ουκ εστιν ο δε θεος εις εστιν

²¹ ο ουν νομος κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομος ο δυναμενος ζωοποιησαι οντως αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη

²² αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεωσ ιησου χριστου δοθη τοις πιστευουσιν

²³ προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι

²⁴ ωστε ο νομος παιδαγωγος ημων γεγονεν εις χριστον ινα εκ πιστεωσ δικαιωθωμεν

²⁵ ελθουσης δε της πιστεωσ ουκετι υπο παιδαγωγον εσμεν

²⁶ παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεωσ εν χριστω ιησου

²⁷ οσοι γαρ εις χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε

²⁸ ουκ ενι ιουδαιος ουδε ελλην ουκ ενι δουλος ουδε ελευθερος ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεις εις εστε εν χριστω ιησου

²⁹ ει δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4

¹ λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων

² αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι της προθεσμιασ του πατροσ

³ ουτως και ημεις οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι

⁴ οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νομον

⁵ ινα τουσ υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν

⁶ οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εις τας καρδιασ υμων κραζον αββα ο πατηρ

⁷ ωστε ουκετι ει δουλος αλλ υιος ει δε υιος και κληρονομος θεου δια χριστου

⁸ αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις μη φυσει ουσιν θεοις

⁹ νυν δε γνοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια οισ παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε

¹⁰ ημερασ παρατηρησθε και μηνασ και καιρουσ και ενιαυτουσ

¹¹ φοβουμαι υμασ μηπωσ εικη κεκοπιακα εις υμασ

¹² γινεσθε ωσ εγω οτι καγω ωσ υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε

¹³ οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον

¹⁴ και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε αλλ ωσ αγγελον θεου εδεξασθε με ωσ χριστον ιησουν

¹⁵ τισ ουν ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τουσ οφθαλμουσ υμων εξορυξαντες αν εδωκατε μοι

¹⁶ ωστε εχθροσ υμων γεγονα αληθευων υμιν

¹⁷ ζηλουσιν υμασ ου καλωσ αλλα εκκλεισαι υμασ θελουσιν ινα αυτουσ ζηλουτε

¹⁸ καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμασ

¹⁹ τεκνια μου ουσ παλιν ωδινω αχρι ου μορφωθη χριστοσ εν υμιν

²⁰ ηθελον δε παρειναι προς υμασ αρτι και αλλαξαι την φωνην μου οτι απορουμαι εν υμιν

²¹ λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι τον νομον ουκ ακουετε

²² γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιουσ εσχεν ενα εκ της παιδισκησ και ενα εκ της ελευθερασ

²³ αλλ ο μεν εκ της παιδισκησ κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερασ δια της επαγγελιασ

²⁴ ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο ορουσ σινα εις δουλειαν γεννωσα ητισ εστιν αγαρ

²⁵ το γαρ αγαρ σινα οροσ εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτης

²⁶ η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητισ εστιν μητηρ παντων ημων

²⁷ γεγραπται γαρ ευφρανθητι στειρα η ου τικτουσα ρηζον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα

28 ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιασ τεκνα εσμεν

29 αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεισ εδιωκεν τον κατα πνευμα ουτως και νυν

30 αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτησ ου γαρ μη κληρονομησ ο υιοσ της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερασ

31 αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερασ

5

1 τη ελευθερια συν η χριστοσ ημασ ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλιασ ενεχεσθε

2 ιδε εγω παυλοσ λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστοσ υμασ ουδεν ωφελησει

3 μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετησ εστιν ολον τον νομον ποιησαι

4 κατηργηθητε απο του χριστου οιτινεσ εν νομω δικαιοσθε της χαριτοσ εξεπεσατε

5 ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεωσ ελπιδα δικαιοσυνησ απεκδεχομεθα

6 εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστισ δι αγαπησ ενεργουμενη

7 ετρεχετε καλωσ τισ υμασ ενεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι

8 η πεισμονη ουκ εκ του καλουντοσ υμασ

9 μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι

10 εγω πεποιθα εισ υμασ εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασων υμασ βαστασει το κριμα οστισ αν η

11 εγω δε αδελφοι ει περιτομην ετι κηρυσσω τι ετι διωκομαι αρα κατηργηται το σκανδαλον του σταυρου

12 οφελον και αποκοψονται οι αναστατουντεσ υμασ

13 υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εισ αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπησ δουλευετε αλληλοισ

14 ο γαρ πασ νομοσ εν ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ εαυτον

15 ει δε αλληλουσ δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε

16 λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκοσ ου μη τελεσητε

17 η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματοσ το δε πνευμα κατα της σαρκοσ ταυτα δε αντικειται αλληλοισ ινα μη α αν θελητε ταυτα ποιητε

18 ει δε πνευματι αγεσθε ουκ εστε υπο νομον

19 φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκοσ ατινα εστιν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια

20 ειδωλολατρευια φαρμακεια εχθραι ερεισ ζηλοι θυμοι εριθειαι διχοστασια αιρεσεισ

21 φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοισ α προλεγω υμιν καθωσ και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντεσ βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν

22 ο δε καρποσ του πνευματοσ εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτησ αγαθωσυνη πιστισ

23 πραοτησ εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομοσ

24 οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοισ παθημασιν και ταισ επιθυμιασ

25 ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν

26 μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλουσ προκαλουμενοι αλληλοισ φθονουντεσ

6

1 αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωποσ εν τινι παραπτωματι υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητοσ σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθησ

2 αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου

3 ει γαρ δοκει τισ ειναι τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα

4 το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστοσ και τοτε εισ εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εισ τον ετερον

5 εκαστοσ γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει

6 κοινωνειτω δε ο κατηχουμενοσ τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοισ

7 μη πλανασθε θεοσ ου μκκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωποσ τουτο και θερισει

8 οτι ο σπειρων εισ την σαρκα εαυτου εκ της σαρκοσ θερισει φθοραν ο δε σπειρων εισ το πνευμα εκ του πνευματοσ θερισει ζωην αιωνιον

9 το δε καλον ποιουντεσ μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι

10 αρα ουν ωσ καιρον εχομεν εργαζομεθα το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεωσ

11 ιδετε ηηλικιοσ υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι

12 οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμασ περιτεμνεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται

13 ουδε γαρ οι περιτετμημενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμασ περιτεμνεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται

14 εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμοσ εσταυρωται καγω τω κοσμω

15 εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισισ

16 και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επ αυτοουσ και ελεοσ και επι τον ισραηλ του θεου

17 του λοιπου κοπουσ μοι μηδεις παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω

18 η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματοσ υμων αδελφοι αμην

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανοις εν χριστω

⁴ καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη

⁵ προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου

⁶ εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω

⁷ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματος κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου

⁸ ης επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει

⁹ γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω

¹⁰ εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γης

¹¹ εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου

¹² εις το ειναι ημας εις επαινον δοξης αυτου τους προηλπικοτας εν τω χριστω

¹³ εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριας υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιας τω αγιω

¹⁴ ος εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεως εις επαινον της δοξης αυτου

¹⁵ δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους

¹⁶ ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενος επι των προσευχων μου

¹⁷ ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξης δωη υμιν πνευμα σοφιας και αποκαλυψεως εν επιγνωσει αυτου

¹⁸ πεφωτισμενους τους οφθαλμους της καρδιας υμων εις το ειδεναι υμας τις εστι η ελπισ της κλησεως αυτου και τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις

¹⁹ και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμεως αυτου εις ημας τους πιστευοντας κατα την ενεργειαν του κρατους της ισχυος αυτου

²⁰ ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ των νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις

²¹ υπερανω πασης αρχης και εξουσιας και δυναμεως και κυριοτητος και παντος ονοματος ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι

²² και παντα υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια

²³ ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου

2

¹ και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασιν και ταις αμαρτιαις

² εν αις ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερος του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας

³ εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιαις της σαρκος ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσει οργης ωσ και οι λοιποι

⁴ ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας

⁵ και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι

⁶ και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανοις εν χριστω ιησου

⁷ ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου

⁸ τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεως και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον

⁹ ουκ εξ εργαων ινα μη τις καυχησηται

¹⁰ αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργοις αγαθοις οισ προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν

¹¹ διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου

¹² οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρις χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω

¹³ νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυσ εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου

¹⁴ αυτοσ γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησασ τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσασ

¹⁵ την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησασ ινα τουσ δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην

¹⁶ και αποκαταλλαξη τουσ αμφοτερουσ εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω

¹⁷ και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και τοις εγγυσ

¹⁸ οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προσ τον πατερα

¹⁹ αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου

²⁰ εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου ιησου χριστου

²¹ εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη ανθρωπον αυξει εις ναον αγιον εν κυριω

²² εν ω και υμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

3

¹ τουτου χαριν εγω παυλοσ ο δεσμιος του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων

² ειγε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτοσ του θεου της δοθεισης μοι εις υμασ

³ οτι κατα αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθωσ προεγραψα εν ολιγω

⁴ προσ ο δυνασθε αναγινωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου

⁵ ο ετεραισ γενεαισ ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ωσ νυν

απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταις εν πνευματι

⁶ ειναι τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιασ αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου

⁷ ου εγενομην διακονοσ κατα την δωρεαν της χαριτοσ του θεου την δοθεισαν μοι κατα την ενεργειαν της δυναμειωσ αυτου

⁸ εμοι τω ελαχιστω παντων αγιων εδοθη η χαρισ αυτη εν τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι τον ανεξιχνιαστον πλουτον του χριστου

⁹ και φωτισαι παντασ τισ η οικονομια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι δια ιησου χριστου

¹⁰ ινα γνωρισθη νυν ταισ αρχαισ και ταισ εξουσαισ εν τοις επουρανοις δια της εκκλησιασ η πολυποικιλιοσ σοφια του θεου

¹¹ κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

¹² εν ω εχομεν την παρρησιαν και την προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεωσ αυτου

¹³ διο αιτουμαι μη εκκακειν εν ταισ θλιψεσιν μου υπερ υμων ητισ εστιν δοξα υμων

¹⁴ τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προσ τον πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁵ εξ ου πασα πατρια εν ουρανοις και επι γησ ονομαζεται

¹⁶ ινα δωη υμιν κατα τον πλουτον της δοξησ αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματοσ αυτου εις τον εσω

ανθρωπον

¹⁷ κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεωσ εν ταισ καρδιαις υμων

¹⁸ εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοις τι το πλατοσ και μηκοσ και βαθοσ και υψοσ

¹⁹ γνωναι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεωσ αγαπην του χριστου ινα πληρωθητε εις παν το πληρωμα του θεου

²⁰ τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερ εκπερισσουων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν

²¹ αυτω η δοξα εν τη εκκλησια εν χριστω ιησου εις πασασ τασ γενεασ του αιωνοσ των αιωνων αμην

4

¹ παρακαλω ουν υμας εγω ο δεσμιος εν κυριω αξιως περιπατησαι της κλησεωσ ησ εκληθητε

² μετα πασησ ταπεινοφροσυνησ και πραοτητοσ μετα μακροθυμιασ ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη

³ σπουδαζοντεσ τηρειν την ενοτητα του πνευματοσ εν τω συνδεσμω της ειρηνησ

⁴ εν σωμα και εν πνευμα καθωσ και εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησεωσ υμων

⁵ εισ κυριοσ μια πιστισ εν βαπτισμα

⁶ εισ θεοσ και πατηρ παντων ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν ημιν

⁷ ενι δε εκαστω ημων εδοθη η χαρισ κατα το μετρον της δωρεασ του χριστου

⁸ διο λεγει αναβασ εισ υψοσ ηχημαλωτευσεν αιχημαλωσιαν και εδωκεν δοματα τοισ ανθρωποισ

⁹ το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη πρωτον εισ τα κατωτερα μερη της γησ

¹⁰ ο καταβασ αυτοσ εστιν και ο αναβασ υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα

¹¹ και αυτοσ εδωκεν τουσ μεν αποστολουσ τουσ δε προφητασ τουσ δε ευαγγελιστασ τουσ δε ποιμενασ και διδασκαλουσ

¹² προσ τον καταρτισμον των αγιων εισ εργον διακονιασ εισ οικοδομην του σωματοσ του χριστου

¹³ μεχρι καταντησωμεν οι παντεσ εισ την ενοτητα της πιστεωσ και της επιγνωσεωσ του υιου του θεου εισ ανδρα τελειον εισ μετρον ηλικιασ του πληρωματοσ του χριστου

¹⁴ ινα μηκετι ωμεν νηπιοι κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιασ εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προσ την μεθοδειαν της πλανησ

¹⁵ αληθευοντεσ δε εν αγαπη αυξησωμεν εισ αυτον τα παντα οσ εστιν η κεφαλη ο χριστοσ

¹⁶ εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασησ αφησ της επιχορηγιασ κατ ενεργειαν εν μετρω ενοσ εκαστου μερουσ την αυξησιν του σωματοσ ποιειται εισ οικοδομην εαυτου εν αγαπη

¹⁷ τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω μηκετι υμασ περιπατειν καθωσ και τα λοιπα εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του νοοσ αυτων

¹⁸ εσκοτισμενοι τη διανοια οντεσ απηλλοτριωμενοι της ζωησ του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοισ δια την πωρωσιν της καρδιασ αυτων

¹⁹ οιτινεσ απηληγηκοτεσ εαυτουσ παρεδωκαν τη ασελγεια εισ εργασιαν ακαθαρσιασ πασησ εν πλεονεξια

²⁰ υμεισ δε ουχ ουτωσ εμαθετε τον χριστον

²¹ ειγε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθωσ εστιν αληθεια εν τω ιησου

²² αποθεσθαι υμασ κατα την προτεραν αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τασ επιθυμιασ της απατησ

²³ ανανεουσθαι δε τω πνευματι του νοοσ υμων

²⁴ και ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της αληθειασ

²⁵ διο αποθεμενοι το ψευδοσ λαλειτε αληθειαν εκαστοσ μετα του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη

²⁶ οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο ηλιοσ μη επιδυετω επι τω παροργισμω υμων

²⁷ μηδε διδοτε τοπον τω διαβολω

²⁸ ο κλεπτων μηκετι κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενοσ το αγαθον ταισ χερσιν ινα εχη μεταδιδοναι τω χρειαν εχοντι

²⁹ πασ λογοσ σαπροσ εκ του στοματοσ υμων μη εκπορευεσθω αλλ ει τισ αγαθοσ προσ οικοδομην της χρειασ ινα δω χαριν τοισ ακουουσιν

³⁰ και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εισ ημεραν απολυτρωσεωσ

³¹ πασα πικρια και θυμοσ και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια

³² γινεσθε δε εισ αλληλουσ χρηστοι ευσπλαγχνοι χαριζομενοι εαυτοισ καθωσ και ο θεοσ εν χριστω εχαρισατο ημιν

5

¹ γινεσθε ουν μιμηται του θεου ωσ τεκνα αγαπητα

² και περιπατειτε εν αγαπη καθωσ και ο χριστοσ ηγαπησεν ημασ και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εισ οσμην ευωδιασ

³ πορνεία δε και πασα ακαθαρσία η πλεονεξία μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθωσ πρεπει αγιοισ

⁴ και αισχροτησ και μωρολογία η ευτραπελία τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια

⁵ τουτο γαρ εστε γινωσκοντες οτι πασ πορνος η ακαθαρτος η πλεονεκτησ οσ εστιν ειδωλολατρησ ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου

⁶ μηδεις υμασ απατατω κενοισ λογοισ δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιουσ της απειθειας

⁷ μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων

⁸ ητε γαρ ποτε σκοτοσ νυν δε φωσ εν κυριω ωσ τεκνα φωτοσ περιπατειτε

⁹ ο γαρ καρποσ του πνευματοσ εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια

¹⁰ δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον τω κυριω

¹¹ και μη συγκοινωνειτε τοισ εργοισ τοισ ακαρποισ του σκοτουσ μαλλον δε και ελεγχετε

¹² τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν

¹³ τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτοσ φανερουται παν γαρ το φανερουμενον φωσ εστιν

¹⁴ διο λεγει εγειρε ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφασει σοι ο χριστοσ

¹⁵ βλεπετε ουν πως ακριβωσ περιπατειτε μη ωσ ασοφοι αλλ ωσ σοφοι

¹⁶ εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν

¹⁷ δια τουτο μη γινεσθε αφρονεσ αλλα συνιεντες τι το θελημα του κυριου

¹⁸ και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι

¹⁹ λαλουντες εαυτοισ ψαλμοισ και υμνοισ και ωδαισ πνευματικαισ αδοντες και ψαλλοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω

²⁰ ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και πατρι

²¹ υποτασσομενοι αλληλοισ εν φοβω χριστου

²² αι γυναικεσ τοισ ιδιοισ ανδρασιν υποτασσεσθε ωσ τω κυριω

²³ οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικοσ ωσ και ο χριστοσ κεφαλη της εκκλησιασ και αυτοσ εστιν σωτηρ του σωματοσ

²⁴ αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασσεται τω χριστω ουτωσ και αι γυναικεσ τοισ ιδιοισ ανδρασιν εν παντι

²⁵ οι ανδρεσ αγαπατε τασ γυναικασ εαυτων καθωσ και ο χριστοσ ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτησ

²⁶ ινα αυτην αγιαση καθαρισασ τω λουτρω του υδατοσ εν ρηματι

²⁷ ινα παραστηση αυτην εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπilon η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμοσ

²⁸ ουτωσ οφειλουσιν οι ανδρεσ αγαπαν τασ εαυτων γυναικασ ωσ τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα

²⁹ ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθωσ και ο κυριοσ την εκκλησιαν

³⁰ οτι μελη εσμεν του σωματοσ αυτου εκ τησ σαρκοσ αυτου και εκ των οστεων αυτου

³¹ αντι τουτου καταλειπει ανθρωποσ τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προσ την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εισ σαρκα μιαν

³² το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εισ χριστον και εισ την εκκλησιαν

³³ πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστοσ την εαυτου γυναικα ουτωσ αγαπατω ωσ εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6

¹ τα τεκνα υπακουετε τοισ γονευσιν υμων εν κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιοσ

² τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητισ εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια

³ ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχρονοσ επι της γησ

⁴ και οι πατερεσ μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου

⁵ οι δουλοι υπακουετε τοισ κυριοισ κατα σαρκα μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιασ υμων ωσ τω χριστω

⁶ μη κατ οφθαλμοδουλειαν ωσ ανθρωπαρεσκοι αλλ ωσ δουλοι του χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχησ

⁷ μετ ευνοιασ δουλευοντες ωσ τω κυριω και ουκ ανθρωποισ

⁸ ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστοσ ποιηση αγαθον τουτο κομειται παρα του κυριου ειτε δουλοσ ειτε ελευθεροσ

⁹ και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προσ αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και υμων αυτων ο κυριος εστιν εν ουρανοισ και προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω

¹⁰ το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου

¹¹ ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προσ το δυνασθαι υμας στηναι προσ τας μεθοδειασ του διαβολου

¹² οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προσ αιμα και σαρκα αλλα προσ τας αρχας προσ τας εξουσιας προσ τους κοσμοκρατορας του σκοτους του αιωνος τουτου προσ τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανοισ

¹³ δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι

¹⁴ στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσασθε τον θωρακα της δικαιοσυνης

¹⁵ και υποδησασθε τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης

¹⁶ επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεως εν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του πονηρου τα πεπυρωμενα σβεσαι

¹⁷ και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθαι και την μαχαιραν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου

¹⁸ δια πασης προσευχης και δεησεως προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο τουτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων

¹⁹ και υπερ εμου ινα μοι δοθη λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν παρρησια γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου

²⁰ υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω παρρησιασωμαι ως δει με λαλησαι

²¹ ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω

²² ον επεμψα προσ υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων

²³ ειρηνη τοις αδελφοισ και αγαπη μετα πιστεως απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου

²⁴ η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

¹ παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων

⁴ παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρασ την δεησιν ποιουμενοσ

⁵ επι τη κοινωνια υμων εισ το ευαγγελιον απο πρωτησ ημερασ αχρι του νυ

⁶ πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενοσ εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερασ χριστου ιησου

⁷ καθωσ εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμασ εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνουσ μου της χαριτοσ παντασ υμασ οντασ

⁸ μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ωσ επιποθω παντασ υμασ εν σπλαγχνοις ιησου χριστου

⁹ και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει

¹⁰ εισ το δοκιμαζειν υμασ τα διαφεροντα ινα ητε ελικρινεισ και απροσκοποι εισ ημεραν χριστου

¹¹ πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνησ των δια ιησου χριστου εισ δοξαν και επαινον θεου

¹² γινωσκειν δε υμασ βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εισ προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν

¹³ ωστε τουσ δεσμουσ μου φανερουσ εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασιν

¹⁴ και τουσ πλειονασ των αδελφων εν κυριω πεποητοτασ τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβωσ τον λογον λαλειν

¹⁵ τινεσ μεν και δια φθονον και εριν τινεσ δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν

¹⁶ οι μεν εξ εριθειας τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερεν τοις δεσμοις μου

¹⁷ οι δε εξ αγαπησ ειδοτεσ οτι εισ απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι

¹⁸ τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστοσ καταγγελλεται και εν τουτω χαιρω αλλα και χαρησομαι

¹⁹ οιδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εισ σωτηριαν δια της υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνευματοσ ιησου χριστου

²⁰ κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνησομαι αλλ εν παση παρρησια ωσ παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται χριστοσ εν τω σωματι μου ειτε δια ζωησ ειτε δια θανατου

²¹ εμοι γαρ το ζην χριστοσ και το αποθανειν κερδοσ

²² ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρποσ εργου και τι αιρησομαι ου γνωριζω

²³ συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εισ το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον

²⁴ το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμασ

²⁵ και τουτο πεποιθωσ οιδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εισ την υμων προκοπην και χαραν της πιστεωσ

²⁶ ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμησ παρουσιασ παλιν προς υμασ

²⁷ μονον αξιωσ του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμασ ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντεσ τη πιστει του ευαγγελιου

²⁸ και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητισ αυτοις μεν εστιν ενδειξισ απωλειασ υμιν δε σωτηριασ και τουτο απο θεου

²⁹ οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εισ αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν

³⁰ τον αυτον αγωνα εχοντεσ οιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2

¹ ει τισ ουν παρακλησισ εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπησ ει τισ κοινωνια πνευματοσ ει τισ σπλαγχνα και οικτιρμοι

² πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε την αυτην αγαπην εχοντεσ συμψυχοι το εν φρονουντεσ

³ μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλουσ ηγουμενοι υπερεχοντασ εαυτων

⁴ μη τα εαυτων εκαστος σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστος

⁵ τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου

⁶ ος εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμαν ηγησατο το ειναι ισα θεω

⁷ αλλ εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος

⁸ και σχηματι ευρεθεισ ωσ ανθρωπος εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου θανατου δε σταυρου

⁹ διο και ο θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω ονομα το υπερ παν ονομα

¹⁰ ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων

¹¹ και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριος ιησους χριστος εισ δοξαν θεου πατροσ

¹² ωστε αγαπητοι μου καθωσ παντοτε υπηκουσατε μη ωσ εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε

¹³ ο θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιασ

¹⁴ παντα ποιειτε χωρισ γογγυσμων και διαλογισμων

¹⁵ ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι τεκνα θεου αμωμητα εν μεσω γενεασ σκολιασ και διεστραμμενησ εν οισ φαινεσθε ωσ φωστηρεσ εν κοσμω

¹⁶ λογον ζωησ επεχοντεσ εισ καυχημα εμοι εισ ημεραν χριστου οτι ουκ εισ κενον εδραμον ουδε εισ κενον εκοπιασα

¹⁷ αλλ ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεωσ υμων χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν

¹⁸ το δ αυτο και υμεισ χαιρετε και συγχαιρετε μοι

¹⁹ ελπίζω δε εν κυριω ιησου τιμοθεον ταχεωσ πεμψαι υμιν ινα καγω ευψυχω γνουσ τα περι υμων

²⁰ ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστισ γνησιωσ τα περι υμων μεριμνησει

²¹ οι παντεσ γαρ τα εαυτων ζητουσιν ου τα χριστου ιησου

²² την δε δοκιμην αυτου γινωσκετε οτι ωσ πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εισ το ευαγγελιον

²³ τουτον μεν ουν ελπίζω πεμψαι ωσ αν απιδω τα περι εμε εξαυτησ

²⁴ πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτος ταχεωσ ελευσομαι

²⁵ αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειασ μου πεμψαι προσ υμασ

²⁶ επειδη επιποθων ην παντασ υμασ και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθηνησεν

²⁷ και γαρ ησθηνησεν παραπλησιον θανατω αλλα ο θεος αυτον ηλησεν ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε ινα μη λυπην επι λυπην σχω

²⁸ σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντεσ αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτεροσ ω

²⁹ προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασησ χαρασ και τουσ τοιουτουσ εντιμουσ εχετε

³⁰ οτι δια το εργον του χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν παραβουλευσαμενοσ τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προσ με λειτουργιασ

3

¹ το λοιπον αδελφοι μου χαιρετε εν κυριω τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον υμιν δε ασφαλεσ

² βλεπετε τουσ κυνασ βλεπετε τουσ κακουσ εργατασ βλεπετε την κατατομην

³ ημεισ γαρ εσμεν η περιτομη οι πνευματι θεου λατρευοντεσ και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεποιθοτεσ

⁴ καιπερ εγω εχων πεποιθησιν και εν σαρκι ει τισ δοκει αλλοσ πεποιθεναι εν σαρκι εγω μαλλον

⁵ περιτομη οκταημεροσ εκ γενουσ ισραηλ φυλησ βενιαμιν εβραιοσ εξ εβραιων κατα νομον φαρισαιοσ

⁶ κατα ζηλον διωκων την εκκλησιαν κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενοσ αμεμπτοσ

⁷ αλλ ατινα ην μοι κερδη ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν

⁸ αλλα μεν ουν και ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσεωσ χριστου ιησου του κυριου μου δι ον τα παντα εξημιωθην και ηγουμαι σκυβαλα ειναι ινα χριστον κερδησω

⁹ και ευρεθω εν αυτω μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεωσ χριστου την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει

10 του γνωμαι αυτον και την δυναμιν της αναστασεωσ αυτου και την κοινωνιαν των παθηματων αυτου συμμορφουμενος τω θανατω αυτου

11 ει πως κατακτησω εις την εξαναστασιν των νεκρων

12 ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι διωκω δε ει και καταλαβω εφ ω και κατεληφθην υπο του χριστου ιησου

13 αδελφοι εγω εμαυτον ου λογιζομαι κατειληφεναι εν δε τα μεν οπισω επιλανθανομενος τοις δε εμπροσθεν επεκτεινομενος

14 κατα σκοπον διωκω επι το βραβειον της ανω κλησεωσ του θεου εν χριστω ιησου

15 οσοι ουν τελειοι τουτο φρονωμεν και ει τι ετερωσ φρονειτε και τουτο ο θεος υμιν αποκαλυψει

16 πλην εις ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανονι το αυτο φρονειν

17 συμμιμηται μου γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τουσ ουτωσ περιπατουντας καθωσ εχετε τυπον ημασ

18 πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλாகισ ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τουσ εχθρουσ του σταυρου του χριστου

19 ων το τελος απωλεια ων ο θεος η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες

20 ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοισ υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον

21 οσ μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεωσ ημων εις το γενεσθαι αυτο συμμορφον τω σωματι της δοξησ αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι εαυτω τα παντα

4

1 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανοσ μου ουτωσ στηκετε εν κυριω αγαπητοι

2 ευοδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω

3 ναι ερωτω και σε συζυγε γνησιε συλλαμβανου αυταισ αιτινεσ εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και κλημεντοσ και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωησ

4 χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε

5 το επιεικεσ υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ ο κυριος εγγυσ

6 μηδεν μεριμνατε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προσ τον θεον

7 και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου

8 το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τισ αρετη και ει τισ επαينوσ ταυτα λογιζεσθε

9 α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι ταυτα πρασσετε και ο θεοσ της ειρηνησ εσται μεθ υμων

10 εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε

11 ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκησ ειναι

12 οιδα και ταπεινουσθαι οιδα και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμνημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι

13 παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω

14 πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντες μου τη θλιψει

15 οιδατε δε και υμεισ φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεωσ και ληψεωσ ει μη υμεισ μονοι

16 οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δις εις την χρειαν μοι επεμψατε

17 ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων

18 απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενοσ παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσμην ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω

19 ο δε θεοσ μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου

20 τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

21 ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμασ οι συν εμοι αδελφοι

22 ασπαζονται υμασ παντες οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαροσ οικιασ

23 η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος

² τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι

⁴ ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους

⁵ δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου

⁶ του παροντος εις υμας καθωσ και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθωσ και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια

⁷ καθωσ και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου

⁸ ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι

⁹ δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη

¹⁰ περιπατησαι υμας αξιωσ του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου

¹¹ εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρασ

¹² ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι

¹³ ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου

¹⁴ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων

¹⁵ ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεωσ

¹⁶ οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα

και τα αορατα ειτε θronoi ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται

¹⁷ και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν

¹⁸ και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων

¹⁹ οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι

²⁰ και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα επι τοις ουρανοις

²¹ και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνι δε αποκατηλλαξεν

²² εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου

²³ ειγε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος

²⁴ νυν χαιρω εν τοις παθημασιν υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια

²⁵ ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου

²⁶ το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυνι δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου

²⁷ οιοσ ηθελησεν ο θεος γνωρισαι τι το πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν χριστος εν υμιν η ελπισ της δοξης

²⁸ ον ημεις καταγγελλομεν νουθετουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου

²⁹ εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2

¹ θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα

εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον μου εν σαρκι

² ινα παρακληθωσιν αι καρδιαι αυτων συμβιβασθεντων εν αγαπη και εισ παντα πλουτον της πληροφοριας της συνεσεως εισ επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και πατρος και του χριστου

³ εν ω εισιν παντες οι θησαυροι της σοφιας και της γνωσεως αποκρυφοι

⁴ τουτο δε λεγω ινα μη τισ υμας παραλογιζεται εν πιθανολογια

⁵ ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εισ χριστον πιστεωσ υμων

⁶ ως ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω περιπατειτε

⁷ ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθωσ εδιδαχθητε περισσευοντες εν αυτη εν ευχαριστια

⁸ βλεπετε μη τισ υμας εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενησ απατησ κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον

⁹ οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικωσ

¹⁰ και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι οσ εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιας

¹¹ εν ω και περιετμηθητε περιτομη αχειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματος των αμαρτιων της σαρκος εν τη περιτομη του χριστου

¹² συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεωσ της ενεργειας του θεου του εγειραντος αυτον εκ των νεκρων

¹³ και υμας νεκρους οντας εν τοις παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκος υμων συνεζωποισεν υμας συν αυτω χαρισαμενος ημιν παντα τα παραπτωματα

¹⁴ εξαλειψασ το καθ ημων χειρογραφον τοις δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσασ αυτο τω σταυρω

¹⁵ απεκδυσαμενος τας αρχας και τας εξουσιας εδειγματισεν εν παρρησια θριαμβευσασ αυτους εν αυτω

¹⁶ μη ουν τισ υμας κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτησ η νουμηνιασ η σαββατων

¹⁷ α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα χριστου

¹⁸ μηδεις υμας καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α μη εωρακεν εμβατευων εικη φυσιουμενοσ υπο του νοου της σαρκος αυτου

¹⁹ και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου

²⁰ ει απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ως ζωντες εν κοσμω δογματιζεσθε

²¹ μη αψη μηδε γευση μηδε θιγησ

²² α εστιν παντα εισ φθοραν τη αποχρησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιασ των ανθρωπων

²³ ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιασ εν εθελοθρησκεια και ταπεινοφροσυνη και αφειδια σωματος ουκ εν τιμη τινι προς πλησμονην της σαρκος

3

¹ ει ουν συνηγερθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστος εστιν εν δεξια του θεου καθημενος

² τα ανω φρονειτε μη τα επι της γης

³ απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω

⁴ οταν ο χριστος φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη

⁵ νεκρωσατε ουν τα μελη υμων τα επι της γης πορνειαν ακαθαρσιαν παθος επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητις εστιν ειδωλολατρεια

⁶ δι α ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιουσ της απειθειας

⁷ εν οισ και υμεις περιεπατησατε ποτε οτε εζητε εν αυτοις

⁸ νυνι δε αποθεσθε και υμεις τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματος υμων

⁹ μη ψευδεσθε εισ αλληλους απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταισ πραξεσιν αυτου

¹⁰ και ενδυσαμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον εισ επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος αυτον

¹¹ οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιοσ περιτομη και ακροβυστια βαρβαροσ σκυθησ δουλοσ ελευθεροσ αλλα τα παντα και εν πασιν χριστος

12 ενδυσασθε ουν ως εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιρμου χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραοτητα μακροθυμιαν

13 ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προς τινα εχη μομφην καθως και ο χριστος εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις

14 επι πασιν δε τουτοις την αγαπην ητις εστιν συνδεσμος της τελειοτητος

15 και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταις καρδιαις υμων εις ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι γινεσθε

16 ο λογος του χριστου ενοικειτω εν υμιν πλουσιως εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετουντες εαυτους ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω

17 και παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργω παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεω και πατρι δι αυτου

18 αι γυναικες υποτασσεσθε τοις ιδιοις ανδρασιν ως ανηκεν εν κυριω

19 οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς αυτας

20 τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον εν κυριω

21 οι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν

22 οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλειαις ως ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον θεον

23 και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις

24 ειδοτες οτι απο κυριου ληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιας τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε 1398 V-PAI-2P

25 ο δε αδικων κομιειται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια

4

1 οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανοις

2 τη προσευχη προσκαρτερειτε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια

3 προσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι

4 ινα φανερωσω αυτο ως δει με λαλησαι

5 εν σοφια περιπατετε προς τους εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι

6 ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενος ειδεναι πως δει υμας ενι εκαστω αποκρινεσθαι

7 τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω

8 ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνω τα περι υμων και παρακαλεση τας καρδιας υμων

9 συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω ος εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε

10 ασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλωτος μου και μαρκος ο ανειψιος βαρναβα περι ου ελαβετε εντολας εαν ελθη προς υμας δεξασθε αυτον

11 και ιησους ο λεγομενος ιουστος οι οντες εκ περιτομησ ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν του θεου οιτινες εγενηθησαν μοι παρηγορια

12 ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ υμων δουλος χριστου παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμων εν ταις προσευχαις ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι του θεου

13 μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει ζηλον πολυν υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει

14 ασπαζεται υμας λουκας ο ιατρος ο αγαπητος και δημας

15 ασπασασθε τους εν λαοδικεια αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτου εκκλησιαν

16 και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικαιων εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και υμεις αναγνωτε

17 και ειπατε αρχιππω βλεπε την διακονιαν ην παρελαβες εν κυριω ινα αυτην πληροισ

18 ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των δεσμων η χαρις μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου

² ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων

³ αδιαλειπτωσ μνημονευοντεσ υμων του εργου της πιστεωσ και του κοπου της αγαπησ και της υπομονησ της ελπιδοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων

⁴ ειδοτεσ αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων

⁵ οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εισ υμασ εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθωσ οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμασ

⁶ και υμεισ μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρασ πνευματοσ αγιου

⁷ ωστε γενεσθαι υμασ τυπουσ πασιν τοισ πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια

⁸ αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογοσ του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστισ υμων η προσ τον θεον εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν ημασ εχειν λαλειν τι

⁹ αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προσ υμασ και πωσ επεστρεψατε προσ τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω

¹⁰ και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημασ απο της οργησ της ερχομενησ

2

¹ αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προσ υμασ οτι ου κενη γεγονεν

² αλλα προπαθοντεσ και υβρισθεντεσ καθωσ οιδατε εν φιλιπποισ επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προσ υμασ το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι

³ η γαρ παρακλησισ ημων ουκ εκ πλανησ ουδε εξ ακαθαρσιασ ουτε εν δολω

⁴ αλλα καθωσ δεδοκιμασμεθα υπο του θεου πιστευθηναι το ευαγγελιον ουτωσ

λαλουμεν ουχ ωσ ανθρωποισ αρεσκοντεσ αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τασ καρδιασ ημων

⁵ ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειασ εγενηθημεν καθωσ οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιασ θεοσ μαρτυσ

⁶ ουτε ζητουντεσ εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απο αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ωσ χριστου αποστολοι

⁷ αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ωσ αν τροφοσ θαληη τα εαυτησ τεκνα

⁸ ουτωσ ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουнай υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τασ εαυτων ψυχασ διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε

⁹ μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτοσ γαρ και ημερασ εργαζομενοι προσ το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εισ υμασ το ευαγγελιον του θεου

¹⁰ υμεισ μαρτυρεσ και ο θεοσ ωσ οσιωσ και δικαιωσ και αμεμπτωσ υμιν τοισ πιστευουσιν εγενηθημεν

¹¹ καθαπερ οιδατε ωσ ενα εκαστον υμων ωσ πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντεσ υμασ και παραμυθουμενοι

¹² και μαρτυρομενοι εισ το περιπατησαι υμασ αξιωσ του θεου του καλουντοσ υμασ εισ την εαυτου βασιλειαν και δοξαν

¹³ δια τουτο και ημεισ ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτωσ οτι παραλαβοντεσ λογον ακοησ παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθωσ εστιν αληθωσ λογον θεου οσ και ενεργειται εν υμιν τοισ πιστευουσιν

¹⁴ υμεισ γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεισ υπο των ιδιων συμφυλετων καθωσ και αυτοι υπο των ιουδαιων

¹⁵ των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τουσ ιδιουσ προφητασ και ημασ εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποισ εναντιων

¹⁶ κωλυοντων ημασ τοισ εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εισ το αναπληρωσαι αυτων τασ αμαρτιασ παντοτε εφθασεν δε επ αυτουσ η οργη εισ τελοσ

¹⁷ ημεισ δε αδελφοι απορφανισθεντεσ αφ υμων προσ καιρον ωρασ προσωπω ου καρδια περισσοτερωσ εσπουδασαμεν το

προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμια
¹⁸ διο ηθελησαμεν ελθειν προς υμας εγω
 μεν παυλος και απαξ και διο και ενεκοψεν
 ημας ο σατανας

¹⁹ τισ γαρ ημων ελπισ η χαρα η στεφανος
 καυχησεωσ η ουχι και υμεις εμπροσθεν του
 κυριου ημων ιησου εν τη αυτου παρουσια

²⁰ υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα

3

¹ διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν
 καταλειφθηναι εν αθηναισ μονοι

² και επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον
 ημων και διακονον του θεου και συνεργον
 ημων εν τω ευαγγελιω του χριστου εισ το
 στηριζαι υμας και παρακαλεσαι υμας περι
 της πιστεωσ υμων

³ το μηδεν σαινεσθαι εν ταισ θλιψεσιν
 ταυταισ αυτοι γαρ οιδατε οτι εισ τουτο
 κειμεθα

⁴ και γαρ οτε προς υμας ημεν
 προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι
 καθωσ και εγενετο και οιδατε

⁵ δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα
 εισ το γνωναι την πιστιν υμων μηπωσ
 επειρασεν υμασ ο πειραζων και εισ κενον
 γενηται ο κοποσ ημων

⁶ αρτι δε ελθοντοσ τιμοθεου προς
 ημασ αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν
 την πιστιν και την αγαπην υμων και
 οτι εχετε μνειαν ημων αγαθην παντοτε
 επιποθουντεσ ημασ ιδειν καθαπερ και
 ημεις υμασ

⁷ δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ
 υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ημων
 δια της υμων πιστεωσ

⁸ οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκετε εν
 κυριω

⁹ τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω
 ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα
 η χαιρομεν δι υμασ εμπροσθεν του θεου
 ημων

¹⁰ νυκτοσ και ημερασ υπερ εκπερισσου
 δεομενοι εισ το ιδειν υμων το προσωπον
 και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεωσ
 υμων

¹¹ αυτοσ δε ο θεοσ και πατηρ ημων και
 ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ κατευθυναι
 την οδον ημων προς υμασ

¹² υμασ δε ο κυριοσ πλεονασαι και
 περισσευσαι τη αγαπη εισ αλληλουσ και εισ
 παντασ καθαπερ και ημεις εισ υμασ

¹³ εισ το στηριζαι υμων τασ καρδιασ
 αμεμπτουσ εν αγιωσυνη εμπροσθεν του

θεου και πατροσ ημων εν τη παρουσια του
 κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων
 των αγιων αυτου

4

¹ λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν
 υμασ και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου
 καθωσ παρελαβετε παρ ημων το πωσ δει
 υμασ περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα
 περισσευητε μαλλον

² οιδατε γαρ τινασ παραγγελιασ
 εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου

³ τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο
 αγιασμοσ υμων απεχεσθαι υμασ απο της
 πορνειασ

⁴ ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου
 σκευοσ κτασθαι εν αγιασμω και τιμη

⁵ μη εν παθει επιθυμιασ καθαπερ και τα
 εθνη τα μη ειδοτα τον θεον

⁶ το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν
 εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου
 διοτι εκδικοσ ο κυριοσ περι παντων
 τουτων καθωσ και προειπομεν υμιν και
 διεμαρτυραμεθα

⁷ ου γαρ εκαλεσεν ημασ ο θεοσ επι
 ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω

⁸ τοιγαρουν ο αθετων ουκ ανθρωπον
 αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το
 πνευμα αυτου το αγιον εισ υμασ

⁹ περι δε της φιλαδελφιασ ου χρειαν
 εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεις
 θεοδιδακτοι εστε εισ το αγαπαν αλληλουσ

¹⁰ και γαρ ποιειτε αυτο εισ παντασ
 τουσ αδελφουσ τουσ εν ολη τη
 μακεδονια παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι
 περισσευειν μαλλον

¹¹ και φιλοτιμεισθαι ησυχαζειν και
 πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταισ ιδιαισ
 χερσιν υμων καθωσ υμιν παρηγγειλαμεν

¹² ινα περιπατητε ευσχημονωσ προς
 τουσ εξω και μηδενοσ χρειαν εχητε

¹³ ου θελομεν δε υμασ αγνοειν αδελφοι
 περι των κεκοιμημενων ινα μη λυπησθε
 καθωσ και οι λοιποι οι μη εχοντεσ ελπιδα

¹⁴ ει γαρ πιστευομεν οτι ιησουσ
 απεθανεν και ανεστη ουτωσ και ο θεοσ
 τουσ κοιμηθεντασ δια του ιησου αξει συν
 αυτω

¹⁵ τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν
 λογω κυριου οτι ημεις οι ζωντεσ οι
 περιλειπομενοι εισ την παρουσιαν του
 κυριου ου μη φθασωμεν τουσ κοιμηθεντασ

16 οτι αυτος ο κυριος εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον

17 επειτα ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοις αρπαγησομεθα εν νεφελαις εις απαντησιν του κυριου εις αερα και ουτως παντοτε συν κυριω εσομεθα

18 ωστε παρακαλειτε αλληλους εν τοις λογοις τουτοις

5

1 περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρειαν εχετε υμιν γραφεσθαι

2 αυτοι γαρ ακριβως οιδατε οτι η ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται

3 οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιος αυτοις εφισταται ολεθρος ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν

4 υμεις δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμας ως κλεπτης καταλαβη

5 παντες υμεις υιοι φωτος εστε και υιοι ημερας ουκ εσμεν νυκτος ουδε σκοτους

6 αρα ουν μη καθευδωμεν ως και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν

7 οι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτος μεθουσιν

8 ημεις δε ημερας οντες νηφωμεν ενδυσουμενοι θωρακα πιστεως και αγαπης και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριας

9 οτι ουκ εθετο ημας ο θεος εις οργην αλλ εις περιποιησιν σωτηριας δια του κυριου ημων ιησου χριστου

10 του αποθανοντος υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν

11 διο παρακαλειτε αλληλους και οικοδομειτε εις τον ενα καθως και ποιειτε

12 ερωτωμεν δε υμας αδελφοι ειδεναι τους κοπιωντας εν υμιν και προισταμενους υμων εν κυριω και νουθετουντας υμας

13 και ηγεισθαι αυτους υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοις

14 παρακαλουμεν δε υμας αδελφοι νουθετειτε τους ατακτους παραμυθεισθε τους ολιγοψυχους αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προσ παντας

15 ορατε μη τισ κακον αντι κακου τινι αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εις αλληλους και εις παντας

16 παντοτε χαιρετε

17 αδιαλειπτως προσευχεσθε

18 εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας

19 το πνευμα μη σβεννυτε

20 προφητειας μη εξουθενειτε

21 παντα δε δοκιμαζετε το καλον κατεχετε

22 απο παντος ειδους πονηρου απεχεσθε

23 αυτος δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας ολοτελεις και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη

24 πιστος ο καλων υμας ος και ποιησει

25 αδελφοι προσευχεσθε περι ημων

26 ασπασασθε τους αδελφους παντας εν φιληματι αγιω

27 ορκιζω υμας τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοις αγιοις αδελφοις

28 η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω

² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

³ ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθως αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους

⁴ ωστε ημας αυτους εν υμιν καυχασθαι εν ταις εκκλησιαισ του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεωσ εν πασιν τοις διωγμοισ υμων και ταις θλιψεσιν αισ ανεχεσθε

⁵ ενδειγμα της δικαιασ κρισεωσ του θεου εις το καταξιωθηναι υμασ της βασιλειασ του θεου υπερ ησ και πασχετε

⁶ ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοισ θλιβουσιν υμασ θλιψιν

⁷ και υμιν τοισ θλιβομενοισ ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεωσ αυτου

⁸ εν πυρι φλογωσ διδοντωσ εκδικησιν τοισ μη ειδοσιν θεον και τοισ μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου

⁹ οιτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξης της ισχυοσ αυτου

¹⁰ οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοισ αγιοισ αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοισ πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμασ εν τη ημερα εκεινη

¹¹ εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμασ αξιωση της κλησεωσ ο θεοσ ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνης και εργων πιστεωσ εν δυναμει

¹² οπωσ ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεισ εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2

¹ ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι υπερ της παρουσιασ του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγησ επ αυτον

² εις το μη ταχεωσ σαλευθηναι υμασ απο του νοοσ μητε θροεισθαι μητε

δια πνευματοσ μητε δια λογου μητε δι επιστολησ ωσ δι ημων ωσ οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου

³ μη τισ υμασ εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωποσ της αμαρτιασ ο υιοσ της απωλειασ

⁴ ο αντικειμενοσ και υπεрайρομενοσ επι παντα λεγομενοσ θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου ωσ θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεοσ

⁵ ου μνημονευετε οτι ετι ων προσ υμασ ταυτα ελεγον υμιν

⁶ και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω

⁷ το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιασ μονον ο κατεχων αρτι εωσ εκ μεσου γενηται

⁸ και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομοσ ον ο κυριοσ αναλωσει τω πνευματι του στοματοσ αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιασ αυτου

⁹ ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοισ και τερασιν ψευδουσ

¹⁰ και εν παση απατη της αδικιασ εν τοισ απολλυμενοισ ανθ ων την αγαπην της αληθειασ ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτουσ

¹¹ και δια τουτο πεμψει αυτοισ ο θεοσ ενεργειαν πλανησ εις το πιστευσαι αυτουσ τω ψευδει

¹² ινα κριθωσιν παντεσ οι μη πιστευσαντεσ τη αληθεια αλλ ευδοκησαντεσ εν τη αδικια

¹³ ημεισ δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμασ ο θεοσ απ αρχησ εις σωτηριαν εν αγιασμω πνευματοσ και πιστει αληθειασ

¹⁴ εις ο εκαλεσεν υμασ δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξησ του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁵ αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τασ παραδοσεισ ασ εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολησ ημων

¹⁶ αυτοσ δε ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ και ο θεοσ και πατηρ ημων ο αγαπησασ ημασ και δουσ παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι

¹⁷ παρακαλεσαι υμων τασ καρδιασ και στηριξαι υμασ εν παντι λογω και εργω αγαθω

3

¹ το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθως και προς υμας

² και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις

³ πιστος δε εστιν ο κυριος ος στηριζει υμας και φυλαξει απο του πονηρου

⁴ πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιειτε και ποιησετε

⁵ ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου

⁶ παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβον παρ ημων

⁷ αυτοι γαρ οιδατε πως δει μιμεισθαι ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν

⁸ ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων

⁹ ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημας

¹⁰ και γαρ οτε ημεν προς υμας τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω

¹¹ ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους

¹² τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν

¹³ υμεις δε αδελφοι μη εκκακησητε καλοποιουντες

¹⁴ ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης τουτον σημειουσθε και μη συναναμιγνυσθε αυτω ινα εντραπη

¹⁵ και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον

¹⁶ αυτος δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων

¹⁷ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτως γραφω

¹⁸ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων

² τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων

³ καθωσ παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εισ μακεδονιαν ινα παραγγειλησ τισιν μη ετεροδιδασκαλειν

⁴ μηδε προσεχειν μυθοισ και γενεαλογιαισ απεραντοις αιτινεις ζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει

⁵ το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρας καρδιας και συνειδησεωσ αγαθης και πιστεωσ ανυποκριτου

⁶ ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εισ ματαιολογιαν

⁷ θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται

⁸ οιδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τισ αυτω νομιμωσ χρηται

⁹ ειδωσ τουτο οτι δικαιω νομος ου κειται ανομοιοσ δε και ανυποτακτοισ ασεβεισιν και αμαρτωλοισ ανοσιοισ και βεβηλοισ πατρολwaiσ και μητρολwaiσ ανδροφονοισ

¹⁰ πορνοισ αρσενοκοιταισ ανδραποδισταισ ψευσταισ επιορκοισ και ει τι ετερον τη υγιαίνουση διδασκαλια αντικειται

¹¹ κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω

¹² και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εισ διακονιαν

¹³ τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηληθην οτι αγνων εποιησα εν απιστια

¹⁴ υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεωσ και αγαπης της εν χριστω ιησου

¹⁵ πιστος ο λογος και πασης αποδοξης αξιοσ οτι χριστος ιησους ηλθεν εισ τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω

¹⁶ αλλα δια τουτο ηληθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησους χριστος την πασαν μακροθυμιαν προς υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εισ ζωνη αιωνιον

¹⁷ τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

¹⁸ ταυτην την παραγγελιαν παρατιθεμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τασ προαγουσασ επι σε προφητειασ ινα στρατευη εν αυταισ την καλην στρατειαν

¹⁹ εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινεσ απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν

²⁰ ων εστιν υμεναιοσ και αλεξανδροσ ουσ παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2

¹ παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις προσευχασ εντευξεισ ευχαριστιασ υπερ παντων ανθρωπων

² υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι

³ τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θεου

⁴ οσ παντασ ανθρωπουσ θελει σωθηναι και εισ επιγνωσιν αληθειας ελθειν

⁵ εισ γαρ θεοσ εισ και μεσιτησ θεου και ανθρωπων ανθρωποσ χριστοσ ιησους

⁶ ο δουσ εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιροισ ιδιοισ

⁷ εισ ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολοσ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι διδασκαλοσ εθνων εν πιστει και αληθεια

⁸ βουλομαι ουν προσευχεσθαι τουσ ανδρασ εν παντι τοπω επαιροντασ οσιουσ χειρασ χωρισ οργης και διαλογισμου

⁹ ωσαυτωσ και τασ γυναικασ εν καταστολη κοσμιω μετα αιδουσ και σωφροσυνησ κοσμειν εαυτασ μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταισ η ιματισμω πολυτελει

¹⁰ αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναιοσ θεοσεβειαν δι εργων αγαθων

¹¹ γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη

¹² γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεπω ουδε αυθεντειν ανδροσ αλλ ειναι εν ησυχια

¹³ αδαμ γαρ πρωτοσ επλασθη ειτα ευα

¹⁴ και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθεισα εν παραβασει γεγονεν

¹⁵ σωθησεται δε δια της τεκνογονιασ εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνησ

3

¹ πιστος ο λογος ει τις επισκοπησ ορεγεται καλου εργου επιθυμει

² δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον εινα μιασ γυναικος ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον

³ μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον

⁴ του ιδιου οικου καλωσ προισταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος

⁵ ει δε τις του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιασ θεου επιμελησεται

⁶ μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπεση του διαβολου

⁷ δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπεση και παγίδα του διαβολου

⁸ διακονουσ ωσαυτωσ σεμνουσ μη διλογουσ μη οινω πολλω προσεχοντασ μη αισχροκερδεις

⁹ εχοντασ το μυστηριον της πιστεωσ εν καθαρα συνειδησει

¹⁰ και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντεσ

¹¹ γυναικασ ωσαυτωσ σεμνασ μη διαβολουσ νηφαλεουσ πιστασ εν πασιν

¹² διακονοι εστωσαν μιασ γυναικος ανδρεσ τεκνων καλωσ προισταμενοι και των ιδιων οικων

¹³ οι γαρ καλωσ διακονησαντεσ βαθμον εαυτοισ καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου

¹⁴ ταυτα σοι γραφω ελπιζων ελθειν προς σε ταχιον

¹⁵ εαν δε βραδυνω ινα ειδησ πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητισ εστιν εκκλησια θεου ζωντωσ στυλοσ και εδραιωμα της αληθειασ

¹⁶ και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειασ μυστηριον θεοσ εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελιοισ εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανεληφθη εν δοξη

4

¹ το δε πνευμα ρητωσ λεγει οτι εν υστεροισ καιροισ αποστησονται τινεσ της πιστεωσ προσεχοντεσ πνευμασιν πλανοισ και διδασκαλιαισ δαιμονιων

² εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων ανησαντεσ πρωτον τον ιδιον οικον την ιδιαν συνειδησιν

³ κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεοσ εκτισεν εις μεταληψιν μετα ευχαριστιασ τοισ πιστοισ και επεγνωκοσιν την αληθειαν

⁴ οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον

⁵ αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ

⁶ ταυτα υποτιθεμενοσ τοισ αδελφοισ καλοσ εση διακονοσ ιησου χριστου εντρεφομενοσ τοισ λογοισ της πιστεωσ και της καλης διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ

⁷ τουσ δε βεβηλουσ και γραωδεις μυθουσ παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προσ ευσεβειαν

⁸ η γαρ σωματικη γυμνασια προσ ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προσ παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσης

⁹ πιστος ο λογος και πασης αποδοχησ αξιοσ

¹⁰ εις τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλιπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων

¹¹ παραγγελλε ταυτα και διδασκε

¹² μηδεις σου της νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα τυποσ γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια

¹³ εωσ ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια

¹⁴ μη αμελει του εν σοι χαρισματοσ ο εδοθη σοι δια προφητειασ μετα επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτεριου

¹⁵ ταυτα μελετα εν τουτοισ ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασιν

¹⁶ επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοισ τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τουσ ακουοντασ σου

5

¹ πρεσβυτερω μη επιπληξησ αλλα παρακαλει ωσ πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ

² πρεσβυτερασ ωσ μητερασ νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια

³ χηρασ τιμα τασ οντωσ χηρασ

⁴ ει δε τις χηρα τεκνα η εκγονα εχει ανησαντεσ πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδοναι τοισ

προγονοις τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου

⁵ η δε οντως χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταισ δεησεσιν και ταισ προσευχαισ νυκτοσ και ημερασ

⁶ η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν

⁷ και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν

⁸ ει δε τισ των ιδιων και μαλιστα των οικειων ου προνοει την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων

⁹ χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια ενοσ ανδρος γυνη

¹⁰ εν εργοισ καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδασ ενιψεν ει θλιβομενοισ επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν

¹¹ νεωτερασ δε χηρασ παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν

¹² εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν

¹³ αμα δε και αργαι μανθανουσιν περιερχομεναι τασ οικιασ ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι λαλουσαι τα μη δεοντα

¹⁴ βουλομαι ουν νεωτερασ γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτειν μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λαιδωριασ χαριν

¹⁵ ηδη γαρ τινεσ εξετραπησαν οπισω του σατανα

¹⁶ ει τισ πιστοσ η πιστη εχει χηρασ επαρκειτω αυταισ και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταισ οντως χηραισ επαρκεση

¹⁷ οι καλωσ προεστωτεσ πρεσβυτεροι διπλησ τιμησ αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντεσ εν λογω και διδασκαλια

¹⁸ λεγει γαρ η γραφη βουν αλωντα ου φιμωσεισ και αξιοσ ο εργατησ του μισθου αυτου

¹⁹ κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου εκτοσ ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων

²⁰ τουσ αμαρτανοντασ ενωπιον παντων ελεγχε ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν

²¹ διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξησ χωρισ προκριματοσ μηδεν ποιων κατα προσκλησιν

²² χειρασ ταχεωσ μηδενι επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιαισ αλλοτριαισ σεαυτον

αγνον τηρει

²³ μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τασ πυκνας σου ασθενειας

²⁴ τινων ανθρωπων αι αμαρτιαι προδηλοι εισιν προαγουσαι εισ κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν

²⁵ ωσαυτωσ και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι ου δυνανται

6

¹ οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τουσ ιδιουσ δεσποτασ πασησ τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται

² οι δε πιστουσ εχοντεσ δεσποτασ μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιασ αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει

³ ει τισ ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαινουσιν λογοισ τοισ του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια

⁴ τετυφωται μηδεν επισταμενοσ αλλα νοσων περι ζητησεισ και λογομαχιασ εξ ων γινεται φθονοσ ερισ βλασφημιαι υπονοιαι πονηραι

⁵ διαπαρατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειας νομιζοντων πορισμον εισιν την ευσεβειαν αφιστασο απο των τοιουτων

⁶ εστιν δε πορισμοσ μεγασ η ευσεβεια μετα αυταρκειασ

⁷ ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν εισ τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα

⁸ εχοντεσ δε διατροφασ και σκεπασματα τουτοισ αρκεσθησομεθα

⁹ οι δε βουλομενοι πλουτειν επιπτουσιν εισ πειρασμον και παγίδα και επιθυμιασ πολλασ ανοητουσ και βλαβερασ αιτινεσ βυθιζουσιν τουσ ανθρωπουσ εισ ολεθρον και απωλειαν

¹⁰ ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ησ τινεσ ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεωσ και εαυτουσ περιεπειραν οδυναισ πολλαισ

¹¹ συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φυεγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομονην πραοτητα

12 αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεωσ επιλαβου της αιωνιου ζωησ εις ην εκληθησ και ωμολογησασ την καλην ομολογιαν ενωπιον πολλων μαρτυρων

13 παραγγελω σοι ενωπιον του θεου του ζωοποιουντοσ τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντοσ επι ποντιου πιλατου την καλην ομολογιαν

14 τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου

15 ην καιροισ ιδιοισ δειξει ο μακαριοσ και μονοσ δυναστησ ο βασιλευσ των βασιλευοντων και κυριοσ των κυριευοντων

16 ο μονοσ εχων αθανασιαν φωσ οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατοσ αιωνιον αμην

17 τοισ πλουσιοισ εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ εν τω θεω τω ζωντι τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιωσ εις απολαυσιν

18 αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοισ καλοισ ευμεταδοτουσ εινα κοινωνικουσ

19 αποθησαυριζοντασ εαυτοισ θεμελιον καλον εις το μελλον ινα επιλαβωνται της αιωνιου ζωησ

20 ω τιμοθεε την παραθηκην φυλαξον εκτρεπομενοσ τασ βεβηλουσ κενοφωνιασ και αντιθεσεισ της ψευδωνυμου γνωσεωσ

21 ην τινεσ επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρισ μετα σου αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου

² τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρισ ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων

³ χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ωσ αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας

⁴ επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρασ πληρωθω

⁵ υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεωσ ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι

⁶ δι ην αιτιαν αναμιμνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεωσ των χειρων μου

⁷ ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιασ αλλα δυναμεωσ και αγαπησ και σωφρονισμου

⁸ μη ουν επαισχυνθησ το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου

⁹ του σωσαντος ημασ και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων

¹⁰ φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηροσ ημων ιησου χριστου καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου

¹¹ εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων

¹² δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οιδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν

¹³ υποτυπωσιν εχε υγιαινωντων λογων ων παρ εμου ηκουσασ εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου

¹⁴ την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικουντος εν ημιν

¹⁵ οιδασ τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια ων εστιν φυγελοσ και ερμογενησ

¹⁶ δωη ελεος ο κυριοσ τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη

¹⁷ αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον εζητησεν με και ευρεν

¹⁸ δωη αυτω ο κυριοσ ευρειν ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεισ

2

¹ συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου

² και α ηκουσασ παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοισ ανθρωποισ οιτινες ικανοι εσονται και ετερουσ διδαξαι

³ συ ουν κακοπαθησον ωσ καλοσ στρατιωτησ ιησου χριστου

⁴ ουδεις στρατευομενοσ εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαισ ινα τω στρατολογησαντι αρεση

⁵ εαν δε και αθλητισ ου στεφανουται εαν μη νομιμωσ αθληση

⁶ τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον 4412 ADV-S των καρπων μεταλαμβανειν

⁷ νοει α λεγω δωη γαρ σοι ο κυριοσ συνεσιν εν πασιν

⁸ μνημονευε ιησουν χριστον εγγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματοσ δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου

⁹ εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ωσ κακουργοσ αλλ ο λογοσ του θεου ου δεδεται

¹⁰ δια τουτο παντα υπομενω δια τουσ εκλεκτουσ ινα και αυτοι σωτηριασ τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξησ αιωνιου

¹¹ πιστοσ ο λογοσ ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν

¹² ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινοσ αρνησεται ημασ

¹³ ει απιστουμεν εκεινοσ πιστοσ μενει αρνησασθαι εαυτον ου δυναται

¹⁴ ταυτα υπομιμνησκε διαμαρτυρομενοσ ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εις ουδεν χρησιμον επι καταστροφη των ακουοντων

¹⁵ σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας

¹⁶ τασ δε βεβηλουσ κενοφωνιασ περιστασο επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβιασ

17 και ο λογος αυτων ωσ γαγγραινα νομην εξει ων εστιν υμεναιος και φιλητος

18 οιτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες την αναστασιν ηδη γεγονενα και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν

19 ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην εγνω κυριος τουσ οντας αυτου και αποστητω απο αδικιασ πασ ο ονομαζων το ονομα κυριου

20 εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α μεν εισ τιμην α δε εισ ατιμιαν

21 εαν ουν τισ εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εισ τιμην ηγιασμενον και ευχρηστον τω δεσποτη εισ παν εργον αγαθον ητοιμασμενον

22 τασ δε νεωτερικασ επιθυμιασ φευγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρασ καρδιασ

23 τασ δε μωρασ και απαιδευτουσ ζητησεισ παραιτου ειδωσ οτι γεννωσιν μαχασ

24 δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προσ παντασ διδακτικον ανεξικακον

25 εν πραοτητι παιδευοντα τουσ αντιδιατιθεμενουσ μηποτε δω αυτοισ ο θεοσ μετανοιαν εισ επιγνωσιν αληθειασ

26 και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδοσ εξωγρημενοι υπ αυτου εισ το εκεινου θελημα

3

1 τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαταισ ημεραισ ενστησονται καιροι χαλεποι

2 εσοντα γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονεσ υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν απειθεις αχαριστοι ανοσιοι

3 αστοργοι ασπονδοι διαβολοι ακρατεισ ανημεροι αφιλαγαθοι

4 προδοτα προπετεισ τετυφωμενοι φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι

5 εχοντες μορφωσιν ευσεβιασ την δε δυναμιν αυτησ ηρηνημενοι και τουτουσ αποτρεπου

6 εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εισ τασ οικιασ και αιχμαλωτευοντες γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιασ αγομενα επιθυμιασ ποικιλιασ

7 παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εισ επιγνωσιν αληθειασ ελθειν δυναμενα

8 ον τροπον δε ιαννησ και ιαμβρησ αντεστησαν μωυση ουτωσ και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν

9 αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ ανοια αυτων εκδηλοσ εσται πασιν ωσ και η εκεινων εγενετο

10 συ δε παρηκολουθηκασ μου τη διδασκαλια τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη

11 τοισ διωγμοισ τοισ παθημασιν οια μοι εγενετο εν αντιοχεια εν ικονιω εν λυστροισ οιοουσ διωγμουσ υπηνεγκα και εκ παντων με ερρυσατο ο κυριος

12 και παντεσ δε οι θελοντεσ ευσεβωσ ζην εν χριστω ιησου διωχθησοντα

13 πονηροι δε ανθρωποι και γοητεσ προκοψουσιν επι το χειρον πλανωντεσ και πλανωμενοι

14 συ δε μενε εν οισ εμαθεσ και επιστωθησ ειδωσ παρα τινουσ εμαθεσ

15 και οτι απο βρεφουσ τα ιερα γραμματα οιδασ τα δυναμενα σε σοφισαι εισ σωτηριαν δια πιστεωσ της εν χριστω ιησου

16 πασα γραφη θεοπνευστοσ και ωφελιμοσ προσ διδασκαλιαν προσ ελεγχον προσ επανορθωσιν προσ παιδειαν την εν δικαιοσυνη

17 ινα αρτιοσ η ο του θεου ανθρωποσ προσ παν εργον αγαθον εξηρτισμενοσ

4

1 διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και του κυριου ιησου χριστου του μελλοντοσ κρινειν ζωντασ και νεκρουσ κατα την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου

2 κηρυξον τον λογον επιστηθι ευκαιρωσ ακαιρωσ ελεγξον επιτιμησον παρακαλεσον εν παση μακροθυμια και διδαχη

3 εσται γαρ καιροσ οτε της υγαινουσησ διδασκαλιασ ουκ ανεξοντα αλλα κατα τασ επιθυμιασ τασ ιδιασ εαυτοισ επισωρευσουσιν διδασκαλουσ κνηθομενοι την ακοην

4 και απο μεν της αληθειασ την ακοην αποστρεψουσιν επι δε τουσ μυθουσ εκτραπησοντα

⁵ συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησον
εργον ποιησον ευαγγελιστου την
διακονιαν σου πληροφορησον

⁶ εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιρος
της εμης αναλυσεως εφεστηκεν

⁷ τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι τον
δρομον τετελεκα την πιστιν τετηρηκα

⁸ λοιπον αποκειται μοι ο της
δικαιοσυνης στεφανος ον αποδωσει μοι
ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιος
κριτης ου μονον δε εμοι αλλα και πασιν
τοις ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου

⁹ σπουδασον ελθειν προς με ταχεως

¹⁰ δημας γαρ με εγκατελιπεν αγαπησας
τον νυν αιωνα και επορευθη εις
θεσσαλονικην κρησκησ εις γαλατιαν τιτος
εις δαλματιαν

¹¹ λουκας εστιν μονος μετ εμου μαρκον
αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι
ευχρηστος εις διακονιαν

¹² τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον

¹³ τον φελονην ον απελιπον εν τρωαδι
παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια
μαλιστα τας μεμβρανας

¹⁴ αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι
κακα ενεδειξατο αποδωη αυτω ο κυριος
κατα τα εργα αυτου

¹⁵ ον και συ φυλασσου λιαν γαρ
ανθεστηκεν τοις ημετεροις λογοις

¹⁶ εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις
μοι συμπαρεγενετο αλλα παντες με
εγκατελιπον μη αυτοις λογισθειη

¹⁷ ο δε κυριος μοι παρεστη και
ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα
πληροφορηθη και ακουση παντα τα εθνη
και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος

¹⁸ και ρυσεται με ο κυριος απο παντος
εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν
αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τους
αιωνας των αιωνων αμην

¹⁹ ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον
ονησιφορου οικον

²⁰ εραστος εμεινεν εν κορινθω τροφιμον
δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα

²¹ σπουδασον προ χειμωνος ελθειν
ασπαζεται σε ευβουλος και πουδησ και
λινος και κλαυδια και οι αδελφοι παντες

²² ο κυριος ιησους χριστος μετα του
πνευματος σου η χαρις μεθ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

¹ παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν

² επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων

³ εφανερωσεν δε καιροισ ιδιοισ τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο πιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου

⁴ τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατροσ και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων

⁵ τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερουσ ωσ εγω σοι διαταξαμην

⁶ ει τισ εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιασ η ανυποτακτα

⁷ δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ωσ θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη

⁸ αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη

⁹ αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατοσ η και παρακαλειν εν τη διδασκαλια τη υγιαινουση και τουσ αντιλεγοντασ ελεγχειν

¹⁰ εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομησ

¹¹ ουσ δει επιστομιζειν οιτινεσ ολουσ οικουσ ανατρεπουσιν διδασκοντεσ α μη δει αισχρου κερδουσ χαριν

¹² ειπεν τισ εξ αυτων ιδιοσ αυτων προφητησ κρητεσ αι ψευσται κακα θηρια γαστερεσ αργαι

¹³ η μαρτυρια αυτη εστιν αληθησ δι ην αιτιαν ελεγχε αυτουσ αποτομωσ ινα υγιαινωσιν εν τη πιστει

¹⁴ μη προσεχοντεσ ιουδαικοισ μυθοισ και εντολαιοσ ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν

¹⁵ παντα μεν καθαρα τοισ καθαροισ τοισ δε μεμιασμενοισ και απιστοισ ουδεν καθαρων αλλα μεμιανται αυτων και ο νουσ και η συνειδησισ

¹⁶ θεον ομολογουσιν ειδεναι τοισ δε εργοισ αρνουνται βδελυκτοι οντεσ και απειθεισ και προσ παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2

¹ συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαινουση διδασκαλια

² πρεσβυτασ νηφαλεουσ ειναι σεμνουσ σωφρονασ υγιαινοντασ τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη

³ πρεσβυτιδασ ωσαυτωσ εν καταστηματι ιεροπρεπεισ μη διαβολουσ μη οινω πολλω δεδουλωμενασ καλοδιδασκαλουσ

⁴ ινα σωφρονιζωσιν τασ νεασ φιλανδρουσ ειναι φιλοτεκνουσ

⁵ σωφρονασ αγνασ οικουρουσ αγαθασ υποτασσομενασ τοισ ιδιοισ ανδρασιν ινα μη ο λογοσ του θεου βλασφημηται

⁶ τουσ νεωτερουσ ωσαυτωσ παρακαλει σωφρονειν

⁷ περι παντα σεαυτον παρεχομενοσ τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφθοριαν σεμνοτητα αφθαρσιαν

⁸ λογον υγιη ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιασ εντραπη μηδεν εχων περι ημων λεγειν φαυλον

⁹ δουλουσ ιδιοισ δεσποταισ υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστουσ ειναι μη αντιλεγοντασ

¹⁰ μη νοσφιζομενουσ αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενουσ αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν

¹¹ επεφανη γαρ η χαρισ του θεου η σωτηριοσ πασιν ανθρωποισ

¹² παιδευουσα ημασ ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τασ κοσμικασ επιθυμιασ σωφρονωσ και δικαιοσ και ευσεβωσ ζησωμεν εν τω νυν αιωνι

¹³ προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξησ του μεγαλου θεου και σωτηροσ ημων ιησου χριστου

¹⁴ οσ εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσεται ημασ απο πασησ ανομιασ και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων

¹⁵ ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγχε μετα πασησ επιταγησ μηδεισ σου περιφρονειτω

3

¹ υπομιμνησκε αυτουσ αρχαιοσ και εξουσιαιοσ υποτασσεσθαι πειθαρχειν προσ

παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι

² μηδενα βλασφημειν αμαχους ειναι επιεικεισ πασαν ενδεικνυμενους πραοτητα προς παντας ανθρωπους

³ ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι απειθεισ πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιασ και ηδοναισ ποικιλιασ εν κακια και φθονω διαγοντες στυγητοι μισουντες αλληλους

⁴ οτε δε η χρηστοτησ και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηροσ ημων θεου

⁵ ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη ων εποιησαμεν ημεις αλλα κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημασ δια λουτρου παλιγγενεσιασ και ανακαινωσεωσ πνευματοσ αγιου

⁶ ου εξεχεεν εφ ημασ πλουσιωσ δια ιησου χριστου του σωτηροσ ημων

⁷ ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωησ αιωνιου

⁸ πιστοσ ο λογοσ και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτεσ θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοισ ανθρωποισ

⁹ μωρασ δε ζητησεισ και γενεαλογιασ και ερεισ και μαχασ νομικασ περιστασο εισιν γαρ ανωφελεισ και ματαιοι

¹⁰ αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου

¹¹ ειδωσ οτι εξεστραπται ο τοιουτοσ και αμαρτανειων αυτοκατακριτοσ

¹² οταν πεμψω αρτεμαν προς σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προς με εισ νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι

¹³ ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιωσ προπεμψον ινα μηδεν αυτοισ λειπη

¹⁴ μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργων προιστασθαι εισ τασ αναγκαιασ χρειασ ινα μη ωσιν ακαρποι

¹⁵ ασπαζονται σε οι μετ εμου παντεσ ασπασαι τουσ φιλουντασ ημασ εν πιστει η χαρισ μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

¹ παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων

² και απφια τη αγαπητη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια

³ χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου

⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου

⁵ ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προσ τον κυριον ιησουν και εις παντας τους αγιουσ

⁶ οπως η κοινωνια της πιστεωσ σου ενεργησ γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου του εν ημιν εις χριστον ιησουν

⁷ χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε

⁸ διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον

⁹ δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτοσ ων ωσ παυλος πρεσβυτησ νυνι δε και δεσμιος ιησου χριστου

¹⁰ παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις μου ονησιμον

¹¹ τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα

¹² συ δε αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου

¹³ ον εγω εβουλομην προσ εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου

¹⁴ χωρισ δε της σης γνωμησ ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ωσ κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον

¹⁵ ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προσ ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχησ

¹⁶ ουκετι ωσ δουλων αλλ υπερ δουλων αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω

¹⁷ ει ουν με εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ωσ εμε

¹⁸ ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει

¹⁹ εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις

²⁰ ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω

²¹ πεποιθωσ τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδωσ οτι και υπερ ο λεγω ποιησεισ

²² αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπίζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν

²³ ασπαζονται σε επαφρασ ο συναιχμαλωτοσ μου εν χριστω ιησου

²⁴ μαρκοσ αρισταρχοσ δημασ λουκασ οι συνεργοι μου

²⁵ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματοσ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

¹ πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω

² ον εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τους αιωνας εποιησεν

³ ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενος των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις

⁴ τοσουτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα

⁵ τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εισ πατερα και αυτος εσται μοι εισ υιον

⁶ οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εισ την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου

⁷ και προσ μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα

⁸ προσ δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εισ τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητος η ραβδος της βασιλειας σου

⁹ ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου

¹⁰ και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι

¹¹ αυτοι απολουνται συ δε διαμενεισ και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται

¹² και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν

¹³ προσ τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου

¹⁴ ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εισ διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

2

¹ δια τουτο δει περισσοτερωσ ημασ προσεχειν τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρρυωμεν

² ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεις λογος εγενετο βεβαιος και πασα παραβασισ και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν

³ πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριασ ητις αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εισ ημασ εβεβαιωθη

⁴ συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειοις τε και τερασιν και ποικιλιασ δυναμεσιν και πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν

⁵ ου γαρ αγγελοις υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν

⁶ διεμαρτυρατο δε που τισ λεγων τι εστιν ανθρωπος οτι μιμησκη αυτου η υιοσ ανθρωπου οτι επισκεπτη αυτον

⁷ ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον

⁸ παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα

⁹ τον δε βραχυ τι παρ αγγελουσ ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπως χαριτι θεου υπερ παντος γευσηται θανατου

¹⁰ επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ου τα παντα πολλους υιουσ εισ δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριασ αυτων δια παθηματων τελειωσαι

¹¹ ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν

¹² λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιασ υμνησω σε

¹³ και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος

¹⁴ επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκος και αιματος και αυτος παραπλησιωσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον

¹⁵ και απαλλαξη τουτους οσοι φοβω

θανάτου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειασ

¹⁶ ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται

¹⁷ οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι ινα ελεημων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον θεον εισ το ιλασκεσθαι τας αμαρτιας του λαου

¹⁸ εν ω γαρ πεπονθεν αυτοσ πειρασθεισ δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι

3

¹ οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιου μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων ιησουν χριστον

² πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ωσ και μωυσησ εν ολω τω οικω αυτου

³ πλειονοσ γαρ δοξησ ουτοσ παρα μωυσην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασασ αυτον

⁴ πασ γαρ οικοσ κατασκευαζεται υπο τινοσ ο δε τα παντα κατασκευασασ θεοσ

⁵ και μωυσησ μεν πιστοσ εν ολω τω οικω αυτου ωσ θεραπων εισ μαρτυριον των λαληθησομενων

⁶ χριστοσ δε ωσ υιοσ επι τον οικον αυτου ου οικοσ εσμεν ημεισ εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδοσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν

⁷ διο καθωσ λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε

⁸ μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω

⁹ ου επειρασαν με οι πατερεσ υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη

¹⁰ διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπον αι πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τασ οδοσ μου

¹¹ ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου

¹² βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιασ εν τω αποστηναι απο θεου ζωντοσ

¹³ αλλα παρακαλειτε εαυτοσ καθ εκαστην ημεραν αχρι ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνθη εξ υμων τισ απατη της αμαρτιασ

¹⁴ μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεωσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν

¹⁵ εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω

¹⁶ τινεσ γαρ ακουσαντεσ παρεπικραναν αλλ ου παντεσ οι εξελθοντεσ εξ αιγυπτου δια μωυσεωσ

¹⁷ τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοις αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω

¹⁸ τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εισ την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν

¹⁹ και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν

4

¹ φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενησ επαγγελιασ εισελθειν εισ την καταπαυσιν αυτου δοκη τισ εξ υμων υστερηκεναι

² και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογοσ της ακοησ εκεινοσ μη συγκεκριαμενοσ τη πιστει τοις ακουσασιν

³ εισερχομεθα γαρ εισ την καταπαυσιν οι πιστευσαντεσ καθωσ ειρηκεν ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου καιτοι των εργαων απο καταβολησ κοσμου γενηθεντων

⁴ ειρηκεν γαρ που περι της εβδομησ ουτωσ και κατεπαυσεν ο θεοσ εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργαων αυτου

⁵ και εν τουτω παλιν ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου

⁶ επει ουν απολειπεται τινασ εισελθειν εισ αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντεσ ουκ εισηλθον δι απειθειαν

⁷ παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτον χρονον καθωσ ειρηται σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων

⁸ ει γαρ αυτουσ ιησουσ κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλησ ελαλει μετα ταυτα ημερασ

⁹ αρα απολειπεται σαββατισμοσ τω λαω του θεου

¹⁰ ο γαρ εισελθων εισ την καταπαυσιν αυτου και αυτοσ κατεπαυσεν απο των εργαων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεοσ

¹¹ σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τισ υποδειγματι πεση της απειθειασ

¹² ζων γαρ ο λογοσ του θεου και ενεργησ και τομωτεροσ υπερ πασαν μαχαιραν διστομον και δικνουμενοσ αχρι μερισμου ψυχησ τε και πνευματοσ αρμων τε και

μυελων και κριτικος ενθυμησεων και εννοιων καρδιας

¹³ και ουκ εστιν κτισισ αφανησ ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραηλισμενα τοισ οφθαλμοισ αυτου προσ ον ημιν ο λογος

¹⁴ εχοντες ουν αρχιερα μεγαν διεληλυθοτα τουσ ουρανοουσ ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιασ

¹⁵ ου γαρ εχομεν αρχιερα μη δυναμενον συμπαθησαι ταισ ασθενειαισ ημων πεπειραμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρισ αμαρτιασ

¹⁶ προσερχομεθα ουν μετα παρρησιασ τω θρονω της χαριτοσ ινα λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθειαν

5

¹ πασ γαρ αρχιερευσ εξ ανθρωπων λαμβανομενοσ υπερ ανθρωπων καθισταται τα προσ τον θεον ινα προσφερη δωρα τε και θυσιασ υπερ αμαρτιων

² μετριοπαθειν δυναμενοσ τοισ αγνοουσιν και πλανωμενοισ επει και αυτοσ περικειται ασθενειαν

³ και δια ταυτην οφειλει καθωσ περι του λαου ουτωσ και περι εαυτου προσφερειν υπερ αμαρτιων

⁴ και ουχ εαυτω τισ λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενοσ υπο του θεου καθαπερ και ααρων

⁵ ουτωσ και ο χριστοσ ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερα αλλ ο λαλησασ προσ αυτον υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε

⁶ καθωσ και εν ετερω λεγει συ ιερευσ εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ

⁷ οσ εν ταισ ημεραισ της σαρκοσ αυτου δεησεις τε και ικετηριασ προσ τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγησ ισχυρασ και δακρυων προσενεγκασ και εισακουσθεις απο της ευλαβειασ

⁸ καιπερ ων υιοσ εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην

⁹ και τελειωθεις εγενετο τοισ υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιοσ σωτηριασ αιωνιου

¹⁰ προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευσ κατα την ταξιν μελχισεδεκ

¹¹ περι ου πολυσ ημιν ο λογος και δυσερμηνευτοσ λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταισ ακοαισ

¹² και γαρ οφειλοντες εινα διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμασ τινα τα στοιχεια της αρχησ των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντες γαλακτοσ και ου στερεασ τροφησ

¹³ πασ γαρ ο μετεχων γαλακτοσ απειροσ λογου δικαιοσυνησ νηπιουσ γαρ εστιν

¹⁴ τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προσ διακρισιν καλου τε και κακου

6

¹ διο αφεντες τον της αρχησ του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιασ απο νεκρων εργων και πιστεωσ επι θεον

² βαπτισμων διδαχησ επιθεσεωσ τε χειρων αναστασεωσ τε νεκρων και κριματοσ αιωνιου

³ και τουτο ποιησωμεν εανπερ επιτρηπη ο θεοσ

⁴ αδυνατον γαρ τουσ απαξ φωτισθεντασ γευσαμενοουσ τε της δωρεασ της επουρανιου και μετοχουσ γενηθεντασ πνευματοσ αγιου

⁵ και καλον γευσαμενοουσ θεου ρημα δυναμεισ τε μελλοντοσ αιωνοσ

⁶ και παραπεσοντασ παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυρουντασ εαυτοισ τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντασ

⁷ γη γαρ η πιουσα τον επ αυτησ πολλακισ ερχομενον υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοισ δι ουσ και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιασ απο του θεου

⁸ εκφερουσα δε ακανθασ και τριβολουσ αδοκιμοσ και καταρασ εγγυσ ησ το τελοσ εις καυσιν

⁹ πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριασ ει και ουτωσ λαλουμεν

¹⁰ ου γαρ αδικοσ ο θεοσ επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου της αγαπησ ησ ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου διακονησαντες τοισ αγιοισ και διακονουντες

¹¹ επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προσ την πληροφοριαν της ελπιδοσ αχρι τελουσ

¹² ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεωσ και μακροθυμιασ κληρονομουντων τασ επαγγελιασ

13 τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο θεος επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου

14 λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε

15 και ουτως μακροθυμησας επετυχεν της επαγγελιας

16 ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονος ομνυουσιν και πασης αυτοις αντιλογιας περασ εις βεβαιωσιν ο ορκος

17 εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξαι τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω

18 ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οιο αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες κρατησαι της προκειμενης ελπιδος

19 ην ως ακυραν εχομεν της ψυχης ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος

20 οπου προδρομος υπερ ημων εισηληθεν ιησους κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα

7

1 ουτος γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευς σαλημ ιερεις του θεου του υψιστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπησ των βασιλεων και ευλογησας αυτον

2 ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης

3 απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου μενει ιερεις εις το διηνεκος

4 θεωρειτε δε πηλικος ουτος ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης

5 και οι μεν εκ των υιων λευι την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφυος αβρααμ

6 ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν

7 χωρισ δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται

8 και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη

9 και ως επος ειπειν δια αβρααμ και λευι ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται

10 ετι γαρ εν τη οσφυι του πατροσ ην οτε συνηντησεν αυτω ο μελχισεδεκ

11 ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτη νενομοθετητο τισ ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι

12 μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται

13 εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν αφ ησ ουδεις προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω

14 προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων εις ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνης μωυσης ελαλησεν

15 και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερεις ετερος

16 οσ ου κατα νομον εντολης σαρκικης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου

17 μαρτυρει γαρ οτι συ ιερεις εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ

18 αθετησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενος και ανωφελος

19 ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος επεισαγωγή δε κρειττονος ελπιδος δι ησ εγγιζομεν τω θεω

20 και καθ οσον ου χωρισ ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρισ ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες

21 ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ιερεις εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ

22 κατα τοσουτον κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους

23 και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν

24 ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην

25 οθεν και σωζειν εις το παντελεσ δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων

²⁶ τοιουτοσ γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευσ οσοιοσ ακακοσ αμιαντοσ κεχωρισμενοσ απο των αμαρτωλων και υψηλοτεροσ των ουρανωων γενομενοσ

²⁷ οσ ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεισ προτερον υπερ των ιδιωων αμαρτιωων θυσιασ αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφραπαξ εαυτον ανενεγκασ

²⁸ ο νομοσ γαρ ανθρωπουσ καθιστησιν αρχιερεισ εχοντασ ασθενειαν ο λογοσ δε τησ ορκωμοσιασ τησ μετα τον νομον υιον εισ τον αιωνα τετελειωμενον

8

¹ κεφαλαιον δε επι τοιοσ λεγομενοιοσ τοιουτον εχομεν αρχιερα οσ εκαθισεν εν δεξια του θρονου τησ μεγαλωσυνησ εν τοιοσ ουρανοιοσ

² των αγιωων λειτουργοσ και τησ σκηνησ τησ αληθινησ ην επηξεν ο κυριοσ και ουκ ανθρωποσ

³ πασ γαρ αρχιερευσ εισ το προσφερειν δωρα τε και θυσιασ καθισταται οθεν αναγκαιοσ εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη

⁴ ει μεν γαρ ην επι γησ ουδ αν ην ιερευσ οντων των ιερεωων των προσφεροντων κατα τον νομον τα δωρα

⁵ οιοτινεσ υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανωων καθωσ κεχηρηματισται μωυσησ μελλωων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησαιοσ παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει

⁶ νυνι δε διαφορωτερασ τετυχην λειτουργιασ οσω και κρειττονοσ εστιν διαθηκησ μεσιτησ ητισ επι κρειττοσιν επαγγελιαιοσ νενομοθηται

⁷ ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτοσ ουκ αν δευτερασ εξητειτο τοποσ

⁸ μεμφομενοσ γαρ αυτοιοσ λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριοσ και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην

⁹ ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοιοσ πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου τησ χειροσ αυτων εξαγαγειν αυτοιοσ εκ γησ αιγυπτου οτι αυτοιοσ ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριοσ

¹⁰ οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τασ ημερασ εκεινασ λεγει κυριοσ διδουσ νομοιοσ μου εισ την διανοιαν

αυτων και επι καρδιασ αυτων επιγραψω αυτοιοσ και εσομαι αυτοιοσ εισ θεον και αυτοιοσ εσονται μοι εισ λαον

¹¹ και ου μη διδαξωσιν εκαστοσ τον πολιτην αυτου και εκαστοσ τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντεσ ειδησουσιν με απο μικρου αυτων εωσ μεγαλου αυτων

¹² οτι ιλεωσ εσομαι ταιοσ αδικιαιοσ αυτων και των αμαρτιωων αυτων και των ανομιωων αυτων ου μη μνησθω ετι

¹³ εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυσ αφανισμου

9

¹ ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα λατρειασ το τε αγιον κοσμικον

² σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσιοσ των αρτων ητισ λεγεται αγια

³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιωων

⁴ χρυσοσιν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον τησ διαθηκησ περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω εν η σταμνοσ χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδοσ ααρων η βλαστησασα και αι πλακεσ τησ διαθηκησ

⁵ υπερανω δε αυτησ χερουβιμ δοξησ κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι ωων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μεροσ

⁶ τουτων δε ουτωσ κατεσκευασμενωων εισ μεν την πρωτην σκηνην δια παντοσ εισιασιν οι ιερεισ τασ λατρειασ επιτελουντεσ

⁷ εισ δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονοσ ο αρχιερευσ ου χωρισ αιματοσ ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματοων

⁸ τουτο δηλουντοσ του πνευματοσ του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιωων οδον ετι τησ πρωτησ σκηνησ εχουσησ στασιν

⁹ ητισ παραβολη εισ τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσιασ προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα

¹⁰ μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροιοσ βαπτισμοιοσ και δικαιωμασιν σαρκοσ μεχρι καιρου διορθωσεωσ επικειμενα

¹¹ χριστοσ δε παραγενομενοσ αρχιερευσ των μελλοντων αγαθων δια τησ μειζονοσ

και τελειοτερασ σκηνησ ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτησ τησ κτισεωσ

12 ουδε δι αιματοσ τραγων και μοσχωσ δια δε του ιδιου αιματοσ εισηλθεν εφραπαξ εισ τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενοσ

13 ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και σποδοσ δαμαλεωσ ραντιζουσα τουσ κεκοινωμενουσ αγιαζει προσ την τησ σαρκοσ καθαροτητα

14 ποσω μαλλον το αιμα του χριστου οσ δια πνευματοσ αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εισ το λατρευειν θεω ζωντι

15 και δια τουτο διαθηκησ καινησ μεσιτησ εστιν οπωσ θανατου γενομενου εισ απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι τησ αιωνιου κληρονομιασ

16 οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου

17 διαθηκη γαρ επι νεκροισ βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενοσ

18 οθεν ουδ η πρωτη χωρισ αιματοσ εγκεκαινισται

19 λαληθεισησ γαρ πασησ εντολησ κατα νομον υπο μωυσεωσ παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχωσ και τραγων μετα υδατοσ και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν

20 λεγων τουτο το αιμα τησ διαθηκησ ησ ενετειλατο προσ υμασ ο θεοσ

21 και την σκηνην δε και παντα τα σκευη τησ λειτουργιασ τω αιματι ομοιωσ ερραντισεν

22 και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρισ αιματεκχυσιασ ου γινεται αφεσισ

23 αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοισ ουρανοισ τουτοισ καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιαισ παρα ταυτασ

24 ου γαρ εισ χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστοσ αντιτυπα των αληθινων αλλ εισ αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηναι τω προσωπω του θεου υπερ ημων

25 ουδ ινα πολλακισ προσφερη εαυτον ωσπερ ο αρχιερευσ εισερχεται εισ τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω

26 επει εδει αυτον πολλακισ παθειν απο καταβολησ κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εισ αθετησιν

αμαρτιασ δια τησ θυσιασ αυτου πεφανερωται

27 και καθ οσον αποκειται τοισ ανθρωποισ απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισισ

28 ουτωσ και ο χριστοσ απαξ προσενεχθεισ εισ το πολλων ανενεγκειν αμαρτιασ εκ δευτερου χωρισ αμαρτιασ οφθησεται τοισ αυτον απεκδεχομενοισ εισ σωτηριαν

10

1 σκιαν γαρ εχων ο νομοσ των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατ ενιαυτον ταισ αυταισ θυσιαισ ασ προσφερουσιν εισ το διηνεκεσ ουδεποτε δυνανται τουσ προσερχομενουσ τελειωσαι

2 επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν ετι συνειδησιν αμαρτιων τουσ λατρευοντασ απαξ κεκαθαρμενουσ

3 αλλ εν αυταισ αναμνησισ αμαρτιων κατ ενιαυτον

4 αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιασ

5 διο εισερχομενοσ εισ τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησασ σωμα δε κατηρτισω μοι

6 ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ευδοκησασ

7 τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου

8 ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ηθελησασ ουδε ευδοκησασ αιτινεσ κατα τον νομον προσφερονται

9 τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση

10 εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν οι δια τησ προσφορασ του σωματοσ ιησου χριστου εφραπαξ

11 και πασ μεν ιερευσ εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τασ αυτασ πολλακισ προσφερων θυσιασ αιτινεσ ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιασ

12 αυτοσ δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκασ θυσιαν εισ το διηνεκεσ εκαθισεν εν δεξια του θεου

13 το λοιπον εκδεχομενοσ εωσ τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου

¹⁴ μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκεσ τουσ αγιαζομενουσ

¹⁵ μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι

¹⁶ αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτουσ μετα τασ ημερασ εκεινας λεγει κυριουσ διδουσ νομουσ μου επι καρδιασ αυτων και επι των διανοιων αυτων επιγραψω αυτουσ

¹⁷ και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι

¹⁸ οπου δε αφεσισ τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιασ

¹⁹ εχοντεσ ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου

²⁰ ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματοσ τουτ εστιν της σαρκουσ αυτου

²¹ και ιερα μεγαν επι τον οικον του θεου

²² προσερχωμεθα μετα αληθινησ καρδιασ εν πληροφωρια πιστεωσ ερραντισμενοι τασ καρδιασ απο συνειδησεωσ πονηρασ και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω

²³ κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδοσ ακλινη πιστοσ γαρ ο επαγγειλαμενοσ

²⁴ και κατανοωμεν αλληλουσ εις παροξυσμον αγαπησ και καλων εργων

²⁵ μη εγκαταλειποντεσ την επισυναγωγην εαυτων καθωσ εθουσ τισιν αλλα παρακαλουντεσ και τοσ ουτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν

²⁶ εκουσιωσ γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειασ ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια

²⁷ φοβερα δε τισ εκδοχη κρισεωσ και πυροσ ζηλοσ εσθιειν μελλοντοσ τουσ υπεναντιουσ

²⁸ αθετησασ τισ νομον μωυσεωσ χωρισ οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθνησκει

²⁹ ποσω δοκειτε χειρονοσ αξιωθησεται τιμωριασ ο τον υιον του θεου καταπατησασ και το αιμα της διαθηκησ κοινον ηγησαμενοσ εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτοσ ενυβρισασ

³⁰ οίδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριουσ και παλιν κυριουσ κρινει τον λαον αυτου

³¹ φοβερον το εμπεσειν εις χειρασ θεου ζωντοσ

³² αναμιμησκεσθε δε τασ προτερον ημερασ εν αιωσ φωτισθεντεσ πολλην

αθλησιν υπεμεινατε παθηματων

³³ τουτο μεν ονειδισμοισ τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτωσ αναστρεφομενων γενηθεντεσ

³⁴ και γαρ τοισ δεσμοισ μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρασ προσεδεξασθε γινωσκοντεσ εχειν εαυτοισ κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοισ και μενουσαν

³⁵ μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητισ εχει μισθαποδοσιαν μεγαλην

³⁶ υπομονησ γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντεσ κομισησθε την επαγγελιαν

³⁷ ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενοσ ηξει και ου χρονιει

³⁸ ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω

³⁹ ημεισ δε ουκ εσμεν υποστολησ εις απωλειαν αλλα πιστεωσ εις περιποιησιν ψυχησ

11

¹ εστιν δε πιστισ ελπιζομενων υποστασισ πραγματαων ελεγχουσ ου βλεπομενων

² εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι

³ πιστει νοουμεν κατηρτισθαι τουσ αιωνασ ρηματι θεου εις το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονενα

⁴ πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηνεγκεν τω θεω δι ησ εμαρτυρηθη ειναι δικαιοσ μαρτυρουνοσ επι τοισ δωροισ αυτου του θεου και δι αυτησ αποθανων ετι λαλειται

⁵ πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεουσ προ γαρ της μεταθεσεωσ αυτου μεμαρτυρηται ευηρεσθηκεναι τω θεω

⁶ χωρισ δε πιστεωσ αδυνατον ευαρεσθησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω θεω οτι εστιν και τοισ εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτησ γινεται

⁷ πιστει χρηματισθεις νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεισ κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηριαν του οικου αυτου δι ησ κατεκρινεν τον κοσμον και της κατα πιστιν δικαιοσυνησ εγενετο κληρονομοσ

⁸ πιστει καλουμενοσ αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τον τοπον ον ημελλεν

λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν καὶ ἐξηλθεν μὴ ἐπιστάμενος πού ἐρχεται

⁹ πιστεῖ παρωκῆσεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονομῶν τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς

¹⁰ ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοῦ θεμελίου εἰσὺν πόλιν ἢ τεχνίτησιν καὶ δημιουργοὺς τοῦ θεοῦ

¹¹ πιστεῖ καὶ αὐτὴ σάρρα δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβεν καὶ παρὰ καιρὸν ἡλικίας ἔτεκεν ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπαγγειλαμένον

¹² διὸ καὶ ἀφ' ἐνὸς ἐγεννήθησαν καὶ ταῦτα νεκρωμένου καθὼς τὰ ἀστρά του οὐρανοῦ τῶ πληθὲι καὶ ὡς ἡ ἀμμος ἢ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἢ ἀναριθμητοῦσιν

¹³ κατὰ πίστιν ἀπέθανον οὗτοι πάντες μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας ἀλλὰ πορρωθέντες αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπιδημοὶ εἰσὶν ἐπὶ τῆς γῆς

¹⁴ οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν

¹⁵ καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημονεύον ἀφ' ἧς ἐξηλθὼν εἶχον ἀν καιρὸν ἀνακαμψαί

¹⁶ νῦν δὲ κρείττονος ὀρεγόνται τοῦτο ἐστὶν ἐπουρανοῦ διὸ οὐκ ἐπαισχνύεται αὐτοῦσιν ὁ θεὸς θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν ἠτοίμασεν γὰρ αὐτοῖσιν πόλιν

¹⁷ πιστεῖ προσενηνοχεν Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος

¹⁸ πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοὶ σπέρμα

¹⁹ λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατόσιν ὁ θεὸς ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσασιν

²⁰ πιστεῖ περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαῦ

²¹ πιστεῖ Ἰακώβ ἀποθνήσκων ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησεν καὶ προσέκυνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ράβδου αὐτοῦ

²² πιστεῖ Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημονεύσεν καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο

²³ πιστεῖ Μωϋσῆς γεννηθεὶς ἐκρυβῆ τριμῆνον ὑπὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ διότι εἶδον ἀστέιον τὸ παιδίον καὶ οὐκ ἐφοβήθησιν τὸ διατάγμα του βασιλεῶσ

²⁴ πιστεῖ Μωϋσῆς μέγασ γενόμενος ἠρνήσατο λεγεσθαι υἱὸσ θυγατροῦ φαραῶ

²⁵ μάλλον ἐλομένος συγκακουχεῖσθαι τῶ λαῶ του θεοῦ ἢ προσκαιρὸν εἶχειν ἀμαρτίας ἀπολαῦσιν

²⁶ μείζονα πλοῦτον ἠγήσαμενος τῶν αἰγυπτῶν θησαυρῶν τὸν ονειδισμόν του χριστοῦ ἀπεβλέπεν γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν

²⁷ πιστεῖ κατέλιπεν αἰγυπτὸν μὴ φοβηθεῖσιν τὸν θυμὸν του βασιλεῶσ τὸν γὰρ ἀοράτον ὡσ ὀρων ἐκαρτέρησεν

²⁸ πιστεῖ πεποιήκεν τὸ πάσχα καὶ τὴν προσχυσίν του αἵματος ἵνα μὴ ὀλοθρευῶν τὰ πρωτοτόκα θίγη αὐτῶν

²⁹ πιστεῖ διεβῆσαν τὴν ἐρυθρὰν θαλάσσαν ὡσ διὰ ξηρῶσ ἢ πείραν λαβόντες οἱ αἰγυπτῖοι κατέποθησαν

³⁰ πιστεῖ τὰ τεῖχη ἱερὶχῶ ἐπέσεν κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας

³¹ πιστεῖ ρααβ ἢ πορνή οὐ συναπώλετο τοῖσ ἀπειθήσασιν δεξαμένη τοῦσ κατασκοποῦσ μετ' εἰρήνησ

³² καὶ τί ἐτι λέγω ἐπιλείψει γὰρ με διηγούμενον ὀ χρόνος περὶ γεδεῶν βαρὰκ τε καὶ σαμψῶν καὶ ἰεφθαε δαυιδ τε καὶ σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν

³³ οἱ διὰ πιστεῶσ κατήγωνίσαντο βασιλείας εἰργάσαντο δικαιοσύνην ἐπετυχὸν ἐπαγγελίων ἐφράξαν στομάτα λεόντων

³⁴ ἐσβέσαν δύναμιν πυροσ ἐφυγὸν στομάτα μαχαιρῶσ ἐνεδυναμώθησαν ἀπο ἀσθενείας ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολεμῶ παρεμβολὰσ ἐκλίναν ἀλλοτρίων

³⁵ ἔλαβον γυναῖκεσ ἐξ ἀναστάσεωσ τοῦσ νεκροῦσ αὐτῶν ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολυτρώσιν ἵνα κρείττονος ἀναστάσεωσ τυχωσιν

³⁶ ἔτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστιγῶν πείραν ἔλαβον ἐτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆσ

³⁷ ἐλιθάσθησαν ἐπρίσθησαν ἐπειρασθῆσαν ἐν φόνῶ μαχαιρῶσ ἀπέθανον περιήλθον ἐν μῆλωταισ ἐν αἰγείοισ δερμασιν ὑστερούμενοι θλιβόμενοι κακουχούμενοι

³⁸ ὧν οὐκ ἦν ἀξίος ὀ κόσμος ἐν ἐρημίασ πλανώμενοι καὶ ὀρεσίν καὶ σπηλαιοῖσ καὶ ταιο ὀπαιο τῆσ γῆσ

³⁹ καὶ οὗτοι πάντεσ μαρτυρηθέντεσ διὰ τῆσ πιστεῶσ οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν

⁴⁰ του θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τί

προβλεψαμενου ινα μη χωρισ ημων τελειωθωσιν

12

¹ τοιγαρουν και ημεις τοσουτον εχοντες περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονησ τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα

² αφορωντες εις τον της πιστεωσ αρχηγον και τελειωτην ιησουν οσ αντι της προκειμενησ αυτω χαρασ υπεμεινεν σταυρον αισχυνησ καταφρονησασ εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν

³ αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις αυτον αντιλογιαν ινα μη καμητε ταισ ψυχαισ υμων εκλυομενοι

⁴ ουπω μεχρι αιματοσ αντικατεστητε προσ την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι

⁵ και εκλελησθε της παρακλησεωσ ητισ υμιν ωσ υιοισ διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειασ κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενοσ

⁶ ον γαρ αγαπα κυριοσ παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται

⁷ εις παιδειαν υπομενετε ωσ υιοισ υμιν προσφερεται ο θεοσ τισ γαρ εστιν υιοσ ον ου παιδευει πατηρ

⁸ ει δε χωρισ εστε παιδειασ ησ μετοχοι γεγονασιν παντες αρα νοθοι εστε και ουχ υιοι

⁹ ειτα τουσ μεν της σαρκοσ ημων πατερας ειχομεν παιδευτασ και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν

¹⁰ οι μεν γαρ προσ ολιγασ ημερασ κατα το δοκουν αυτοισ επαιδευον ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της αγιοτητοσ αυτου

¹¹ πασα δε παιδεια προσ μεν το παρον ου δοκει χαρασ ειναι αλλα λυπησ υστερον δε καρπον ειρηνικον τοισ δι αυτησ γεγυμνασμενοισ αποδιδωσιν δικαιοσυνησ

¹² διο τασ παρειμενασ χειρασ και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε

¹³ και τροχιασ ορθασ ποιησατε τοισ ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον

¹⁴ ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρισ ουδεις οψεται τον κυριον

¹⁵ επισκοπουντες μη τισ υστερων απο της χαριτοσ του θεου μη τισ ριζα πικριασ

ανω φυουσα ενοχλη και δια ταυτησ μιανθωσιν πολλοι

¹⁶ μη τισ πορνοσ η βεβηλοσ ωσ ησαυ οσ αντι βρωσεωσ μιασ απεδοτο τα πρωτοτοκια αυτου

¹⁷ ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιασ γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησασ αυτην

¹⁸ ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και σκοτω και θυελλη

¹⁹ και σαλπιγγοσ ηχω και φωνη ρηματων ησ οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοισ λογον

²⁰ ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορουσ λιθοβοληθησεται

²¹ και ουτωσ φοβερον ην το φανταζομενον μωυσησ ειπεν εκφοβοσ ειμι και εντρομοσ

²² αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντοσ ιερουσαλημ επουρανω και μυριασιν αγγελων

²³ πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων εν ουρανοισ απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων

²⁴ και διαθηκησ νεασ μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ

²⁵ βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι γησ παραιτησαμενοι χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι

²⁶ ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επηγγελται λεγων ετι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον

²⁷ το δε ετι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ωσ πεποιημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα

²⁸ διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ησ λατρευομεν ευαρεστωσ τω θεω μετα αιδουσ και ευλαβειας

²⁹ και γαρ ο θεοσ ημων πυρ καταναλισκον

13

¹ η φιλαδελφια μενετω

² της φιλοξενιασ μη επιλανθανεσθε δια ταυτησ γαρ ελαθον τινεσ ξενισαντες αγγελουσ

³ μιμνησκεσθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι των κακουχουμενων ως και αυτοι οντες εν σωματι

⁴ τιμιος ο γαμος εν πασιν και η κοιτη αμιαντος πορνουσ δε και μοιχουσ κρινει ο θεοσ

⁵ αφιλαργυροσ ο τροποσ αρκουμενοι τοισ παρουσιν αυτοσ γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλειπω

⁶ ωστε θαρρουντασ ημασ λεγειν κυριοσ εμοι βοηθοσ και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωποσ

⁷ μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινεσ ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντεσ την εκβασιν της αναστροφησ μιμεισθε την πιστιν

⁸ ιησουσ χριστοσ χθεσ και σημερον ο αυτοσ και εισ τουσ αιωνασ

⁹ διδαχαισ ποικιλαισ και ξεναισ μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οισ ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντεσ

¹⁰ εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντεσ

¹¹ ων γαρ εισφερεται ζωων το αιμα περι αμαρτιασ εισ τα αγια δια του αρχιερωσ τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω της παρεμβολησ

¹² διο και ιησουσ ινα αγιαση δια του ιδιου αιματοσ τον λαον εξω της πυλησ επαθεν

¹³ τοιυνν εξερχωμεθα προσ αυτον εξω της παρεμβολησ τον ονειδισμον αυτου φεροντεσ

¹⁴ ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν

¹⁵ δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεωσ δια παντοσ τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου

¹⁶ της δε ευποιασ και κοινωνιασ μη επιλανθανεσθε τοιαυταισ γαρ θυσιαισ ευαρεστειται ο θεοσ

¹⁷ πειθεσθε τοισ ηγουμενοισ υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντεσ ινα μετα χαρασ τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντεσ αλυσιτελεσ γαρ υμιν τουτο

¹⁸ προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλωσ θελοντεσ αναστρεφεσθαι

¹⁹ περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν

²⁰ ο δε θεοσ της ειρηνησ ο αναγαγων

εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκησ αιωνιου τον κυριον ημων ιησουσ

²¹ καταρτισαι υμασ εν παντι εργω αγαθω εισ το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

²² παρακαλω δε υμασ αδελφοι ανεχεσθε του λογου της παρακλησεωσ και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν

²³ γινωσκετε 1097 V-PAI-2P τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οψομαι υμασ

²⁴ ασπασασθε παντασ τουσ ηγουμενουσ υμων και παντασ τουσ αγιουσ ασπαζονται υμασ οι απο της ιταλιασ

²⁵ η χαρισ μετα παντων υμων αμην

ΙΑΚΩΒΟΥ

¹ ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταισ δωδεκα φυλαισ ταισ εν τη διασπορα χαιρειν

² πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοισ περιπεσητε ποικιλοισ

³ γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεωσ κατεργαζεται υπομονην

⁴ η δε υπομονη εργον τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι

⁵ ει δε τισ υμων λειπεται σοφιασ αιτειτω παρα του διδοντοσ θεου πασιν απλωσ και ουκ ονειδιζοντοσ και δοθησεται αυτω

⁶ αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενοσ ο γαρ διακρινομενοσ εοικεν κλυδωνι θαλασσησ ανεμιζομενω και ριπιζομενω

⁷ μη γαρ οιοσθω ο ανθρωποσ εκεινοσ οτι ληψεται τι παρα του κυριου

⁸ ανηρ διψυχοσ ακαταστατοσ εν πασαισ ταισ οδοισ αυτου

⁹ καυχασθω δε ο αδελφοσ ο ταπεινοσ εν τω υψει αυτου

¹⁰ ο δε πλουσιοσ εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ωσ ανθοσ χορτου παρελευσεται

¹¹ ανετειλεν γαρ ο ηλιοσ συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτωσ και ο πλουσιοσ εν ταισ πορειαισ αυτου μαρανθησεται

¹² μακαριοσ ανηρ οσ υπομενει πειρασμον οτι δοκιμοσ γενομενοσ ληψεται τον στεφανον της ζωησ ον επηγγειλατο ο κυριοσ τοισ αγαπωσιν αυτον

¹³ μηδεις πειραζομενοσ λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεοσ απειραστοσ εστιν κακων πειραζει δε αυτοσ ουδενα

¹⁴ εκαστοσ δε πειραζεται υπο της ιδιασ επιθυμιασ εξελκομενοσ και δελεαζομενοσ

¹⁵ ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκυει θανατον

¹⁶ μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι

¹⁷ πασα δοσισ αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατροσ των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπησ αποσκιασμα

¹⁸ βουληθεις απεκυησεν ημασ λογωσ αληθειασ εισ το ειναι ημασ απαρχην τινα των αυτου κτισματων

¹⁹ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω πασ ανθρωποσ ταχυσ εισ το ακουσαι βραδυσ εισ το λαλησαι βραδυσ εισ οργην

²⁰ οργη γαρ ανδροσ δικαιοσυνην θεου ου κατεργαζεται

²¹ διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιασ εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τασ ψυχασ υμων

²² γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτοσ

²³ οτι ει τισ ακροατησ λογου εστιν και ου ποιητησ ουτοσ εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεωσ αυτου εν εσοπτρω

²⁴ κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεωσ επελαθετο οποιοσ ην

²⁵ ο δε παρακυψασ εισ νομον τελειον τον της ελευθεριασ και παραμεινας ουτοσ ουκ ακροατησ επιλησμονησ γενομενοσ αλλα ποιητησ εργου ουτοσ μακαριοσ εν τη ποιησει αυτου εσται

²⁶ ει τισ δοκει θρησκοσ ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιοσ η θρησκεια

²⁷ θρησκεια καθαρα και αμιαντοσ παρα θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανουσ και χηρασ εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου

2

¹ αδελφοι μου μη εν προσωποληψιασ εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξησ

² εαν γαρ εισελθη εισ την συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιοσ εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχοσ εν ρυπαρα εσθητι

³ και επιβλεψητε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλωσ και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον μου

⁴ και ου διεκριθητε εν εαυτοισ και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων

⁵ ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ουχ ο θεοσ εξελεξατο τουσ πτωχοσ του κοσμου πλουσιοσ εν πιστει και κληρονομοσ της

βασιλείας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον

⁶ υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια

⁷ ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμας

⁸ ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον καλωσ ποιειτε

⁹ ει δε προσωποληπτειτε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ωσ παραβαται

¹⁰ οστις γαρ ολον τον νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος

¹¹ ο γαρ ειπων μη μοιχευσεις ειπεν και μη φονευσεις ει δε ου μοιχευσεις φονευσεις δε γεγονασ παραβατησ νομου

¹² ουτωσ λαλειτε και ουτωσ ποιειτε ωσ δια νομου ελευθεριασ μελλοντες κρινεσθαι

¹³ η γαρ κρισισ ανελεοσ τω μη ποιησαντι ελεοσ κατακαυχαται ελεον κρισεωσ

¹⁴ τι το οφελοσ αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τισ εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστισ σωσαι αυτον

¹⁵ εαν δε αδελφοσ η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της εφημερου τροφησ

¹⁶ ειπη δε τισ αυτοισ εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοισ τα επιτηδεια του σωματοσ τι το οφελοσ

¹⁷ ουτωσ και η πιστισ εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ εαυτην

¹⁸ αλλ ερει τισ συ πιστιν εχεισ καγω εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου εκ των εργαων σου καγω δειξω σοι εκ των εργαων μου την πιστιν μου

¹⁹ συ πιστευεισ οτι ο θεοσ εισ εστιν καλωσ ποιεισ και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισσουσιν

²⁰ θελεισ δε γνωμαι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστισ χωρισ των εργαων νεκρα εστιν

²¹ αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργαων εδικαιωθη ανενεγκασ ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον

²² βλεπεισ οτι η πιστισ συνηργει τοισ εργοισ αυτου και εκ των εργαων η πιστισ ετελειωθη

²³ και επληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην και φιλοσ θεου εκληθη

²⁴ ορατε 3708 V-PAI-2P τοιουν οτι εξ εργαων δικαιοται ανθρωποσ και ουκ εκ πιστεωσ μονον

²⁵ ομοιωσ δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργαων εδικαιωθη υποδεξαμενη τουσ αγγελουσ και ετερα οδω εκβαλουσα

²⁶ ωσπερ γαρ το σωμα χωρισ πνευματοσ νεκρον εστιν ουτωσ και η πιστισ χωρισ των εργαων νεκρα εστιν

3

¹ μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτεσ οτι μειζον κριμα ληψομεθα

² πολλα γαρ πταιομεν απαντεσ ει τισ εν λογω ου πταιει ουτοσ τελειοσ ανηρ δυνατοσ χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα

³ ιδε των ιππων τουσ χαλινουσ εισ τα στοματα βαλλομεν προσ το πειθεσθαι αυτουσ ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν

⁴ ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο σκληρων ανεμων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορμη του ευθυνοντοσ βουληται

⁵ ουτωσ και η γλωσσα μικρον μελοσ εστιν και μεγαλαυχει ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει

⁶ και η γλωσσα πυρ ο κοσμοσ της αδικιασ ουτωσ η γλωσσα καθισταται εν τοισ μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεωσ και φλογιζομενη υπο της γεεννης

⁷ πασα γαρ φυσισ θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη

⁸ την δε γλωσσαν ουδεισ δυναται ανθρωπων δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου θανατηφορου

⁹ εν αυτη ευλογουμεν τον θεον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τουσ ανθρωπουσ τουσ καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτασ

¹⁰ εκ του αυτου στοματοσ εξερχεται ευλογια και καταρα ου χρη αδελφοι μου ταυτα ουτωσ γινεσθαι

¹¹ μητι η πηγη εκ της αυτησ οπησ βρχει το γλυκυ και το πικρον

¹² μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιασ ποιησαι η αμπελοσ συκα ουτωσ ουδεμια πηγη αλυκον και γλυκυ ποιησαι υδωρ

¹³ τισ σοφοσ και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της καλησ αναστροφησ τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιασ

14 ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειας

15 ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλ επιγειος ψυχικη δαιμονιωδης

16 οπου γαρ ζηλος και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα

17 η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικης ευπειθησ μεστη ελεουσ και καρπων αγαθων αδιακριτος και ανυποκριτος

18 καρπος δε της δικαιοσυνης εν ειρηνη σπειρεται τοις ποιουσιν ειρηνην

4

1 ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδονων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων

2 επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμας

3 αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακως αιτεισθε ινα εν ταις ηδοναις υμων δαπανησητε

4 μοιχοι και μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν ος αν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται

5 η δοκειτε οτι κενωσ η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το 3588 T-NSN πνευμα 4151 N-NSN ο κατωκησεν εν ημιν

6 μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοις αντιτασεται ταπεινοις δε διδωσιν χαριν

7 υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβωλω και φευζεται αφ υμων

8 εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιας διψυχοι

9 ταλαιπωρησατε και πενθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εισ πενθος μεταστραφητω και η χαρα εισ κατηφειαν

10 ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωσει υμας

11 μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεισ ουκ ει ποιητησ νομου αλλα κριτησ

12 εισ εστιν ο νομοθετησ ο δυναμενος σωσαι και απολεσαι συ δε τισ ει ος κρινεισ τον ετερον

13 αγε νυν οι λεγοντες σημερον και αυριον πορευσωμεθα εισ τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν

14 οιτινες ουκ επιστασθε το της αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατμισ γαρ εσται η προσ ολιγον φαινομενη επειτα δε και αφανιζομενη

15 αντι του λεγειν υμας εαν ο κυριος θεληση και ζησωμεν και ποιησωμεν τουτο η εκεινο

16 νυν δε καυχασθε εν ταις αλαζονειαις υμων πασα καυχησις τοιαυτη πονηρα εστιν

17 ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5

1 αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντες επι ταις ταλαιπωριας υμων ταις επερχομεναις

2 ο πλουτος υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν

3 ο χρυσοσ υμων και ο αργυροσ κατιωται και ο ιοσ αυτων εισ μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τας σαρκασ υμων ωσ πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταις ημεραις

4 ιδου ο μισθοσ των εργατων των αμησαντων τας χωρασ υμων ο απεστερημενοσ αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εισ τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασι

5 ετρυφησατε επι της γησ και εσπαταλησατε εθρειψατε τας καρδιασ υμων ωσ εν ημερα σφαγησ

6 κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιον ουκ αντιτασεται υμιν

7 μακροθυμησατε ουν αδελφοι εωσ της παρουσιασ του κυριου ιδου ο γεωργοσ εκδεχεται τον τιμιον καρπον της γησ μακροθυμων επ αυτον εωσ λαβη υετον πρωιμον και οψιμον

8 μακροθυμησατε και υμεισ στηριξατε τας καρδιασ υμων οτι η παρουσια του κυριου ηγγικεν

9 μη στεναζετε κατ αλληλων αδελφοι ινα μη κριθητε ιδου ο κριτησ προ των θυρων εστηκεν

10 υποδειγμα λαβετε αδελφοι μου της κακοπαθειας και της μακροθυμιασ τουσ προφητασ οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου

¹¹ ιδου μακαριζομεν τους υπομενοντας την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελος κυριου ιδετε οτι πολυσπλαγχνος εστιν και οικτιριμων

¹² προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη εις υποκρισιν πεσητε

¹³ κακοπαθει τισ εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τισ ψαλλετω

¹⁴ ασθενει τισ εν υμιν προσκαλεσασθω τους πρεσβυτερους της εκκλησιας και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντες αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου

¹⁵ και η ευχη της πιστεως σωσει τον καμνοντα και εγερει αυτον ο κυριος καν αμαρτιας η πεποιηκως αφεθησεται αυτω

¹⁶ εξομολογεισθε αλληλοις τα παραπτωματα και ευχεσθε υπερ αλληλων οπως ιαθητε πολυ ισχυει δεησις δικαιου ενεργουμενη

¹⁷ ηλιας ανθρωπος ην ομοιοπαθης ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι της γης ενιαυτους τρεις και μηνας εξ

¹⁸ και παλιν προσηυξατο και ο ουρανος υετον εδωκεν και η γη εβλαστησεν τον καρπον αυτης

¹⁹ αδελφοι εαν τισ εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τισ αυτον

²⁰ γινωσκετω οτι ο επιστρεψας αμαρτωλον εκ πλανης οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και καλυψει πληθος αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

¹ πετροσ αποστολοσ ιησου χριστου εκλεκτοισ παρεπιδημοισ διασπορασ ποντου γαλατιασ καππαδοκιασ ασιασ και βιθυνιασ

² κατα προγνωσιν θεου πατροσ εν αγιασμω πνευματοσ εισ υπακοην και ραντισμον αιματοσ ιησου χριστου χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη

³ ευλογητοσ ο θεοσ και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεοσ αναγεννησασ ημασ εισ ελπιδα ζωσαν δι αναστασεωσ ιησου χριστου εκ νεκρων

⁴ εισ κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοισ εισ υμασ

⁵ τουσ εν δυναμει θεου φρουρουμενουσ δια πιστεωσ εισ σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω

⁶ εν ω 3739 R-DSM αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντεσ εν ποικιλοισ πειρασμοισ

⁷ ινα το δοκιμιον υμων της πιστεωσ πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυροσ δε δοκιμαζομενου ευρεθη εισ επαινον και τιμην και εισ δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου

⁸ ον ουκ ειδοτεσ αγαπατε εισ ον αρτι μη ορωντεσ πιστευοντεσ δε αγαλλιασθε χαρα ανεκκλαλητω και δεδοξασμενη

⁹ κομιζομενοι το τελοσ της πιστεωσ υμων σωτηριαν ψυχων

¹⁰ περι ησ σωτηριασ εξεζητησαν και εξηρευνησαν προφηται οι περι της εισ υμασ χαριτοσ προφητευσαντεσ

¹¹ ερευνωντεσ εισ τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοισ πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εισ χριστον παθηματα και τασ μετα ταυτα δοξασ

¹² οισ απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοισ υμιν δε διηκονουν αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμασ εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εισ α επιθυμουσιν αγγελοι παρακυψαι

¹³ διο αναζωσαμενοι τασ οσφυασ της διανοιασ υμων νηφοντεσ τελειωσ ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου

¹⁴ ωσ τεκνα υπακοησ μη συσχηματιζομενοι ταισ προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιαισ

¹⁵ αλλα κατα τον καλεσαντα υμασ αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε

¹⁶ διοτι γεγραπται αγιοι γινεσθε οτι εγω αγιοσ ειμι

¹⁷ και ει πατερα επικαλεισθε τον απροσωποληπτωσ κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν φοβω τον της παροικιασ υμων χρονον αναστραφητε

¹⁸ ειδοτεσ οτι ου φθαρτοισ αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ της ματαιιασ υμων αναστροφησ πατροπαραδοτου

¹⁹ αλλα τιμιω αιματι ωσ αμνου αμωμου και ασπιλου χριστου

²⁰ προεγνωσμενου μεν προ καταβολησ κοσμου φανερωθεντοσ δε επ εσχατων των χρονων δι υμασ

²¹ τουσ δι αυτου πιστευοντασ εισ θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα ειναι εισ θεον

²² τασ ψυχασ υμων ηγνικοτεσ εν τη υπακοη της αληθειασ δια πνευματοσ εισ φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρασ καρδιασ αλληλουσ αγαπησατε εκτενωσ

²³ αναγεγεννημενοι ουκ εκ σπορασ φθαρτησ αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντοσ θεου και μενοντοσ εισ τον αιωνα

²⁴ διοτι πασα σαρξ ωσ χορτοσ και πασα δοξα ανθρωπου ωσ ανθοσ χορτου εξηρανθη ο χορτοσ και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν

²⁵ το δε ρημα κυριου μενει εισ τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εισ υμασ

2

¹ αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεισ και φθονουσ και πασασ καταλαλιασ

² ωσ αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε

³ ειπερ εγευσασθε οτι χρηστοσ ο κυριοσ

⁴ προσ ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον

⁵ και αυτοι ωσ λιθοι ζωντεσ οικοδομεισθε οικοσ πνευματικοσ ιερατευμα αγιον ανενεγκαι πνευματικασ θυσιασ ευπροσδεκτουσ τω θεω δια ιησου χριστου

⁶ διοτι περιεχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον

εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνη

⁷ υμιν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας

⁸ και λιθος προσκομματος και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν

⁹ υμεις δε γενος εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας αρετας εξαγγελιητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φως

¹⁰ οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ ηληθμενοι νυν δε ελεηθεντες

¹¹ αγαπητοι παρακαλω ως παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης

¹² την αναστροφην υμων εχοντες καλην εν τοις εθνεσιν ινα εν ω καταλαλουσιν υμων ως κακοποιων εκ των καλων εργαων εποπτευσαντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπησ

¹³ υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ως υπερεχοντι

¹⁴ ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπομενοις εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων

¹⁵ οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντας φιμουν την των αφρωνων ανθρωπων αγνωσιν

¹⁶ ως ελευθεροι και μη ως επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν αλλ ως δουλοι θεου

¹⁷ παντας τιμησατε την αδελφοτητα αγαπησατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε

¹⁸ οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις ου μονον τοις αγαθοις και επιεικεισιν αλλα και τοις σκολιοις

¹⁹ τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τις λυπας πασων αδικωσ

²⁰ ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε τουτο χαρις παρα θεω

²¹ εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστος επαθεν υπερ ημων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησιν

τοις ιχνεσιν αυτου

²² ος αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου

²³ ος λοιδορουμενος ουκ αντελοιδορει πασων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιωσ

²⁴ ος τας αμαρτιας ημων αυτος ανηνεγκεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταις αμαρτιας απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε

²⁵ ητε γαρ ως προβατα πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3

¹ ομοιωσ αι γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν ινα και ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφησ ανευ λογου κερδηθησονται

² εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων

³ ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκησ τριχων και περιθεσεωσ χρυσιων η ενδυσεωσ ιματιων κοσμος

⁴ αλλ ο κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τω αφθαρτω του πραεος και ησυχιου πνευματος ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελεσ

⁵ ουτως γαρ ποτε και αι αγiai γυναικες αι ελπιζουσαι επι θεον εκοσμου εαυτας υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν

⁶ ως σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ησ εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν

⁷ οι ανδρες ομοιωσ συνοικουντες κατα γνωσιν ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ως και συγκληρονομοι χαριτος ζωησ εις το μη εγκοπτεσθαι τας προσευχασ υμων

⁸ το δε τελος παντες ομοφρονες συμπαθεισ φιλαδελφοι ευσπλαγχνοι φιλοφρονες

⁹ μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριασ τουναντιον δε ευλογουντες ειδοτες οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε

¹⁰ ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ιδειν ημερασ αγαθασ παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλη αυτου του μη λαλησαι δολον

11 εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην

12 οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα

13 και τισ ο κακωσων υμας εαν του αγαθου μιμηται γενησθε

14 αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε

15 κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταισ καρδιαισ υμων ετοιμοι δε αιει προσ απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογον περι της εν υμιν ελπιδος μετα πραυτητος και φοβου

16 συνειδησιν εχοντες αγαθην ινα εν ω καταλαουσιν υμων ωσ κακοποιων καταισχυνθωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην

17 κρειττον γαρ αγαθοποιουντας ει θελοι το θελημα του θεου πασχειν η κακοποιουντας

18 οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων επαθεν δικαιοσ υπερ αδικων ινα υμας προσαγαγη τω θεω θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε πνευματι

19 εν ω και τοισ εν φυλακη πνευμασιν πορευθεις εκηρυξεν

20 απειθησασιν ποτε οτε απεξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραισ νωε κατασκευαζομενης κιβωτου εις ην ολιγαι τουτ εστιν οκτω ψυχαι διεσωθησαν δι υδατος

21 ο αντιτυπον νυν και ημας σωζει βαπτισμα ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα συνειδησεωσ αγαθησ επερωτημα εις θεον δι αναστασεωσ ιησου χριστου

22 οσ εστιν εν δεξια του θεου πορευθεις εις ουρανον υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων

4

1 χριστου ουν παθοντοσ υπερ ημων σαρκι και υμεις την αυτην εννοιαν οπλισασθε οτι ο παθων εν σαρκι πεπαυται αμαρτιασ

2 εις το μηκετι ανθρωπων επιθυμιασ αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον

3 αρκετοσ γαρ ημιν ο παρεληλυθωσ χρονοσ του βιου το θελημα των εθνων κατεργασασθαι πεπορευμενουσ

εν ασελγειαισ επιθυμιαισ οιοφλυγιαισ κωμοισ ποτοισ και αθεμιτοισ ειδωλολατρειαισ

4 εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εις την αυτην της ασωτιασ αναχουσιν βλασφημουντες

5 οι αποδωσουσιν λογον τω ετοιμωσ εχοντι κριναι ζωντας και νεκρουσ

6 εις τουτο γαρ και νεκροισ ευηγγελισθη ινα κριθωσιν μεν κατα ανθρωπουσ σαρκι ζωσιν δε κατα θεον πνευματι

7 παντων δε το τελοσ ηγγικεν σωφρονησατε ουν και νηψατε εις τασ προσευχασ

8 προ παντων δε την εις εαυτουσ αγαπην εκτενη εχοντες οτι αγαπη καλυπει πληθοσ αμαρτιων

9 φιλοξενοι εις αλληλουσ ανευ γογγυσμων

10 εκαστοσ καθωσ ελαβεν χαρισμα εις εαυτουσ αυτο διακονουντες ωσ καλοι οικονομοι ποικιλησ χαριτοσ θεου

11 ει τισ λαλει ωσ λογια θεου ει τισ διακονει ωσ εξ ισχυοσ ωσ χορηγει ο θεοσ ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεοσ δια ιησου χριστου ω εστιν η δοξα και το κρατοσ εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

12 αγαπητοι μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προσ πειρασμον υμιν γινομενη ωσ ξενου υμιν συμβαινοντοσ

13 αλλα καθο κοινωνειτε τοισ του χριστου παθημασιν χαιρετε ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξησ αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι

14 ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου μακαριοι οτι το της δοξησ και το του θεου πνευμα εφ υμασ αναπαυεται κατα μεν αυτουσ βλασφημειται κατα δε υμασ δοξαζεται

15 μη γαρ τισ υμων πασχετω ωσ φονευοσ η κλεπτησ η κακοποιοσ η ωσ αλλοτριοεπισκοποσ

16 ει δε ωσ χριστιανοσ μη αισχυνεσθω δοξαζετω δε τον θεον εν τω μερει τουτω

17 οτι ο καιροσ του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου ει δε πρωτον αφ ημων τι το τελοσ των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω

18 και ει ο δικαιοσ μολισ σωζεται ο ασεβησ και αμαρτωλοσ που φανειται

19 ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του θεου ωσ πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τασ ψυχασ αυτων εν αγαθοποια

5

¹ πρεσβυτερουσ τουσ εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυτεροσ και μαρτυσ των του χριστου παθηματων ο και της μελλουσης αποκαλυπτεσθαι δοξησ κοινωνοσ

² ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου επισκοπουντεσ μη αναγκαστωσ αλλ εκουσιωσ μηδε αισχροκερδωσ αλλα προθυμωσ

³ μηδε ωσ κατακυριευοντεσ των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου

⁴ και φανερωθεντοσ του αρχιποιμενοσ κομεισθε τον αμαραντινον της δοξησ στεφανον

⁵ ομοιωσ νεωτεροι υποταγητε πρεσβυτεροισ παντεσ δε αλληλοισ υποτασσομενοι την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε οτι ο θεοσ υπερηφανοισ αντιτασσεται ταπεινοισ δε διδωσιν χαριν

⁶ ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου ινα υμασ υψωση εν καιρω

⁷ πασαν την μεριμναν υμων επιρριψαντεσ επ αυτον οτι αυτω μελει περι υμων

⁸ νηψατε γρηγορησατε ο αντιδικοσ υμων διαβολοσ ωσ λεων ωρυομενοσ περιπατει ζητων τινα καταπιη

⁹ ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδοτεσ τα αυτα των παθηματων τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι

¹⁰ ο δε θεοσ πασησ χαριτοσ ο καλεσασ υμασ εισ την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον παθοντασ αυτοσ καταρτισαι υμασ στηριξει σθενωσει θεμελιωσει

¹¹ αυτω η δοξα και το κρατοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

¹² δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ωσ λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εισ ην εστηκατε

¹³ ασπαζεται υμασ η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκοσ ο υιοσ μου

¹⁴ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγαπησ ειρηνη υμιν πασιν τοισ εν χριστω ιησου αμην

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

¹ συμεων πετροσ δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου

² χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων

³ ωσ παντα ημιν της θειας δυναμεωσ αυτου τα προσ ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενησ δια της επιγνωσεωσ του καλεσαντοσ ημασ δια δοξησ και αρετησ

⁴ δι ων τα τιμια ημιν και μεγιστα επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τουτων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεωσ αποφυγοντεσ της εν κοσμω εν επιθυμια φθορασ

⁵ και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντεσ επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν

⁶ εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν

⁷ εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην

⁸ ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργουσ ουδε ακαρπουσ καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν

⁹ ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλοσ εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων

¹⁰ διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντεσ ου μη πταισητε ποτε

¹¹ ουτωσ γαρ πλουσιωσ επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδοσ εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου

¹² διο ουκ αμελησω αιει υμασ υπομιμνησκειν περι τουτων και περ ειδοτασ και εστηριγμενουσ εν τη παρουση αληθεια

¹³ δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τουτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμασ εν υπομνησει

¹⁴ ειδωσ οτι ταχινη εστιν η αποθεσισ του σκηνωματοσ μου καθωσ και ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ εδηλωσεν μοι

¹⁵ σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμασ μετα την εμην εξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι

¹⁶ ου γαρ σεσοφισμενοισ μυθοισ εξακολουθησαντεσ εγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εποπται γενηθεντεσ της εκεινου μεγαλειοτητοσ

¹⁷ λαβων γαρ παρα θεου πατροσ τιμην και δοξαν φωνησ ενεχθεισ αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξησ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εις ον εγω ευδοκησα

¹⁸ και ταυτην την φωνην ημεισ ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντεσ εν τω ορει τω αγιω

¹⁹ και εχομεν βεβαιοτερον τον προφητικον λογον ω καλωσ ποιειτε προσεχοντεσ ωσ λυχνω φαινοντι εν αυχηρω τοπω εωσ ου ημερα διαυγαση και φωσφοροσ ανατειλη εν ταισ καρδιαισ υμων

²⁰ τουτο πρωτον γινωσκοντεσ οτι πασα προφητεια γραφησ ιδιασ επιλυσεωσ ου γινεται

²¹ ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματοσ αγιου φερομενοι ελαλησαν αγιοι θεου ανθρωποι

2

¹ εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ωσ και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι οιτινεσ παρεισαξουσιν αιρεσεισ απωλειασ και τον αγορασαντα αυτουσ δεσποτην αρνουμενοι επαγοντεσ εαυτοισ ταχινην απωλειαν

² και πολλοι εξακολουθησουσιν αυτων ταισ ασελγειαισ διο ουσ η οδοσ της αληθειασ βλασφημηθησεται

³ και εν πλεονεξια πλαστοισ λογοισ υμασ εμπορευσονται οιοσ το κριμα εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταξει

⁴ ει γαρ ο θεοσ αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραισ ζοφου ταρταρωσασ παρεδωκεν εις κρισιν τηρουμενουσ

⁵ και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνησ κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξασ

⁶ και πολεισ σοδομων και γομορρασ τεφρωσασ καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν τεθεικωσ

⁷ και δικαιοῦν ἄνθρωποι καταπονούμενοι ὑπὸ τῆς τῶν ἀθεσμιῶν ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρησάτο

⁸ βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς ἡμέραν ἐξ ἡμερᾶς ψυχὴν δίκαιαν ἀνομοῖς ἐργοῖς ἐβάσανιζεν

⁹ οἶδεν κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ρυεσθαι ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν

¹⁰ μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκοῦ ἐν ἐπιθυμίᾳ μiasμοῦ πορευομένους καὶ κυριότητος καταφρονούντας τολμηταὶ αὐθαδεῖς δοξάσου τρέμουσιν βλασφημούντες

¹¹ ὅπου ἀγγελοὶ ἰσχυρὴ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες οὐ φέρουσιν κατ' αὐτῶν παρὰ κυρίῳ βλασφημίᾳ κρίσιν

¹² οὗτοι δὲ ὡς ἀλογὰ ζῶα φυσικὰ γεγεννημένα εἰς ἀλῶσιν καὶ φθορὰν ἐν οἷς ἀγνοοῦσιν βλασφημούντες ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται

¹³ κομιοῦμενοι μισθὸν ἀδικίας ἠδονὴν ἠγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν σπιλοὶ καὶ μῶμοι ἐντρυφώντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν συνευωχούμενοι ὑμῖν

¹⁴ ὀφθαλμοῦς ἔχοντες μέστους μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρικτοῦς καρδίας γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες καταρᾶσ τεκνὰ

¹⁵ καταλιπόντες εὐθείαν ὁδὸν ἐπλανήθησαν ἐξακολουθήσαντες τὴν ὁδὸν τοῦ βλααμ τοῦ βόσρο ὅς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν

¹⁶ ἐλεγξίν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας ὑποζυγίων ἀφῶνων ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξαμένον ἐκώλυσεν τὴν τοῦ προφήτου παραφροσίαν

¹⁷ οὗτοι εἰσὶν πηγαὶ ἀνυδροὶ νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι οἷς ὁ ζῶφος τοῦ σκοτοῦς εἰς αἰῶνα τετηρηταὶ

¹⁸ ὑπερογκὰ γὰρ ματαιότητος φθεγγομένοι χωρησαὶ δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίᾳ σαρκοῦ ἀσελγείᾳ τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφόμενους

¹⁹ ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι αὐτοὶ δούλοι ὑπαρχόντες τῆς φθορᾶς ὡς 3739 R-DSM γὰρ τὶς ἠττηταὶ τούτῳ 3778 D-DSM καὶ δεδουλῶται

²⁰ εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μiasμάτα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου καὶ σωτηροῦ ἰησοῦ χριστοῦ δε παλιν ἐμπλακεντες ἠττωνται γεγονόςεν αὐτοῖς τὰ ἐσχάτα χεῖρονα τῶν πρώτων

²¹ κρείττον γὰρ ἢν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνώκεναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρεψαὶ ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς

²² συμβεβηκεν δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας κῶν ἐπιστρεψασ ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα καὶ ὑσ λουσαμένη εἰς κυλισμα βόρβορου

3

¹ ταυτὴν ἤδη ἀγαπήτοι δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολὴν ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινὴ διανοίαν

² μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου καὶ σωτηροῦ

³ τούτῳ πρῶτον γινώσκοντες ὅτι ἐλευσονται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἐμπαικταὶ κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι

⁴ καὶ λέγοντες πού ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν πάντα οὕτως διαμένει ἀπαρχῆς κτίσεως

⁵ λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τούτῳ θελοντας ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἐκπαλαὶ καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ θεοῦ λόγῳ

⁶ δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλύσθεις ἀπώλετο

⁷ οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτοῦ λόγῳ τεθησαυρισμένοι εἰσὶν πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπώλειας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων

⁸ ἐν δὲ τούτῳ μὴ λανθάνετω ὑμᾶς ἀγαπήτοι ὅτι μίᾳ ἡμέρᾳ παρὰ κυρίῳ ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μίᾳ

⁹ οὐ βραδύνει ὁ κύριος τῆς ἐπαγγελίας ὡς τινεὶ βραδυτῆτα ἠγούνται ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς μὴ βουλομένος τίνας ἀπολεσθαι ἀλλὰ παντὰς εἰς μετάνοιαν

¹⁰ ἠξεί δὲ ἡ ἡμέρα κυρίου ὡς κλεπτῆς ἐν νυκτὶ ἐν ἧ οἱ οὐρανοὶ ροιζήδον παρελευσονται στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθησονται καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἐργὰ κατακαησεται

¹¹ τούτων οὖν πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑπαρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίᾳ ἀναστροφῆς καὶ εὐσεβείᾳ

¹² προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθησονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τηκεται

¹³ καινους δε ουρανοσ και γην καινην κατα το επαγγελμα αυτου προσδοκωμεν εν οισ δικαιοσυνη κατοικει

¹⁴ διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντες σπουδασατε ασπιλοι και αμωμητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη

¹⁵ και την του κυριου ημων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγεισθε καθωσ και ο αγαπητοσ ημων αδελφοσ παυλοσ κατα την αυτω δοθεισαν σοφιαν εγραψεν υμιν

¹⁶ ωσ και εν πασαισ ταισ επιστολαισ λαλων εν αυταισ περι τουτων εν οισ εστιν δυσνοητα τινα α οι αμαθεισ και αστηρικτοι στρεβλουσιν ωσ και τασ λοιπασ γραφασ προσ την ιδιαν αυτων απωλειαν

¹⁷ υμεισ ουν αγαπητοι προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντεσ εκπεσητε του ιδιου στηριγμου

¹⁸ αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηροσ ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εισ ημεραν αιωνοσ αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

¹ ο ην απ αρχησ ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοισ οφθαλμοισ ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρεσ ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης

² και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελλομεν υμιν την ζωην την αιωνιον ητισ ην προσ τον πατερα και εφανερωθη ημιν

³ ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελλομεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατροσ και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου

⁴ και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη

⁵ και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεοσ φωσ εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια

⁶ εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν

⁷ εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ωσ αυτοσ εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημασ απο πασης αμαρτιασ

⁸ εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτουσ πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν

⁹ εαν ομολογωμεν τασ αμαρτιασ ημων πιστοσ εστιν και δικαιοσ ινα αφη ημιν τασ αμαρτιασ και καθαριση ημασ απο πασης αδικιασ

¹⁰ εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογοσ αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2

¹ τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τισ αμαρτη παρακλητον εχομεν προσ τον πατερα ιησουν χριστον δικαιον

² και αυτοσ ιλασμοσ εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου

³ και εν τω τω γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τασ εντολασ αυτου τηρωμεν

⁴ ο λεγων εγνωκα αυτον και τασ εντολασ αυτου μη τηρων ψευστησ εστιν και εν τω τω η αληθεια ουκ εστιν

⁵ οσ δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθωσ εν τω τω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τω τω γινωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν

⁶ ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθωσ εκεινοσ περιεπατησεν και αυτοσ ουτωσ περιπατειν

⁷ αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχησ η εντολη η παλαια εστιν ο λογοσ ον ηκουσατε απ αρχησ

⁸ παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθεσ εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φωσ το αληθινον ηδη φαινει

⁹ ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εωσ αρτι

¹⁰ ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν

¹¹ ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τουσ οφθαλμουσ αυτου

¹² γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου

¹³ γραφω υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχησ γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα

¹⁴ εγραψα υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχησ εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ισχυροι εστε και ο λογοσ του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον

¹⁵ μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τισ αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατροσ εν αυτω

¹⁶ οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκωσ και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατροσ αλλ εκ του κοσμου εστιν

¹⁷ και ο κοσμοσ παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εισ τον αιωνα

¹⁸ παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθωσ ηκουσατε οτι ο αντιχριστοσ ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγωνασιν οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν

¹⁹ εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντεσ εξ ημων

²⁰ και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα

²¹ ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν

²² τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον

²³ πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα εχει

²⁴ υμεις ουν ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε

²⁵ και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτοσ επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον

²⁶ ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμασ

²⁷ και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκη υμασ αλλ ωσ το αυτο χρισμα διδασκει υμασ περι παντων και αληθεσ εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθωσ εδιδαξεν υμασ μενειτε εν αυτω

²⁸ και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχωμεν παρρησιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου

²⁹ εαν ειδητε οτι δικαιοσ εστιν γινωσκετε οτι πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3

¹ ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει υμασ οτι ουκ εγνω αυτον

² αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθωσ εστιν

³ και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθωσ εκεινοσ αγνοσ εστιν

⁴ πας ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια

⁵ και οιδατε οτι εκεινοσ εφανερωθη ινα τασ αμαρτιασ ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν

⁶ πας ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πας ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον

⁷ τεκνια μηδεις πλανατω υμασ ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιοσ εστιν καθωσ εκεινοσ δικαιοσ εστιν

⁸ ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχησ ο διαβολοσ αμαρτανει εισ τουτο εφανερωθη ο υιοσ του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου

⁹ πασ ο γεγεννημενοσ εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται

¹⁰ εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πασ ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου

¹¹ οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ

¹² ου καθωσ καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινοσ εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια

¹³ μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμασ ο κοσμοσ

¹⁴ ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εισ την ζωην οτι αγαπωμεν τουσ αδελφουσ ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω

¹⁵ πασ ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονοσ εστιν και οιδατε οτι πασ ανθρωποκτονοσ ουκ εχει ζωην αιωνιον εν εαυτω μενουσαν

¹⁶ εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινοσ υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τασ ψυχασ τιθεναι

¹⁷ οσ δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πωσ η αγαπη του θεου μενει εν αυτω

¹⁸ τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλ εν εργω και αληθεια

¹⁹ και εν τουτω γινωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τασ καρδιασ ημων

²⁰ οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεοσ της καρδιασ ημων και γινωσκει παντα

²¹ αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προσ τον θεον

²² και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τασ εντολασ αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν

²³ και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου

ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην

²⁴ και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτοσ εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματοσ ου ημιν εδωκεν

4

¹ αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον

² εν τουτω γινωσκεται το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου εστιν

³ και παν πνευμα ο μη ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν και τουτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη

⁴ υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτουσ οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω

⁵ αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμοσ αυτων ακουει

⁶ ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων οσ ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανησ

⁷ αγαπητοι αγαπωμεν αλληλουσ οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πασ ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον

⁸ ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεοσ αγαπη εστιν

⁹ εν τουτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεοσ εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου

¹⁰ εν τουτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτοσ ηγαπησεν ημασ και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων

¹¹ αγαπητοι ει ουτωσ ο θεοσ ηγαπησεν ημασ και ημεις οφειλομεν αλληλουσ αγαπαν

¹² θεον ουδεις πωποτε τεθεαται εαν αγαπωμεν αλληλουσ ο θεοσ εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν

¹³ εν τουτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτοσ εν ημιν οτι εκ του πνευματοσ αυτου δεδωκεν ημιν

¹⁴ και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου

¹⁵ οσ αν ομολογησ η οτι ιησουσ εστιν ο υιοσ του θεου ο θεοσ εν αυτω μενει και αυτοσ εν τω θεω

¹⁶ και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεοσ εν ημιν ο θεοσ αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεοσ εν αυτω μενει

¹⁷ εν τουτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεωσ οτι καθωσ εκεινοσ εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τουτω

¹⁸ φοβοσ ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβοσ κολασιν εχει ο δε φοβουμενοσ ου τετελειωται εν τη αγαπη

¹⁹ ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτοσ πρωτοσ ηγαπησεν ημασ

²⁰ εαν τισ ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστησ εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πωσ δυναται αγαπαν

²¹ και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

5

¹ πασ ο πιστευων οτι ιησουσ εστιν ο χριστοσ εκ του θεου γεγεννηται και πασ ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα 25 V-PAI-3S και τον γεγεννημενον εξ αυτου

² εν τουτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνια του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολασ αυτου τηρωμεν

³ αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολασ αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν

⁴ οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστισ ημων

⁵ τισ εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησουσ εστιν ο υιοσ του θεου

⁶ ουτοσ εστιν ο ελθων δι υδατοσ και αιματοσ ιησουσ χριστοσ ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια

⁷ οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντεσ

⁸ το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εις το εν εισιν

⁹ ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου

¹⁰ ο πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου

¹¹ και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζωην αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν

¹² ο εχων τον υιον εχει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει

¹³ ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι ζωην αιωνιον εχετε και ινα πιστευητε εις το ονομα του υιου του θεου

¹⁴ και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων

¹⁵ και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν παρ αυτου

¹⁶ εαν τισ ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινης λεγω ινα ερωτηση

¹⁷ πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον

¹⁸ οιδαμεν οτι πασ ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου

¹⁹ οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται

²⁰ οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκωμεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη αιωνιος

²¹ τεκνια φυλαξατε εαυτα απο των ειδωλων αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

¹ ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτησ ουσ εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονοσ αλλα και παντεσ οι εγνωκοτεσ την αληθειαν

² δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα

³ εσται μεθ ημων χαρισ ελεοσ ειρηνη παρα θεου πατροσ και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατροσ εν αληθεια και αγαπη

⁴ εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντασ εν αληθεια καθωσ εντολην ελαβομεν παρα του πατροσ

⁵ και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ωσ εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ

⁶ και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τασ εντολασ αυτου αυτη εστιν η εντολη καθωσ ηκουσατε απ αρχησ ινα εν αυτη περιπατητε

⁷ οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εις τον κοσμον οι μη ομολογουντεσ ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτοσ εστιν ο πλανοσ και ο αντιχριστοσ

⁸ βλεπετε εαυτουσ ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν

⁹ πασ ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτοσ και τον πατερα και τον υιον εχει

¹⁰ ει τισ ερχεται προσ υμασ και ταυτην την διδαχην ου φερει μη λαμβανετε αυτον εισ οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε

¹¹ ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις

¹² πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανοσ αλλα ελπίζω ελθειν προσ υμασ και στομα προσ στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη

¹³ ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφησ σου της εκλεκτησ αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄

¹ ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον
εγω αγαπω εν αληθεια

² αγαπητε περι παντων ευχομαι σε
ευοδουσθαι και υγιαειν καθωσ ευοδουται
σου η ψυχη

³ εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων
και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθωσ
συ εν αληθεια περιπατεισ

⁴ μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν
ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια
περιπατουντα

⁵ αγαπητε πιστον ποιεισ ο εαν εργαση εις
τους αδελφουσ και εις τουσ ξενουσ

⁶ οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον
εκκλησιασ ουσ καλωσ ποιησεισ προπεμφασ
αξιωσ του θεου

⁷ υπερ γαρ του ονοματοσ εξηλθον μηδεν
λαμβάνοντεσ απο των εθνων

⁸ ημεισ ουν οφειλομεν απολαμβανειν
τουσ τοιουτουσ ινα συνεργοι γινωμεθα τη
αληθεια

⁹ εγραψα τη εκκλησια αλλ ο
φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφησ ουκ
επιδεχεται ημασ

¹⁰ δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου
τα εργα α ποιει λογοισ πονηροισ φλυαρων
ημασ και μη αρκουμενοσ επι τουτοισ ουτε
αυτοσ επιδεχεται τουσ αδελφουσ και τουσ
βουλομενουσ κωλυει και εκ της εκκλησιασ
εκβαλλει

¹¹ αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το
αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο
κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον

¹² δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων
και υπ αυτησ της αληθειασ και ημεισ δε
μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια
ημων αληθησ εστιν

¹³ πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια
μελανοσ και καλαμου σοι γραψαι

¹⁴ ελπίζω δε ευθεωσ ιδειν σε και
στομα προσ στομα λαλησομεν ειρηνη σοι
ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τουσ
φιλουσ κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

¹ ιουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις

² ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη

³ αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει

⁴ παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεις την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι

⁵ υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας υμας απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γησ αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν

⁶ αγγελουσ τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλησ ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν

⁷ ως σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεισ τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερασ προκεινται δειγμα πυροσ αιωνιου δικην υπεχουσαι

⁸ ομοιωσ μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξασ δε βλασφημουσιν

⁹ ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελουσ οτε τω διαβολω διακρινομενοσ διελεγετο περι του μωυσεωσ σωματοσ ουκ ετολημην κρισιν επενεγκειν βλασφημιασ αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριουσ

¹⁰ ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικωσ ωσ τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται

¹¹ ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο

¹² ουτοι εισιν εν ταισ αγαπαισ υμων σπιλαδεσ συνευωχομενοι αφοβωσ εαυτουσ ποιμαινοντεσ νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι δενδρα

φθινοπωρινα ακαρπα δισ αποθανοντα εκριζωθεντα

¹³ κυματα αγρια θαλασσησ επαφριζοντα τασ εαυτων αισχυνασ αστερεσ πλανηται οισ ο ζοφοσ του σκοτουσ εις αιωνα τετηρηται

¹⁴ προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομοσ απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριουσ εν αγιαισ μυριασιν αυτου

¹⁵ ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξαι παντασ τουσ ασεβεισ αυτων περι παντων των εργων ασεβειασ αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατ αυτου αμαρτωλοι ασεβεισ

¹⁶ ουτοι εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι κατα τασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντεσ προσωπα ωφελιασ χαριν

¹⁷ υμεισ δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου

¹⁸ οτι ελεγον υμιν οτι εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τασ εαυτων επιθυμιασ πορευομενοι των ασεβειων

¹⁹ ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντεσ ψυχικοι πνευμα μη εχοντεσ

²⁰ υμεισ δε αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντεσ εαυτουσ εν πνευματι αγιω προσευχομενοι

²¹ εαυτουσ εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον

²² και ουσ μεν ελεειτε διακρινομενοι

²³ ουσ δε εν φοβω σωζετε εκ πυροσ αρπαζοντεσ μισουντεσ και τον απο της σαρκουσ εσπιλωμενον χιτωνα

²⁴ τω δε δυναμενω φυλαξαι αυτουσ απταιστουσ και στησαι κατενωπιον της δοξησ αυτου αμωμουσ εν αγαλλιασει

²⁵ μονω σοφω θεω σωτηρι ημων δοξα και μεγαλωσνη κρατοσ και εξουσια και νυν και εις παντασ τουσ αιωνασ αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

¹ αποκαλυψις ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξαι τοις δουλοις αυτου αδει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλασ δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη

² οσ εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν

³ μακαριοσ ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τουσ λογουσ της προφητειασ και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιροσ εγγυσ

⁴ ιωαννησ ταισ επτα εκκλησιαισ ταισ εν τη ασια χαρισ υμιν και ειρηνη απο θεου ο ων και ο ην και ο ερχομενοσ και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου

⁵ και απο ιησου χριστου ο μαρτυσ ο πιστοσ ο πρωτοτοκοσ των νεκρων και ο αρχων των βασιλειων της γησ τω αγαπωντι ημασ και λουσαντι ημασ απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου

⁶ και εποιησεν ημασ βασιλειαν ιερεισ τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην

⁷ ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πασ οφθαλμοσ και οιτινεσ αυτον εξεκεντησαν και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γησ ναι αμην

⁸ εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριοσ ο θεοσ ο ων και ο ην και ο ερχομενοσ ο παντοκρατωρ

⁹ εγω ιωαννησ ο αδελφοσ υμων και κοινωνοσ εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν χριστω ιησου εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου

¹⁰ εγενομην εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα φωνην οπισω μου μεγαλην ωσ σαλπιγγοσ

¹¹ λεγουσ ησ ο βλεπεισ γραφον εισ βιβλιον και πεμψον ταισ επτα εκκλησιαισ εισ εφεσον και εισ σμυρναν και εισ περγαμον και εισ θυατειρα και εισ σαρδεισ και εισ φιλαδελφειαν και εισ λαοδικειαν

¹² και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητισ ελαλει μετ εμου και επιστρεψασ ειδον επτα λυχνιασ χρυσασ

¹³ και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και

περιεζωσμενον προσ τοισ μαστοισ ζωνην χρυσην

¹⁴ η δε κεφαλη αυτου και αι τριχεσ λευκαι ωσ εριον λευκον ωσ χιων και οι οφθαλμοι αυτου ωσ φλοξ πυροσ

¹⁵ και οι ποδεσ αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ωσ εν καμινω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ωσ φωνη υδατων πολλων

¹⁶ και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερασ επτα και εκ του στοματοσ αυτου ρομφαια διστομοσ οξεια εκπορευομενη και η οψισ αυτου ωσ ο ηλιοσ φαεινι εν τη δυναμει αυτου

¹⁷ και οτε ειδον αυτον επεσα προσ τουσ ποδασ αυτου ωσ νεκροσ και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτοσ και ο εσχατοσ

¹⁸ και ο ζων και εγενομην νεκροσ και ιδου ζων ειμι εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην και εχω τασ κλεισ του θανατου και του αδου

¹⁹ γραφον ουν α ειδεσ και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα

²⁰ το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδεσ επι της δεξιασ μου και τασ επτα λυχνιασ τασ χρυσασ οι επτα αστερεσ αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

2

¹ τω αγγελω της εν εφεσω εκκλησιασ γραφον ταδε λεγει ο κρατων τουσ επτα αστερασ εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων

² οιδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακουσ και επειρασασ τουσ λεγοντασ εαυτουσ αποστολουσ ειναι και ουκ εισιν και ευρεσ αυτουσ ψευδεισ

³ και υπομονην εχεισ και εβαστασασ δια το ονομα μου και ουκ εκοπιασασ

⁴ αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκασ

⁵ μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκασ και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και κινησω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτησ εαν μη μετανοησησ

⁶ αλλα τουτο εχεισ οτι μισεισ τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω

⁷ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ τω νικωντι δωσω

αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου μου

⁸ και τω αγγελω της εν σμυρνη εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος ος εγενετο νεκρος και εξησεν

⁹ οίδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιος ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιουσ ειναι εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγη του σατανα

¹⁰ μηδεν φοβου α μελλεις παθειν ιδου δη μελλει βαλειν ο διαβολος εξ υμων εισ φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστος αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης

¹¹ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου

¹² και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν

¹³ οίδα τα εργα σου και που κατοικεις οπου ο θρονος του σατανα και κρατεισ το ονομα μου και ουκ ηρνησω την πιστιν μου εν ταισ ημεραισ εν αισ αντιπασ ο μαρτυσ μου ο πιστος ος απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει

¹⁴ αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεισ εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ ος εδιδαξεν τον βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ και φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι

¹⁵ ουτως εχεισ και συ κρατουντας την διδαχην των νικολαιτων ομοιωσ

¹⁶ μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου

¹⁷ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη ο λαμβανων

¹⁸ και τω αγγελω της εν θυατειροισ εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο υιοσ του θεου ο εχων τουσ οφθαλμους αυτου ωσ φλογα πυροσ και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω

¹⁹ οίδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων

²⁰ αλλ εχω κατα σου οτι αφεισ την

γυναικα σου ιεζαβελ η λεγει εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τουσ εμουσ δουλουσ πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα

²¹ και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοησιν και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτης

²² ιδου βαλλω αυτην εισ κλινην και τουσ μοιχευοντας μετ αυτης εισ θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργαων αυτης

²³ και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω και γνωσονται πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρουσ και καρδιασ και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων

²⁴ υμιν δε λεγω τοισ λοιποισ τοισ εν θυατειροισ οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οιτινεσ ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ωσ λεγουσιν ου βαλλω εφ υμασ αλλο βαροσ

²⁵ πλην ο εχετε κρατησατε αχρι ου αν ηξω

²⁶ και ο νικων και ο τηρων αχρι τελουσ τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων

²⁷ και ποιμανει αυτουσ εν ραβδω σιδηρα ωσ τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται ωσ καγω ειληφα παρα του πατροσ μου

²⁸ και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον

²⁹ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιαισ

3

¹ και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τουσ επτα αστερασ οίδα σου τα εργα οτι ονομα εχεισ οτι ζησ και νεκροσ ει

² γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α εμελλεσ αποβαλλειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου

³ μνημονευε ουν πωσ ειληφασ και ηκουσασ και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησ ηξω επι σε ωσ κλεπτησ και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε

⁴ αλλ ολιγα εχεισ ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοισ οτι αξιοι εισιν

⁵ ο νικων ουτοσ περιβαλειται εν ιματιοισ λευκοισ και ου μη εξαλειψω το ονομα

αυτου εκ της βιβλου της ζωης και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατρος μου και ενωπιον των αγγελων αυτου

⁶ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαισ

⁷ και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αγιος ο αληθινος ο εχων την κλειν του δαυιδ ο ανοιγων και ουδεις κλεισει αυτην ει μη ο ανοιγων και ουδεις ανοιξει

⁸ οιδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν και ετηρησας μου τον λογον και ουκ ηρηνησω το ονομα μου

⁹ ιδου διδωμι εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιους ειναι και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξωσιν και προσκυνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι ηγαπησα σε

¹⁰ οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης

¹¹ ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου

¹² ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η καταβαινει εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον

¹³ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαισ

¹⁴ και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου

¹⁵ οιδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ης η ζεστος

¹⁶ ουτως οτι χλιαρος ει και ου ζεστος ουτε ψυχρος μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου

¹⁷ οτι λεγεις πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδενος **3762 A-GSN-N** χρειαν εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταλαιπωρος και ο ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος

¹⁸ συμβουλευω σοι αγορασαι χρυσιον

παρ εμου πεπυρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλυριον ινα εγχριση τους οφθαλμους σου ινα βλεψη

¹⁹ εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλωσον ουν και μετανοησον

²⁰ ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν και εισελευσομαι προσ αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου

²¹ ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ωσ καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου

²² ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαισ

4

¹ μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ανεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ωσ σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγων αναβα ωδε και δειξω σοι αδει γενεσθαι μετα ταυτα

² και ευθεως εγενομην εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενος

³ ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρισ κυκλοθεν του θρονου ομοιος ορασις σμαραγδινων

⁴ και κυκλοθεν του θρονου θρονοι εικοσι τεσσαρες και επι τους θρονους τους εικοσι τεσσαρας πρεσβυτερουσ καθημενουσ περιβεβλημενουσ εν ιματιοισ λευκοισ και επι τασ κεφαλασ αυτων στεφανουσ χρυσουσ

⁵ και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωναι και βρονται και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου αυτου αι εισιν επτα πνευματα του θεου

⁶ και ενωπιον του θρονου ωσ θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν

⁷ και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχον προσωπον ανθρωπου και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω

⁸ και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν εχον ανα πτερυγασ εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ημερασ και νυκτος λεγοντες αγιος

αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος

⁹ και οταν δωσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων

¹⁰ πεσουνται οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων και βαλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες

¹¹ αξιος ει ο κυριος και ο θεος ημων ο αγιος λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισας παντα και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν

5

¹ και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και εξωθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα

² και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τις αξιος εστιν ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας αυτου

³ και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ανω ουτε επι της γησ ουτε υποκατω της γησ ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπει αυτο

⁴ και εγω εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπει αυτο

⁵ και εις εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαυιδ ο ανοιγων το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας αυτου

⁶ και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωνων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκος ως εσφαγμενον εχον κερατα επτα και οφθαλμους επτα α εισιν τα επτα πνευματα του θεου αποστελλομενα εις πασαν την γην

⁷ και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου

⁸ και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων αι εισιν προσευχαι των αγιων

⁹ και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγησ και ηγορασας τω θεω ημας εν τω αιματι σου

εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους

¹⁰ και εποιησας αυτους τω θεω ημων βασιλεις και ιερεις και βασιλευσουσιν επι της γησ

¹¹ και ειδον και ηκουσα ως φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζωνων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων

¹² λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και τον πλουτον και σοφιαν και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογιαν

¹³ και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γησ και υποκατω της γησ και επι της θαλασσης εστιν και τα εν αυτοις παντας ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην

¹⁴ και τα τεσσαρα ζωα λεγοντα το αμην και οι πρεσβυτεροι επεσον και προσεκυνησαν

6

¹ και ειδον οτι ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζωνων λεγοντος ως φωνη βροντης ερχου και ιδε

² και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος και εξηλθεν νικων και ινα νικηση

³ και οτε ηνοιξεν την δευτεραν σφραγιδα ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντος ερχου

⁴ και εξηλθεν αλλος ιππος πυρος και τω καθημενω επ αυτον εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γησ ινα αλληλους σφαξωσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη

⁵ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος ερχου και ιδε και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου

⁶ και ηκουσα φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζωνων λεγουσαν χοινηξ σιτου δηναριου και τρεις χοινικες κριθησ δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης

⁷ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα του τεταρτου ζωου λεγοντος ερχου και ιδε

⁸ και ιδου ιππος χλωρος και ο καθημενος επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατος και ο αδης ηκολουθει αυτω και εδοθη αυτω εξουσια επι το τεταρτον της γης αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης

⁹ και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν του αρνιου ην ειχον

¹⁰ και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης

¹¹ και εδοθη αυτοις εκαστω στολη λευκη και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσωνται επι χρονον εως πληρωσωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων και οι μελλοντες αποκτενεσθαι ωσ και αυτοι

¹² και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος μελας εγενετο ωσ σακκος τριχινος και η σεληνη ολη εγενετο ωσ αιμα

¹³ και οι αστερες του ουρανου επεσον εις την γην ωσ συκη βαλουσα τους ολυνθους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειομενη

¹⁴ και ο ουρανος απεχωρισθη ωσ βιβλιον ελισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν

¹⁵ και οι βασιλεις της γης και οι μεγαστανες και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πας δουλος και ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρας των ορειων

¹⁶ και λεγουσιν τοις ορεισιν και ταις πετραις πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου

¹⁷ οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτου και τις δυναται σταθηναι

7

¹ και μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους της γης ινα μη πνεη ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι τι δενδρον

² και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη

τοις τεσσαρσιν αγγελοις οισ εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν

³ λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι ου σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων

⁴ και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εσφραγισμενων εκ πασης φυλης υιων ισραηλ

⁵ εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμεναι εκ φυλης ρουβιμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδες

⁶ εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης νεφθαλειμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης μανασση δωδεκα χιλιαδες

⁷ εκ φυλης συμεων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης λευι δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ισαχαρ δωδεκα χιλιαδες

⁸ εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμεναι

⁹ μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτας ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους στολας λευκας και φοινικας εν ταις χερσιν αυτων

¹⁰ και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω

¹¹ και παντες οι αγγελοι εισηκεισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων και επεσον ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω

¹² λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων αμην

¹³ και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον

¹⁴ και ειπον αυτω κυριε μου συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν εν τω αιματι του αρνιου

¹⁵ δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και

νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος
επι τω θρονω σκηνωσει επ αυτους

¹⁶ ου πεινασουσιν επι ουδε διψησουσιν
επι ουδ ου μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε
παν καυμα

¹⁷ οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου
ποιμαινει αυτους και οδηγει αυτους επι
ζωης πηγασ υδατων και εξαλειψει ο θεος
παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

8

¹ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την
εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ωσ
ημιωριον

² και ειδον τους επτα αγγελους οι
ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν
αυτοις επτα σαλπιγγες

³ και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη
επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον
χρυσουν και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα
ινα δωση ταις προσευχαις των αγιων
παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το
ενωπιον του θρονου

⁴ και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων
ταις προσευχαις των αγιων εκ χειροσ του
αγγελου ενωπιον του θεου

⁵ και ειληφεν ο αγγελος τον λιβανωτον
και εγεμισεν αυτον εκ του πυροσ του
θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και
εγενοντο βρονται και φωνα και αστραπαι
και σεισμος

⁶ και οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας
επτα σαλπιγγασ ητοιμασαν εαυτους ινα
σαλπισωσιν

⁷ και ο πρωτος εσαλπισεν και εγενετο
χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και
εβληθη εις την γην και το τριτον της
γησ κατεκαη και το τριτον των δενδρων
κατεκαη και πασ χορτοσ χλωροσ κατεκαη

⁸ και ο δευτεροσ αγγελος εσαλπισεν
και ωσ οροσ μεγα καιομενον εβληθη εις
την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της
θαλασσης αιμα

⁹ και απεθανεν το τριτον των κτισματων
εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχασ και το
τριτον των πλοιων διεφθαρη

¹⁰ και ο τριτοσ αγγελος εσαλπισεν
και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγασ
καιομενοσ ωσ λαμπασ και επεσεν επι το
τριτον των ποταμων και επι τας πηγασ των
υδατων

¹¹ και το ονομα του αστεροσ λεγεται
ο αφινθοσ και εγενετο το τριτον των
υδατων εις αφινθον και πολλοι των

ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι
επικρανθησαν

¹² και ο τεταρτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και
επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον
της σεληνησ και το τριτον των αστερων
ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και το τριτον
αυτησ μη φανη η ημερα και η νυξ ομοιωσ

¹³ και ειδον και ηκουσα ενοσ αετου
πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντοσ
φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοισ
κατοικουσιν επι της γησ εκ των λοιπων
φωνων της σαλπιγγοσ των τριων αγγελων
των μελλοντων σαλπιζειν

9

¹ και ο πεμπτοσ αγγελοσ εσαλπισεν και
ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα
εις την γην και εδοθη αυτω η κλεισ του
φρεατοσ της αβυσσου

² και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και
ανεβη καπνοσ εκ του φρεατοσ ωσ καπνοσ
καμινου καιομενησ και εσκοτισθη ο ηλιος
και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατοσ

³ και εκ του καπνου εξηλθον ακριδεσ
εις την γην και εδοθη αυταισ εξουσια ωσ
εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γησ

⁴ και ερρεθη αυταισ ινα μη αδικησωσιν
τον χορτον της γησ ουδε παν χλωρον ουδε
παν δενδρον ει μη τουσ ανθρωπουσ οιτινεσ
ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των
μετωπων αυτων

⁵ και εδοθη αυταισ ινα μη αποκτεινωσιν
αυτουσ αλλ ινα βασανισθωσιν μηνασ πεντε
και ο βασανισμοσ αυτων ωσ βασανισμοσ
σκορπιου οταν παιση ανθρωπον

⁶ και εν ταισ ημεραισ εκειναισ
ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον
και ου μη ευρησουσιν αυτον και
επιθυμησουσιν αποθανειν και φευζεται απ
αυτων ο θανατοσ

⁷ και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια
ιπποισ ητοιμασμενοισ εις πολεμον και
επι τασ κεφαλασ αυτων ωσ στεφανοι
χρυσοι και τα προσωπα αυτων ωσ προσωπα
ανθρωπων

⁸ και ειχον τριχασ ωσ τριχασ γυναικων
και οι οδοντεσ αυτων ωσ λεοντων ησαν

⁹ και ειχον θωρακασ ωσ θωρακασ
σιδηρουσ και η φωνη των περυγων
αυτων ωσ φωνη αρματων ιππων πολλων
τρεχοντων εις πολεμον

¹⁰ και εχουσιν ουρασ ομοιασ σκορπιοισ
και κεντρα και εν ταισ ουραισ αυτων

εξουσιαν εχουσιν του αδικησαι τους ανθρωπους μηνασ πεντε

¹¹ εχουσαι βασιλεα επ αυτων αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αββαδων εν δε τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων

¹² η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται ετι δυ ουαι μετα ταυτα

¹³ και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιου του θεου

¹⁴ λεγουσαν τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη

¹⁵ και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εισ την ωραν και εισ την ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων

¹⁶ και ο αριθμος των στρατευματων του ιππου μυριαδες μυριαδων ηκουσα τον αριθμον αυτων

¹⁷ και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακασ πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον

¹⁸ απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων απο του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων

¹⁹ η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταισ ουραισ αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφεων εχουσαι κεφαλασ και εν αυταισ αδικουσιν

²⁰ και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταισ πληγαισ ταυταισ ου μετενοησαν εκ των εργαων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν

²¹ και ου μετενοησαν εκ των φωνων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματων αυτων

10

¹ και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην

και η ιρις επι της κεφαλης αυτου και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος

² και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλιον ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι της γης

³ και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τασ εαυτων φωνασ

⁴ και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη αυτα γραψησ

⁵ και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εισ τον ουρανον

⁶ και ωμοσεν τω ζωντι εισ τους αιωνας των αιωνων οσ εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκετι εσται

⁷ αλλ εν ταισ ημεραισ της φωνησ του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπιζειν και ετελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν τους δουλους αυτου τους προφητας

⁸ και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλιδαριον το ανεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης

⁹ και απηλθον προσ τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλιδαριον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι

¹⁰ και ελαβον το βιβλιον εκ της χειροσ του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου

¹¹ και λεγουσιν μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοισ και επι εθνεσιν και γλωσσαισ και βασιλευσιν πολλοισ

11

¹ και εδοθη μοι καλαμος ομοιοσ ραβδω λεγων εγειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντασ εν αυτω

² και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησ οτι

εδοθη τοις εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνασ τεσσαρακοντα και δυο

³ και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και προφητεουσιν ημερασ χιλιασ διακοσιασ εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκουσ

⁴ ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι αι ενωπιον του κυριου της γης εστωσαι

⁵ και ει τισ αυτουσ θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τουσ εχθρουσ αυτων και ει τισ θελει αυτουσ αδικησαι ουτωσ δει αυτον αποκτανθηναι

⁶ ουτοι εχουσιν τον ουρανον εξουσιαν κλεισαι ινα μη υετοσ βρεχη τασ ημερασ της προφητειασ αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εισ αιμα και παταξαι την γην οσακισ εαν θελησωσιν εν παση πληγη

⁷ και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτουσ και αποκτενει αυτουσ

⁸ και το πτωμα αυτων επι της πλατειασ της πολεωσ της μεγαλησ ητισ καλειται πνευματικωσ σοδομα και αιγυπτοσ οπου και ο κυριοσ αυτων εσταυρωθη

⁹ και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα αυτων ημερασ τρεισ ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι εισ μνημα

¹⁰ και οι κατοικουντεσ επι της γησ χαιρουσιν επ αυτοισ και ευφρανθησονται και δωρα δωσουσιν αλληλοισ οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τουσ κατοικουντασ επι της γησ

¹¹ και μετα τασ τρεισ ημερασ και ημισυ πνευμα ζωησ εκ του θεου εισηλθεν εισ αυτουσ και εστησαν επι τουσ ποδασ αυτων και φοβοσ μεγασ επεσεν επι τουσ θεωρουντασ αυτουσ

¹² και ηκουσα φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοισ αναβητε ωδε και ανεβησαν εισ τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτουσ οι εχθροι αυτων

¹³ και εν εκεινη τη ημερα εγενετο σεισμοσ μεγασ και το δεκατον της πολεωσ επεσεν και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδεσ επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου

¹⁴ η ουαι η δευτερα απηλθεν η ουαι η τριτη ιδου ερχεται ταχυ

¹⁵ και ο εβδομοσ αγγελοσ εσαλπισεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εισ τουσ αιωνασ των αιωνων

¹⁶ και οι εικοσι τεσσαρεσ πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θρονου του θεου καθημενοι επι τουσ θρονουσ αυτων επεσον επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω

¹⁷ λεγοντεσ ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ ο ων και ο ην οτι ειληφασ την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσασ

¹⁸ και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιροσ των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοισ δουλοισ σου τοισ προφηταισ και τοισ αγιοισ και τοισ φοβουμενοισ το ονομα σου τοισ μικροισ και τοισ μεγαλοισ και διαφθειραι τουσ διαφθειροντασ την γην

¹⁹ και ηνοιγη ο ναοσ του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτοσ της διαθηκησ του κυριου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και χαλαζα μεγαλη

12

¹ και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτησ και επι της κεφαλησ αυτησ στεφανοσ αστερων δωδεκα

² και εν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν

³ και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων πυροσ μεγασ εχων κεφαλασ επτα και κερατα δεκα και επι τασ κεφαλασ αυτου επτα διαδηματα

⁴ και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτουσ εισ την γην και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικοσ της μελλουσησ τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτησ καταφαγη

⁵ και ετεκεν υιον αρρενα οσ μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτησ προσ τον θεον και προσ τον θρονον αυτου

⁶ και η γυνη εφυγεν εισ την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον υπο του θεου ινα εκει εκτρεφωσιν αυτην ημερασ χιλιασ διακοσιασ εξηκοντα

⁷ και εγενετο πολεμοσ εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου πολεμησαι

μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου

⁸ και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτω επι εν τω ουρανω

⁹ και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφισ ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν

¹⁰ και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος

¹¹ και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου

¹² δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνουντες ουαι τη γη και τη θαλασση οτι κατεβη ο διαβολος προσ υμας εχων θυμον μεγαν ειδωσ οτι ολιγον καιρον εχει

¹³ και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρρενα

¹⁴ και εδοθησαν τη γυναικι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπως τρεφεται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως

¹⁵ και εβαλεν ο οφισ εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση

¹⁶ και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου

¹⁷ και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13

¹ και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας

² και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην

³ και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ωσει εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθανυασεν ολη η γη οπισω του θηριου

⁴ και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τισ ομοιος τω θηριω και τισ δυνατος πολεμησαι μετ αυτου

⁵ και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μηνας τεσσαρακοντα δυο

⁶ και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προσ τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τους εν τω ουρανω σκηνουντας

⁷ και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος

⁸ και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται το ονομα εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου

⁹ ει τις εχει ους ακουσατω

¹⁰ ει τις εχει αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρα αποκτενει δει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων

¹¹ και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων

¹² και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και εποιει την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου

¹³ και ποιει σημεια μεγαλα και πυρ ινα εκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον των ανθρωπων

¹⁴ και πλανα τους εμους τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο ειχεν την πληγην και εζησεν απο της μαχαιρας

¹⁵ και εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη

εικони του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν

¹⁶ και ποιει παντας τους μικρους και τους μεγαλους και τους πλουσιους και τους πτωχους και τους ελευθερους και τους δουλους ινα δωσωσιν αυτοις χαραγματα επι της χειροσ αυτων της δεξιασ η επι το μετωπον αυτων

¹⁷ και ινα μη τις δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου

¹⁸ ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου εστιν εξακοσια εξηκοντα εξ

14

¹ και ειδον και ιδου το αρνιον εστηκος επι το οροσ σιων και μετ αυτου αριθμος εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατροσ αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων

² και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντησ μεγαλησ και η φωνη ην ηκουσα ωσ κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταισ κιθαραισ αυτων

³ και αδουσιν ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γησ

⁴ ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι υπο ιησου ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω

⁵ και ουχ ευρεθη εν τω στοματι αυτων ψευδοσ αμωμοι γαρ εισιν

⁶ και ειδον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι τους καθημενους επι της γησ και επι παν εθνοσ και φυλην και γλωσσαν και λαον

⁷ λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον κυριον και δοτε αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεωσ αυτου και προσκυνησατε

αυτον τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και πηγασ υδατων

⁸ και αλλοσ δευτεροσ αγγελοσ ηκολουθησεν λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη

⁹ και αλλοσ αγγελοσ τριτοσ ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη ει τις προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου

¹⁰ και αυτοσ πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργησ αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου

¹¹ και ο καπνοσ του βασανισμου αυτων εισ αιωνασ αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαουσιν ημερασ και νυκτοσ οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου

¹² ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντες τασ εντολασ του θεου και την πιστιν ιησου

¹³ και ηκουσα φωνησ εκ του ουρανου λεγουσησ γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απ αρτι λεγει ναι το πνευμα ινα αναπαυσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων

¹⁴ και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλησ αυτου στεφανον χρυσουν και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ

¹⁵ και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελησ πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμοσ της γησ

¹⁶ και εβαλεν ο καθημενοσ επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη

¹⁷ και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτοσ δρεπανον οξυ

¹⁸ και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυροσ και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυασ της αμπελου της γησ οτι ηκμασαν

αι σταφυλαι αυτησ

¹⁹ και εβαλεν ο αγγελοσ το δρεπανον αυτου εισ την γην και ετρυγησεν την αμπελον τησ γησ και εβαλεν εισ την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν

²⁰ και επατηθη η ληνοσ εξωθεν τησ πολεωσ και εξηλθεν αιμα εκ τησ ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλιων εξακοσιων

15

¹ και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελουσ επτα εχοντασ πληγασ επτα τασ εσχατασ οτι εν αυταισ ετελεσθη ο θυμοσ του θεου

² και ειδον ωσ θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τουσ νικωντασ εκ του θηριου και εκ τησ εικονοσ αυτου και εκ του αριθμου του ονοματοσ αυτου εστωτασ επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντασ κιθαρασ του θεου

³ και αδουσιν την ωδην μωυσεωσ του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντεσ μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευσ των εθνων

⁴ τισ ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονοσ αγιοσ οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν

⁵ και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναοσ τησ σκηνησ του μαρτυριου εν τω ουρανω

⁶ και εξηλθον οι επτα αγγελοι οι εχοντεσ τασ επτα πληγασ εκ του ναου οι ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρον λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνασ χρυσασ

⁷ και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοισ επτα αγγελοισ επτα φιαλασ χρυσασ γεμουσασ του θυμου του θεου του ζωντοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων

⁸ και εγεμισθη ο ναοσ καπνου εκ τησ δοξησ του θεου και εκ τησ δυναμεωσ αυτου και ουδεις εδυνατο εισελθειν εισ τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16

¹ και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ναου λεγουσησ τοισ επτα αγγελοισ υπαγετε και εκχεατε τασ επτα φιαλασ του θυμου του θεου εισ την γην

² και απηλθεν ο πρωτοσ και εξεχεεν την φιαλην αυτου εισ την γην και εγενετο ελκοσ κακον και πονηρον επι τουσ ανθρωπουσ τουσ εχοντασ το χαραγμα του θηριου και τουσ προσκυνουντασ τη εικονι αυτου

³ και ο δευτεροσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εισ την θαλασσαν και εγενετο αιμα ωσ νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση

⁴ και ο τριτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου εισ τουσ ποταμουσ και εισ τασ πηγασ των υδατων και εγενετο αιμα

⁵ και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντοσ δικαιοσ ει ο ων και ο ην ο οσιοσ οτι ταυτα εκρινασ

⁶ οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοισ εδωκασ πειν αξιοι εισιν

⁷ και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντοσ ναι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ αληθινοι και δικαιοι αι κρισεισ σου

⁸ και ο τεταρτοσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι εν πυρι τουσ ανθρωπουσ

⁹ και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι ανθρωποι το ονομα του θεου του εχοντοσ εξουσιαν επι τασ πληγασ ταυτασ και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν

¹⁰ και ο πεμπτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τασ γλωσσασ αυτων εκ του πονου

¹¹ και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργαων αυτων

¹² και ο εκτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδοσ των βασιλεων των απο ανατολησ ηλιου

¹³ και ειδον εκ του στοματοσ του δρακοντοσ και εκ του στοματοσ του θηριου και εκ του στοματοσ του ψευδοπροφητου πνευματα ακαθαρτα τρια ωσ βατραχοι

¹⁴ εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια α εκπορευεται επι τουσ βασιλεισ τησ οικουμενησ ολησ συναγαγειν αυτοουσ εισ τον πολεμον τησ ημερασ εκεινησ τησ μεγαλησ του θεου του παντοκρατοροσ

¹⁵ ιδου ερχομαι ωσ κλεπτησ μακαριοσ

ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου

16 και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων

17 και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν

18 και εγενοντο αστραπαι και βρονται και φωναί και σεισμος μεγας οιοσ ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γης τηλικουτος σεισμος ουτως μεγας

19 και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεις των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου

20 και πασα νησοσ εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν

21 και χαλαζα μεγαλη ωσ ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπουσ και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα

17

1 και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τασ επτα φιαλασ και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι των υδατων των πολλων

2 μεθ ησ επορνευσαν οι βασιλεισ της γης και εμεθυσθησαν οι κατοικουντεσ την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης

3 και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματα βλασφημιασ εχον κεφαλασ επτα και κερατα δεκα

4 και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρουν και κοκκινον κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταισ εχουσα ποτηριον χρυσου εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης

5 και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης

6 και ειδον την γυναικα μεθυουσαν εκ του αιματοσ των αγιων εκ του αιματοσ των

μαρτυρων ιησου και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα

7 και ειπεν μοι ο αγγελοσ δια τι εθαυμασασ εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικοσ και του θηριου του βασταζοντοσ αυτην του εχοντοσ τασ επτα κεφαλασ και τα δεκα κερατα

8 το θηριον ο ειδεσ ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απωλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντεσ επι της γης ων ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολησ κοσμου βλεποντων οτι ην το θηριον και ουκ εστιν και παρεσται

9 ωδε ο νουσ ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων

10 και βασιλεισ εισιν επτα οι πεντε επεσον ο εισ εστιν ο αλλοσ ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον δει αυτον μειναι

11 και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτοσ ογδοοσ εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει

12 και τα δεκα κερατα α ειδεσ δεκα βασιλεισ εισιν οιτινεσ βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ωσ βασιλεισ μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου

13 ουτοι μιαν εχουσιν γνωμην και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν

14 ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτους οτι κυριοσ κυριων εστιν και βασιλευσ βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι

15 και λεγει μοι τα υδατα α ειδεσ ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι

16 και τα δεκα κερατα α ειδεσ και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ποιησουσιν αυτην και τασ σαρκασ αυτης φαγονται και αυτην κατακαουσουσιν εν πυρι

17 ο γαρ θεοσ εδωκεν εις τασ καρδιασ αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι γνωμην μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθωσιν οι λογοι του θεου

18 και η γυνη ην ειδεσ εστιν η πολισ η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης

18

¹ μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου

² και εκραξεν ισχυρα φωνη λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντοσ πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντοσ ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου

³ οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπτωκασιν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορνευσαν και οι εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στρηνουσ αυτης επλουτησαν

⁴ και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθε εξ αυτης ο λαοσ μου ινα μη συγκοινωνησητε ταισ αμαρτιαισ αυτης και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε

⁵ οτι εκολληθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεοσ τα αδικηματα αυτης

⁶ αποδοτε αυτη ωσ και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτης εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλουσ

⁷ οσα εδοξασεν αυτην και εστηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθοσ οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθοσ ου μη ιδω

⁸ δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληgai αυτης θανατοσ και πενθοσ και λιμοσ και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυροσ κυριοσ ο θεοσ ο κρινασ αυτην

⁹ και κλαουσουσιν και κοιφονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στηνιασαντες οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεωσ αυτης

¹⁰ απο μακροθεν εστηκοτεσ δια τον φοβον του βασανισμου αυτης λεγοντεσ ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη βαβυλων η πολισ η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισισ σου

¹¹ και οι εμποροι της γης κλαουσουσιν και πενθησουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεισ αγοραζει ουκετι

¹² γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσινου και πορφυρου και σηρικου και κοκκινου

και παν ξυλον θυινον και παν σκευοσ ελεφαντινον και παν σκευοσ εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου

¹³ και κιναμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και προβατα και κτηνη και ιππων και ραιδων και σωματων και ψυχασ ανθρωπων

¹⁴ και η οπωρα της επιθυμιασ της ψυχης σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι αυτα ου μη ευρησ

¹⁵ οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντεσ απ αυτης απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτης κλαιοντεσ και πενθουντεσ

¹⁶ και λεγοντεσ ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρουσ και κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταισ

¹⁷ οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτοσ πλουτοσ και πασ κυβερνητησ και πασ ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν

¹⁸ και εκραζον βλεποντεσ τον καπνον της πυρωσεωσ αυτης λεγοντεσ τισ ομοια τη πολει τη μεγαλη

¹⁹ και εβαλον χουν επι τασ κεφαλασ αυτων και εκραζον κλαιοντεσ και πενθουντεσ και λεγοντεσ ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη εν η επλουτησαν παντεσ οι εχοντεσ τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμοτητοσ αυτης οτι μια ωρα ηρημωθη

²⁰ ευφραινου επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεοσ το κριμα υμων εξ αυτης

²¹ και ηρεν εισ αγγελοσ ισχυροσ λιθον ωσ μυλον μεγαν και εβαλεν εισ την θαλασσαν λεγων ουτωσ ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολισ και ου μη ευρεθη ετι

²² και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πασ τεχνητησ πασησ τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι

²³ και φωσ λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφησ ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγαστανεσ της γης οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη

24 και εν αυτη αιματα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης

19

1 μετα ταυτα ηκουσα ωσ φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δυναμις και η δοξα του θεου ημων

2 οτι αληθιναι και δικαιαι αι κρισεις αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις διεφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειροσ αυτης

3 και δευτερον ειρηκεν αλληλουια και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τουσ αιωνασ των αιωνων

4 και επεσον οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια

5 και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων παντες οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι

6 και ηκουσα ωσ φωνην οχλου πολλου και ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντων ισχυρων λεγοντες αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος ημων ο παντοκρατωρ

7 χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην

8 και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον και καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν

9 και λεγει μοι γραψον μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν

10 και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας

11 και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον καλουμενος πιστος και αληθινος και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει

12 οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυρος και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονοματα γεγραμμενα και ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτοσ

13 και περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλειται το ονομα αυτου ο λογος του θεου

14 και τα στρατευματα τα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι ιπποισ λευκοισ ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον

15 και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια διστομος οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτοσ ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα και αυτοσ πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργης του θεου του παντοκρατοροσ

16 και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον βασιλευσ βασιλεων και κυριος κυριων

17 και ειδον αγγελον εστωτα εν τω ηλιω και εκραξεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοισ ορνειοισ τοισ πετομενοισ εν μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εις το δειπνον το μεγα του θεου

18 ινα φαγητε σαρκασ βασιλεων και σαρκασ χιλιαρχων και σαρκασ ισχυρων και σαρκασ ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκασ παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων τε και μεγαλων

19 και ειδον το θηριον και τουσ βασιλεισ της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου

20 και επιασθη το θηριον και ο μετ αυτου ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου εν οισ επλανησεν τουσ λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τουσ προσκυνουντας τη εικονι αυτου ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυροσ την καιομενην εν θειω

21 και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων

20

1 και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου

2 και εκρατησεν τον δρακοντα τον οφιν τον αρχαιον οσ εστιν διαβολοσ και ο σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην και εδησεν αυτον χιλια ετη

3 και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα

μη πλανά ετι τα εθνη αχρι τελεσθη τα χιλια ετη και μετα ταυτα δει αυτον λυθηναι μικρον χρονον

⁴ και ειδον θρονους και εκαθισαν επ αυτους και κριμα εδοθη αυτοισ και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου και οιτινες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων και εζησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου τα χιλια ετη

⁵ και οι λοιποι των νεκρων ουκ εζησαν αχρι τελεσθη τα χιλια ετη αυτη η αναστασις η πρωτη

⁶ μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη επι τούτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου και βασιλευσουσιν μετ αυτου χιλια ετη

⁷ και οταν τελεσθη τα χιλια ετη λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου

⁸ και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιαισ της γης τον γωγ και τον μαγωγ συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον ων ο αριθμος ωσ η αμμος της θαλασσης

⁹ και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλωσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην και κατεβη πυρ εκ του ουρανου απο του θεου και κατεφαγεν αυτους

¹⁰ και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων

¹¹ και ειδον θρονον μεγαλν λευκον και τον καθημενον επ αυτον ου απο προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοισ

¹² και ειδον τους νεκρους τους μεγαλους και τους μικρους εστωτας ενωπιον του θρονου και βιβλια ηνεωχθησαν και αλλο βιβλιον ηνεωχθη ο εστιν της ζωης και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοισ βιβλιοισ κατα τα εργα αυτων

¹³ και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους τους εν αυτη και ο θανατος και ο αδησ εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοισ και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων

¹⁴ και ο θανατος και ο αδησ εβληθησαν

εις την λιμνην του πυρος ουτος ο θανατος ο δευτερος εστιν η λιμνη του πυρος

¹⁵ και ει τις ουχ ευρεθη εν τω βιβλιω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος

21

¹ και ειδον ουρανον καινον και γην καινην ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη απηλθον και η θαλασσα ουκ εστιν ετι

² και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ητοιμασμενην ωσ νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης

³ και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ουρανου λεγουσησ ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων και σκηνωσει μετ αυτων και αυτοι λαος αυτου εσονται και αυτοσ ο θεος εσται μετ αυτων

⁴ και εξαλειψει παν δακρυον απο των οφθαλμων αυτων και ο θανατος ουκ εσται ετι ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι οτι τα πρωτα απηλθον

⁵ και ειπεν ο καθημενος επι τω θρονω ιδου παντα καινα ποιω και λεγει μοι γραφον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν

⁶ και ειπεν μοι γεγωνα το αλφα και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν

⁷ ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεος και αυτοσ εσται μοι υιος

⁸ τοισ δε δειλοισ και απιστοισ και αμαρτωλοισ και εβδελυγμενοισ και φονευσιν και πορνοισ και φαρμακοισ και ειδωλολατραισ και πασιν τοισ ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατος ο δευτερος

⁹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλασ γεμουσας των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην του αρνιου

¹⁰ και απηνεγκεν με εν πνευματι επ ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου

¹¹ εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ωσ λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι

¹² εχουσα τειχος μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνασ δωδεκα και επι τοισ πυλωσιν αγγελουσ δωδεκα και ονοματα

επιγεγραμμένα α εστιν ονοματα των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ

¹³ απο ανατολων πυλωνες τρεις και απο βορρα πυλωνες τρεις και απο νοτου πυλωνες τρεις και απο δυσμων πυλωνες τρεις

¹⁴ και το τειχος της πολεως εχον θεμελιουσ δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου

¹⁵ και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης

¹⁶ και η πολις τετραγωνος κειται και το μηκος αυτης οσον το πλατος και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιουσ δωδεκα χιλιαδων δωδεκα το μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστιν

¹⁷ και εμετρησεν το τειχος αυτης εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου

¹⁸ και ην η ενδομησις του τειχους αυτης ιασπις και η πολις χρυσιον καθαρων ομοιον υελω καθαρω

¹⁹ οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι ο θεμελιος ο πρωτος ιασπις ο δευτερος σαπφειρος ο τριτος χαλκηδων ο τεταρτος σμαραγδος

²⁰ ο πεμπτος σαρδονυξ ο εκτος σαρδιον ο εβδομος χρυσολιθος ο ογδοος βηρυλλος ο ενατος τοπαζιον ο δεκατος χρυσοπρασος ο ενδεκατος υακινθος ο δωδεκατος αμεθυσος

²¹ και οι δωδεκα πυλωνες δωδεκα μαργαριται ανα εισ εκαστος των πυλωνων ην εξ ενος μαργαριτου και η πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρων ως υελος διαυγησ

²² και ναον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτης εστιν και το αρνιον

²³ και η πολις ου χρειαν εχει του ηλιου ουδε της σεληνης ινα φαινωσιν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνος αυτης το αρνιον

²⁴ και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτης και οι βασιλεις της γης φερουσιν αυτω δοξαν και τιμην των εθνων εισ αυτην

²⁵ και οι πυλωνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερας νυξ γαρ ουκ εσται εκει

²⁶ και οισουσιν την δοξαν και την τιμην

των εθνων εισ αυτην

²⁷ και ου μη εισελθη εισ αυτην παν κοινον και ποιουν βδελυγμα και ψευδος ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου

22

¹ και εδειξεν μοι ποταμον καθαρων υδατος ζωης λαμπρον ως κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου

² εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδουσ τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εισ θεραπειαν των εθνων

³ και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευουσιν αυτω

⁴ και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων

⁵ και νυξ ουκ εσται εκει και χρειαν ουκ εχουσιν λυχνου και φωτος ηλιου οτι κυριος ο θεος φωτιει αυτους και βασιλευσουσιν εισ τους αιωνας των αιωνων

⁶ και λεγει μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριος ο θεος των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει

⁷ και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου

⁸ καγω ιωαννης ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσον προσκνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα

⁹ και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκνησον

¹⁰ και λεγει μοι μη σφραγισησ τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ο καιρος γαρ εγγυς εστιν

¹¹ ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαρος ρυπαρευθητω ετι και ο δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι

¹² ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ως το εργον εσται αυτου

¹³ εγω το αλφα και το ω ο πρωτος και ο εσχατος η αρχη και το τελος

¹⁴ μακαριοι οι ποιουντες τας εντολας αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν

¹⁵ εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος

¹⁶ εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιασις εγω ειμι η ριζα και το γενοσ δαυιδ ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος

¹⁷ και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και

ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωης δωρεαν

¹⁸ μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τουσ λογουσ της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τισ επιθη επ αυτα επιθησαι ο θεος επ αυτον τας πληγασ τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω τουτω

¹⁹ και εαν τισ αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειας ταυτησ αφελει ο θεος το μεροσ αυτου απο του ξυλου της ζωης και εκ της πολεωσ της αγιασ των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω

²⁰ λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε ιησου

²¹ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αμην